

ЧЕТВЪРТЪК, 7 ОКТОМВРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: GIANNI PITTELLA

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието.

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

4. Мерки по прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

5. Политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. – Бъдещето на Европейския социален фонд (разискване)

Председател. – Извиняваме се за малкото забавяне, причинено от трафика. Препоръчвам всички да дойдем пеша до Парламента поради три причини. Първата е, за да стигнем навреме. Втората, защото е здравословно. Третата, защото така причиняваме по-малко замърсяване. Така че нека всички дойдем пеша до Парламента.

Следващата точка е общото разискване по въпроса с искане за устен отговор, зададен от Danuta Maria Hübner, от името на комисията по регионално развитие, към Комисията относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. (О-0110/2010 – В7-0466/2010);

и изявлението на Комисията относно бъдещето на Европейския социален фонд.

Danuta Maria Hübner, автор. – (EN) Г-н председател, в следващите години растежът в Европа ще се движи от предлагането. От ключово значение ще бъдат устойчивите и конкурентни модели за инвестиции. Политиката на сближаване е основен източник на европейски публични инвестиции и трябва да работи като катализатор за структурни промени, като инвестира в научни изследвания и иновации, ефективно използване на ресурсите, нови и устойчиви работни места и инфраструктура.

Тя трябва да бъде не просто финансов инструмент за инвестиции. Това е политика, която генерира нови ресурси, повишавайки потенциала за растеж. Тя ще изисква подходяща макроикономическа и финансова рамка, за да постигне въздействието си в пълен размер. Основният въпрос, свързан с реформата на политиката на сближаване след 2013 г., е как по-ефективно да генерира растеж, работни места и конкурентоспособност на европейската икономика по устойчив начин.

Съгласно Договора социалното, икономическото и териториалното сближаване е един от основните принципи на европейската интеграция. Следователно политиката трябва да бъде приложима за всички граждани на Европа, а не да се ограничава само до най-бедните региони. Защото това не е политика на субсидии, основана на принципа на обезщетение за миналото в допълнение към националните цели, а по-скоро европейска политика за бъдещето.

Тя трябва да вземе предвид териториалната действителност след кризата на регионално равнище, търсейки най-ефективните решения на предизвикателствата и възможностите на различните европейски територии. Трябва да стане неразделна част от изпълнението на стратегията „ЕС 2020“ и нейните водещи инициативи. Категорично осъзнаваме необходимостта да се гарантира, че политиката на сближаване и кумулативният ѝ ефект върху цялата територия на Съюза е един от ключовите инструменти, които ще дадат възможност на Съюза и неговите държави-членки да постигнат амбициите на „ЕС 2020“.

Политиката на сближаване трябва да допринесе не само за намаляване на разликите в производителността, причинени от кризата, но и да повиши производителността. Трябва да инвестира в по-добри връзки между водещите региони и тези, които ги догонват. Трябва да използва по-добре потенциала за териториално сътрудничество. Комисията по регионално развитие на Европейския парламент постигна позиция за това, как вижда политиката на сближаване след 2013 г.

През годините много парламентарни резолюции подчертават необходимостта от поддръжане на стабилна, цялостна политика на сближаване, снабдена с достатъчно бюджетни средства, за да позволи на регионите и градовете да разширят потенциала си за развитие. В настоящата извънредна ситуация сме убедени, че всички те трябва да бъдат насърчавани и подпомагани да инвестират в новаторски идеи, в нови технологии и в иновации. В регионите и градовете е ключът към активизирането на Европа, за да преодолеем извънредните трудности, и към успешното трансформиране на икономиката ни.

Надяваме се и считаме, че Европейската комисия споделя нашата решимост да гарантираме, че политиката на сближаване ще продължи да бъде главният, всеобхватен инструмент на Съюза. Затова внесохме настоящия въпрос към Комисията, за да ѝ дадем възможност да обясни своето становище относно бъдещето.

Йоханес Хаан, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, г-н Андор, госпожи и господа, първо искам да благодаря на Парламента, че поставя темата на толкова видно място в дневния ред в един от последните „Дни на отворените врати“ в Брюксел, когато над 6 000 участници в града и повече от 1 30 събития и семинари усилено работят по въпроса за целесъобразността и бъдещите насоки на регионалната политика.

Както се каза неведнъж, регионалната политика и политиката на сближаване трябва да бъдат много интензивно свързани със стратегията „Европа 2020“ в бъдеще, включително в следващия програмен период, за да можем наистина да постигнем европейската добавена стойност, за която говорим постоянно и която сега трябва да бъде реализирана. Важно е в този контекст да координираме по-добре политиките на Съюза, за да имаме истински общ принос, интегриран подход, включително към държавите-членки. Ключовите думи трябва да бъдат съсредоточаване и гъвкавост. Трябва да се съсредоточим върху няколко приоритета от стратегията „Европа 2020“, които са важни за нас, и имаме нужда от гъвкавост по отношение на индивидуалните решения при прилагането в регионите и в държавите-членки.

Считам, че е важно също така да разработим система от стимули, която да работи на основата на ясни споразумения относно целите с регионите и държавите-членки, така че наред с правилното финансово управление, което е и ще продължи да бъде много важно, да се обърне по-голямо внимание на елементите, свързани със съсредоточаването върху резултатите. Зашото е от изключително значение още от началото на периода да съгласуваме с регионите и с държавите-членки нашите цели, да договорим и да заложим измерими цели и след това да се стремим да ги постигнем с проектите.

В крайна сметка това, което може и следва да доведе до добра политика на сближаване, с разнообразните ѝ елементи, е двигател на растежа в Европейския съюз. Имаме Пакт за стабилност и растеж. Той представлява умело съставена политика на сближаване за всички региони, които в крайна сметка носят отговорността за реализирането на елемента на растежа на Пакта за стабилност и растеж, така че Европа и националните ѝ икономики като цяло да продължат да бъдат конкурентоспособни в световен мащаб и да могат да подобрят позицията си в международен план.

Следователно ще бъде нужно също така да се приспособи и развие рамката за подкрепа. С други думи, необходимо е увеличение както на продукта, така и на обема на средствата, което влиза в сферата на финансовия инженеринг, знаейки – и на фона на пренатоварените бюджетите на държавите-членки – че трябва да направим повече да разработим продукти за физически лица, за да се инвестира съвместно в някои регионални проекти, по-специално в тези, които гарантират и източник на приходи, така че да оставим средства за проекти, които са също толкова необходими, но не могат да гарантират всички приходи в този смисъл, като например инвестициите в образованието и обучението, в модернизиранието на университетите и лабораториите и т.н.

През следващите няколко седмици ще представим заедно петия доклад за сближаването и заключенията му. Докладът ще изложи голяма част от това, което мога да кажа в рамките на няколко минути сега, както и много други неща. Регионалната политика, политиката на сближаване обаче е такава политика, която е в състояние, включително и под егидата на съвместно управление, да превърне европейската политика в нещо, което европейските граждани могат да видят и разберат.

Два милиона проекта, както в текущия период, могат да се реализират само ако работим заедно с държавите-членки и с гражданите в регионите.

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, икономическото и социалното положение в Европа продължава да поставя огромни предизвикателства. Равнището на безработицата нарасна рязко, като се очаква да достигне 11% в края на годината. Освен това бедността продължава да е ежедневие за много европейци, включително и деца.

Макар да е вярно, че бавно излизаме от икономическата криза, също така е ясно, че нашето възстановяване трябва да стъпи на здрави основи, а в момента не можем да бъдем напълно сигурни в тях.

В същото време не трябва да губим от поглед дългосрочните предизвикателства. Въпросите като застаряването на населението, бързо променящите се технологии, изменението на климата и други екологични предизвикателства трябва да бъдат разгледани спешно.

Европейският социален фонд (ЕСФ) е основният инструмент на равнище ЕС за инвестиции в човешки капитал и социално приобщаване. Повече от половин век той е конкретно доказателство за солидарността между европейските граждани и следва да продължи да бъде и в бъдеще.

ЕСФ е един от ключовите инструменти, с които разполагаме, за постигане на водещите цели на стратегията „Европа 2020“, по-специално по отношение на заетостта, образованието и намаляването на бедността.

Необходимо е пълно съответствие между ЕСФ и „Европа 2020“, тъй като това ще е основен инструмент за прилагане на интегрираните насоки. Нашата нова стратегия „Европа 2020“ залага общи цели за целия Съюз. Но държавите членки ще изберат своя собствен

индивидуален път, за да постигнат целите с подкрепата на ЕСФ. Затова бъдещият обхват на ЕСФ следва да бъде достатъчно широк, за да гарантира, че всички държави-членки, региони и местни заинтересовани страни могат да изготвят оперативни програми с оглед на специфичните им нужди.

Независимо от това широкият обхват не следва да води до фрагментиране на инструментите. Комисията и държавите-членки следва заедно да определят основните приоритети, по-специално по отношение на заетостта. Трябва да работим за повишаване на прозрачността, ефективността и приноса на Социалния фонд.

Предстоящият преглед на бюджета ще покаже как Комисията предвижда бъдещата структура на бюджета на Съюза за постигане на политическите цели, договорени в „Европа 2020“. Освен това той ще започне дебата между държавите-членки и Европейския парламент. Очаквам с нетърпение приноса на Парламента към дебата.

ЕСФ следва да допринесе за териториалното и за социалното и икономическо сближаване заедно с други фондове на ЕС. Това следва да се улесни с въвеждане на някои общи правила за всички фондове, за да стане координацията между тях по-лесна.

Комисията вече внесе предложение за нов финансов регламент за определяне на някои общи правила и ще представим конкретни предложения през 2011 г.

Европейските граждани очакват да видят европейски фондове, фокусирани върху резултати и постижения. Трябва да въведем системи за наблюдение на изпълнението на дейностите, подпомагани от ЕСФ, и да помислим как разпределението на средствата да постига по-големи резултати.

Достъпът до средствата следва да бъде по-опростен и по-удобен за бенефициерите. Обсъждането на бъдещето на ЕСФ се намира в решителен етап. Посланията, които получихме от вас, са много ясни и ще имат важен принос за работата, която предстои.

Комисията ще представи предложението си за новия ЕСФ заедно с другите структурни фондове до средата на 2011 г. Имаме ясната задача да подкрепим стратегията „Европа 2020“ чрез използването на ЕСФ като финансов лост за постигане на нашите политически цели.

Lambert van Nistelrooij, *от името на групата PPE.* – (NL) Г-н председател, г-н Хаан, г-н Андор, госпожи и господа, радвам се, че сте тук заедно. Това показва вашето желание да работите заедно за постигане на общата цел за социално, икономическо и териториално сближаване. Прочетох и писмото ви, адресирано до г-н Барозу, относно сближаването като част от единна интегрирана структура и вярвам, че ще държите на позицията си. Това ще ви позволи да бъдете по-ефективни, отколкото ако се въведе право на изключение и се позволи на различните фондове да работят отделно. Благодаря ви много.

Новата тежка ситуация изисква нова политика. Можем да видим доказателствата в Комисията във връзка със стратегията „Европа 2020“. В този контекст сближаването е в основата на процеса на прилагане. Европейската добавена стойност, която така ревностно искаме дебатът за бъдещето ни да роди, е ни повече, ни по-малко част от прилагането и е важна за периода 2014-2020 г.

До какво се свежда това? Не давайте картбланш, когато става дума за картата на националната регионална държавна помощ. Цел 2 трябва да бъде запазена, защото е много ясна. Изоставянето ѝ ще доведе до повторно национализиране на този сегмент на европейското сътрудничество, а ние не искаме това. Фондът за регионално развитие и Социалният фонд следва да продължат да работят заедно.

Втората ми забележка е, че хоризонталният, интегриран характер на фондовете е от жизненоважно значение за целия спектър на „Европа 2020“. Естествено „заделянето“, което г-жа Хюбнер представи за Лисабонската стратегия, тогава не проработи. Лисабонската стратегия успя, особено в регионите и градовете, да сближи Европа. Европейското сътрудничество във и между държавите-членки отвежда балансираното териториално развитие в Европа една крачка напред и създава възможности за всички региони.

И накрая, позволете ми да добавя, че трябва да подобрим нещата. Трябва да имаме по-голямо взаимодействие между Фонда за развитие на селските райони, Социалния фонд, Регионалния фонд и фондовете за научноизследователски и развойни дейности. Това е постижимо и ще доведе до по-добри резултати. Искам да задам още един последен въпрос и на двамата членове на Комисията: искате ли да представите Териториалния пакт в навечерието на пролетната среща на високо равнище като възможност за повишаване на участието на регионите и градовете? Комитетът на регионите внесе такова предложение и препоръчвам да го разгледате, заедно с текста на нашата резолюция.

Constanze Angela Krehl, *от името на групата S&D. – (DE)* Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, в Европейския съюз политиката на сближаване означава, че се стремим да окажем подкрепа на по-слабите региони. Тя е израз на голяма европейска солидарност. Солидарността обаче не е нещо едностранно и затова моята група застава зад принципа, че всички региони в Европейския съюз трябва да могат да участват в нашата политика на сближаване. За нас това означава също така, че няма да подкрепим мерки за повторна национализация и че не искаме да видим политиката на сближаване фрагментирана по сектори. Не се нуждаем от допълнителни фондове за транспорта, опазването на климата или енергийната ефективност, но трябва да работим за съвместяване на предизвикателствата, пред които сме изправени, с надеждна политика на сближаване.

Затова за нас е ясно, че наред със стабилна Цел 1, се нуждаем и от стабилна Цел 2, както и от подходящи преходни правила. Едно нещо е сигурно и то е, че регионите се нуждаят от подкрепата ни на европейско равнище. Европейският съюз се нуждае от силни региони също така, следователно има ангажирани действия и в двете посоки. Разбира се, трябва да преразгледаме приоритетите си – ясно е, че се нуждаем от по-голяма ефективност. Затова моята група категорично подкрепя предложението, за да можем например да координираме развитието на селските райони много по-добре в сравнение с миналото заедно, в рамките на политиката на сближаване.

Разбира се, подкрепяме също така подобряването на инфраструктурата, подпомагането на предприятията и на устойчивото икономическо развитие. Но устойчивото икономическо развитие е възможно само със заетите – с хората. С други думи, нуждаем се от подходи на политиката по заетостта, от образование, от обучение, от интегриране на хората на пазара на труда. Това, от своя страна, е възможно само в сътрудничество с Европейския социален фонд, в рамките на политиката на сближаване. Подкрепяме го, но със специални правила, каквито имаше в миналото. Наистина трябва да положим усилия и значително да укрепим социалният аспект на политиката на сближаване.

В предстоящите дискусии и преговори моята група ще се бори за подобряване и опростяване на използваемостта на фонда. Трябва да опростим процедурите на кандидатстване, така че, първо, да се допускат по-малко грешки, и второ, достъпът на хората, които наистина искат да работят, да се улесни с европейската политика на сближаване. Ще се стремим да гарантираме, че в преговорите наистина ще се приложи принцип на по-силно партньорство.

Считам, че ролята на Парламента стана по-голяма с влизането в сила на Договора от Лисабон. Моята група ще отстоява принципа на партньорство.

Nadja Hirsch, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, считам, че е правилно и подходящо да защитаваме каузата на координирана политика на сближаване и регионална политика. Това е изключително важно, за да постигнем ефективност и да можем да използваме средствата добре въпреки ограничената сума. Трябва да предупредя обаче, че планът е да се постигне ефективност чрез прилагане на едни и същи правила за всички. Фондовете са много различни, имат различни целеви групи и различно съдържание. Предвид това координацията е много важна, но не и еднаквите правила.

Точно това се случва с Европейския социален фонд в момента, което означава, че ще бъде изключително добре приет от малките общности, общини, ако – както ораторът преди мен каза – не трябва да отделят огромно количество време и усилия, за да получат практическа възможност за достъп и използване на средствата. Точно това ни е необходимо, тъй като безработица, бедност и социално изключени хора има във всяка държава-членка на Европейския съюз, а не само в някои региони.

Предвид това намирам за особено важно Европейският социален фонд по-конкретно наистина да продължи да бъде на разположение на малцинствата, които до известна степен включват и млади хора, но и възрастни, а често и хора от имигрантски произход, и на практика да бъде по-достъпен, за да даде на тези хора възможност да навлязат на пазара на труда, тъй като точно това се стремим да постигнем. Стратегията „Европа 2020“ е нашият опит да постигнем по-голямо приобщаване на пазара на труда за различните групи. Надявам се, че това няма да остане само една цел; сега наистина трябва да предоставим мерките и инструментите за постигането ѝ. Европейският социален фонд е много ефективен инструмент в това отношение. Просто трябва да го оптимизираме и преди всичко да го направим използваем.

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, много се радвам за настоящото разискване, тъй като то е първият ни опит да постигнем компромиси по един много голям проект, с който ще се занимаваме в следващите няколко години. Най-важното в компромисните резолюции на Европейския парламент е специалният характер на политиката на сближаване и ясният ангажимент към нея. Тя ще изиграе своята роля в стратегията „Европа 2020“, но има и своя собствена стойност, тъй като именно политиката на сближаване поддържа целостта на ЕС. Нито един регион в Европейския съюз не е оставен встрани. Социалното сближаване означава също, че никой не е изоставен в Европейския съюз, а вместо това на всеки е предоставена възможност.

Но просперитетът означава не само икономически растеж, тъй като в миналото видяхме, че може да има ръст на БВП в много региони, но същевременно и засилване на социалните различия. Затова считам за много важно настоящата резолюция да ни стимулира да изготвим и други важни критерии освен БВП, които да изяснят какво означава просперитет и какво трябва да се направи в даден регион.

Ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс сме много горди, че успяхме да включим това в резолюцията, макар и предпазливо. Предлагаме един критерий, който включва проверка дали е възможно да се подкрепи даден регион. Това ще доведе до много по-различна картина.

Така резолюцията много ясно подкрепя критерия, който включва не само БВП, и се надяваме, че Комисията ще приеме този стимул. Това също така означава, че най-накрая ще се измъкнем от едностранното развитие. Друго проучване на Комисията, а именно „Регионите през 2020 г.“, показва, че изменението на климата има тревожно и вредно влияние върху регионалното развитие. Затова трябва да го спрем. Проучването показва, че една трета от жителите на Европейския съюз ще трябва да напуснат домовете си, ако не успеем да спрем изменението на климата, тъй като няма да могат или да си намерят работа, или да живеят в домовете си. Това показва, че регионалното развитие има три страни. Тези три страни трябва да имат еднаква тежест в бъдещата реформа на структурните фондове и да се вземат под внимание при предоставянето на подкрепа. Един от ключовите интереси е икономическото, социално и териториално сближаване. Това означава, че екологичните въпроси и критерии също представляват ключов елемент за просперитета на регионите.

Позволете ми накратко да споделя още една мисъл относно това, което е договорено тук между колегите, а именно формулировката на начина, по който ЕСФ следва да се разглежда в съвместния пакет. Считаю, че устното предложение за изменение е добре формулирано и ни позволява широко поле, и затова ви призовавам да го подкрепите.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR.* – (CS) Уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, в обсъждането на бъдещето на политиката на сближаване всички ние, на първо място, защитаваме собствените си интереси. По тази причина ще бъде много трудно да постигнем разумен и рационален консенсус, който да получи подкрепата на колкото може повече членове на ЕП. Според мен първият ключов въпрос е какви финансови средства следва да заделим за политиката на сближаване. Лично аз съм убеден, че наличните ресурси са повече или по-малко достатъчни. Политиката на сближаване трябва обаче да се превърне в един от основните приоритети при разходването на европейския бюджет. Тъй като европейският бюджет е ограничен, а държавите-членки са сериозно затруднени с публичните финанси и не могат да си позволят да изпращат повече пари в Брюксел, е необходимо също така да се посочи ясно къде могат да се направят съкращения. Според мен това включва например преките плащания за земеделските стопани, средствата за фонда за приспособяване към глобализацията или административните разходи на европейските институции.

Вторият ключов въпрос е какво следва да финансираме с европейските фондове. В проекта на резолюция относно Европейския социален фонд се казва много за борбата срещу бедността, подкрепата за социалния модел и т.н. Всичко това е много хубаво, но първо икономиката ни трябва да просперира, хората трябва да имат работа и предприятията трябва да произвеждат и да предоставят услуги. Затова европейските фондове следва да бъдат насочени към инвестициите, а не към потреблението. Средствата трябва да осигурят модернизация, която, в съответствие с принципа на субсидиарността, не може да се поеме от държавата, регионите, общностите или домакинствата. Намалването на икономическите различия между регионите и държавите-членки трябва да продължи да бъде основната цел на политиката на сближаване. Следователно единственият рационален критерий е равнището на БВП.

От името на моята група мога да кажа, че искаме политика на сближаване, която е разбираема, опростена, гъвкава, необременена от прекомерна бюрокрация и насочена към инвестиране и интелигентен растеж.

Gabriele Zimmer, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, искам да обърна внимание на един фундаментален конфликт, който вече става очевиден по отношение на Европейския социален фонд (ЕСФ). Договорът от Лисабон препоръчва ЕСФ да се

съсредоточи предимно върху активната политика на пазара на труда. Ние в Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица считаме, че е необходимо в бъдеще ЕСФ да се прилага по-широко в социалната политика като цяло и най-вече да бъде използван много по-ефективно в борбата с бедността и социалното изключване.

В бъдеще Европейският социален фонд следва да играе ефективна роля в целия Европейски съюз, а не да се концентрира единствено върху определени региони. Въпреки това считаме, че трябва да има по-голям акцент върху специфичните проблеми в регионите, които могат да бъдат решени по-ефективно чрез дяловете на съфинансиране. Финансирането на Европейския социален фонд следва най-малкото да запази сегашното си равнище – минимум 1% от brutния бюджет на Европейския съюз. Считаме, че това е от съществено значение.

Искам да подчертая още един проблем. Предложеният по-голям акцент върху резултатите естествено повдига въпроса, кои показатели и критерии ще формират основата за оценка на резултатите и какво в крайна сметка означава това за подготовката на проектите във всеки отделен случай. Организаторите на проектите не разполагат с резерви, които да им позволят да правят допълнителни лихвени плащания и плащания по главницата. За да продължи ЕСФ да съществува и да играе ефективна роля, трябва предварително да имаме ясна представа по въпроса.

John Bufton, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, беше предложено Комисията да оттегли средствата за регионално развитие за всички, освен за икономически най-слабите области на Съюза след 2013 г., като премахне финансирането по цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“.

Въпреки че много области от Уелс са облагодетелствани по цел „Сближаване“, в отражение на икономическите недостатъци на държавата цели седем уелски региона са застрашени да загубят средствата от ЕС.

Финансирането от ЕС за Уелс, понастоящем в размер на 280 милиона лири стерлинги, може да бъде оттеглено. Финансовата подкрепа за редица проекти по оперативна програма „Регионална конкурентоспособност“ може да бъде спряна, което ще застраши хиляди работни места.

Комисията помислила ли е най-малкото да изготви оценка на въздействието, за да прецени социалните и икономическите последици от спирането на средствата? Какви преходни мерки се предлагат? Нямахме колебание на загъналите в дългове държави от еврозоната, включително Гърция, да се отпуснат средства, които възлизат на един трилион евро за период от три години.

Уелс също страда от високо равнище на безработицата и ще бъде сериозно засегнат от предстоящите съкращения в публичния сектор от правителството на Обединеното кралство. Друга заплаха за Уелс може да бъде предложената повторна национализация на структурното финансиране, при което Великобритания може да бъде пренебрегната.

Обединеното кралство, като нетен платец, вероятно ще се очаква да понесе най-голямата фискална тежест. Сумата от 55 милиарда евро, похарчени за регионална конкурентоспособност и заетост, възлиза на 6% от целия бюджет на ЕС. Обединеното кралство ще продължи да налива все повече средства в Брюксел, а в същото време единствената област, в която част от средствата – макар и много малка – могат да бъдат компенсирани, е именно областта, която Комисията иска да премахне.

Разбира се, според мен народът на Уелс ще бъде по-добре, ако Обединеното кралство напусне ЕС. Така ще можем да спестим милиарди и сами да решаваме накъде да насочим толкова необходимите финансови средства.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, достигнахме ключов момент в дебата относно бъдещето на Европейския социален фонд (ЕСФ). Сега, когато заетостта се превърна в основната грижа на всички държави и региони в Европа, съм горда с резолюцията на Европейския парламент относно бъдещето на ЕСФ. Текстът е отговорен, конкретен и отваря вратите към бъдещето. Сега повече от всякога нашите територии се нуждаят от политика на сближаване и оттук – от подкрепа от европейските структурни фондове. ЕСФ съществува от 1957 г. и е създаден с Договора за създаване на Европейската икономическа общност – Договора от Рим. Неговата легитимност не е под съмнение.

Моята позиция относно бъдещето на ЕСФ е проста и ясна и може да бъде обобщена в три точки.

Първо, Европейският социален фонд трябва да остане фокусиран върху заетостта, борбата срещу бедността, разбира се, но чрез осигуряването на работа на хората, а не по друг начин. Днес заетостта трябва да се ползва с цялото ни внимание и да бъде наш приоритет. Убедена съм, че с връщането си на работа човек си възвръща и своето достойнство.

Второ, ефективният Европейски социален фонд трябва да има ясни, прагматични правила, които не обезсърчават операторите. Затова подкрепям моята политическа група, която призовава за по-добро разясняване на ЕСФ. Само си представете, бюджетни средства понякога се връщат неизползвани в Европейския съюз, а същевременно равнището на безработица никога не е било толкова високо.

Трето и последно, имаме нужда от фонд, който е включен в по-широката рамка на стабилна европейска политика на сближаване. Решенията по отношение на ЕСФ трябва да се вземат заедно с партньори, които са възможно най-близо до основата. Уважаеми членове на Комисията, можете ли да ни уверите, че ЕСФ ще отговори на тези очаквания?

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря за възможността да проведем настоящото разискване, преди Комисията да обсъди предложенията. Заетостта, бедността, икономическата, финансова и социална криза в Европейския съюз и последвалите мерки за строги икономии в бюджетите на държавите-членки ни принуждават, на европейско равнище, да се заемем твърдо с проблемите на заетостта и социалната политика и да гледаме на Европейския социален фонд (ЕСФ) като на инструмент на икономическата политика на ЕС и бюджета на ЕС за постигане не само на целите на Договора за икономическо, социално и териториално сближаване, но и на целите на стратегията, чийто проект държавните и правителствените ръководители току-що приеха, които включват повишаване на заетостта и борба срещу бедността.

В този контекст сега, когато се преразглежда ЕСФ, искам да изпратя сигнал на г-н Андор. Ние считаме, че регионите са действителните органи, разрешаващи разходването на европейските публични средства. Това обаче не означава, че инструментите на икономическата политика трябва да бъдат подчинени на териториалното сближаване. Сближаването е икономическо и социално. Може да бъде планирано от регионите, но трябва да отговаря на икономическите и социалните цели, които засягат всички части на Европейския съюз. Г-н Андор, когато прегледате правилата, Ви призовавам да вземете

предвид опита, натрупан при прилагането на Фонда за приспособяване към глобализацията, където има възможност за индивидуализиране и приспособяване към всеки един работник, което може да бъде полезно и за Европейския социален фонд. Призовавам Ви също така да включите някои от целите на нашата стратегия „Европа 2020“: възможностите на работниците да бъдат наети на работа, заетостта, борбата срещу бедността и научноизследователската и развойна дейност. Последната със сигурност е много важна за „Галилео“ и други. Г-н Андор, по отношение на социалните иновации има огромно неизползвано пространство, което Ви призовавам да проучите, в случая с малко по-различно съфинансиране. Напълно подкрепям казаното от г-жа Zimmer: възможностите на работниците да бъдат наети на работа не може да бъде единствената цел на ЕСФ. Налице е и въпросът за борба със социалното изключване и обръщане на внимание на най-уязвимите групи от населението – младите, жените, хората с увреждания и ромското население например.

И накрая, г-н Андор, искам да кажа няколко думи относно условията за използване на ЕСФ. Знаем, че всички казват, че има Кафка и у дома, и в Брюксел. Има правила за използването на ЕСФ, които са твърде трудни за прилагане. Затова нека помислим за един вид геометрия, която варира в зависимост от качеството на използването на публичните средства от регионите. Когато регионите са способни да разрешават разходването на средствата, да облекчим контрола. Когато е необходима административна подкрепа, да създадем нови механизми. И накрая, що се отнася до връщането на неизползвани средства в бюджетите на държавите-членки, Ви призовавам да си представите отмяната на това правило, което не е правилният начин да се използват европейските средства за повишаване на заетостта и социалното приобщаване.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Социалното приобщаване е особено важна тема, добре интегрирана в регионалната политика. Както всички знаем, то е много повече от разкриване на работни места.

Резолюцията относно Европейския социален фонд подчертава ролята му за постигане на целите на стратегията „ЕС 2020“. Без инструментите на регионалната политика, няма възможност стратегията да бъде успешно приложена на национално, регионално или местно равнище. Докато регионалната и социалната политика са взаимосвързани и работят успешно заедно, считам, че не трябва да се съгласяваме при никакви обстоятелства с отделянето на Европейския социален фонд от структурните фондове.

Такова решение ще позволи разпределянето на средствата по сектори, създавайки нежелан прецедент.

Европейският социален фонд трябва да остане част от структурните фондове, особено след като е доказал своята ефективност във всеки регион на Европа, тъй като той всъщност е основно оръжие в борбата срещу икономическата криза, в допълнение към Европейския фонд за регионално развитие.

Необходима ни е стабилна, добре финансирана регионална политика на ЕС, за да постигнем социално, икономическо и териториално сближаване. Затова считам, че регионалният аспект трябва да продължи да заема мястото си в преразгледания и бъдещия бюджет на ЕС.

Трябва да отхвърлим всеки опит за повторна национализация. Регионалната политика не е благотворителна политика, а политика на ЕС за всички региони, която ще доведе до икономически растеж, иновации и конкурентоспособност, превръщайки се в инструмент, който е на разположение на всички държави-членки. Ако искаме решения, които

съответстват на потребностите и реалните условия, пред които ще се изправим в бъдеще, трябва да запазим същата рамка. Имам предвид както основните принципи, така и разпределените суми.

Jean-Paul Basset (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, искам да насоча вниманието ви, госпожи и господа, към един аспект от резолюцията, който е от първостепенно значение за мен и който отразява пълното значение на политиката за регионално сближаване. Предизвикателството е да определим най-добрия инструмент, с който да оценим равнището на развитието на европейските региони възможно най-точно, и да разполагаме с най-добрия инструмент за вземане на решения, особено по отношение на допустимостта за европейските фондове. Става въпрос да имаме политически компас, който да ни води към „целенасочения подход към териториалното развитие“, както казва предложената резолюция, към интегрирания подход. На какво да базираме нашата регионална политика и политика на сближаване? Днес имаме само един показател, брутния вътрешен продукт, който е отличен показател и отличен инструмент за измерване на икономическия растеж и създаването на благосъстояние. Но регионалното развитие не се ограничава само до увеличаването на брутния вътрешен продукт. Благосъстоянието на хората не може да се представя просто като индекс или крива. В противен случай ще имаме показател, който не дава нищо повече от изкривена, частична и едностранчива информация. За да следва политиката за регионално сближаване, съответстваща на целта за устойчивото развитие на регионите – която, подчертавам, е наша обща цел – индексът на брутния вътрешен продукт трябва да бъде допълнен с други инструменти за измерване, особено в социалната и екологичната област. Трябва да има възможност да се оцени равнището на безработица, несигурната заетост, образованието, здравеопазването, качеството на околната среда, на въздуха и на водата, опазването на ресурсите, достъпа до основни услуги и т.н. В заключение, трябва следователно да направим всичко възможно да въведем, наред с брутния вътрешен продукт, социални и екологични показатели за улесняване на политиката за регионално сближаване, чиято цел е устойчиво развитие, основано на трите стълба от икономически фактори, социални фактори и околна среда.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) *(започва без микрофон)* ... има повече от 250 региона в своите 27 държави-членки. Не всички региони са хомогенни. Съществуват големи различия между тях по отношение на благосъстояние, развитие и жизнен стандарт. За да намали различията и да направи регионите по-конкурентоспособни, Европейският съюз приложи политика на регионално сближаване, основана на солидарността и снабдена с необходимите финансови ресурси: Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд. Независимо от това, въпреки постигнатия напредък, е нереално да считаме, че различията ще изчезнат през 2013 г. или дори през 2020 г. Следователно е препоръчително да запазим принципите на политиката на сближаване и съответните финансови средства и след 2013 г. Естествено, политиката на регионално сближаване трябва да се преследва заедно с други стратегии, като стратегията „ЕС 2020“. Но тя трябва да се преследва независимо от стратегията и трябва да гарантираме, че не се поглъщат средства, отпуснати за политиката на сближаване, под претекст за регионална цел на стратегията „ЕС 2020“. Парламентът трябва да бди зорко, тъй като това е от съществено значение за всички региони, особено за тези, които срещат трудности, и по-специално най-отдалечените региони.

Giancarlo Scottà (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бъдещата регионална политика и политика на сближаване трябва да бъде приведена в съответствие с приоритетите на стратегията „Европа 2020“ и следователно да се съсредоточи върху целите за устойчиво

развитие, социално приобщаване и заетост. Трябва да подкрепя ефективното развитие на европейските региони, като изглажда различията между тях и подчертава специфичните характеристики на онези от тях, чието регионално развитие все още е изправено пред предизвикателства.

Проектите трябва да вземат предвид по-слабо развитите региони, които са най-сериозно засегнати от кризата. Новите предизвикателства, като гъстотата на населението в някои райони и обезлюдяването в други, по-специално в планинските райони, заедно с изменението на климата, трябва да се решат чрез конкретни действия, които укрепват участието на местно и регионално равнище. Подходът, който обхваща всички равнища, трябва да стимулира интегрираното развитие на необлагодетелстваните региони посредством участието на местни и регионални органи, както и на гражданското общество.

Призовавам Комисията да вземе предвид специфичните характеристики на всеки регион, а именно регионалните измерения на различните равнища на развитие, и да опрости процедурите по управление и контрол на финансираните проекти, за да гарантира тяхното ефективно и навременно изпълнение.

Димитър Стоянов (NI). - Тази тема е много важна за мен, тъй като пет от шестте български региона са в топ 10 на най-бедните региони на Европейския съюз. Това е така, защото тези, които водеха България в нейния път към Европейския съюз, лъжеха българския народ, че в момента, в който България влезне вътре в Европейския съюз, милиардите от еврофондовете ще се изсипват като дъжд в нашата страна. Всички ние знаем, че това не е така. Тези хора се надяваха да сложат на ключови позиции свои представители, които да могат да прибират съответните комисионни от усвояването на еврофондовете. И сега, когато българският народ изгони тези хора от властта, в момента няма такива, които да могат да стъпят и да поемат, за да може България да усвоява ефективно европейските фондове. Едно неприятно признание, колеги - България е нова страна. Тя не може да се мери с Франция, с Германия, със старите страни основателки. Ние имаме нужда от вашето ноу-хау, така че тези политики, тези фондове да достигнат до хората, за които са предназначени и наистина да имаме политика на сближаване.

Markus Pieper (PPE). - (DE) Г-н председател, днес виждаме като цяло съгласие между всички групи в Парламента. Искаме стабилна политика на сближаване и структурна политика във всички европейски региони. Няма значение дали говорим за нетен платец или за някоя от по-бедните държави-членки; структурната политика остава най-силният израз на европейската солидарност. Помагаме на най-бедните региони да настигнат своите съседи, но също така помагаме на по-силните региони да останат конкурентоспособни. Европа ще може да се развива устойчиво в области като опазване на околната среда, промишленост и енергийни доставки и да завладява световни пазари само ако може да направи най-добрите технологии още по-добри.

За да гарантираме постигането на тези цели, се нуждаем от ясни и справедливи правила. Това означава, че по-бедните региони трябва да останат в центъра на политиката на сближаване. Колкото по-нисък е брутният вътрешен продукт (БВП) на даден регион, толкова по-голяма помощ следва да получи от нас. Всеки, който поставя под въпрос използването на БВП като показател, като Зелените и, за съжаление, някои либерали и социалисти, атакува корените на европейската солидарност. БВП е гаранцията, че социалните възможности, образованието и заетостта ще бъдат изцяло взети под внимание. Бедните региони често не могат да им осигурят адекватно равнище, търпят неуспехи също по отношение на защитата

на околната среда. Поради това БВП трябва да остане надежден показател за регионалната политика.

Трябва да разчитаме на местните органи и федералните провинции, когато става дума за регионалната политика. Искаме да приложим стратегията „Европа 2020“ на базата на изпитания принцип на съвместно разработване на програми, съвместно администриране и регионално съфинансиране. Поради тази причина не трябва да допуснем призивите за отделни фондове на ЕС за заетостта, опазването на климата и енергията да се превърнат в реалност. Ако сменим регионалната политика с по-силна секторна политика, единствените победители ще бъдат нови агенции на ЕС, а нашите местни органи и федерални провинции ще бъдат просто зрители по отношение на регионалната политика и политиката на сближаване.

Много се радвам, че Европейският парламент зае ясна позиция от името на регионите по отношение на приемането на европейската идея. Не можем да принудим хората да я приемат. Приемането трябва да се развива отдолу нагоре, като част от регионалната политика.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Г-н председател, през следващите няколко месеца ще трябва да обсъдим и да вземем решение относно бъдещата организация на структурните фондове, които са от съществено значение за излизането ни от кризата и за прилагането на стратегията „Европа 2020“.

Считам, че когато дойде времето, ще бъде важно да се поучим от опита и да подкрепим две решения: решението за запазване на Европейския социален фонд (ЕСФ) в рамките на основните правила, регулиращи Кохезионния фонд и политиката на сближаване, но и решението за запазване на целите, правилата и бюджета на ЕСФ, без да ги изменяме.

Защо? Защото, госпожи и господа, ЕСФ трябва да продължи да осигурява обучение и да подготвя работниците за навлизане на пазара на труда и за социално сближаване, тъй като за това е създаден.

Необходим ни е сега, ще ни е необходим и в следващите няколко години, не само за да градим пътища. Защото основните активи на Европа са нейните хора и ако ЕС иска да играе роля и да поддържа своя социален модел, ще трябва да продължи да обучава своите хора. Не можем да използваме ресурсите си по-добре, отколкото ако ги използваме за целта, за която са създадени. Това обаче трябва да се прави в рамките на цялостната структура, по балансиран начин, с взаимодействие в рамките на политиката на териториално сближаване.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, член 4 от ДФЕС изброява правомощията, споделени между Съюза и държавите-членки. След вътрешния пазар, социалната политика е следващата в списъка, следвана от икономическото, социалното и териториалното сближаване. Това дава представа за приоритетите в Договора.

След това член 9 ясно посочва, че при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът следва да взема предвид изискванията, свързани с насърчаване на високо равнище на заетостта, осигуряване на адекватна социална закрила, борба срещу социалното изключване и висококачествено образование, обучение и опазване на човешкото здраве. Това се подчертава в член 10 от нашата резолюция относно бъдещето на Социалния фонд и за мен е от решаващо значение.

Това ни дава нашата рамка. Съгласна съм с много от ораторите, които твърдят, че се нуждаем от рамка за взаимодействие между всички европейски политики и структурните фондове.

В действителност то трябва да бъде движещата сила, която да ни помогне да постигнем целите на „ЕС 2020“.

Съгласна съм и с г-н Андор, който казва, че гражданите на ЕС очакват системи, насочени към резултатите. Необходима е също по-голяма прозрачност и спешно опростяване на фондовете.

Редовно се срещам с доброволни, обществени и други групи, които имат достъп до фондовете. Те имат сериозни проблеми с бюрокрацията, с която се сблъскват. Но проблемът е не само в бюрокрацията: има и неяснота по отношение на тълкуването на правилата и разпоредбите.

Обсъждаме въпроса за опростяването отново и отново в комисията и в пленарната зала, но нищо не се променя. Във връзка с правилата и разпоредбите, колега наскоро ме попита защо настояваме „да се налива пясък във всеки подвижен елемент“. Предвид това наистина трябва да решим въпроса. Може би можем да започнем да го правим както трябва този път.

Накрая искам да подчертая отново и да се уверя, че член 9, или „социална клауза“, е отразен във всички наши политически решения, защото това наистина ще доведе до сближаване в ЕС.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, първо искам да изразя нашия ангажимент към политиката за регионално развитие. Считаме, че регионът е подходящото равнище, на което да се структурират европейските икономически политики. В действителност той притежава естествена способност да издържи на глобализацията и следователно да поддържа заетостта и да гарантира справедливото ѝ разпределение в Европа. Второ, политиката на териториално сближаване трябва според нас да бъде част от дългосрочното бъдеще. Прагът от 75% от БВП естествено ще бъде подновен през 2014 г. Но хората считат ли, че ако най-бедните региони преминат прага от 75% в бъдеще, европейското териториално сближаване ще бъде пълно? Може ли разликата между 75% за най-бедните и 150% и повече за най-богатите – двойно повече – да показва изпълнението на целите на Европа по отношение на териториалното сближаване? Затова трябва да имаме дългосрочна визия за европейската политика на сближаване. Струва ми се, че днес можем да заложим праг от 90%, като в същото време отдадем приоритет на тези, които все още са под 75%. И накрая, по отношение на приоритетите на политиката: мнозина говориха за социалното сближаване, в частност чрез Европейския социален фонд (ЕСФ), за борбата срещу глобалното затопляне и за презграничното териториално сътрудничество, което е приоритет и на Комисията; няма да се спирам на този въпрос. Искам да наблегна на насърчаването на многообразието в Европа. То е изразено главно на равнището на регионите и тяхното културно наследство и е актив, който ще бъде отчетен и подчертан в контекста на политиката за регионално развитие.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Г-н председател, специалната комисия на Парламента по финансовата, икономическа и социална криза заключи, че един от ключовите инструменти за подпомагане на икономическото възстановяване следва да бъде финансирането на сближаването във всички региони на ЕС.

Хората в моя Уелс понастоящем получават средства за сближаване и като знаем колко сериозно частният сектор в региона беше засегнат от икономическата криза, аз и мнозина други осъзнаваме стойността на тези средства за потенциалното трансформиране на икономиката.

Средствата, разбира се, трябва да се използват за устойчива проекти, от което много малки и средни предприятия (МСП) да се възползват пряко и косвено, за да се гарантира възвръщаемост на инвестициите за една бъдеща програма за инвестиции в регионите.

Средствата за сближаване следва да представляват механизъм за стимулиране на икономическия растеж в целия ЕС, но трябва да имат конкретна цел, като подпомагане на МСП и предприемачите, които са гръбнакът на нашата икономика. Инвестициите, а не разходите, трябва да бъдат целта преди и след 2013 г.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL) . – (EL) Г-н председател, в разискването относно т.нар. политика на сближаване в Европейския съюз не бяха посочени основни характеристики: първо, фактът, че никоя политика на сближаване на ЕС не може да премахне неравенствата в растежа, причинени от капиталистическия начин на производство, което функционира единствено с цел печалба за капитала. Второ, фактът, че парите, предоставени от Европейския съюз на регионите, не са предназначени да задоволят нуждите на обикновените хора, а за проекти, необходими на капитала. Трето, фактът, че дебатът за намаляване на ресурсите служи на интересите на големи капиталистически групи, и четвърто, фактът, че плановете на капитала за бъдещата политика на сближаване служат на по-бързото капиталистическо реструктуриране и на стратегията в ущърб на обикновените хора „ЕС 2020“, която се използва и в Гърция, за да се реформира държавата въз основа на плановете Kapodistrias и Kallikratis.

Според мен изглежда, че единствено социализацията на средствата за производство може да реши проблема и да доведе до действително сближаване на нашия континент.

Juozas Imbrasas (EFD). – (LT) Всички знаем много добре, че целта на политиката на сближаване на Европейския съюз е да се намалят различията в развитието между държавите-членки и регионите. Искам обаче да обърна внимание на факта, че когато се прилага тази мащабна програма в регионалната политика, тя трябва да обхване всички региони на Европа, и съм съгласен с мнението, че политиката не трябва да бъде национализирана. Трябва да гарантираме стабилен и устойчив икономически растеж и създаване на работни места. Стабилната и финансирана в подходяща степен регионална политика на ЕС е основата за постигане на социално, икономическо и териториално сближаване.

Както винаги (както и досега), следва да се отдели по-голямо внимание на регионите, които изпитват затруднения. Добре е, че в следващия програмен период има планове за заделяне на финансови средства за инвестиции, необходими за изпълнение на градски и крайградски проекти, без да се намалява финансирането на селските райони, защото градовете имат положително въздействие върху икономиката на околните селски райони.

В случая най-важните аспекти на обсъждането следва да бъдат следните: обхватът на политиката на сближаване на ЕС, валидността на целите, връзката със стратегията 2020 и възможностите за прилагане на политиката на сближаване на ЕС и за опростяване на процедурите.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, структурните фондове и Кохезионният фонд са инструменти за финансиране на регионалната политика на ЕС, които целят да се преодолее разделението в развитието на регионите и да се насърчи регионалното сближаване.

Бъдещите предизвикателства пред нашата политика на сближаване, като глобализацията, демографските промени, изменението на климата и енергийните доставки, взаимодействат

пomeжду си по много сложен начин. Поради ограничените ни ресурси следва да се съсредоточим върху ключовите си приоритети и да вложим повече усилия за постигане на взаимодействие между различните политики. Подкрепям призива за опростена, ясна и прозрачна система за преход на политиката на сближаване след 2013 г. Преструктурирането на политиката зависи от това, дали всички заинтересовани страни – регионите, държавите-членки и ЕС – са в състояние да отговорят бързо на новите предизвикателства.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Сега, когато отделните политики и насоки за стратегията 2020 са на път да бъдат приложени на практика, трябва да разберем, че не знаем почти нищо за тяхното финансиране или финансова основа. Подчертавайки значението и необходимостта от политиката на сближаване, в известен смисъл също искаме да гарантираме, че в предстоящото разискване на бюджета въпросната обща европейска политика ще стане консолидирана, а не разпокъсана.

Няма съмнение и беше посочено от мнозина, че създаването на работни места и повишаването на заетостта са сред най-важните приоритети, но също така знаем, че европейските пазари на труда изпитват структурно напрежение. Докато в някои области липсват хора с необходимите квалификации и умения за наличните работни места, то в други висококвалифицирани хора се борят да си намерят работа поради липса на подходящи работни места. Очевидно е, че тук Европейският социален фонд играе ключова роля с политики, насочени към премахване на различията и към сближаване.

Не говорим за големи проекти. Става дума за малки проекти и по-голяма гъвкавост. Одобряваме и подкрепяме идеята за единна политика и взаимодействие в контекста на политиката на сближаване, но искам да подчертая също, че по отношение на Социалния фонд се нуждаем от повече гъвкавост и прозрачност и от по-малко правила. В този смисъл по отношение на Социалния фонд следва да има отделни правила и аз приветствам изявлението на члена на Комисията за въвеждане на ориентирана към резултатите оценка, като се има предвид, че най-големият проблем с тези политики – който освен това подкопава авторитета им – е често фактът, че не можем да видим резултатите от изразходваните средства в определени области.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EN) Г-н председател, сигурен съм, че не е необходимо г-н Хаан да бъде убеждаван, че политиката на сближаване е една от най-успешните политики на ЕС, резултатите от която повлияха върху живота на милиони граждани, където и да живеят в Европа. Сигурен съм, че не е необходимо г-н Андор да бъде убеждаван в успеха на социалните аспекти на политиката на сближаване, благодарение на силното взаимодействие между ЕСФ и ЕФРР. Нито другите двама членове на Комисията, занимаващи се с европейските фондове за селските райони и рибарството, трябва да бъдат убеждавани, че работят по-ефективно заедно с други фондове, както беше преди, отколкото когато работят самостоятелно, както в текущия период.

Аз съм сред онези, които очакват в следващия период да имаме предложения за още по-силно взаимодействие между стабилна политика на сближаване и всички други фондове, въз основа на факта, че всички те заедно могат да осигурят много по-добри резултати, отколкото всеки един поотделно. Но по неясна за мен причина някои хора в Комисията призовават за подход на секторни инструменти, пренебрегвайки (според мен) реалните условия на място.

В заключение, това, което казваме в нашата резолюция, за която силно се надявам и считам, че ще бъде приета с голямо мнозинство по-късно днес, е подкрепено не само от залата, но и от повечето държави-членки, всички 271 региона на Европа и хиляди местни органи.

Според мен, ако Комисията следва пътя на разпределяне на средствата на ЕС по сектори, ще се озовем в уникална и конфликтна ситуация, в която Комисията ще бъде от едната страна, а всички останали – Парламентът, Съветът и регионите – от другата.

В следващите няколко седмици страната, която счита, че бъдещите политики на ЕС ще бъдат най-добре обхванати в рамките на интегриран подход към планиране, прилагане и резултати, ще трябва да се ангажира в сериозна борба със страната, която смята, че верният път е разпределянето на средствата на ЕС по сектори. Бъдете сигурни, че ще се изправим срещу вас, просто защото това е грешната посока.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-да членове на Комисията, политиката на сближаване не е просто въпрос на солидарност: тя е отчасти средство за създаване на добавена стойност за цяла Европа.

В нашия регион например има голям опит, както и много голям потенциал на базата на природни ресурси. Можем да постигнем целите, които са тясно свързани и с „Европа 2020“, само с ефективна политика на сближаване, която обхваща цяла Европа и разполага с достатъчно средства в бюджета си за периода, който започва през 2014 г.

В следващия финансов период ще бъде важно да продължим да се опитваме да изгладим различията между държавите по отношение на БВП. Освен това е абсолютно необходимо да се обърне внимание на настоящите региони по Цел 2 и на специфичните предизвикателства, пред които са изправени. Призовавам ви, г-да членове на Комисията, във връзка с член 174: слабо населените райони, планинските райони и островите също трябва да бъдат взети под внимание в следващия програмен период на политиката на сближаване и по отношение на финансирането, както досега, и с много успех.

Накрая искам да изразя своята благодарност за възможността да участвам в това много важно разискване.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, считам, че когато планираме промени, които са толкова стратегически, трябва много внимателно да отчетем опита от миналото. Този опит ни показва ясно, че когато средствата бяха изразходвани за инвестиции в материалната инфраструктура и в съответствие главно с критерия за БВП, разходите донесоха предимства за целия Европейски съюз – както за държавите-членки, които са нетни платци, така и за тези, които са нетни бенефициери. Ускоряването на процеса на намаляване на различията в равнището на развитие на инфраструктурата укрепи общия пазар и улесни инвестициите, които в крайна сметка продължават да текат най-вече от нетните платци към нетните бенефициери. Това породило европейската добавена стойност, за която говорим толкова много днес.

Поради това ме безпокои, че планираме реформа на политиката на сближаване и добавяне на нови критерии – много неясни социални и екологични критерии – в системата за разпределяне на средствата. Парите следва да продължат да служат на най-бедните региони, определени с измерими критерии, по-специално във връзка с постигането на целите по отношение на материалната инфраструктура.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, всички знаем, че целта на Европейския социален фонд е да намали разликата в просперитета и да насърчи икономическото и социалното сближаване. Но днес, в годината на борбата с бедността, Европа е в рецесия, равнището на безработицата е високо, предприятия се закриват и следователно постигането на тази цел виси на косъм.

Г-да членове на Комисията, по мое мнение трябва незабавно да преразгледате приоритетите на европейските фондове, включително и на Европейския социален фонд. Искам обаче да ви кажа, че ние виждаме абсурдите и парадоксите в икономическите ви политики. С други думи, вие – Комисията, МВФ и Европейската централна банка – наложихте отвратителен меморандум на Гърция, който съкращава публичните разходи, заплатите, доходите. В същото време обаче на моите въпроси към Комисията, защо се бави получаването на средствата на Общността от страна на Гърция, отговорът беше: недостатъчната ликвидност на публичните финанси, с други думи, същността на политическия меморандум.

Можете ли да ни обясните, г-н член на Комисията, как Гърция може да повиши получаването? Няма ли абсурд, парадокс в икономическите политики?

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Понастоящем използвам почти една трета от бюджета ни за политиката на сближаване на ЕС за периода 2007-2013 г.

Съгласно някои нови предложения част от този бюджет ще бъде пренасочен след 2013 г. за изпълнение на целите на стратегията „Европа 2020“. Но в рамките на Комитета на регионите представители на градовете и регионите ни предупреждават да не намаляваме значително средствата за регионалната политика. Според мен следва да обърнем много сериозно внимание на обективните им доводи. Ясно е например, че трябва да продължим да подкрепяме регионите, които още не са достигнали дори 75% от средния брутен вътрешен продукт на Европейския съюз. Разпределените за тях финансови ресурси следва да бъдат насочени приоритетно към изграждане на основната инфраструктура, подкрепа на човешките ресурси и заетостта, по-големи инвестиции в областта на науката, изследванията и иновациите, и зелен растеж. Също така трябва да се опитаме да подобрим връзките между регионалните и местните структури и да намалим бюрократичната тежест. Чрез подобна добре обмислена, балансирана регионална политика можем също така да способваме за успеха на новата стратегия „Европа 2020“.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, в момент, когато държавите-членки намаляват публичните разходи, в Обединеното кралство нашето правителство се опитва да ревизира социалноосигурителната система, с цел работниците да плащат повече.

В този контекст считам, че фондовете като ЕСФ играят важна роля за осигуряване на възможности да бъдат наети на работа тези, които са трудно достъпни и с ниска квалификация.

Ние в Северна Ирландия получаваме значително финансиране от ЕСФ, което се администрира от Министерството на обучението и заетостта, и забелязвам, че в неотдавнашно проучване на Камарата на лордовете относно ЕСФ се отбелязва, че ЕСФ продължава да има значителен принос за подкрепа на икономическия растеж в Северна Ирландия, насочен към създаване на икономика, основана на знанието, с висококвалифицирана и гъвкава работна сила.

Следователно е от съществено значение бъдещите проекти в рамките на ЕСФ и средствата, отпуснати за тях, да могат да се разглеждат в контекста на вътрешни схеми, много от които имат сходни цели. Подобно обединено и целенасочено мислене само може да донесе по-голяма отплата. Регионалната гъвкавост е от изключително значение за успешното функциониране на ЕСФ.

Считам, че след 2013 г. ограничените ресурси на ЕСФ следва да продължат да бъдат насочени към подпомагане на най-трудно достъпните и най-ниско квалифицираните да намерят работа или да се върнат на работа, като им се предостави достъп до обучение и по-нататъшно образование.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Г-н председател, настоящата резолюция е от основно значение, тъй като отчита важното изискване за обновяване, свързано с изготвянето на антикризисна политика за 2020 г., като постига баланс между необходимите иновации и спазването на основните принципи на политиката на сближаване. Това е и трябва да продължи да бъде основата на европейската интеграция. Трябва да продължи да играе важна роля като инструмент за изглаждане на различията между държавите-членки, като в същото време укрепва регионалната идентичност.

Затова, независимо от архитектурата на политиката на сближаване и потвърждавайки стойността и значението на управлението на различни нива, на партньорството и на интегрирания подход като основни принципи, резолюцията потвърждава предимствата на съчетаването на БВП, който трябва да остане единственият критерий за определяне на допустимостта, с нови и по-значими показатели, с единствената цел за анализ и оценка; необходимостта да се въведат нови правила за Европейския социален фонд, заедно с общите разпоредби относно политиката на сближаване; и необходимостта от опростяване на процедурите и използването на инструментите за финансов инженеринг, като каза и г-н Хаан.

Имам предвид изказването на г-н Хаан, по-конкретно когато споменава важноста на запазването на Пакта за стабилност в контекста на политиката на сближаване. Всичко това е много хубаво, но за да се постигне целта, жалкото споразумение, което предвижда, че разходите за инвестиции трябва да се изчисляват в рамките на параметрите на Пакта за стабилност, трябва да бъде премахнато или изменено, защото би било все едно да искаме повече разходи за инвестиции, а след това да ги намаляваме.

Предизвикателствата пред Европейския съюз са сериозни: заетост, растеж, развитие и конкурентоспособност. Това са целите на Европейската стратегия, която предвижда интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж. Както казаха мнозина, можем да се справим с тях само ако бъдещата европейска финансова рамка отчита значението на регионалната политика, за да се постигне истинско икономическо, социално и териториално сближаване, и ако е в състояние да гарантира подходящо финансиране въпреки ограничените ресурси, като се води политика, при която целите се определят в съответствие с приоритетите и се измерват с резултатите.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Досега политиката на сближаване е успешно средство за намаляване на различията между държавите-членки и за показване на солидарност, която е основна ценност на ЕС. Важно е обаче да се намали дисбалансът не само в името на Европейския съюз, но и заради всеки отделен гражданин и регион, което изисква не само човешки ресурси, но и достатъчно финансови средства.

Настоящата политика на сближаване изисква подобрения без съществени изменения. Преди всичко трябва да се противопоставим на повторната ѝ национализация и на намаляването на средствата за нея. Сега, когато богатите или по-малко богатите държави-членки са засегнати от последиците от икономическата криза, оръязването на бюджета, определен за политиката на сближаване, ще означава да се изложат на опасност всички успехи през последните години, както и намаляването на различията, с които се борим.

Затова съм съгласен с мнението на председателя на Комисията, г-н Жозе Мануел Дурау Барозу, че бъдещият бюджет на политиката на сближаване трябва да бъде поне равен на настоящия. В противен случай ще останем само с хубави думи и ще подкопаем европейския проект.

Ivars Godmanis (ALDE). – (EN) Г-н председател, резолюцията е стратегически много добре написана. Трябва да я подкрепим. Обаче трябва да открием настоящите проблеми. Искам да посоча на члена на Комисията, че към 1 септември коефициентът на усвояване на средствата от Социалния фонд е едва 18%, което е двойно по-малко – двойно по-зле – в сравнение с предходния период.

Седемнадесет държави-членки са на по-малко от 18%. Някои от тях останаха на 10% или 11% усвояване на средствата от Социалния фонд. Няма модел: държавите с най-голям дефицит не показват най-нисък процент на усвояване. Факт е обаче, че някои държави останаха на 10% през цялата 2010 г.

Комисията трябва да изясни положението. Ако погледнем другите фондове – Регионалния и Кохезионния – ситуацията не е по-добра. Общият коефициент на усвояване е 17,95%. Освен това 60% от държавите-членки имат по-нисък коефициент от посочения. За някои от тях цифрата е три пъти по-малка.

Съветът намали средствата по проекта на бюджет за 2011 г. до по-малко от 1 000 милиона евро, тъй като държавите-членки нямат ясна представа за изпълнението на техните задължения. Ние в комисията по бюджети подкрепихме искането на комисията по регионално развитие за възстановяване на средствата в проекта на бюджет. Въпросът е дали ще е възможно средствата да бъдат усвоени. Ако не е, няма смисъл да говорим за светло бъдеще.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Благодаря, г-н председател, г-н член на Комисията, считам, че проектът, изготвен от г-жа Хюбнер, бивш член на Комисията, отговарящ за регионалната политика, е балансиран и всъщност добър. Всички знаем, че кризата постави предизвикателство за много държави-членки, които са нетни платци, в резултат на което е налице натиск за намаляване на средствата в следващата финансова перспектива. В такъв случай основната позиция, която политиката на сближаване представлява, е от съществено значение. Но е важно всички ние да не се объркваме, а да бъдем малко по-консервативни и да не изоставяме двете основи на политиката на сближаване, а именно, че тя е независима политика, чиято основна цел е и ще продължи да бъде изравняването на развитието на по-слабо развитите региони и останалата част от Европейския съюз, и второ, че brutният вътрешен продукт на глава от населението по паритета на покупателната способност въпреки всичко е главният критерий. Ако пренебрегнем двете основи, всички други разисквания (като например как по-добре да съчетаем политиката на сближаване и постигането на целите на Европейския съюз за 2020 г.) няма да постигнат нищо, дори и с „ЕС 2020“ в контекста на политиката на сближаване. Благодаря.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Г-н председател, тук не говорим за някакви дребни пари. За периода от 2007 г. до 2013 г. за Европейския социален фонд (ЕСФ) са отпуснати 75 милиарда евро, а това се равнява на почти 8% от бюджета на ЕС. Тъй като Брюксел ще предостави парите на ЕСФ едва когато държавите-членки поемат отговорност за съфинансиране, това означава, че ще има около 150 милиарда евро за създаване на повече и по-добри работни места. За щастие, средствата от ЕСФ не се използват за финансиране на ненужни изследвания, а вместо това отиват директно при хората, които се нуждаят от тях. Това е, което го прави толкова ценен и което дава възможност хората да се възползват от него, включително трайно безработни, имигранти, млади хора, които имат възможност да завършат училище, когато не са успели от първия път, десетки хиляди хора, които се обучават и преквалифицират, служители, които искат допълнително обучение, и начинаещи предприемачи. Спектърът от целеви групи е широк.

Какво ще се случи след 2013 г.? Държавите-членки трябва да използват по-ефективно средствата и трябва да отчетем специфичните характеристики на отделните региони. Според мен е необходим индивидуален подход, „отдолу нагоре“, и ефективна координация с програми като „Дафне“ и „PROGRESS“. Аз съм за по-голяма гъвкавост, по-опростено управление и по-прозрачно разпределяне на средствата. Но съм против отделна правна рамка за ЕСФ. Считаю, че трябва да остане в регулаторната рамка на структурните фондове, което ще гарантира, че допустимостта на разходите се регулира на равнището на държавите-членки. Затова заедно с 45 членове на ЕП внесохме предложение за изменение 1 и ви призовавам да го подкрепите в предстоящото гласуване.

Евгени Кирилов (S&D). – (EN) Г-н председател, всички сме съгласни, че политиката на сближаване има много положителен ефект до момента. Това е видно и признато. Но съществуват различни идеи относно политиката на сближаване след 2013 г.

Трябва да доразвием политиката и да я приспособим към новите предизвикателства и реалности, като градим върху постиженията си, а не като я преобразим изцяло. Това е еднакво важно и за основните ѝ принципи, и за бъдещия бюджет. Необходими са действия, подкрепени с подходящи ресурси от ЕС и от националните бюджети.

Комисията по бюджети наскоро подчерта, че ще се положат усилия да се избегнат големи загуби по отношение на отпуснатите средства от структурните фондове в бъдеще. Силно се надявам, че новите държави-членки няма да попаднат в категорията на големите губещи. Ето защо орязването на средствата за сближаване не може да бъде вариант. Въпросът е не само финансов, а ще окаже отрицателно въздействие и върху принципите на солидарност.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Благодаря, г-н председател. Искам да кажа няколко думи относно политиката на сближаване.

(EN) Бъдещето на политиката на сближаване се чертае в контекста на нарастваща безработица и свиващи се публични финанси в Европа.

Възможно е граничният западно-централен регион в моята държава отново да попадне в рамките на 75% до 100% от БВП на ЕС. Трябва да се въведат мерки за периода след 2013 г., които признават промененото икономическо положение в Ирландия и в посочения регион по-конкретно. В центъра на вниманието на програмите по Цел 2 трябва да бъде изграждането на капацитета на регионите, с цел да се допринесе ефективно за развитието на по-зелена, по-интелигентна и по-устойчива икономика в Ирландия и в останалата част на Европа.

Регионалните полети в посочения регион са икономически и социално необходими. Следователно трябва да се запази публичното финансиране на услугата, тъй като тези вътрешни полети няма да оцелеят икономически в противен случай.

Трябва да се запази подкрепата на ЕС за трансграничното сътрудничество в Ирландия. Трансграничното сътрудничество може да се справи с разпокъсаността в граничните региони по отношение на пазара на труда, моделите на търговията и инфраструктурата.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, днес е изключително важен политически ден за бъдещето на регионалната политика на ЕС. Причините са две. Първата е, че тази сутрин ние, членовете на ЕП, обединяваме сили и отправяме нашите искания към Европейската комисия и европейските министри. Искаме да се възползваме от нашите успехи с тази ключова политика и да я изменим, така че да стане по-достъпна и по-прозрачна. Искаме стабилна, добре финансирана политика, която наистина спомага икономическото развитие за всички наши региони. Искаме опростени

правила и то не само на думи, а приложени по отношение на ръководителите на проекти и потенциалните бенефициери. Искаме да се обърне специално внимание на най-отдалечените градове и региони. Работих по резолюцията в работна група и парламентарната комисия по регионално развитие. Подкрепих нуждите на потенциалните бенефициери и успях да гарантирам, че са взети под внимание и приспособени към нуждите, изразени в нашите региони. Искам обединена и социална Европа, основана на побеждаваща, амбициозна Европа.

Второто изключително важно събитие днес: следобед 140 региона ще се обединят и техните 140 регионални председатели, заедно с членове на ЕП, представляващи 85% от населението на ЕС, ще поемат в символичен поход към Европейската комисия – ще се видим по-късно, г-н член на Комисията – за да демонстрираме степента, в която всички ние, регионите и Парламентът, сме наясно със значението на политиката на сближаване за предприятията, гражданите, социалната сфера и икономиката, и заедно ще покажем степента, в която тази първа силна политическа кампания е кампания на хората, ясно послание до Европейската комисия пряко от регионите.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, искам политиката на сближаване след 2013 г. да продължи да бъде основният пример за солидарността в рамките на ЕС. Искам политиката на сближаване да бъде истински отговор на кризата и последиците от нея, а за да го постигнем, от съществено значение е да се включи в стратегията „Европа 2020“, и по-конкретно в целта за създаване на работни места.

Политиката на сближаване трябва да бъде все по-отворена и гражданското общество трябва да играе по-голяма роля в изготвянето и управлението на проектите. Важно е в Комисията да гледате на политиката на сближаване като на инвестиция, а не разходи, и като на възможност за създаване на доверие и устойчиво развитие.

Не искам политиката на сближаване да пренебрегва специфичните нужди на най-затруднените социални групи, тъй като това не е съвместимо с интегриран подход или с по-стратегическа концепция, която инвестира в секторите на бъдещето.

С една дума, както казваме толкова много пъти, нуждаем се от политика на сближаване, която е солидна, добре финансирана и която присъства във всички региони на Европейския съюз.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Г-да членове на Комисията, госпожи и господа, днес се каза много за регионалната политика и политиката на сближаване. Искам да обърна внимание на Европейския социален фонд, който има основна роля и значение в политиката на сближаване, тъй като ако големи групи изпитват затруднения, всички имаме проблем с политиката на сближаване. Ролята на Европейския социален фонд ще бъде засилена със стратегията 2020, тъй като възможностите на работниците да бъдат наети на работа е ключов въпрос. Искам да обърна внимание на два въпроса.

Първо, да гарантираме втори шанс. Трябва да предоставим втори шанс на хората, загубили работата си по време на кризата, която ускори някои процеси на глобализацията, като сериозното пренасяне на масовото производство извън Европа, и на тези, които не могат да използват уменията си на пазара на труда, защото не се търсят. Това ние наричаме „разминаване на уменията“. Втори шанс трябва да се предостави и на онези, които не разполагат с възможности да бъдат наети на работа поради липса на каквато и да е квалификация, като отпадналите от образователната система.

Второ, стратегията 2020 да повиши равнището на заетост сред жените с 25%. Това обаче ще бъде възможно само ако държавите-членки могат да предоставят, с помощта на Европейския социален фонд, необходимата подкрепа в областта на услугите, особено грижите за деца и възрастни хора. Тъй като подкрепата е често по-малка от нужната, вероятно правилата ще трябва да бъдат по-гъвкави, отколкото за проектите, финансирани от големите структурни фондове. Абсолютно неизбежно е да се гарантират по-строги надзор и оценка, за да се направи финансирането по-прозрачно и по-ефективно.

Kerstin Westphal (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Хаан, г-н Андор, госпожи и господа, не е нужно да подчертавам колко важна е политиката на сближаване и регионалната политика за това, да живеем и растем заедно в Европа. Считаю, че в бъдеще регионалната политика и политиката на сближаване трябва да се съсредоточи в по-голяма степен върху нашите градове. Градовете са важна движеща сила за развитието в Европа. В същото време понастоящем страдат от екологични, икономически и социални проблеми.

Затова имам въпрос към г-н Хаан. Какви възможности съществуват според Вас за подчертаване на градското измерение? По-конкретно, г-н Хаан, наскоро посочихте в залата, че имате предвид определен процент от регионалното финансиране, който ще бъде запазен за подчертаване на градското измерение. Все още ли е така? Ако да, какъв процент имате предвид?

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Г-н председател, г-да членове на Комисията, учудващо е, че преди да е договорена следващата финансова рамка, често водим дискусии, чиято цел е да защитят политиката на сближаване, политика, която се доказва като една от най-ефективните и най-видимите в Европейския съюз.

В действителност обсъждането на политиката на сближаване е до голяма степен обсъждане на Европейския съюз – какъв е той, как трябва да функционира и как да се разбира от гражданите. Не говорим само за пари, а също така дали наистина въвеждаме мерки, които водят до икономически растеж.

Трябва да отчетем факта, че политиката на сближаване е много специален инструмент, тъй като съчетава намаляването на различията с подкрепата за мерки, които водят до по-голяма конкурентоспособност. Тези две цели не са несъвместими – те правят политиката на сближаване благоприятна за развитието. Струва си да го кажем, защото политиката не е акт на милосърдие, а политика от мерки за подпомагане на развитието. Затова тя е част от стратегията „ЕС 2020“.

Освен това си струва да кажем, че тя е единствената политика, която е изключително сложна от гледна точка на прилагането ѝ, защото се основава на обща администрация заедно с държавите-членки. Това означава, че от една страна, използваните инструменти са изключително трудни и процедурите са много сложни, но от друга страна, тя води до сътрудничество между Европейския съюз, държавите-членки и местните органи. Така че нека не защитаваме политиката на сближаване само в контекста на новите икономически условия. Нека помислим как да я подобрим и укрепим.

Salvatore Caronna (S&D). – (IT) Г-н председател, в Брюксел се провеждат „Дни на отворените врати“. Много общински и регионални представители обсъждат как да се справим със сериозните проблеми, пред които са изправени нашите градове, обсъждат предишните и настоящите потребности на работниците, на домакинствата и на малките и големите предприятия.

Икономическата криза, засегнала нашите общества, затрудни всички ни да намерим подходящи решения на нов и сериозен социален проблем. В този контекст всички разбираме, че политиката на сближаване е единственият реален инструмент, с който разполагат регионите да се опитат да предложат решения. Затова можем да кажем, че през последните няколко години политиката на сближаване допринесе съществено за процеса на интеграция на всички региони. Сега трябва да я предефинираме за периода след 2013 г. и следователно се намираме в повратен момент. Затова е жизненоважно да избегнем определени рискове.

Първият основен риск е от повторна национализация: това би било сериозна крачка назад. На следващо място, когато изготвяме бюджета за финансиране, трябва да заложим подходящи изисквания по отношение на по-слабите области, без да засягаме по-конкурентоспособните и по-развити региони. И накрая, важно е да опростим процедурите за тези, които са показали ефективност, и да направим по-правно обвързващи правомощията за наказване на онези, които не са. Очакваме Комисията да предприеме действия в това отношение.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, след четири последователни години, в които равнището на безработицата спаднаше, от 2004 г. до 2008 г., настоящата икономическа криза унищожи голяма част от постигнатия напредък. Равнището на безработицата в целия Европейски съюз скочи. В Португалия например, за съжаление, достигнахме рекордното равнище от 11%.

Друго негативно явление е безработицата сред младите хора в ЕС. Така Европа преминава през период на трансформация и е изправена пред огромни предизвикателства. Кризата унищожи години на икономически и социален напредък и разкри слабостите в икономиките на държавите-членки, а съответно и в икономиката на самия ЕС. Стратегията „Европа 2020“ ни показва пътя напред. ЕС трябва да активизира своите усилия за насърчаване на заетостта и социалното приобщаване като неразделна част от стратегията си за борба с икономическата и социална криза.

Затова приветствам предложението за резолюция относно бъдещето на Европейския социален фонд (ЕСФ), което разискваме днес, защото въпросният фонд играе ключова роля за постигането на целите на „Европа 2020“. Фондът е в действителност основният финансов инструмент, който дава възможност на ЕС да изпълни стратегическите цели на своята политика по заетостта чрез подобряване на образованието и обучението на гражданите на Европа. ЕСФ трябва да се утвърди като основната движеща сила на „Европа 2020“ и да се използва от държавите-членки за инвестиране в нови умения, заетост, обучение и професионална преквалификация.

Накрая искам да подчертая, че реформата на ЕСФ, която трябва да се извърши заедно с реформата на останалите структурни фондове, следва не само да улесни и опрости управлението и да повиши прозрачността, но също така да насочи средствата към резултати и постижения, които да донесат положителна промяна в живота на хората.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, няма съмнение, че структурните фондове са един от най-ефективните инструменти за формиране на европейските политики и преди всичко за гарантиране на стабилността на европейската икономика. Затова считам, че е много важно не само да ги потвърдим, но и да обърнем внимание на тяхната ефективност, като въведем един вид гъвкавост между фондовете. Имам предвид основно Европейския социален фонд, който е от решаващо значение днес, за да се гарантира качеството на бъдещите работни места в тази част на света.

Със сигурност е важно да стимулираме възстановяването и растежа, но е необходимо да се съсредоточим върху конкурентни модели, които включват както качеството на това, което се произвежда чрез знание, така и качеството на начина, по който се произвежда. Качествените работни места са много важни за достойнството на хората, както и за възможността им за печалба.

Считам, че Европейският социален фонд се нуждае от специфични и прости правила. Простотата не е враг на ефективността и качеството и ако има строг контрол, е още по-малко вероятно да доведе до действия, които нарушават правилата. Смятам, че опростяването и засиленият контрол следва да бъдат тясно свързани. По този начин наистина можем да предоставим на стратегията „Европа 2020“ инструменти, които се доказаха като ефективни, но които показваха също така необходимостта от някои актуализации.

Rosa Estarès Ferragut (PPE). – (ES) Г-н председател, първо искам да благодаря на работната група, ръководена от председателя на комисията по регионално развитие, която направи възможно днешното разискване.

Със сигурност всички сме съгласни, че политиката на сближаване е ключовият елемент за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“, както и за постигането на европейската интеграция и икономическото, социално и териториално сближаване, залегнало в Договора от Лисабон, за което хората настояват толкова много.

Това, което според мен трябва да направим сега, е да видим какви грешки сме допуснали и да подобрим досегашните си действия. Всички сме съгласни, че процесът трябва да бъде много по-гъвкав, трябва да има по-малко бюрократични препятствия и управлението трябва да бъде по-опростено. Също така регионите със специфични затруднения, като островите, планинските области, граничните и най-отдалечените региони, трябва да получат специално отношение. Брутният вътрешен продукт трябва да продължи да бъде основният критерий, въпреки че може да има и други показатели в други процеси на вземане на решения, и регионите и местните органи трябва да играят основна роля. Изглежда, че тук всички сме съгласни.

Така че ще вървим по този път, но Комисията следва да изясни дали той е верният. Тя трябва да изясни дали ще имаме същите бюджети, което е абсолютно необходимо, за да няма губещи и всички региони да могат да постигнат напредък по отношение на иновации, конкурентоспособност, развитие, доходи и напредък, особено по време на криза, когато яснотата е необходима повече от всякога.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, съвместните политики са от съществено значение за постигане на резултати. От съществено значение е и наличието на механизъм за динамична промяна, която според мен се постига най-добре, като се ангажират структурирано всички заинтересовани страни.

Основната роля, която услугите от общ интерес, включително социалните услуги, играят за икономическото, социално и териториално сближаване, за създаването на работни места и за подобряването на качеството на живот, до момента е пренебрегната в разискването.

Докато разискваме как фондовете на ЕС да допринесат по-ефективно за сближаването, политиките на Съвета и на Комисията за фискална консолидация подкопават услугите от общ интерес, които са от съществено значение за сближаването. Без тях всички средства, които Европа може да влее в държавите-членки, ще бъдат безсмислени.

Друг проблем е отрицателното влияние, което пазарните правила на ЕС оказват върху правото на регионалните и местните органи да поддържат и да инициират услуги от общ интерес, включително и социални услуги. Да, нека имаме по-ефективни фондове, ориентирани към резултатите, но трябва да спрем глупостта, лудостта да отнемаме основните обществени услуги от нашите общества.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, считам, че силна и ефективна политика на сближаване е немислима без политическия консенсус – или политическото сближаване, ако щете – необходим за разработването и прилагането на политиката; въпросите и проектът на решение на председателя Hübner, смятам, подкрепят политическия консенсус между политическите групи, политическите семейства, а може би дори и между различните европейски институции.

От тази гледна точка считам за неприемливи някои подвеждащи мнения, изказани в днешното разискване, по отношение на ролята на БВП като пръв и единствен показател и мярка за допустимост за подпомагане на регионалното развитие. Искам да изразя своята най-категорична и недвусмислена подкрепа за твърдото становище на г-н Olbrycht и г-жа Mazzoni, твърдото становище, което изказах в предишни разисквания в Европейския парламент, споделено и от г-н Хаан, че макар БВП да не отразява всички измерения на етапа на развитие, той все пак е най-надеждният показател, с който разполагаме. Очевидно на равнище държава-членка политиките могат да използват алтернативни показатели за отстраняване на недостатъците, ако има такива, и за отразяване на екологичните и социалните аспекти на развитието. Но за да се отстоява европейската солидарност и да се гарантира, че държавите-членки могат да напреднат успешно, е от съществено значение БВП да остане основният и единствен показател за разпределяне на средства на равнище ЕС.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, Европейският социален фонд е инструмент, основен инструмент за изграждане на една по-добра Европа, с чиято помощ да заздравим солидарността между народите и държавите. Но както за всеки друг инструмент, е много важно да помислим как да го използваме.

Г-да членове на Комисията, госпожи и господа, ако си представим Европейския социален фонд като чука, можем да го използваме да забием пироните, които ще запазят европейската конструкция стабилна. Ако обаче не внимаваме и изпуснем чука в краката си, няма да можем да продължим напред. Използвам метафората, за да илюстрирам, че дори и да създадем най-добрата конструкция, най-добрата инфраструктура, ако забравим, че я строим за гражданите на Европа, ще се провалим. Европейската конструкция трябва да бъде стабилна, за да живеят и просперират хората в нея, с достойни работни места с реални перспективи за бъдещето.

Г-да членове на Комисията, никога не забравяйте, че основната инвестиция на Европейския социален фонд е човекът.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Г-н председател, г-да членове на Комисията, политиката на сближаване следва да се запази и укрепи в новата финансова рамка.

В съответствие с принципите на солидарност и субсидиарност, които са основни принципи на Съюза, политиката на сближаване следва да подкрепя регионите, които имат да наваксват най-много по отношение на инфраструктура, икономика, технологии, заетост или социална интеграция и които не са в състояние да преодолеят разликата със собствени ресурси. Подкрепата следва да бъде за интегрирани стратегии за регионално развитие, които съдържат цели, определени на национално равнище и на равнище ЕС. Политиката на сближаване

трябва да излезе извън рамките на политика на териториално развитие и да включи секторни политики като транспорт, енергетика, образование, научни изследвания, развитие и заетост.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н Андор и г-н Хаан, политиката на сближаване е най-успешната и най-видима обществена политика на Европейския съюз. Също така е важен инструмент, който ще бъде много необходим на Съюза и в бъдеще. Конвергенцията на новите балтийски и централноевропейски държави-членки в никакъв случай не е завършено. Освен това средствата са необходими и на някои региони в Испания, Португалия и Гърция.

Но е грешка да се смята, че единствената цел на политиката на сближаване е насърчаване на конвергенцията, при положение че това е най-всеобхватната интегрирана инвестиционна политика, подкрепяща целите на стратегията 2020. Голяма грешка е да се разделя политиката на сближаване. Това е равносилно на разпадането на Европейския съюз. Като член на комисията по земеделие и развитие на селските райони считам, че е много важно да се стремим към по-голяма степен на хармонизиране и взаимодействие между регионалната политика и политиката за развитие на селските райони в бъдеще.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Г-н председател, политиката на сближаване е необходима и успешна.

Според мен сега трябва да се осмелим да погледнем напред и да се запитаме дали средствата отиват където трябва и дали оказват въздействието, което целят. Парите се разпределят тук и там, но вече не и за най-бедните региони и където наистина са необходими. Считам, че е време да се запитаме дали политиката на сближаване следва да бъде национализирана, като общите средства на равнище ЕС се насочват само там, където са действително нужни.

Второ, искам да кажа, че бюрокрацията безспорно трябва да бъде намалена: понастоящем 30-40% от наличните средства се харчат за нея, което определено е твърде много.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Постиженията на политиката на сближаване на Европейския съюз и добавената стойност, която може да донесе за стратегията „ЕС 2020“, са безспорни. Ролята, която политиката играе за повишаване на конкурентоспособността на регионите и за улесняване на способността им да се приспособяват, също трябва да се подчертае.

Въпреки че приоритетите на политиката на сближаване следва да се съгласуват с целите на „ЕС 2020“, считам, че трябва да има достатъчно гъвкавост, за да могат да се отчетат специфичните регионални особености и да се подкрепят по-слабите региони, с по-големи нужди, за да могат да преодолеят социално-икономическите затруднения и неблагоприятните природни условия и различията да се намалят.

Стабилната, добре финансирана регионална политика на Европейския съюз, която носи ползи на всички региони в ЕС, е предпоставка за постигането на нашите бъдещи цели.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, благодарен съм за възможността да участвам в разискване, което винаги е от голям интерес за колегите, които произхождат и живеят на острови, в моя случай например Канарските острови. Изказването ми е в съответствие с участието ми в разискването относно регионалната политика, съгласно член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз, което се проведе наскоро, и ще отбележа само три неща.

Първо, искам да подчертая, че разискването относно икономическите, социалните и териториалните аспекти на политиката на сближаване трябва да бъде в съответствие с финансовата перспектива за периода 2014-2020 г. Не въпреки кризата, а точно заради нея, сближаването е по-важно от всякога.

Второ, искам да подчертая, че политиката на сближаване не е секторна политика, а всеобхватна, което означава, че регионалното измерение на политиката на сближаване не може да се счита за специфична секторна политика, а по-скоро трябва да обхваща енергетиката, транспорта, съобщенията и иновациите.

Трето, искам да подчертая, че тя е особено важна за островните територии, които са външни граници на Европейския съюз и следователно сигурността им е подложена на заплахи, свързани с незаконен трафик, както и с глобализацията.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, както знаем, 27 държави-членки на ЕС, с голям брой региони, градове и общини и с население от 500 милиона, имат, разбира се, най-разнообразни нужди и проблеми. Освен това всяка инициатива на ЕС на равнище Брюксел има регионални и местни последици.

От 70-те години на миналия век структурната помощ е на разположение за необлагодетелстваните региони, за да се гарантира, че растежът на икономиката и на просперитета е географски балансиран. Но гледайки настоящото положение, не изглежда да сме се приближили към постигането на целите. Например милиардите, отпуснати под формата на субсидии на регионите на Ирландия и Гърция, не ги предпазиха да изпитат пълната сила на финансовата и икономическа криза. Регионите, които изгубиха статута си на области по Цел 1 при разширяването от 2004 г., не са много по-добре. Тяхното положение се подобри само статистически, т.е. на хартия, но е добре известно, че хартията не се яде. Големи региони могат да показват голям растеж, но в същото време могат да съдържат малки региони, които се борят за оцеляване.

Следователно трябва да направим политиката на сближаване по-ефективна, а отделните проекти – по-устойчиви.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Считам, че Европейската комисия следва да обясни ясно и подробно как ще бъде постигнато взаимодействие между средствата за сближаване и средствата за общата селскостопанска политика, като се има предвид, че хармонизирането им ще донесе повече добавена стойност за действията на ЕС и ще засили ефективността ни при постигането на нашите цели.

Не на последно място подкрепям отправените днес призови за опростяване на правилата за всички фондове както на европейско равнище, така и на равнище държави-членки. Подкрепям и уважаемите колеги, заявили, че БВП трябва да остане основният критерий за определяне на допустимостта за помощта.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, Уелс се възползва от структурното финансиране в голяма степен. Следователно не е изненадващо, че подкрепям сегашната основа на политиката на сближаване.

Считам, че структурното финансиране следва да бъде на разположение на всички региони в ЕС и да се предостави подходяща подкрепа на регионите, които вече не са региони по цел „Сближаване“. Считам, че конкурентоспособността следва да се запази, и по тази причина призовавам всички колеги, които са заинтересовани, да присъстват следобед на похода, организиран от Комитета на регионите.

И накрая, считам, че Европейският социален фонд следва да остане част от политиката на сближаване, а не да се изнася към секторни проекти. Очаквам с нетърпение публикуването на петия доклад за сближаването около 9 ноември. По-специално очаквам обсъждането на някои от подробностите, включително опростяването на процеса конкретно за кандидатите. Очаквам обсъждането и на определението за градска зона. Това е много важен въпрос.

Трябва също така, разбира се, да гарантираме, че политиката на сближаване и структурните фондове разполагат с подходящ бюджет в бъдеще.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, ако погледнем целите на политиката на сближаване, тя очевидно носи европейска добавена стойност. Показва европейската солидарност, като намалява регионалните асиметрии и допринася за икономическото, социалното и териториалното сближаване. За да може да го прави следователно, трябва да разполага с необходимите бюджетни средства. Политиката на сближаване също така трябва да бъде достатъчно гъвкава, за да отчита регионалните особености, особено на по-слабо развитите региони, а брутният вътрешен продукт следва да продължи да бъде основен критерий за допустимост.

Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони трябва да бъде координиран със средствата на политиката на сближаване с цел повишаване на ефективността и постигане на максимални резултати. Също така подкрепям и призовавам Комисията да извърши оценка на усвояването на средствата за сближаване, за да могат спешно да се приемат мерки за подобряване на степента на усвояване.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, „Европа 2020“, в разгара на най-сериозната криза в европейската икономическа история, трябваше да представлява ново начало. Последвалите обсъждания обаче засягаха бюджетната дисциплина и почти нищо друго. Изглежда, че тези, които призовават за повече съкращения, получават най-шумните ръкопляскания. Съветът прави съкращения, държавите-членки правят съкращения, а сега се оказва, че и тук, в Парламента, общото схващане е, че и бюджетът на ЕС трябва да се намали.

Не това е начинът да се гради бъдещето. Скоро Европейският съюз няма да има политика на сближаване, регионална политика, политика по заетостта и икономическа политика, а само финансова политика. Г-н Хаан и г-н Андор, притесняват ли ви повсеместните съкращения? Считам, че настоящото разискване е малко наивно.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Г-н председател, Вашето изявление, г-н Хаан, че политиката на сближаване и регионалната политика е в добро състояние и следва да бъде политика, която е близо до гражданите и включва различни, добре обмислени инструменти, е – струва ми се – добър отговор на въпроса, който задаваме в залата днес.

Преодоляването на кризата, която е тежка за всички нас, и постигането на целите на икономическата стратегия 2020 се нуждаят от политика на сближаване и ясни цели както за държавите-членки, така и за регионите. Определихме тази година за Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване. Ще продължим да преследваме целта до 2020 г. Няма да я постигнем, ако Европейският социален фонд не е включен в политиката на сближаване. Това очакват местните органи и това твърди Комитетът на регионите, който ги представлява. Следователно трябва да обърнем сериозно внимание на тяхното становище в тази зала.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, добре известно е, че териториалното сближаване, заедно с икономическия и социалния просперитет на държавите-членки и техните региони се нуждаят от комуникационни мрежи, които улесняват и позволяват истинско свободно движение на хора, стоки и услуги през границите. Мрежите трябва да гарантират по-голяма съгласуваност между системите за мобилност, по-голяма съгласуваност между целите за икономическо, социално и териториално сближаване и планирането на трансевропейските мрежи, които често се пренебрегват или се разработват паралелно, без да се гарантират неизплатените задължения.

До момента европейската политика по отношение на трансевропейските мрежи се сблъсква, за жалост, с огромен недостиг на средства както от Европейския съюз, така и от държавите-членки, особено в граничните участъци, които се считат за ничия земя.

Факт е, че в държавите-членки, които успяха да координират двете политики, е налице мултиплициращ ефект, който изпрати исторически изостанали региони, градове и техните граждани към сближаването, което всички ние искаме да видим.

Ето защо, за да постигнем основната цел да намалим различията и да доближим регионите и гражданите до нашето пространство на просперитет и благополучие чрез по-добри канали за комуникация, трябва да добавим една сериозна дискусия към дебата след 2013 г. относно спешната необходимост да се гарантира достатъчно финансиране на трансевропейските мрежи веднъж завинаги.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, политиката на сближаване обхваща и обединява различни широкообхватни цели на развитието, както и очакванията не само на регионите, но и на различни социални групи. Постиженията на политиката на сближаване и натрупаният опит показват, че тя може и трябва да отговори на новите предизвикателства, които се съдържат в стратегията „Европа 2020“.

Бързият икономически растеж не винаги означава намаляване на бедността. Ето защо Европейският социален фонд играе толкова важна роля и затова трябва да координираме различните политически стратегии. Изключително значение придобиват създаването на работни места и пригодената за целта система за обучение и преквалификация. Политиката на сближаване е основата за устойчивото развитие на градските агломерации и селските райони, като се отчитат специфичните им характеристики и възможности. Правилната координация на различните политически стратегии ще позволи на Фонда за развитие на селските райони и на други фондове да намалят закъсненията в развитието и да отчетат специфичния характер на по-слабо развитите области, включително селските райони.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Политиката на сближаване не е просто един от инструментите на европейската интеграция, а може да се разглежда като реално въздействие и динамично доказателство за самия европейски проект като общност от граждани, споделящи ценности на социална справедливост и солидарност.

В този контекст можем да разберем настояването политиката на сближаване да бъде насочена към всички региони и в критериите за допустимост да се включат и други освен единствения в момента критерий – брутният вътрешен продукт на глава от населението, за да бъдат по-справедливи. Не трябва да забравяме основната и крайна цел на политиката на сближаване, която е постигането на еднакъв жизнен стандарт за всички европейци, а това винаги означава обръщане на специално внимание на най-бедните региони, като някои от най-отдалечените райони, които се нуждаят от специфични за тях мерки.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Призовавам Европейската комисия да гарантира, че бъдещата политика на Европейския съюз на икономическо, социално и териториално сближаване ще отпусне големи суми за транспортния сектор, особено за интермодалността, и за енергийната ефективност на жилищни сгради. Считаю, че тези инвестиции ще създадат работни места на местно и регионално равнище, като същевременно ще стимулират икономическото благосъстояние и развитието на малките и средните предприятия във възрастните сектори.

Не на последно място, г-н Хаан, надявам се, че след 2013 г. ще имаме отделна линия за финансиране на стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион. Трябва да отбележа, че стратегията на ЕС за Балтийския регион разполага с 20 милиона евро само за 2011 г. Стратегията за Дунавския регион може да се превърне в един от най-успешните проекти на Европейския съюз.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Разискването на политиката на сближаване след 2013 г. е съвсем навременно предвид „Дните на отворените врати“ в Брюксел.

Фактът, че много участници от повечето региони на Европа са дошли тук, за да представят своите инициативи, усилия и резултати, както и недоволството си от различни области на регионалното развитие, засилва мнението ми, че политиката на сближаване на ЕС има конкретни резултати.

Един конкретен аспект, който се разглежда по време на настоящия програмен период, е доколко ефективно се използват наличните средства. Ще трябва да се съсредоточим върху прилагането на мерки за повишаване на равнището на усвояване на отпуснатите средства, особено в регионите, които изпитват затруднения в това отношение. Затова трябва да продължат усилията на европейско, национално и регионално равнище за опростяване на прилагането на политиката на сближаване. Определено трябва да се постигне подходящ баланс между опростяването на процедурите и гарантирането на ефективност и добро финансово управление, за да се изготви политика, която е лесна за изпълнение и с добър профил.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Нямам много време, г-н председател. Затова ще се съсредоточа само върху няколко въпроса.

(EN) Г-н председател, първо, не може да има повторно национализиране на ЕСФ, както не може да има повторно национализиране на ОСП. Имаме нужда от повече, а не от по-малко Европа.

Второ, крайно необходимо е да се опрости процесът на прилагане. Срещам със групи, които не си правят труда да кандидатстват, макар че имат право на финансиране, тъй като е твърде сложно. Някои в действителност трябва да наемат експерт, който да изготви заявлението вместо тях. Това е абсурдно и трябва да спре.

Трето, считам, че е необходимо да се запазят и Цел 1, и Цел 2. Представявах моята група в Манхайм и видях ползите от Цел 2. Считаю, че това е важно.

И накрая, искам да кажа, че е необходимо също така – въпреки че някои от моите колеги в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не са съгласни с мен – БВП да не е единственият критерий. Със сигурност трябва да бъде основният критерий, но не е единственият. Считаю, че трябва да обсъдим въпроса и го очаквам с нетърпение.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Европейският социален фонд (ЕСФ) е може би инструментът, който прави най-много за насърчаване на сближаването. Следователно трябва

да се координира тясно с Европейския регионален фонд. Важно е да се възприеме местен подход към проблемите за решаване, с други думи, глобална визия за действия на местно равнище. Местните и регионалните органи са тези, които знаят най-добре какво е положението на място, от какви инвестиции се нуждаят за създаването на работни места и какви са най-подходящите мерки за насърчаване на заетостта в техните региони. Трябва да вземем предвид положителния опит на регионите.

На Азорските острови, един от най-отдалечените региони, където безработицата по принцип достига рекордни нива, равнището ѝ в момента е 6,5%, най-ниското в Португалия. Това до голяма степен се дължи на перспективно планираната стратегия, използвана за заетостта, която определя кои фактори да се разгледат и как да се постигнат желаните цели, а също и на използването на ЕСФ като оперативен инструмент на въпросната стратегия по отношение на образованието, обучението и повишаването на заетостта.

Повсеместното прилагане на политиката на сближаване е единственият начин да се гарантира успехът на стратегията „Европа 2020“.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, политиката на сближаване или регионалната политика може да бъде един от ключовите двигатели на развитието на Европейския съюз. Това е политика, която е по-благоприятна за гражданите от повечето други и която се концентрира върху практически цели и върху решаването на практически, важни проблеми. Затова трябва да решим въпросите, свързани с териториалното сближаване, в рамките на политиката на сближаване. Ключовите сред тях са пътното строителство, високоскоростните железопътни връзки и пълното сближаване, което ще повиши мобилността в Европа.

По отношение на Европейския социален фонд изглежда няма да можем да осъществим амбициозните предложения на стратегията „Европа 2020“. Понастоящем една трета от европейците нямат професионална квалификация. Считаю, че днес фондът до голяма степен следва да инвестира именно в професионалното обучение и ученето през целия живот и да доведе до повишаване на квалификацията на европейското общество. Освен това средствата могат да бъдат насочени не само към въпросите на социалното приобщаване, но и към по-голяма професионална мобилност на европейските граждани.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Политиката за регионално развитие е ключов елемент от икономическото, социалното и териториалното развитие на Европейския съюз и следователно системното му осъвременяване в отговор на новите тенденции заслужава специално внимание и трябва да бъде приоритет за Европейския съюз дори и след 2013 г.

Богатият опит от миналото трябва да доведе до премахване на повтарящи се грешки, до по-голяма ефективност и до бързо и висококачествено прилагане на политиката на сближаване, както и до гладко функциониращо партньорство и по-голяма прозрачност. Твърдо считаю, че прилагането на политиката на сближаване трябва в бъдеще да бъде по-ориентирано към резултатите и качеството на резултатите, което изисква по-добро наблюдение и оценка на ефективността на програмите в рамките на регионалната политика и политиката на сближаване, така че средствата да отиват за инфраструктура, наука и изследвания, както и за борба с безработицата – за предприятия и граждани – така че регионите да могат да се развиват и да се изравнят с най-добрите.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Г-н председател, искам да подкрепя запазването на отделен бюджет и правила за Европейския социален фонд, макар и с по-голяма интеграция с всички останали структурни фондове.

Въпреки това правилата трябва да бъдат преразгледани в най-малко пет области: нуждаем се от опростяване и повишен мониторинг на резултатите, а не само на процедурите; наистина трябва да се възползваме максимално от опита, като натрупания в италианските региони през последните две години, за да предложим цялостни насоки, обучение, преквалификация и подкрепа, за да спомогнем приобщаването на работниците, останали без работа или незаети в МСП; трябва да насърчим партньорства между образователните институции, университетите и предприятията, за да предоставим възможности за непрекъснато обучение, което отчита необходимостта от нови умения; нуждаем се от повече транснационални проекти, които до момента са само експериментални; нуждаем се и от повече национални и транснационални инициативи за работа и обучение за младите хора.

Считам, че въз основа на посочените и други въпроси трябва да преразгледаме перспективата за въвеждане на нови правила за Европейския социален фонд.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, обсъждаме политиката на сближаване и регионалната политика. Както някои от вас може би вече знаят, има документ относно бъдещето на общата селскостопанска политика към 2020 г., който засяга и бъдещите териториални предизвикателства. Така че има връзки между всички наши политики. Във всяка от тях искаме адекватно финансирана политическа рамка.

Имам няколко коментара по отношение на резолюцията. Нуждаем се и от съгласуваност в държавите-членки. Видяхме как политики на държави-членки отменят добрата работа на политиката на сближаване и регионалната политика. Тази седмица се срещнахме с представители на регионални органи, които говориха за голямо недоволство в опитите за достъп до финансиране. Не само трябва да чуем гласа им, но и да се вслушаме и да отговорим.

Подкрепям резолюцията.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Политиката на сближаване и регионалната политика на Европейския съюз е изключително важна не само за повишаването на конкурентоспособността, но и за практическото прилагане на концепцията за единна Европа. Считам, всички сме съгласни, че една наистина обединена Европа ще се изгради в средносрочен и дългосрочен план само ако равнищата на икономическо развитие са балансирани. За ефективното изпълнение на стратегията „ЕС 2020“ и за постигането на целите ѝ е необходимо всички региони с различно равнище на развитие да се възползват от процеса. Затова е от съществено значение средствата за сближаване да се запазят за по-малко развитите региони. Не трябва да позволяваме Европа да се раздели на две в резултат от забавено развитие на държавите-членки, присъединили се към ЕС след 2004 г.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Във всички стратегии и рамки трябва да имаме предвид факта, че Европа не е проект за изграждане на музей на открито. Тя не е комунистическа утопия, където всеки работи и получава каквото иска. Европейският социален фонд не е инструмент за прилагане на такива идеи. Той е инструмент за подпомагане на развитието, но преди всичко осигурява помощ на тези, които не могат да си помогнат сами.

Ако хората имат проблеми със заетостта, жилищното настаняване, храната или здравето, трябва да им помогнем – това е солидарност. Не изкуствено създадени работни места, които деформират пазара на труда, и не изравняването на социалните и регионалните различия, което се доближава до егалитаризъм. Ако не искаме да споделим съдбата на княз Потьомкин, трябва да избягваме да използваме думата „социални“ по-често от думата „отговорни“. Световната финансова криза е предупреждение да не бъдем нереалистични и безотговорни.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Г-н председател, искам да изразя своята благодарност за днешното представяне и последвалата плодотворна дискусия. Те ме изпълват с голям оптимизъм. Фактът, че е налице съгласие относно необходимостта от политика на сближаване, е безспорно добра новина за всички, а фактът, че съществува съгласие в рамките на Парламента, е, разбира се, още по-положителен.

Искам да благодаря на Комисията, че се готви да улесни усвояването на средствата. Имах възможност да разгледам предложението ѝ и със сигурност то е стъпка в правилната посока.

Накрая искам да отбележа, че сближаването има абсолютно и относително измерение. Абсолютното е това, което всички ние разбираме като подкрепа за най-бедните региони, но относителното, в рамките на отделните държави, е също толкова важно. Застъпвам се за него, за да гарантирам, че не е забравено.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, първо искам да благодаря на г-н Хаан, бивш австрийски министър на науката и научните изследвания, че започна нов дебат, който ще има голям принос за насърчаването на растежа в Европа. Ако всяко малко и средно предприятие в Европа създаде по едно допълнително работно място, няма да има повече безработица в Европа. Ето защо трябва да помислим как можем да дадем възможност на малките и средните предприятия да наемат нови служители, а също и да играят по-активна роля на международните пазари за износ.

Научните изследвания и транспортната инфраструктура са също важни въпроси. На Комисията ѝ предстоят важни задачи, когато става въпрос за реструктурирането на връзката изток-запад, например от Париж до Будапеща, или връзката север-юг. В тези области могат да бъдат създадени новите работни места, които са спешно необходими в Европа в момента.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, политиката на сближаване е основният стълб на европейската солидарност. Именно чрез сближаване постигаме целта за намаляване на регионалните различия и стимулираме хармонично развитие в целия Европейски съюз. Трябва да създадем рамка за предстоящия период 2014-2020 г., която може да повиши ефективността на регионалната политика. Доброто управление трябва да се насърчава на всички равнища чрез по-голямо участие на регионалните и местните органи при спазване на принципа на субсидиарност, както е посочено в новия Договор от Лисабон.

Специфичните условия в най-отдалечените региони не трябва да се забравят. Тези региони са изправени пред големи предизвикателства и трябва да продължат да се възползват в бъдеще от специални разпоредби при прилагането на европейските политики. Брутният вътрешен продукт трябва да остане основният критерий за допустимост, но трябва да вземем предвид и други показатели, за да представим по-пълна картина на положението в регионите.

Йоханес Хаан, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, разискването беше много оживено и ангажирано. Искам да благодаря на всички, които се включиха. Също така искам да напомня на всички и да повторя, че регионалната политика е политика на инвестиции, която обхваща всички региони. Тя следва да се счита за интегрирана политика, поради което определено се съсредоточава върху градовете. Защото различни области на политиката са съсредоточени в градовете, включително загуби на енергия, намаляване на енергийното потребление, потребление на енергия, транспорт и социални проблеми. Всичко това са фактори, които трябва да разглеждаме цялостно.

Силно подкрепяме призивите за опростяване на правилата. Но трябва да проявите разбиране, защото трябва да вземем под внимание също и изискванията на данъкоплатците. Няколко

от ораторите посочиха необходимостта от опростяване, но трябва да го направим, като въведем стандартизирани правила за различните фондове, доколкото това е възможно.

Искам да ви благодаря за разискването и за подкрепата на Парламента. Но ви призовавам да направите така, че гласът ви да бъде чул на национално равнище, за да привлечете подкрепа за каузите, за които говорихте днес, така че регионалната политика да остане в центъра на европейската политика в бъдеще.

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, за мен също беше изключително полезно разискването относно бъдещето на политиката на сближаване и на Европейския социален фонд в нейните рамки.

Съгласен съм с тези, които подчертаха, че това е ключов финансов инструмент в подкрепа на стратегията „Европа 2020“ и нейните три цели: той е интелигентен, устойчив и включва приобщаващ растеж. В рамките на приобщаващия растеж трябва да подкрепим и двете цели: увеличаване на заетостта и намаляване на бедността. Двете са взаимосвързани и трябва да направим ЕСФ способен да обслужва широк кръг от цели в рамките на социална програма.

Ясно е, че разискването посочи основните заплахи за политиката на сближаване, като например разделянето по сектори, национализацията или отслабването на общия капацитет с намаляването на средствата. Трябва да ги избегнем и да определим въпросите, които изискват по-нататъшни действия. Трябва да гарантираме обновяване на предмета на ЕСФ и на начина, по който ЕСФ финансира целите.

Готов съм да работя с вас по конкретни въпроси, като опростяване, подобряване на оценката, на условията, проучване на възможностите на финансовия инженеринг и сътрудничество с други източници на финансиране, защото предизвикателствата са огромни.

Наясно сме с проблемите по отношение на усвояването, особено в Гърция в рамките на няколко години, и работим усилено със службите и с органите на държавите-членки за отстраняване на пречките пред по-бързото изплащане. В общ интерес за Комисията и за държавите-членки е да постигнем напредък по въпроса. Но е много ясно и с г-н Хаан считаме, че всички сме съгласни, че трябва да гарантираме стабилна политика на сближаване в бъдеще и стабилен и видим Европейски социален фонд в нейните рамки.

Председател. – Внесени са две предложения за резолюции ⁽¹⁾ на основание член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе след малко.

Писмени изявления (член 149)

Dominique Baudis (PPE), в писмена форма. – (FR) С гласуването на резолюция днес, четвъртък, 7 октомври 2010 г., Европейският парламент настоява Комисията да обърне внимание на значително подобряване на инструментите на политиката на сближаване. Благодарение на Договора от Лисабон, сближаването вече не е само икономическо и социално, но и териториално. Регионалната политика е едно от основните оръжия на европейската интеграция; втората позиция в бюджета на Съюза след общата селскостопанска политика. Европа трябва да приеме цялостна стратегия за развитието на своите региони.

(1) Вж. протокола.

Развитието на трансграничните транспортни връзки е едно от най-големите предизвикателства пред политиката. Един от приоритетите в тази област е маршрутът през Пиринеите между Франция и Испания, който касае в частност югозападния европейски избирателен район. Понастоящем пътните и железопътните връзки не отговарят на очакванията. Някои региони, макар и свързани от социално-икономическа гледна точка, не разполагат с достатъчно средства за комуникация. Различните проекти, които Комисията трябва да приложи в този географски район, ще се осъществят в средносрочен и дългосрочен план. Затова те трябва да бъдат включени в обсъждането на политиката на сближаване след 2013 г.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) В настоящата икономическа и социална криза Европейският социален фонд (ЕСФ) е един от основните финансови инструменти на Европейския съюз за борба с масовата безработица, както и с бедността и социалното изключване. Освен това фондът играе важна роля за обучението на работниците, ученето през целия живот, подобряването на възможностите за работа и интегрирането на работниците на пазара на труда. Съгласна съм, че за да постигнем целите на стратегията „Европа 2020“, особено по отношение на заетостта и социалните въпроси, трябва да укрепим Европейския социален фонд и да повишим неговата ефективност, като същевременно подобрим процедурите на финансиране със средства на фонда. Понастоящем системата за финансиране е твърде сложна и поради това е много важно Комисията да опрости процедурите на финансиране със средства на структурните фондове и да ги направи по-гъвкави, защото само това ще позволи на държавите-членки да използват средствата от ЕСФ възможно най-ефективно за създаване на нови и по-добри работни места. По отношение на финансирането от структурните фондове не трябва да забравяме прозрачността и засилването на контрола върху средствата, предназначени за подпомагане. Освен това призовавам Комисията да разпределя средствата от ЕСФ по още по-ефективен и целенасочен начин в бъдеще и да предприеме всички възможни мерки да гарантира, че парите на ЕС отиват пряко при хората, живеещи в бедност, които се нуждаят от помощта най-много. Само един по-ефективен и по-стабилен фонд може да допринесе за намаляване на безработицата и бедността в Европа в бъдеще.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *в писмена форма.* – (CS) Считаю резолюцията, внесена въз основа на въпроса с искане за устен отговор, за важна в много отношения. Със сигурност си струва да се спомене, че общата позиция, представена в проекта на резолюция, подчертава призива, основан на опита от текущия програмен период, структурата на политиката на сближаване за периода след 2013 г. да бъде опростена, честна и прозрачна. Считаю БВП за основния критерий за определяне на допустимостта за помощта в рамките на регионалната политика. Възможно е обаче да се обсъди добавянето на други измерими показатели за определяне на допустимостта за помощта в рамките на регионалната политика, при положение че тяхното значение може да се докаже. В същото време считам, че е важно Европейският социален фонд да остане част от регулаторната рамка на общите разпоредби относно средствата по политиката на сближаване. Трябва да подчертаем, че фондът следва да има свои собствени правила. При формулирането на регионалната политика и политиката на сближаване след 2013 г. считам, че е абсолютно необходимо тя да се координира в областта на развитието на селските райони с другия стълб на общата селскостопанска политика, така че двете политики да не работят за противоположни или взаимно изключващи се цели.

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Структурните фондове допринасят за стотици икономически, социални и културни проекти във всеки регион на Европа с дейност възможно

най-близо до гражданите. Тяхната роля за успеха на стратегията „ЕС 2020“ е от решаващо значение. Като по-голямата част от моите колеги в комисията по регионално развитие смятам, че е наложително да се гарантира за в бъдеще една стабилна и добре финансирана политика на сближаване, насочена към всички европейски региони. Миналата година се говореше, че Европейската комисия може би планира частична повторна национализация на структурните фондове. Това е недопустимо. Ще се боря за запазване на европейската добавена стойност на политиката на сближаване на регионално равнище. Някои хора искат също структурните фондове да се съсредоточат още повече върху най-бедните региони. Това е лудост: политиката на сближаване не е политика на милостиня; т.нар. богати региони също изпитват много социални и икономически структурни проблеми. Сближаването изисква солидарност между всички региони. Заслужава си да разгледаме критериите, използвани за оценка на допустимостта за финансиране от структурните фондове. БВП трябва да остане основният критерий, но Комисията следва да разгледа и други показатели, които биха могли да отчетат по-добре регионалните затруднения.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Всички знаем, че Европейският социален фонд е основният финансов инструмент, с който Европейският съюз разполага за подпомагане на политиките по заетостта на държавите-членки. В момента сме изправени пред криза на равнище ЕС и способностите на държавите-членки да се справят със ситуацията, породена от финансово-икономическата криза, са различни. Приветствам намерението на „Европейската платформа срещу бедността“ да се гарантира икономическо, социално и териториално сближаване, което ще се възползва от подходяща финансова подкрепа. Но считам, че подкрепата от Европейския социален фонд трябва да се основава на солидарността. Бъдещият Европейски социален фонд трябва да подкрепи усилията на регионите да обучат човешки ресурси, за да могат да спазват насоките за развитие при възможно най-ниски разходи за труд.

Zita Gurmai (S&D), *в писмена форма.* – (EN) По време на съществуването си ЕСФ винаги е приспособяван към текущите икономически приоритети на ЕС. Очевидно е, че ЕСФ трябва да се адаптира отново, тъй като обстоятелствата са се променили. Трябва да се адаптира към стратегията „ЕС 2020“, в която повишаването на заетостта е ключова цел. Трябва да се адаптира към кризата. ЕСФ не е инструмент за управление на кризи *per se*, но сега трябва да функционира по време на криза. Не трябва да забравяме, че дори и след края на макроикономическа криза равнището на заетостта може да остане ниско. Безработицата нарасна в Европа. Някои европейски държави са принудени да наложат бюджетни съкращения, които заплашват работни места, особено в публичния сектор. По-голямата част от работещите в публичния сектор са жени. Следователно съкращенията в публичния сектор заплашват най-вече жените. Повишаването на участието на жените на пазара на труда е ключова цел на „ЕС 2020“ и за всички разумни политики – участието на жените е особено важно за опазването и прекрояването на нашия социален модел. Затова следва да помогнем на загубилите работата си поради бюджетни съкращения. Някои държави ще подкрепят национализирането на ЕСФ до известна степен в следващия бюджет. Но аз считам категорично, че Европейският социален фонд трябва да остане неразделна част от политиките на ЕС.

Edit Herczog (S&D), *в писмена форма.* – (HU) Когато говорим за бъдещето на политиката на сближаване и по-специално за целите, приоритетите и структурата на политиката, трябва да споменем цялостната интеграция на ЕС, регионалните енергийни пазари и стратегическата инфраструктурна мрежа, насърчаваща използването на възобновяеми енергийни източници, защото проектите за развитие на градските и селските райони, финансирани от структурните

фондове, представляват много важна част от инвестициите на ЕС в енергетиката. Тук се включват инвестиции в топлофикация, някои проекти за енергийна ефективност и за развитие на местните и регионалните енергийни мрежи. Трябва да подобрим бъдещото използване на наличните средства на ЕС по начин, който подкрепя мерките за енергийна ефективност, и да насърчим по-широко използване на структурните фондове и на Кохезионния фонд за целта. По отношение на енергийната политика, средствата, използвани за научни изследвания, развитие и демонстрации, трябва да се удвоят до 2020 г. Това следва да включва и значително увеличение на средствата, предназначени за възобновяема енергия, интелигентни мрежи и енергийна ефективност. Един от инструментите, които могат да допринесат за постигането на целта, е политиката на сближаване и регионалната политика на Европейския съюз след 2013 г.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма.* – (EN) От решаващо значение ще бъде да се обвърже и приспособи бъдещата политика на сближаване към стратегията „ЕС 2020“, тъй като само тази връзка може да осигури устойчив икономически растеж, конкурентоспособност и създаване на нови работни места. В същото време не трябва да позволяваме политиката на сближаване да бъде раздробена. „ЕС 2020“ ще бъде важен компонент на бъдещата политика на сближаване, но не може да я замести. Едно радикално опростяване на правилата на финансиране е крайно необходимо, за да се подобри достъпът до европейските фондове на местно равнище и на равнище неправителствени организации. Тези равнища предлагат най-добрия потенциал за пълноценно и целенасочено използване на европейските средства. За често прекомерната бюрократична отчетност отива повече време и енергия, отколкото за реалното изготвяне на проектите. Подобен дисбаланс е все по-сериозна практическа и морална пречка пред по-нататъшния напредък. Когато изготвяме рамката за следващия финансов период, ще бъде важно да включим навреме представители на регионите и на деловите среди. Техният опит и усет следва да се разглеждат като ценен принос в ефективното прилагане на бъдещата регионална политика и при получаването на допълнителни средства.

Ádám Kósa (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Предложението за резолюция на комисията по заетост и социални въпроси правилно подчертава значението на подкрепата за МСП и взаимодействието между структурните фондове, тъй като макар Европейският социален фонд да е пример за успех, все още се допускат грешки и съществуват много проблеми, особено по време на финансово-икономическата криза. Освен това предоставените възможности и положителните ефекти от Европейския план за икономическо възстановяване също ще намалеят в бъдеще. Съгласно плана, разпоредбите на Общия регламент за групово освобождаване (Регламент (ЕО) № 800/2008) преди позволяваха на държавите-членки да предоставят временно допълнителни субсидии и компенсации за наемането на хора с увреждания, в съответствие с редица условия.

Що се отнася до опростяването, предложено относно ЕСФ, не въпросите, свързани с управлението на фонда, следва да са в центъра на вниманието. Вместо това приоритет следва да бъде да се гарантира действително постигане на взаимодействие (припокриващи се субсидии и допустимост) в хода на планирането и прилагането от държавите-членки. Освен това трябва да спре непрекъснатото нарастване на броя на експертите без полезни квалификации, тъй като безработицата сред групите в неравностойно положение трябва да бъде намалена. В същото време трябва да се утвърдят мрежите и професионалното сътрудничество между експертите. Рамка за постигане на това би могло да бъде развитието на трансгранично сътрудничество въз основа на вътрешнорегионални връзки.

Не на последно място, позволете да коментирам казаното от членовете на Комисията, г-н Хаан и г-н Андор: трябва да се обърне по-голямо внимание и на въпросите, свързани с урбанизацията и устойчивостта. Намалването на тежестта върху домакинствата и на непропорционалното разпределение на задачите в рамките на обществото, което затруднява създаването на семейство, както и подобряването на достъпа, са от съществено значение за постигане и гарантиране на по-активни и по-здрави възрастни хора.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Политиката на сближаване е от съществено значение за процеса на европейска интеграция. Нуждаем се от единна регионалната политика на равнище ЕС, която ще доведе до устойчив растеж, създаване на работни места и модернизиране в целия Европейски съюз. Ще постигнем успешно целите си само чрез жизнеспособно взаимодействие между всички европейски политики и с подходящи бюджетни инструменти. Регионалното измерение трябва да бъде взето изцяло предвид в предложеното преразглеждане на бюджета на ЕС и на бъдещата финансова рамка. Политиката на сближаване след 2013 г. ще трябва да осигури лесен, прозрачен преход, основан на подходяща количествена оценка на опита и подходяща оценка на специфичните икономически и социални характеристики на съответните региони, като по този начин им гарантира осезаем напредък. БВП трябва да остане основният критерий за определяне на допустимостта за помощ по линия на регионалната политика. Въпреки това трябва да бъдат приети и други показатели, след като се направи задълбочена оценка на приложимостта им. Принципът на субсидиарност, управлението на различни равнища, стратегическото планиране и опростеното прилагане на регионалната политика трябва да бъдат свързани ефективно, за да се постигне идеален баланс между качество, изпълнение и финансов контрол.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (CS) Искам да кажа няколко думи. Тези, които са добре информирани, знаят, че обсъждането на бъдещето на въпросната политика започва да става все по-интензивно. Понякога се задава дори въпросът дали политиката изобщо трябва да съществува. Политиката на сближаване има своите поддръжници, но и своите критици. Искам да спомена основната идея зад създаването на политиката на сближаване през 1974 г. – принципа на солидарност между икономически по-напредналите и икономически по-слабите райони. В ЕС продължават да съществуват значителни различия и докато не бъдат изравнени, безпроблемното изпълнение на идеята за свободно движение на услуги или капитал е немислимо. Има редица експертни проучвания, които показват, че политиката на сближаване функционира по принцип и създава желаната добавена стойност, и затова считам критиките по-скоро като предупреждение за процедурни грешки и призив за подобряване в бъдеще.

Знаем, че положението се е променило от 1974 г. насам и че сега политиката на сближаване е важен инструмент за развитието на европейските региони и градове. Това е и сериозен довод тя да продължи да съществува и да обхване цялата територия на ЕС. Необходимо е да има дискусия относно равнището на подкрепа в различните региони, в резултат от преговорите между Съвета и Парламента. Считам, че Комисията ще излезе с добри предложения. Искам да изразя моето твърдо убеждение, че с правилната структура критиците ще замълчат и ще защитават съществуването на политиката на сближаване за всички граждани на ЕС.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Благодарен съм на г-жа Hübner за отговорната ѝ работа. Всички въпроси, включени в резолюцията, са понастоящем значими за Латвия. За съжаление, в програмата на политиката на сближаване Латвия е представена от един регион. За сравнение, Полша например се състои от 16 региона. Във връзка с това се наблюдават груби нарушения при прилагането на структурните фондове на ЕС в Латвия.

Получих много доклади, че вместо да насърчават прилагането на фондовете на ЕС, длъжностни лица в латвийското Министерство на икономиката и в Министерството на регионалното развитие възпрепятстват процеса, като искат незаконни плащания от обикновените хора в Латвия. За прилагането на фондовете не помага и фактът, че Латвия се брои за един регион. Това дава на политически ангажирани сили възможността да спират проекти в местни органи, в които политическите им партии не са представени. Същевременно дават зелена светлина на онези, които са включени в тесния им корумпиран кръг. Всичко това не позволява на региони като Latgale да се възползват пълноценно от средствата, заделени за прилагането на политиката на сближаване. Спешно трябва да се извърши общ преглед на прилагането и ефективността на структурните фондове на ЕС в Латвия. Готов съм да участвам активно в този преглед.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Въпреки уверенията на Комисията и Съвета политиката на сближаване е в опасност, тъй като размерът на бюджета ѝ кара някои хора да завиждат. Въпросната политика, която насърчава балансираното развитие на регионите в Европа, отговаря за една трета от разходите на Общността между 2007 и 2013 г. Важно е да помним някои от нейните принципи: политиката на сближаване следва да продължи да бъде политика на Общността, със значително финансиране, децентрализирано управление на различни равнища и общ и интегриран подход, за да отговори на сложните предизвикателства, пред които са изправени всички европейски региони. Макар че БВП трябва да остане основният критерий при определяне на допустимостта на регионите за помощ, трябваше да се борим, за да започнем обсъждане и на други критерии. С хуманистичната си традиция Европа трябва да остане начело на дебата за нови начини да се оцени богатството и благосъстоянието на нашите съграждани. И накрая, териториалното сътрудничество заслужава особено внимание в рамките на следващата политика на сближаване. Тази цел е олицетворението на Европа във всекидневния живот на нашите съграждани и прави „все по-голямото обединяване на народите на Европа“ възможно.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Европейската регионална политика след 2013 г. трябва да обхваща всички региони, като същевременно е достатъчно гъвкава, за да отчита регионалните и териториални различия. За да разгърнем напълно потенциала за растеж на регионите и да постигнем икономическо, социално и териториално сближаване в Европейския съюз, от съществено значение е да се съсредоточим върху конкурентоспособността, както и върху сближаването. По-конкретно трябва да вземем предвид дребните проблеми в богатите държави-членки. Също трябва да обърнем специално внимание на нуждите на планинските региони, когато планираме и прилагаме структурни мерки. Специфичните географски характеристики на тези региони поражда специфични проблеми, които трябва да бъдат отразени в съгласувани стратегии и мерки. Освен градското измерение, развитието на селските райони под шапката на регионалната политика е особено важно. Чрез координиране на секторните и териториалните мерки можем да разгърнем в най-пълна степен взаимодействието и да избегнем евентуални конфликти.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: STAVROS LAMBRINIDIS

Заместник-председател

6. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

7.1. Разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание на тяхното гражданство (A7-0261/2010, Jean Lambert) (гласуване)

7.2. Назначаване на член на Сметната палата на Европейския съюз (Lazaros Stavrou Lazarou - Кипър) (A7-0254/2010, Inés Ayala Sender) (гласуване)

7.3. Назначаване на член на Сметната палата на Европейския съюз (Gijs M. de Vries - Нидерландия) (A7-0255/2010, Inés Ayala Sender) (гласуване)

- Преди гласуването:

Димитър Стоянов (НИ). - Тази сутрин активисти на някаква екологична организация си позволиха посегателство върху шестнадесет от двадесет и седемте флагове на националните държави на Европейския съюз. Колеги, каквато и да е идеята, каквато и да е каузата, аз смятам и съм сигурен, че вие ще ме подкрепите. Недопустимо е да се извършва посегателство върху национални символи. Още повече, че посегателството върху българското знаме е престъпление според българския наказателен кодекс и виновното лице трябва да бъде предадено на съответните органи. Съгласете се, че независимо от каузата, е недопустимо посегателство върху националните символи на държавите-членки.

7.4. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Испания/Текстилни изделия от Галисия (A7-0259/2010, Barbara Matera) (гласуване)

7.5. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Дания/Група „Danfoss“ (A7-0258/2010, Barbara Matera) (гласуване)

- След гласуването:

Barbara Matera, докладчик. – (IT) Г-н председател, днешното гласуване не представя конкретни проблеми и спазва консолидираната процедура. Най-актуалната статистическа рамка показва устойчив ръст на заявленията, получени от държави-членки в подкрепа на един фонд, който функционира с различна степен на гъвкавост.

Европейската комисия вече даде знак за своето доверие във фонда, разпределяйки нови ресурси по бюджетния ред на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ). Това е знак за прагматизъм, който беше също така потвърден от комисията по бюджети тази седмица. Следователно ангажиментът на Европа към нейните граждани беше потвърден отново чрез решимостта на Парламента да намери ресурс в бюджета за 2011 г., независимо от неговите значително съкратени маржове, да осигури реална стойност за този фонд.

7.6. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Дания/Linak A/S (A7-0257/2010, Barbara Matera) (гласуване)

8. Приветствие с добре дошли

Председател. – Kheira Leila Ettayeb, председател на комисията по образование, обучение, висше образование, научни изследвания и религиозни въпроси към алжирския Съвет на нацията и Pier Antonio Panzeri, председател на делегацията за връзки с Магреб, председателстваха съвместно заседанието, свързано с 10-та междуправителствена среща на Европейския парламент и алжирския парламент.

Надявам се, че срещите, които имахте в Европейския парламент, са били ползотворни и са допринесли в положително отношение за сближаване на двете институции.

9. Време за гласуване (продължение)

9.1. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейския полицейски колеж (A7-0253/2010, Véronique Mathieu) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Véronique Mathieu, докладчик. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, произтичайки от единодушното гласуване в комисията по бюджетен контрол, решението за отказ за освобождаване от отговорност, което беше представено пред вас днес, е от жизненоважно значение за нашата институция.

На първо място, силно желая да ви припомня за професионализма и усилията, положени от другите регулаторни агенции за спазване на стандартите за добро администриране. Тези усилия не следва да се покваряват от лошия пример, даден от Европейския полицейски колеж (CEPOL). Ето защо Парламентът трябва да изпълни своите отговорности на орган, който взема решение за освобождаване от отговорност, и да откаже да освободи от отговорност CEPOL за финансовата 2008 г. при наличието на известните ни обстоятелства.

В тази връзка Парламентът не може да приеме сериозните управленски пропуски на предишния директор и освен това той не може да приеме факта, че управителният съвет не е изпълнил своите отговорности и не е предприел необходимите мерки.

Накрая, като се има предвид, че колежът изпитва значителни затруднения от 2006 г. насам и че няма да се наблюдава напредък до 2014 г., вече е неприемливо той да се нуждае от най-малко девет години, за да достигне подходящо ниво на добро администриране.

В заключение, бих искала да благодаря на докладчиците в сянка за тяхната работа по този въпрос.

9.2. Третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки (A7-0256/2010, Tanja Fajon) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Tanja Fajon, докладчик. – (EN) Г-н председател, предстои ни много важно гласуване и бих искала да помоля най-учтиво колегите да дадат силна подкрепа за предоставяне на безвизов режим за Босна и Херцеговина и Албания. Тези държави го заслужават.

Бих искала да приветствам министъра на външните работи на Босна и Херцеговина, Свен Алкалай, и председателя на албанския парламент Жозефина Топали. Те са тези, които ще съобщят положителната новина от нашата институция.

(Ръкопляскания)

9.3. Недостатъци в областта на защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго (B7-0524/2010) (гласуване)

9.4. Световен ден за борба срещу смъртното наказание (B7-0541/2010) (гласуване)

9.5. Действия на ЕС в областта на проучванията на находищата на нефт и извличането на нефт в Европа (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 7:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (EN) Г-н председател, в параграф 7 се призовава за преразглеждане на капацитета на ЕС за незабавни ответни действия при инциденти и за Европейски план за действие. Във втората част на параграфа има конкретна препратка към арктическата зона. Устното предложение за изменение е в допълнение към тази втора част и гласи „освен това отбелязва, че районът на Средиземно, Балтийско и Северно море трябва да бъде взет под внимание“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на параграф 16:

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Г-н председател, предлагам да се вмъкне кратко определение по отношение на сондажни операции, за да се избегнат неточни тълкувания в случаите, когато са засегнати и трети държави. По отношение на сондажните операции, бих желал да добавя „от ЕС и трети страни“. Моля за вашата подкрепа във връзка с това.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- След гласуването:

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) В качеството си на докладчик бих желал да ви благодаря за това, че гласувахте. Целта беше в сътрудничество с Европейската комисия да се определят най-високите възможни стандарти за нефтодобивни операции в европейски води.

Същевременно бих желал да изразя съчувствие и солидарност с моите унгарски колеги и с това, което те преживяват в момента във връзка с токсичния разлив. Ние следва да създадем възможно най-високи стандарти също и за опасните отпадъци в Европа.

(Заседанието се прекъсва за няколко минути)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: JERZY BUZEK

Председател

10. Тържествено заседание – Двадесета годишнина от обединението на Германия

Председател. – Скъпи колеги, госпожи и господа, позволете ми от ваше име да приветствам в Европейския парламент всички наши почетни гости. Благодаря ви, че дойдохте. Много от нас си спомнят – някои от нас, които са твърде млади, знаят от историята – за обединението на Германия преди 20 години.

На него присъстваха четирима велики световни лидери: президентът на Съединените американски щати, Джордж Буш старши, ръководителят на Съветския съюз, Михаил

Горбачов, министър-председателят на Обединеното кралство, Маргарет Тачър, и президентът на Франция, Франсоа Митеран, и, разбира се, външните министри на четирите държави, преговарящи за договора за обединението.

Днес един от външните министри е при нас. С удоволствие приветствам с добре дошъл в Европейския парламент Ролан Дюма. Много се радваме да Ви видим.

Приветстваме също така и двамата германски ръководители по онова време: канцлера на Западна Германия, Хелмут Кол и министър-председателя на Източна Германия Лотар де Маициере. Добре дошли в Европейския парламент 20 години по-късно.

Европейските институции изиграха много важна роля за обединението на Германия. Бих желал също така да приветствам с добре дошъл, от името на всички нас: добре дошъл у дома на Енрике Барон Креспо, бивш председател на Европейския парламент. Енрике, това е Вашият дом! Благодаря Ви за присъствието.

И не на последно място, разбира се, председателя на Европейската комисия по онова време, председателя Жак Делор. Много се радваме да Ви видим. Изключително сме благодарни и си спомняме много добре Вашите изказвания от онези времена. Вие бяхте голям поддръжник на единството на Германия и това беше много важно за всички нас. Нямахме да има обединение на Европа, ако го нямаше обединението на Германия. Онези дни бяха забележителни за нашия континент и ние можем да се гордеем с това, и винаги ще помним онези времена.

(Парламентът удостоява оратора с ръкопляскания със ставане на крака)

Основно решение по онова време беше решението за границите на обединена Германия. Това беше важно решение за цяла Европа, за мира, сигурността и равновесието на нашия континент. Това, по-конкретно, се отнася за решението относно източната граница на Германия на Лужицка Ниса и Одер.

Позволете ми да приветствам също така ръководителите на нашите европейски институции. Много се радваме да ви видим. Най-напред, при нас са председателят на Европейския съвет, Херман Ван Ромпой, председателят на Европейската комисия, Жозе Мануел Барозу, и представителят на ротационното председателство на Съвета, г-н Шастел. Приветствам всички вас най-сърдечно с добре дошли отново в Европейския парламент.

На това заседание имаме двеста почетни оратори. Първият от тях е Лотар де Маициере, музикант, адвокат, но най-вече водещ политик, първият и последен свободно избран министър-председател на Източна Германия. Той подписа Договора 2+4 и след обединението беше назначен от канцлера Кол за министър по специалните въпроси.

Лотар де Маициере, бивш министър-председател на Германската демократична република. – (DE) Г-н председател, г-н Делор, госпожи и господа, гледайки наоколо, забелязвам много известни и познати лица и съм много доволен, че виждам всички ви отново.

За мен е огромна част да имам възможност да говоря пред вас по този случай днес в Европейския парламент. Това дава да се разбере, че обединението на Германия не беше просто национален въпрос, но също и основен европейски въпрос. Бих могъл дори да кажа, че с обединяването на Германия ние сложихме край на заблудения национализъм на европейските народи. Поради това бих желал да използвам възможността, предоставена ми във връзка с тази годишнина и моето изказване, за да призова всички хора на Европа да се стремят към постигане на всички неща, които ни обединяват. Днес 7 октомври е подходящ

ден за този случай, тъй като той отбелязва основаването на Германската демократична република (ГДР) преди 61 години. В продължение на 40 години Денят на републиката беше отбелязван пишно и дори показно на 7 октомври.

Аз обаче станах министър-председател, за да преустановя съществуването на ГДР и за да поведе източногерманците към обединение. Ние не сме имали възможност да решим открития германски въпрос по друг начин освен в контекста на европейското единство. Европейският съюз, базиран на основите на Договора от Рим, показва, че държавите в Европа са си взели правилна поука от ужасите на две световни войни. През 1957 г. канцлерът Конрад Аденауер гарантира, че в Договорите е заложено пълноправното членство на източногерманците в случай на обединение. Това промени смисъла на преамбюла към Германската конституция, който говори за действия от името на онези, които не са били допуснати да участват в реална политика. В резултат на това германският въпрос продължи да бъде на дневен ред, тъй като той беше едно от решенията за преодоляване на разделението на Европа. Двете неща са тясно свързани: войната, започната и изгубена от Германия, и Желязната завеса, която раздели Европа.

Един особено трагичен аспект от това беше, че хората, засегнати най-тежко от Желязната завеса, бяха същите тези, които пострадаха най-много по време на националсоциализма. Нито бунтовете в Източен Берлин през 1953 г. и в Полша и Унгария през 1956 г., нито Пражката пролет от 1968 г. успяха да разклатят сериозно основите на комунистическото управление. От този момент нататък обаче много хора в държавите от Източния блок знаеха, че системата, в която живеем, не може да бъде реформирана, а само преодоляна. Това проникновение представляваше необещаващата надежда, която ние продължихме да таим, въпреки трудните обстоятелства и поведението на хората на властта, но която повечето хора, включително и аз, вярваха, че няма да се осъществи докато са живи.

Свободата нямаше право на глас. Беше време на подтискащо мълчание и парализа. Всичко това обаче се промени през октомври 1978 г. с избора на полски кардинал за папа. Неговата вяра и неговите думи объркаха нетолерантните режими. Най-напред поляците, а след това и целия свят разбра, че този човек казваше това, което вярва и вярваше в това, което казва. Йоан Павел II беше първият виден знак за вятъра на промяната, който появя в Европа от тогава насам и който през 1989 г. се превърна в буря, довела до дълбока промяна.

(Силни ръкопляскания)

Стачките в Данзиг през 1980 г. и основаването на първите свободни профсъюзи в Източния блок дадоха да се разбере, че е започнал процес, който не може да бъде спрян. Решаващият фактор във всичко това е, че никой от хората не се бореше само за себе си. Всеки, който поставяше комунизма под въпрос, го правеше от името на всички. Това вероятно е ироничен резултат от интернационализма. Тадеуш Мазовеcki и Лех Валенса промениха не само своя собствен свят, но също и нашия. Ние германците трябва да благодарим на полския народ за много неща.

(Силни ръкопляскания)

Днес следва също така да си спомним имената на други фигури, които представляваха много хора. Ще спомена само Андрей Сахаров, който извади първите камъни от стената в Берлин, дълго преди тя в действителност да падне през 1989 г.

(Ръкопляскания)

Бих желал също така още веднъж да изтъкна нашето уважение и благодарност към Унгария, която беше първата страна, проявила достатъчно смелост, за да отвори границите си.

(Ръкопляскания)

Беше време, когато хората действаха от името един на друг поради тяхната жажда за свобода. Тази дълбока промяна беше олицетворение на уникалното съвместно усилие и неговият най-важен резултат следва и трябва да бъде една устойчива във времето европейска общност. Поради това ние следва да гледаме на този опит като на предизвикателство да търсим в Европа от сега нататък неща, които ни обединяват.

(Ръкопляскания)

Аз няма да забравя как Йоан Павел II в своята реч на Бранденбургската врата през 1996 г. каза, поглеждайки назад, че хората бяха разделени един от друг със стени и смъртоносни граници. В тази ситуация Бранденбургската врата през ноември 1989 г. стана свидетел на факта, как хората се отърсват и унищожават бремето на потисничество. Затворената Бранденбургска врата представляваше символ на разделението. Когато тя най-сетне беше отворена, се превърна в символ на единство и в знак за факта, че призивът от германската конституция за реализиране на обединението на Германия е постигнат със свобода. Сега хората могат с право да заявят, че Бранденбургската врата се е превърнала във вратата на свободата. Бих желал да добавя към думите му, ако мога да го сторя като протестант от Бранденбург и наследник на хугенотите, че с падането на Берлинската стена, Бранденбургската врата се превърна в символ на европейско единство. Ние германците няма да бъдем справедливи по отношение на нашето национално единство, ако не го разглеждаме като принос към единството на Европа в резултат от историческите събития, които изтъкнах тук.

(Ръкопляскания)

Първите и единствени свободни избори за източногерманската народна камара на 18 март 1990 г. доведоха до сформиранието на парламент, който представляваше истинското мнозинство на населението и изразяваше жизнеността и мощта за убеждаване на демокрацията като форма на управление. Общо 93,4% от електората отиде да гласува на изборите. Считаю, че това е рекорд, който няма да бъде повторен в близкото бъдеще. Никой не остана незасегнат от тези избори. Историята ще ги разглежда като доказателство за факта, че ние източногерманците, след като се освободихме през есента на 1989 г., успяхме да установим демокрация в своята страна през пролетта на 1990 г. Народът на ГДР действа уверено и отговорно и оправда своята новопридобита свобода. Демокрация и свобода не са само абстрактни понятия. Те проникват в и определят всички аспекти на нашия живот.

На 20-та годишнина от тези избори за народна камара аз заявих в Райхстага и бих желал да подчертая още веднъж тук колко важно беше, че народната камара веднага показа ясно на всички наши съседи, че промените в ГДР и обединението на Германия не са причина за тревога. Парламентът незабавно и по своя собствена свободна воля пое отговорност за цялата история на Германия. Той сведе глава пред жертвите и гарантира на нашите полски съседи сигурни граници. Аз също така поисках прошка за участието на ГДР в сломяването на Пражката пролет. Всичко това се случи преди избирането на ново правителство, защото новата ера след края на Студената война щеше да е време на помиряване, мир и взаимност. Това поемане на отговорност само по себе си обозначи началото на работата на единствения свободно избран източногермански парламент. Всичко, което последва, беше свързано с това самопризнание и беше последствие от него, така да се каже. Това самопризнание остава

в сила дори и сега, когато вече ГДР не съществува, и то се състои в задължението да търсим във всичко, което правим, нещата, които ни обединяват в Европа.

Източногерманският парламент ме натовари с отговорността да започна процеса, който да доведе до обединението на двете държави. Бих желал да изтъкна, че всички ние по онова време бяхме в състояние да постигнем тези неща, както дълго след това стана ясно, единствено в резултат от ентузиазма на хората за обединение. Изборите на 18 март 1990 г. бяха също референдум по германския въпрос. Ние обаче трябваше все пак да се посветим на изготвянето на договори и на въвеждането на наредби, обхващащи почти безкраен брой проблеми. Всички обществени области бяха подложени на основна промяна. Федералните провинции на Германия бяха въведени повторно, разделението на властите беше възстановено, както и управлението съгласно принципите на правовата държава, а образованието, полицията и административните органи бяха демократизирани. Решаващ фактор беше повторното въвеждане на местното самоуправление, датиращо още от реформата на Прусия от Стейн и Харденберг, което позволи на хората да участват в свободни местни избори на 6 май 1990 г. Ние също така изготвихме основните национални договори за икономическия, валутния и социалния съюз, Договора за обединението и накрая Договора 2+4 с обединените сили – изключително съм доволен, че виждам Ролан Дюма сред нас – който подписахме в Москва на 12 декември.

(Ръкопляскания)

През тези шест месеца ние постигнахме много и в този случай имаме право да говорим за най-усърдно работещия парламент в нашата история.

И до днес съм благодарен за факта, че всички наши партньори бяха изключително отдадени наши съратници. Има толкова много имена, които мога да спомена в тази връзка, но бих желал да посоча само имената на Михаил Сергеевич Горбачов и Джордж Буш старши. Речта за общ европейски дом беше една от основните отправни точки за политиката на Горбачов на *гласност* и *перестройка*. В крайна сметка тя отвори вратата за единството на германците. Поради това никога не бива да забравяме, че Русия е важна част от този европейски дом и че нашето партньорство с Русия е особено важно за нашето оцеляване.

(Ръкопляскания)

На основата на Атлантическия алианс Джордж Буш осигури специална защита на нашето право за самоопределение. Бих желал да спомена също така името на Жак Делор, който постигна много като председател на Европейската комисия и който ни осигури изключително важна помощ в процеса на обединение на Германия. Той беше истински приятел на германския народ. Много благодаря!

(Ръкопляскания)

Убеден съм, че обединението на Германия нямаше да получи такъв широк прием и подкрепа, ако то не беше подпомогнато в старата федерална република от Хелмут Кол, който неоспоримо е изключително велик европейец.

(Ръкопляскания)

Две важни неща се обединяват тук. В един ненадминат акт на самостоятелно освобождаване с мирни средства източногерманците свалиха един потиснически режим и събориха стената. Чрез демократични избори те успяха да осъществят фундаментална промяна. С високо вдигнати глави източногерманците заявиха „Ние сме народът“, а няколко седмици по-късно, „Ние сме един народ“. Тези, които постигнаха толкова много за толкова кратко време, следва

да бъдат изпълнени със самоувереност и гордост. Те имат причини да вярват, че могат да устоят на това, което ние днес наричаме криза и че ще стават все по-силни след всяка криза. Ние имаме опит с преобразуването.

(Ръкопляскания)

От друга страна, ние също така осъзнахме, че сме част от тази велика общност на европейските народи и част от Атлантическия алианс. Други държави и народи също защитаваха нашата свобода и направиха всичко, което е по силите им, за да ни помогнат да постигнем единство. Поради това за нас и за бъдещите поколения е важно да помним, че ние германците сами бяхме отговорни за погрома и разделянето на нашата страна. Трябва да благодарим на нашите приятели, съседи и партньори за нашето единство и свобода.

(Ръкопляскания)

Обединението обаче създаде не само Германия такава, каквато я познаваме днес. То също така донесе съществени промени в старата федерална република и в цяла Европа. Този процес на промяна продължава със същия темп. Нашият народ и нашата страна успяха да спрат да се въртят в кръг по отношение на германския въпрос. Вместо това те сериозно насочиха усилията си за постигане на другата голяма цел, залегната в германската конституция, а тя е да насърчаваме мира в целия свят, действайки като равноправен член на обединена Европа. Сега ние желаем да бъдем и имаме възможност да бъдем движещата сила за европейско единство и гарант за мир в света, тъй като постигнахме своето единство по мирен път в сътрудничество с нашите съседи и до голяма степен ние дължим това на тези съседи. Преди всичко обаче ние гледаме на тази задача като на ценна услуга, предоставяна от нашата страна. Това ще ни позволи да приложим на практика нещо навън, което във вътрешен план представлява явната същност на демокрацията. Демокрацията е не толкова състояние, колкото уникална услуга, предоставяна от всеки на обществото и за общото благо. Повече от всеки друг вид режим демокрацията призовава всеки да действа и да участва.

Същото се отнася за социалната пазарна икономика, която е нещо повече от икономическа система. Тя изисква и насърчава чувството за отговорност сред всички граждани. Тя поставя общото благо пред собствения интерес и използва собствеността в служба на обществото, без която то не може да се гарантира. Така или иначе ние трябва да продължим да си казваме, че важният въпрос е заменянето на разделението с участие в нашата страна и в Европа. Участието обаче не означава, че всеки получава по нещо. Всъщност това означава, че всеки може да допринесе с нещо и трябва да участва.

Все по-загрижен съм за нарастващото неуважение към правата, които съставляват основата на нашата свобода. Автентичността и силата на демокрацията идват единствено от отношението на гражданите. Тази концепция за гражданство е това, което ни позволява да живеем заедно като общност и ни насърчава да търсим нещата, които ни обединяват. Ние сме част от общност на народи, която гарантира правата на гражданите, стреми се към мир и благоденствие и желае да живее в мир. Според мен континентът, в който живеем, ще има положително бъдеще, ако успее да намери централната точка на ценностите справедливост, демокрация, мир и свобода и ако успее да открие единството, което изгубихме след Втората световна война. Говорехме за Западния алианс, Източния блок и конфликта изток – запад; имахме Източен и Западен Берлин; светът ни беше разделен на Изток и Запад, но той престана да има център. Почтеното търсене на нещата, които ни обединяват, е също търсене на нашия център.

Понякога съм на път да се раздразня от това, че всички неща, без които живеехме в Източна Германия и за които толкова копнеехме през толкова много години, сега се приемат за даденост и преминават почти незабелязани. Имам предвид свободата да пътуваме, свободата на словото, свободната търговия, свободата на пресата и религията. Имам предвид правото на свободни и честни избори с тайна бюлетина и правото на съвместно вземане на решения от ръководството и работниците. Хората в днешно време до такава степен приемат всичко това за даденост, че почти не го забелязват. Винаги съществува риск, че на тези неща няма да бъде обърнато внимание и че те няма да бъдат оценени. Понякога се разтревожвам, когато си спомням колко често хората са склонни да проиграт това, което са постигнали, защото го приемат за даденост и спират да го оценяват. Те също така полагат твърде малко усилия за увеличаване на своите постижения.

(Ръкопляскания)

Ние често пъти сме изправени пред трудни задачи. Сега след разширяването на Европейския съюз е нужно да му дадем и повече дълбочина. Тези задачи обаче са много по-привлекателни от повторното започване на конфликт. Много по-добре е да работим заедно за преодоляване на кризата и за решаване на проблемите, отколкото да се справяме с тях сами.

(Ръкопляскания)

Най-голямото бедствие за народите на Европа би било връщането на липсата на единство. Поради това, и по-специално на ден като днешния, нека потърсим всички неща, които ни обединяват. Правата и свободите, които посочих, съставляват основата и центъра на нашето общество и на Европейския съюз и на нашата общност от ценности. Това са нещата, които ни обединяват. От този център произтича същественото и вероятно единственото важно задължение, което ни е наложено като граждани на Европа. Ние следва да бъдем подготвени да защитаваме тези права и свободи. Защитата на свободата е залегната в същността на Европа.

(Ръкопляскания)

Научихме, че свободата е неделима. Не е възможно една част от един народ да е свободна, а другата част да живее в потисническа система, какъвто беше случая с нас в Германия. Падането на Берлинската стена и на Желязната завеса в Европа не само освободи източногерманците и почти всички народи от Източна и Централна Европа. То също така направи свободата на цяла Европа пълна. Поради това народите на Европа могат само да намират нещата, които са техни собствени в най-истинския смисъл на думата в рамките на общността. Трябва да запазим свободата в рамките на нашата общност, за да си осигурим истинско бъдеще.

Изминалият век със своите възходи и ужасни падения ни научи на едно нещо. Историята не е мистериозна съдба, която сполита народите. Историята е просто това, което хората вършат. По-трудно е обаче да оказеш влияние върху хората, призовавайки ги да се променят, отколкото давайки им добър пример. Всичко, което се отнася за отделните хора, важи и за членовете на парламента, правителствата и целия народ. Ние не можем да искаме нашите граждани да имат свободолюбив, демократичен подход към живота. Ние трябва да им дадем пример. Поради това ви моля само за едно нещо днес и се обръщам спешно с призив към народите на Европа: нека търсим, насърчаваме и защитаваме нещата, които ни обединяват, във всичко, което вършим. Благодарен съм, че получих възможността да поема отговорност и че като гражданин, разбира се, продължавам да бъда отговорен за Бранденбург, който е

мой дом, за обединена Германия, родината, която обичам, и за Европа, чието единство ще определи нашата съдба и нашето бъдеще.

Много благодаря.

(Силни, продължителни ръкопляскания)

Председател. – Както Вие г-н Де Маишиере показахте, нашето обединение – обединението на Германия – започна дори по-рано, защото ние променихме отношението си, своя подход към общата европейска история и нашето общо европейско бъдеще. Но най-вълнуващият момент, разбира се, беше на 3 октомври 1990 г.

Сигурно сте забелязали, че аз не приветствах с добре дошъл в Европейския парламент бившия председател на Европейския парламент Ханс-Герт Пьотеринг, защото Вие, Ханс-Герт, сте един от нас. Засадават с нас всеки ден и работите с нас, но ние сме много доволни, че сте на Вашето почетно място сред нас.

Сега имаме втори почетен оратор, Жак Делор. Най-напред той беше избран за съветник на министър-председателя на Франция, Жак Шабан-Делма. По-късно за две години и половина той беше член на Европейския парламент. Вероятно не всички от нас си спомнят това. След това той беше също министър на икономиката и финансите. Прекара два мандата като председател на Европейската комисия. Беше ръководител на проекта за единен пазар и беше основна фигура в подготовката и прилагането на Договора от Маастрихт, който беше от голяма важност за целия Европейски съюз. Той беше основател и председател на мозъчния тръст „Notre Europe“ и на някои други инициативи.

(Ръкопляскания)

Жак Л.Ж. Делор, бивш председател на Европейската комисия. – (FR) Г-н председател, г-н Де Маишиере, г-н Ван Ромпюй, г-н Барозу, членове на Европейския парламент, госпожи и господа, между падането на Берлинската стена и обединението на Германия измина почти една година.

През цялата 1989 г. народите на Европа изразяваха себе си: в Полша събитията, които започнаха със стачките в Гданск през лятото на 1980 г., доведоха до Споразуменията от Белведере между февруари и април 1989 г., последвани на 4 юни 1989 г. от първите свободни избори; в Чехословакия хората възпоменаха самозапалването на Ян Палах; в Унгария отбелязаха официално погребението на Имре Наги, най-накрая реабилитиран; в България президентът Живков беше принуден да подаде оставка; и, разбира се, в Източна Германия все по-голям брой хора участваха в мирни демонстрации. Исканията на хората набираха сила и на 2 май 1989 г. отварянето на границата между Унгария и Австрия позволи на някои източногерманци да преминат на запад.

Тогава станахме свидетели на момент от времето, в който историята ускори своя ход, и трябва да признаем, че всички ние останахме изненадани от това. Някои от нас интуитивно усещаха, че в комунистическите държави нараства дисбаланс, но никой не предполагаше, че чашата ще прелее толкова скоро. 1989 г. беше година на дълбоки промени в много части на света, спомням си за падането на диктатурата на Пиночет в Чили и вълненията на Тиенанмън в Китай.

Нека се върнем в Европа, където събитията от 1989 г. можеха по всяко време да отприщят брутална репресия или да доведат до кървав конфликт, водещ до период на дълга нестабилност и заплахи за мира. Това не се случи. Това е вторият урок след този, научен от народното въстание. Ние, преживелите тези събития, трябва да свидетелстваме за тях.

Всъщност новите поколения трябва да учат за събитията от този период, тъй като те не са били техни преки свидетели. Днес те живеят в благоденствие и мир, наблюдавайки отдалеч напреженията и бунтовете, които разклащат света. Така че единствените изображения на насилие, които те виждат, са през призмата на медиите. Те обаче трябва да запечатат в паметта си важния факт, че благодарение на мъдростта на редица световни лидери през годините 1989 и 1990 европейците успяха да преминават през преход, който по всеобщо признание беше емоционален, но без значителни кръвопролития и опасно замърсяване.

(Ръкопляскания)

Няма да споменавам поименно всички тези лидери – г-н Де Маициере вече направи това – чиято спокойствие в условията на напрежение и чиято мъдрост аз току-що похвалих, от страх да не забравя някого, да не обидя нечий чувства или да не бъда разбран погрешно. Някои от тях, бих добавил, за съжаление, пострадаха от недоволството на своите народи и своите последователи. Сигурен съм, че историята ще поправи тези грешки и пропуски и ще освети със светлината на истината тези събития.

Нека обаче се върнем за момент към шока от падането на Берлинската стена на 9 ноември 1989 г. Преди дори политиците и дипломатите да успеят да си поемат дъх, Европейската общност трябваше да реагира, дори и само по отношение на разпоредбите от Договора от Рим, на който г-н Де Маициере се позова. На 11 ноември, след като свиках извънредно заседание на членовете на Европейската комисия, бях интервюиран от германската телевизия и дадох уверения, че източногерманците са свободни да избират и че за тях има място в Европейската общност. Добавих и цитат: „Ние сме велика общност, в рамките на която следва заедно да градим съдбата си, за да насочим историята в посока от интерес за всички нас.“

По онова време не беше възможно да се каже повече. Мой дълг беше да отправя послание за приветствие с добре дошли и за надежда към нашите източногермански приятели. Същевременно се опитах да успокоя страховете и тревогите, които много хора изпитваха. От този момент нататък бяха проведени много срещи между лидери в целия свят, между Съединените американски щати и Съветския съюз, между него и европейците и между Източна и Западна Германия и четирите съюзнически сили от Втората световна война, Процеса „Две плюс четири“. Междувременно се постигна напредък в преговорите между Федерална република Германия и представителите на Германската демократична република, и по-специално между г-н Де Маициере и канцлера Кол.

Следва да се спомене, че това породило много въпроси в рамките на Европейската общност в светлината на този радикално променящ се политически пейзаж. В крайна сметка обаче Европейската общност можеше само да одобри и подкрепи обединението на двете Германия, което и стана на заседание на Европейския съвет на 24 април 1990 г. в Дъблин. Постъпвайки по този начин и вземайки под внимание уверенията, дадени по отношение на дълготрайното и справедливо естество на договореностите, постигнати при Процеса „Две плюс четири“, Общността остана вярна на ценностите, които подкрепя: мир, взаимно разбирателство между народите и солидарност, особено с всички германци на изток и на запад. Освен това не мога да не си помисля, че през всички тези мрачни години самото съществуване на Общността, а не само нейното материално благоденствие, са били еталон и сигнална светлина за народите, живеещи в условията на комунистическия режим.

Всъщност позволете ми само да ви напомня: Общността действаше съгласувано по отношение на тези събития. Още през юли 1989 г. – г-н. Дюма ще си спомни, тъй като той беше един от участниците – дори още преди падането на стената, Комисията убеди Г-7 да приеме план

за подпомагане на държавите от Централна и Източна Европа. Духът на отвореност и благоприятно предразположение към разширяване вече беше официално потвърден. Въпреки това след падането на стената трябва да посочим, че германският въпрос беше основна тревога. Какъв път ще избере обединена Германия?

На 19 ноември 1989 г. по инициатива на г-н Митеран се проведе извънредно заседание на Европейския съвет, което проправи пътя към постоянни консултации между двете Германия и техните партньори. Дълго представяне от канцлера Кол обобщи ситуацията, която, разбира се, все още неизбежно беше постоянно променяща се. Историята започна своето ускорение.

Европейският парламент също беше много активен и внимателен през това време. Неговите разисквания отразяваха въпросите, задавани относно бъдещето на Германия, и рискът, от който много членове на Европейския парламент се страхуваха, от забавяне на процеса на европейска интеграция след тласъка, даден от Единния европейски акт от 1987 г. На 28 ноември 1989 г. Парламентът прие много важна резолюция, утвърждаваща, и тук ще цитирам: „Всички европейски народи, включително полския народ, имат правото съгласно Заключителния акт от Хелзинки да живеят в рамките на сигурни граници като определените в момента.“ По този начин Европейският парламент се насочи към едно от най-трудните разисквания, което беше решено чрез запазване на границата Одер – Ниса.

На 17 януари 1990 г. аз се изправих пред Европейския парламент в качеството си на председател на Европейската комисия и заявих, че, цитирам: „Източна Германия е отделен случай. Тя принадлежи към Общността, стига да го желае.“ Тази възможност подтикна вашия Парламент да сформира временна комисия за проучване на въздействието на процеса на обединение на Германия върху Европейската общност. Тази комисия, която, трябва да подчертая, беше съставена от изключително опитни лица, включително няколко министри на външните работи, ефективно разсея съмненията по отношение на интеграцията на източногерманските провинции (Länder) и проправи пътя за това. Това е полезно напомняне за скептиците от всяка националност, че благодарение на Европейския парламент схващането за плуралистична и жива демокрация не е напразна надежда, а реалност. Комисията го демонстрира в този случай.

(Ръкопляскания)

Като вземем под внимание всички неща, не бива да подценяваме постиженията и влиянието на европейската интеграция, независимо от пречките, стоящи на пътя и. Аз, разбира се, няма да се опитвам да отличавам най-важните факти и идеи, които успяха да повлияят на това велико движение за освобождение.

Несъмнено на първо място, е способността на хората да се противопоставят открито на потисничеството, да изразят своята жажда за свобода и тихо да покажат своята смелост. Ще бъде нехайно от моя страна, ако не припомня призивите на Йоан Павел II, и по-специално неговият призив, направен пред поляците в критичен момент: „Не се страхувайте!“ Не мога да забравя също и твърдата, но отворена и щедра политика на Западна Германия спрямо ГДР през годините, довели до падането на стената.

Свободата възтържествува, но със свободата идват и задълженията. Договорът за обединението на Германия постави две предизвикателства: първото беше хората от Източна и от Западна Германия да се разберат помежду си. Това беше изпълнено с изключително присъствие на духа, разбиране и щедрост. Второто беше икономическо и социално, и също толкова трудно за постигане. То изискваше огромни усилия под формата на масивни годишни трансфери от запад на изток на ресурси, възлизали на 4 – 5% от националния продукт на

Западна Германия, с други думи, госпожи и господа, 1 400 млрд. евро за 20 години. Тук не се включва останалият принос под формата на техническа подкрепа, която беше необходима за преструктурирането на икономиката на Източна Германия.

Една единствена цифра илюстрира мащаба на това постижение: за период от двадесет години доходът на глава от населението в БВП нарасна от 40% на 73% от дохода на западногерманците. Усилията ще продължат и през идните години благодарение на продължаващото плащане на данък солидарност – ако не греша, то ще продължи до 2019 г. Самите германци се съгласиха с това. Все още има работа за вършене, за да се промени и мисленето до такава степен, до каквато се промениха икономическите и социалните структури.

От своя страна, Европейската общност даде своя принос, разширявайки икономическата политика и политиката за социално сближаване, членовете на Европейския парламент добре знаят това, която обхваща източните провинции. Макар осигурените суми да не можеха да се сравняват с усилията, правени от германците, европейският принос ясно показва, че статутът на Източна Германия е като на пълноправен участник в европейското приключение, с увеличаване човешки и технически обмен и редовния диалог между Европейската комисия и лидерите на новите провинции. Аз желаях Общността да направи повече, но германското ръководство, разтревожено как ще реагират неговите партньори, ме помоли да не задълбочаваме усилията по линия на Структурния фонд.

Госпожи и господа, 20 години по-късно, в момент, когато независимо от икономическата криза, много хора поставят под въпрос европейската интеграция, 27-те държави-членки са изправени пред историческа отговорност: да задълбочат европейската интеграция или да живеят ден за ден в резултат от компромиси, които вероятно са необходими, но не вещаят нищо добро за бъдещето.

(Ръкопляскания)

Днес, когато ние честваме обединението на Германия, изпълнени с радост, не можем да не попитаме Германия какво бъдеще вижда тя за Европа? Обединена Германия е икономическия стожер на 27-те държави-членки, съставляващи Съюза. Ще цитирам само една цифра, Германия произвежда 25% от общия БВП на Икономическия и паричен съюз (ИПС). Споменавам ИПС, защото независимо дали ни харесва или не, той е най-силната връзка между европейските нации, които споделят една и съща валута, с правата, но също и със задълженията, които това предполага. Вероятно много хора в Европа са склонни да забравят това.

(Ръкопляскания)

В геополитически план днес Германия е разположена между Европейския съюз и останалата част от големия европейски континент. Това е силна и в много аспекти привлекателна позиция, която поражда много въпроси както вътре, така и извън Германия. Самите германци са съгласни с този възглед, както ясно показва Бялата книга за сигурността в Германия. Цитирам: „На обединена Германия се пада важна роля за бъдещото оформяне на Европа, поради нейния размер, показатели за населението, икономическа мощ и географско разположение в сърцето на континента.“

Ние вече не сме в периода преди 1989 г., когато Германия показваше съдържаност и такт поради причини, които всеки може да разбере и дори да бъде благодарен за това. Именно тази съдържаност накара следващите германски правителства да заемат водеща роля при европейската интеграция, особено когато стана въпрос за отказването от могъщата германска

марка – казвам могъщата германска марка, защото е 10 марки и марката е символа на възраждането на Германия – бяха заменени от еврото като единна валута.

Правя тези забележки без никаква носталгия като апел от един от активистите на Европа и те са насочени не само към Германия, чието обединение отбелязваме, но към всички държави-членки. Продължават ли да означават нещо за нас ценностите, завещани ни от бащите-основатели на Европа? Дали те все още преобладават? Наследството, което получихме, се отнася повече до това защо ние искаме да живеем рамо до рамо, отколкото до Договорите, които са просто едни необходими институционални споразумения.

Аз обаче не бих желал да приключавам с такава леко песимистична нотка, завършвайки нещата с въпросителен знак. Не, определено не искам. Това, което запазих в съзнанието и в сърцето си, е онази нощ на 3 октомври, когато председателят на Европейския парламент, Барон Креспо, и аз имахме удоволствието и честта да бъдем поканени на паметното вечерно събрание в бившия Райхстаг. Ръководителите на Западна и Източна Германия се събраха ентузиазирани в атмосфера, изпълнена с тържественост и радост. Всички европейци биха споделили тази дълбока емоция.

След церемонията исках да разбера какви чувства изпитва нацията и излязох по улиците на Берлин. Там аз също видях тържественост и радост; нямаше фанфари или показни демонстрации. Беше тиха нощ и всички се наслаждаваха, размишлявайки над разделенията от миналото, над страданието на семействата, разделени от един произволен исторически акт; една тиха нощ, през която аз мислих за нашата Европа, освободена от омраза и конфликт, Европа, която аз желяех да бъде едновременно обединена, силна и щедра.

Сигурен съм ще се съгласите, че трябва да бъде направено още много по отношение на укрепването на нашите постижения и напредък в бъдещето.

(Парламентът удостоверява оратора с ръкопляскания със ставане на крака)

Председател. – Г-н Делор, ние си спомняме Вашето изказване в Европейския колеж в Брюж в началото на 1990 г. То се отнасяше за обединението на Германия и според думите Ви обединението на Германия е било най-добрият начин за по-добро координиране в Европа и за по-добро бъдеще за Европа. Това беше едно велико и прозреническо изказване.

Много ви благодаря също и за днешното Ви изказване.

Позволете ми да благодаря на нашите почетни гости от Испания, Франция, Германия и на председателите на нашите институции, на Комисията и на Съвета, за това, че ни удостоиха с присъствието си. Сега ще чуем европейския химн.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: STAVROS LAMBRINIDIS

Заместник-председател

11. Време за гласуване (продължение)

Председател. – Продължаваме с гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола).

11.1. Конференция за биологичното разнообразие – Нагоя, 2010 г. (гласуване)

- Преди гласуването:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, ще бъда съвсем кратък. Бих желал чрез този кратък процедурен въпрос да изразя същевременно моето възхищение към великия музикант Бетовен и моето неодобрение спрямо факта, че ние редовно сме принудени да слушаме европейския химн, който се превърна в...

(Протести)

(Председателят отнема думата на оратора)

Joseph Daul (PPE). – (FR) Г-н председател, възмутен съм от тези твърдения.

(Ръкопляскания)

От уважение към свободата, мира и това, заради което са страдали нашите граждани, аз просто моля, ако тези господа желаят да проявят уважение и да бъдат уважавани от мен, да престанат да приемат заплатата на член на Европейския парламент, плащана от Европа.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-н Gollnisch, аз съм добър и търпелив човек. Вие нямате думата. Това не е процедурен въпрос. Ако продължите да викате, ще бъдете учтиво изведен от тази зала.

- Преди гласуването:

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, бих желала да ви помоля да обърнете внимание, че точният и оригинален текст на параграф 35 от резолюцията, която се поставя на гласуване, и която изтъква, че корпоративната социална отговорност следва да включва биологично разнообразие, е вариантът на френски език и че това е вариантът, който следва да се използва. Освен това думата „социален“, която изчезна от вариантът на английски език, следва да се въведе повторно, а вариантът да се коригира.

- След гласуването на параграф 16:

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, приканихте ни да гласуваме за оригиналния текст на параграф 16. Преди това обаче имаше отделно гласуване и параграф 16 беше изменен. Имаше две отделни гласувания. Следователно ние гласувахме за оригиналния текст, но не и за изменението.

- Преди гласуването на параграф 4:

Esther de Lange (PPE). – (EN) Г-н председател, преди да пристъпим към окончателното гласуване – и макар да съм изключително доволен от факта, че приехме изменение 1 – мисля, че г-жа Bélier от Зелените е права. Всъщност Вие призовахте да се гласува оригиналният параграф.

Тогава на екраните ние видяхме, че гласуваме за изменение 1. За да сме справедливи спрямо Зелените, мисля, че следва да гласуваме изменение 1 отново.

Ако изменение 1 се приеме, оригиналният параграф отпада.

Председател. – Вероятно това се дължи на факта, че говоря гръцки, който не е особено добре познат език, и го говоря бързо, за да помогна на всички. Считаю – но може и да греша – че най-напред поставих на гласуване изменение 1 чрез поименно гласуване и след това поставих на гласуване...

(Възражения)

Добре, доверявам се на залата. Предполагам, че, ако правилно си спомням, изменение 1 ще бъде отхвърлено и след това ще бъде приет оригиналният текст, но ще го направя.

Ще се върна към изменение 1 чрез поименно гласуване. Обявявам начало на гласуването.

(Изменение 1 се приема чрез поименно гласуване)

11.2. Базел II и преразглеждането на Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ 4) (A7-0251/2010, Othmar Karas) (гласуване)

11.3. Здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб (A7-0245/2010, Véronique De Keyser) (гласуване)

11.4. Политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. (гласуване)

11.5. Бъдещето на Европейския социален фонд (B7-0535/2010) (гласуване)

Csaba Óry (PPE). – (HU) Бихме желали да допълним към предложеното изменение 1, внесено от 40 члена, „но че той трябва да има собствени правила“. Съгласен съм с останалите относно устното предложение за изменение, включително с членовете, внесли, предложението за изменение.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: LIBOR ROUČEK

Заместник-председател

12. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

13. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Veronique Mathieu (A7-0253/2010)

Lucas Hartong (NI). – (NL) Г-н председател, моята колега г-жа Mathieu, предложи в своя доклад засега да откажем да освободим от отговорност Европейския полицейски колеж във връзка с изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 година. Разбира се, моята група, делегацията на нидерландската Партия на свободата (PVV), смята, че този подход е напълно правилен. За да бъдем точни, досието на Полицейския колеж звучи от началото до края като детективен роман с Еркюл Поаро. Лошо управление, счетоводна система, благоприятстваща измамите, много финансови нередности и особено – „творческо“ оползотворяване на бюджета, неодобро използване на средства и т.н. – списъкът продължава. Всъщност ситуацията беше толкова зле, че в крайна сметка се наложи намесата на ОЛАФ – Европейската служба за борба с измамите.

Хубавото е, че проучването е вече започнало и са предприети действия срещу измамата. Но нямаше ли да е по-добре, ако бяхме възпрели измамата от самото начало? Как можяхме да позволим това да се случи? Защо контролните органи там действат толкова очевидно незадоволително? Отново имаме ситуация, в която нашите граждани могат само да гледат и да клатят глави. От името на нидерландските граждани ние изрично настояваме веднага

да сложите край на цялото европейско полицейско куклено шоу и просто да оставите истинската полицейска работа на Еркулпоаровците от отделните държави-членки.

- Предложение за резолюция: Недостатъци в областта на защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго – (RC-B7-0524/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, гласувах в подкрепа на настоящата инициатива, за да осъдя масовите нарушения на правата на човека и използване на изнасилването като средство за водене на война срещу жени, момчета, момичета и невръстни деца; за да изисквам тези, които са замесени, да бъдат подведени под отговорност; за да изисквам по-голяма ангажираност от страна на ООН след неуспеха в действията на мисията на ООН за стабилизиране в Демократична република Конго; за да изисквам политическо решение на въоръжения конфликт, което трябва да се осъществи чрез възобновяване на диалога за мирния процес; за да изисквам по-голяма ангажираност на региона на Големите езера в насърчаване на мира и стабилността в региона.

- Предложение за резолюция: Световен ден за борба срещу смъртното наказание (RC-B7-0541/2010)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, доволен съм, че подкрепих предложението. На миналата пленарна сесия гласувахме, за да поискаме от иранското правителство да спре екзекуцията чрез пребиване с камъни на Сакине Мохамеди-Аштиани. Това беше направено в очакване на преразглеждане на присъдата, но преразглеждането е извънредно странно. Твърди се, че сега тя е призната за виновна в извършването на убийство, въпреки че друг мъж вече е бил признат за виновен за това убийство. Сега той беше освободен въз основа на това, че децата на Аштиани са простили на убицеца на техния баща.

Твърдението за убийство се основава на съдебни документи, които не издържат. Трябва да използваме влиянието си, за да окажем по-силен натиск върху иранското правителство, за да спре окончателно екзекуцията, а може би и да предостави на обвиняемата убежище в Бразилия, предложено от президента на Бразилия.

- Предложение за резолюция: Недостатъци в областта на защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго – (RC-B7-0524/2010)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н председател, според съобщения на ООН, най-малко 8 300 изнасилвания са били извършени като средство за водене на война в източната част на Конго през 2009 г. През първото тримесечие на 2010 г. 1 244 жени са били изнасилени. Извършват се средно по 14 изнасилвания на ден, за които знаем, защото настрана от тези цифри има огромен брой нерегистрирани случаи. Фактът, че тези престъпления продължават, без да бъдат силно осъдени от страна на международната общност, е ужасяващ и Европа също носи особена отговорност по отношение на Конго.

Сексуалното и основаното на пола насилие винаги трябва да се приема като военно престъпление и престъпление срещу човечеството. Скандално е, че международната общност си е затваряла очите толкова дълго време за нападенията, на които са подлагани жените и децата на Конго. Ето защо съм много доволна да видя ангажираност, показана от страна на специалния представител на ООН Маргот Валстрьом. Нейната работа ще помогне за насочване на погледа на света към Конго и ръководството на държавата. Крайно време е да си отворим очите. Ето защо аз от все сърце подкрепих резолюцията, гласувана днес от Парламента. Нека никога не обръщаме отново гръб на жените и децата на Африка.

- Предложение за резолюция: Действия на ЕС в областта на проучванията на находищата на нефт и извличането на нефт в Европа (RC-B7-0540/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на тази несъмнено важна резолюция, защото тя повишава нивото на защита и гаранции по отношение бъдещите сондажни дейности във всички морета, но най-вече в уязвимите морета и в тези, които имат специфични характеристики, които трябва да бъдат взети надлежно под внимание.

Също толкова важен е опитът да се обърне внимание на отговорността и финансовото задължение на операторите, които развиват тази доходна дейност, която изисква необходимите предпазни мерки, за да се предотврати случилото се на други места, като бедствието в Мексиканския залив, да се повтори в нашите морета.

Ясно е, че опазването на околната среда не означава отричане на правото на предприемачески инициативи, но изисква един предпазлив подход – както го нарече г-н Йотингер – в сътрудничество с други трети държави, за да се гарантира безопасността на нашите морета.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че проучванията на находищата на нефт в Европа е изключително важен въпрос. Поради тази причина аз внесох въпрос, изискващ писмен отговор, по тази тема през юли. Сериозната авария, която се случи в Мексиканския залив през април, е предупреждение, което не можем да си позволим да подценяваме. В действителност е налице риск от възникване на подобни аварии и в Европа.

На 21 май платформа в Северно море, от която всяка година се извличат 200 милиона тона нефт, беше евакуирана заради сериозен риск от авария. Никога не трябва да забравяме, госпожи и господа, че ако едно такова бедствие се случи в затворено море като Средиземно море, неговото неопенимо богатство на биологично разнообразие може да бъде застрашено в невъобразима степен, както току-що подчерта г-н Iacolino.

Според данните на Европейската комисия, нефтените платформи в нашите морета са произвели близо 200 милиона тона нефт през 2008 г. Тези цифри са прекалено високи за една икономика, която задължително трябва да се освободи от зависимостта си от изкопаеми горива. Обещанието на датското правителство за постигане на пълна независимост от този вид енергийни ресурси до 2050 г. неотдавна се появи по новините. Това решение ще доведе до много трудни решения, но трябва да послужи като важен ориентир за всички бъдещи екологични политики на Европейския съюз.

- Предложение за резолюция: Конференция за биологичното разнообразие – Нагоя 2010 г. (B7-0536/2010)

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, бих искал специално да подчертая моята подкрепа за изменение 11, което изисква в бъдещите стратегии на Комисията да бъдат включени мерки, които официално признават правото на коренното население да управлява природните ресурси на своите територии и да се възползва от употребата им.

- Доклад: Veronique De Keyser (A7-0245/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, гласувах против доклада и съм готов да обясня причините за това. Инициативата безспорно има своите достойнства, тъй като обръща сериозно внимание на един свят, по-специално държавите от Африка на юг от Сахара, в който правото на здравни грижи все още не е потвърдено, както трябва да бъде.

Вместо на по-важни теми обаче, които според мен включват защитата на майките и децата или по-скоро защитата на бременните жени и техните неродени деца, специално внимание беше обърнато на аспекти на репродуктивното здраве, за което ние изразихме известно неодобрение.

Въпреки това съм убеден, че в бъдещите дейности, извършвани от Парламента, можем да увеличим вниманието, което се обръща на тези общности, в които равнището на детската смъртност – повтарям – е все още изключително високо и не може да бъде приемано занапред.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Не можах да гласувам в подкрепа на доклада на г-жа De Keyser по простата причина, че не разбирам какво означава Европейската политика за планирано сексуално и репродуктивно здраве.

Искам да отбележа нещо, с което съм запозната лично. Изтъкнат професор, гинеколог, изостави своята университетска кариера и предприе финансова и професионална инвестиция за подобряване на здравеопазването в държавите от Африка на юг от Сахара. Той построи клиники, в които оперираше жени, страдащи от фистули в следствие на тежко раждане. След няколко години, когато вече беше помогнал на много жени, той поиска финансиране от Европейския съюз, за да разшири работата си. Отговорът беше отрицателен, а обосновката абсурдна. Той изглежда не беше изпълнил изискването за поддържане на сексуалното и репродуктивното здраве в своите проекти. Не зная какво би могло да поддържа по-добре сексуалното и репродуктивното здраве на жените от лечението на фистули в областта на гениталиите и отделителните органи. Поради това по логика предполагам, че според европейските институции сексуалното и репродуктивното здраве е просто политиката за аборти и предотвратяване на зачеването. По тези причини не можах да гласувам в подкрепа на доклада.

- Предложение за резолюция: Политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. (B7-0539/2010)

Jan Březina (PPE). – (CS) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно бъдещето на политиката на сближаване. Искам да подчертая, че работихме усилено по въпроса, макар официалните програмни документи все още да не са налични. По този начин показваме нашата решимост да бъдем ключов, незаменим участник във вземането на решения относно новите правила за структурните фондове за периода след 2013 г.

Въпреки това не подкрепям идеята, че е необходимо Европейският социален фонд да има свои правила. Това според мен поражда опасност от създаване на възможност за отстраняване на социалния фонд от политиката на сближаване, с цел приближаването му към по-богатите държави и съответно отдалечаването му от по-бедните. Не бих искал да видя такова развитие и никой, който зависи от силна и ефективна политика на сближаване, не може да го желае. Съгласен съм Европейският социален фонд да има свои собствени правила, доколкото те се отнасят до задачите и тематичното определяне на неговата дейност. От друга страна, правилата по отношение на географската допустимост, целите, насоките, наблюдението и конкретните механизми трябва да останат общи.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, след като гласувахме резолюцията, искам да направя три коментара. Първо, от решаващо значение ще бъде да се обвърже и приспособи бъдещата политика на сближаване към стратегията „ЕС 2020“, тъй като само тази връзка може да осигури устойчив икономически растеж и създаване на нови работни места. Също

трябва да укрепим ролята на социалните мерки в рамките на политиката на сближаване, за да отговорим на променящата се демократична ситуация.

Второ, радикално опростяване на правилата на финансиране е крайно необходимо, за да се подобри достъпът до европейските фондове на местно равнище и на равнище неправителствени организации. Често се сблъскваме с прекомерна бюрократична отчетност, която отнема повече време и енергия, отколкото изготвянето на проектите.

Трето, когато изготвяме рамката за следващия финансов период, ще бъде важно да включим навреме и на равни начала представители на регионите и на деловите среди.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Jean Lambert (A7-0261/2010)

Roberta Angelilli (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Проектът за регламент, който има за цел да гарантира, че граждани на трети държави са субект на същите разпоредби за координиране на схемите за социално осигуряване, както и гражданите на Европейския съюз, по силата на преработените разпоредби, понастоящем отразени в Регламент (ЕО) № 883/2004 и в регламента за неговото прилагане, осигурява възможност на Европейския съюз да гарантира достоен стандарт на социална защита за всички граждани. Трябва отново да потвърдим важността на това да се гарантира, че всички европейски граждани и граждани на трети държави получават равно третиране по отношение на достъпа до социално осигуряване, защото този принцип се съдържа в Хартата на основните права и представлява инструмент, който спомага за завършване на процеса по опростяването на настоящите разпоредби. Споделянето, запазването и подкрепянето на ценностите, върху които се основава Европейският съюз, като например зачитането на правата на човека, трябва задължително да бъдат придружени от споделени правила, които се прилагат еднакво, без каквито и да било условия или ограничения. Поради тези причини категорично и решително подкрепям италианската позиция, която предвижда одобряване на регламента, защото той ще ни даде възможност да постигнем единна система за прилагането на Регламент (ЕО) № 883/2004, и изразявам надеждата си, че всички останали държави-членки също ще преразгледат своите позиции и незабавно ще транспонират новите разпоредби в националното си законодателство.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на тази препоръка, представена от комисията по заетост и социални въпроси на Европейския парламент, защото с влизането в сила на Договора от Лисабон и промените на правните основи Европейският съюз отново има задължението да преразгледа правилата, приложими спрямо гражданите на трети държави. Тази препоръка на Парламента е приложима спрямо проекта на регламент, който има за цел да гарантира, че граждани на трети държави, които пребивават законно на територията на ЕС и се намират в трансгранична ситуация, са субект на същите разпоредби за координиране на схемите за социално осигуряване. В препоръката от Парламента се предлага одобряването на регламента, предложен от Съвета, и то незабавно, тъй като новият регламент би опростил администрирането на процедурите и би гарантирал еднаквото третиране на законно пребиваващи граждани на трети държави в сферата на социалното осигуряване. Също така по отношение на борбата с незаконната имиграция в Европа, този регламент уточнява правата на държавите-членки с оглед на техните правомощия във връзка с решението определено лице да пребивава законно на тяхна територия.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Граждани на трети държави, които пребивават законно в държава от Съюза и на които им се налага да имат контакт с правната система на друга държава-членка, често се оказват в ситуация, при която не са защитени или се ползват от противоречащи си права. Налице е спешна необходимост такива ситуации да бъдат предотвратени. За да получат тези хора справедливо третиране, следва да им бъдат предоставени права и задължения, които в разумна степен са равностойни на тези, които имат гражданите на държавите от ЕС. В подкрепа на тази еквивалентност има множество аргументи, а координацията между правните системи може да се разглежда като въпрос на справедливост, не на последно място и по отношение на социалните придобивки.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Резолюцията има за цел да гарантира, че граждани на трети държави, които пребивават законно на територията на дадена държава-членка и се намират в трансгранична ситуация, засягаща най-малко две държави-членки, са субект на същите разпоредби за координиране на схемите за социално осигуряване, както и гражданите на Европейския съюз, по силата на преработените разпоредби, понастоящем отразени в Регламент (ЕО) № 883/2004 и в регламента за неговото прилагане (Регламент (ЕО) № 987/2009).

По време на първоначалното представяне на предложението на Комисията, бяха проведени консултации с Европейския парламент и беше постигнато съгласие относно две изменения, с които се заменяха позовавания на Хартата на основните права и в които се подчертаваше, че високата степен на социална защита, отразена в съществуващия Регламент (ЕО) № 859/2003, е цел на Европейския съюз. Подкрепих тази резолюция, за да се гарантира приемането на новия регламент, който да осигури еднаквото третиране на законно пребиваващи граждани на трети държави по отношение на социалното осигуряване.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Както се препоръчва в доклада на Jean Lambert, а и аз лично считам, че гражданите на държави извън Европейския съюз, както и техните семейства, които пребивават законно на територията на Европейския съюз, трябва да имат същите права и да се ползват от същите придобивки, както и европейските граждани по отношение на достъпа до социално осигуряване. С това гласуване Европейският парламент прекратява съществуването на неприемливи ситуации на дискриминация. Все пак изразявам разочарованието си, че определени държави, като например Дания и Обединеното кралство, не участват в тези координационни схеми за граждани на държави извън Европейския съюз. Как може Европейският съюз да постигне успех при създаването на опростени и хармонизирани процедури за граждани на държави извън него, когато определени държави-членки предпочитат да не следват този общ подход? Разбира се, съществува риск от Европа на субективния избор, но тъй като сме изправени пред нежеланието на някои, погълнати от националния си егоизъм, все пак трябва да действаме.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Проектът за регламент има за цел да гарантира, че граждани на трети държави, които пребивават законно на територията на Европейския съюз и се намират в трансгранична ситуация, засягаща най-малко две държави-членки, са субект на същите разпоредби за координиране на схемите за социално осигуряване, както и гражданите на Европейския съюз, по силата на горепосочените регламенти. Приемането на това законодателство представлява важна крачка в посока към гарантиране на еднаквото третиране на граждани на трети държави на цялата територия на ЕС. Тези хора често стават жертва на мащабна дискриминация на нашата територия, но съгласно това законодателство, гражданите на трети държави ще имат възможност да се придвижват на територията на ЕС като имат същите гаранции по отношение на правата на социално осигуряване, както и гражданите на ЕС.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Госпожи и господа, изпитах огромно задоволство от положителния резултат от днешното гласуване в Парламента относно либерализирането на визовия режим за държавите от Западните Балкани. След премахването на изискването за визи за гражданите на Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония пред декември 2009 г., с нетърпение се очакваха и съответните решения по отношение на Босна и Херцеговина и на Албания. Отварянето на Европейския съюз към повече балкански нации ще донесе множество ползи за всички страни. Първо, това представлява безпрецедентно подобрение за обикновените граждани, които вече могат да си създадат впечатления от първо лице за Европейския съюз и могат да пътуват свободно във всички държави-членки. Второ, това е поредната значителна стъпка към целта да бъде стабилизирано положението в региона и да се създадат благоприятни условия за по-нататъшни реформи и бъдеща интеграция на всички балкански държави в Европейския съюз. Следва обаче да вземем и съответните решения за визовите изисквания по отношение на гражданите на Косово. Жителите на тази държава не следва да останат единствената изолирана нация на Балканите и привилегиите, свързани със свободното пътуване в Европа следва да обхванат и тях. Изразявам огромното си задоволство от инициативата, предприета от Европейския парламент да отмени визовия режим за Босна и Херцеговина и Албания. Това е поредната стъпка към включването на балканските държави в Европа и декларирам своята силна подкрепа за това.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Този текст гарантира осигуряването на социална защита на граждани на държави извън Европейския съюз. В този смисъл той представлява стъпка напред. Може обаче да се съжالياва, че положението на незаконните имигранти е напълно пренебрегнато. Лицата, пребиваващи незаконно, също имат право на защита. В Европа, както и навсякъде другаде, следва да бъдат забранени декларациите, че което и да е човешко същество няма право на защита.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Никой гражданин на трета държава, който живее на територията на ЕС и пребивава законно на нея, не следва да бъде дискриминиран по какъвто и да било начин. Тези граждани трябва също така когато е уместно, да имат достъп до социално осигуряване, без да има противоречие между различните правни системи на държавите-членки. Поради тази причина е изключително важно тази директива да бъде приета.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (PT) Проектът на регламент има за цел да гарантира, че граждани на трети държави, които пребивават законно на територията на ЕС и се намират в трансгранична ситуация, засягаща най-малко две държави-членки, са субект на същите разпоредби за координиране на схемите за социално осигуряване, както и гражданите на ЕС, по силата на преработените разпоредби, понастоящем отразени в Регламент (ЕО) № 883/2004 и в регламента за неговото прилагане (Регламент (ЕО) № 987/2009). По време на първоначалното представяне на предложението на Комисията бяха проведени консултации с Европейския парламент и беше постигнато съгласие относно две изменения, с които се заменяха позовавания на Хартата на основните права и в които се подчертаваше, че високата степен на социална защита, отразена в съществуващия Регламент (ЕО) № 859/2003, е цел на Европейския съюз. Тези две изменения бяха включени в позицията на Съвета на първо четене от 26 юли 2010 г. като съображения 4 и 7. Съветът предлага малко на брой изменения: той е включил няколко съображения, отнасящи се до участието на определени държави-членки във връзка с правното основание на предложението – член 79, параграф 2, буква б). (Съображения 17, 18, 19.) За съжаление, Дания не участва в договореностите за координиране за граждани на трети държави. Ирландия реши да

участва, но Обединеното кралство реши да не взема участие и следователно ще продължи да действа в съответствие със съществуващите разпоредби.

- Доклад: Inés Ayala Sender (A7-0254/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепям назначаването на Lazaros Stavrou Lazarou за член на Сметната палата. Неговите умения в областта на публичната администрация, международната данъчна програма и икономиката са забележителни, както и неговия широк опит в надзора, мониторинга и одитирането на обществени финанси и в борбата срещу измамата както в неговата страна, така и на европейско ниво. От неговото изслушване и от това как той изпълнява своите задължения, мога да изтъкна неговите познания на, както и начинът по който той оценява важноста на прилагане на ИТ системи и автоматизирани услуги, както и за децентрализацията на процедурите, за да направим обществената информация и институции по-ефективни, прозрачни и надеждни.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма* – (EN) Макар че вотът беше таен, нямам проблем да потвърдя, че тъй като Lazaros Stavrou Lazarou изпълнява условията, посочени в чл. 286, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, ние дадохме положително мнение за неговото назначаване като член на Сметната палата.

- Доклад: Inés Ayala Sender (A7-0255/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Назначаването на Gijs M. de Vries за член на Сметната палата наистина ще генерира добавена стойност към институцията не само на нивото на гарантиране на съдействието между институциите в рамките на Европейския съюз, но и оценяването на ресурсите на надзорните органи на държавите-членки. От неговия опит в Сметната палата на Нидерландия, в неговото национално правителство и в Европейския парламент бих подчертал особено неговия ангажимент към надзора на законосъобразността на процедурите, свързани с обществените поръчки, и неговата решителна борба срещу измамите и корупцията, както и обещанията да действа отговорно, независимо и адекватно в процеса на вземане на решения в Сметната палата.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Макар че вотът беше таен, нямам проблем да потвърдя, че тъй като Gijs M. De Vries изпълнява условията, посочени в чл. 286, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, ние дадохме положително мнение за неговото назначаване като член на Сметната палата.

- Доклади: Inés Ayala Sender (A7-0254/2010) и (A7-0255/2010)

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Сметната палата е институция, която инспектира приходите и разходите на ЕС, за да докаже тяхната законност, както и да удостовери добро финансово управление. Тя работи напълно независимо. В този дух назначаването на лицата, от които тя е съставена, трябва да бъде подчинено на критериите за техните способности и независимост.

Така че във връзка с инициативата на Съвета, лица от няколко държави на ЕС бяха издигнати за членове на Сметната палата. Всички те изпратиха своите автобиографии, отговориха на писмен въпросник и бяха изслушани от комисията по бюджетен контрол. Мнозинството от тях аргументираха своите позиции достатъчно добре, за да оправдаят своето назначаване в Сметната палата, където ще трябва да изпълняват задълженията си професионално и безпристрастно.

- Доклад: **Barbara Matera (A7-0259/2010)**

George Becali (NI), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за настоящия доклад. Харесвам също докладчика, г-жа Matera, и считам, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията следва да оказва подкрепа на работниците, съкратени в резултат от структурни промени в моделите на световната търговия. Фактът, че бюджетният орган вече одобри осем предложения за мобилизиране на средства от фонда през 2010 г., показва гъвкавостта на процедурите и доказва, че ние успешно се справихме с намирането на нови средства и ги разпределяме по достатъчно бърз начин сред държавите-членки. Приветствам също така факта, че Комисията е определила източник на бюджетни кредити за плащания, който е алтернативен на неусвоените средства по Европейския социален фонд (ЕСФ).

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *в писмена форма.* – (ES) Подкрепям инициативата за подпомагане на съкратените работници от 82 предприятия в региона на Галисия, за да могат те отново да се интегрират на пазара на труда. Това по никакъв начин не отменя отговорността на предприятията в съответствие с националното право и колективните споразумения.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Предвид обстоятелството, че Испания е поискала помощ във връзка със 703 случая на съкращения в 82 предприятия, извършващи дейност по разделение 14 от NACE Revision 2 („Производство на текстил“) в региона по NUTS II Галисия, гласувах за решението, тъй като одобрявам предложението на Комисията и предложените от Парламента изменения. Аз съм съгласна, че в съответствие с член 6 от Регламента за създаване на Европейски фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) следва да се гарантира, че ЕФПГ подкрепя повторното интегриране на съкратените работници в сферата на заетостта. Искам отново да заявя, че помощта от ЕФПГ не трябва да замества дейностите, които са отговорност на дружествата по силата на националното право или на колективни споразумения, нито мерките за реструктуриране на дружества или отрасли.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Общо 702 съкращения в 82 текстилни дружества са причината за подаденото от испанските органи заявление за мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Нарастващият брой от съкращения в сектора на текстила и облеклото в Галисия допълва външните нагласи, че всички европейски контрагенти се намират в същото неблагоприятно положение (не само в моята страна, където този сектор е особено силно засегнат) поради натиска на международната конкуренция, особено от страна на развиващите се държави, където производствените разходи са по-ниски. Световната криза, която изпитваме в момента, допринася за изострянето на положението. Надявам се, че съкратените работници много скоро ще съумеят да се върнат на пазара на труда.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Предвид влиянието на настоящата икономическа и финансова криза на пазара на труда искам да подчертая значението на ЕФПГ, при условие че той се използва правилно. За жалост той се оползотворява изключително малко: от общо 500 млн. евро, с които разполага фондът през тази година, само 11% са използвани за финансиране на планове за подпомагане на съкратени работници. Имайки предвид високия процент безработица, тази ситуация е обезпокоителна и непонятна.

Аз бих подчертал и факта, че след поредица от предупреждения и доклади е определен източник на бюджетни кредити за плащания, който е алтернативен на неусвоените средства по Европейския социален фонд. Във връзка с последиците от настоящата криза, които се усещат особено силно в текстилния сектор, аз бих подчертал значението на този план на

стойност 1 844 700 евро в подкрепа на 703 работника, съкратени от 82 дружества от текстилния сектор на Галисия. За разлика от инициативата на испанското правителство със съжаление мога да заявя, че португалското правителство не действаше по същия начин в районите на Брага и Виана до Кастело, които граничат с Галисия и имат висок процент безработица поради закриването на редица дружества.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Постъпиха още три заявления за мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“, като всяко едно от тях съответства на затварянето на предприятие в Европа, включително текстилната фабрика в Галисия, Испания. Общо няколкостотин работници бяха съкратени. Струва си да напомним още веднъж, че този сектор изпитва сериозна криза и в Португалия, където особено силно се усещат последиците от либерализацията на световната търговия, въпреки че нито едно от действията, необходими за защитата на сектора, не са предприети. Последиците могат да станат още по-сериозни след решението за активизиране на мерките за либерализация по отношение на азиатския текстилен сектор. Тази стъпка беше предприета под претекст за предоставяне на хуманитарна помощ на Пакистан, докато в действителност тя реализира желанията на най-големите вносители в Европейския съюз. Всяко ново заявление за мобилизиране на фонда засилва неотложната нужда от мерките, които ние подкрепяме и които са насочени към водене на ефективна битка с безработицата, засилване на икономическата активност, премахване на неосигурените работни места и намаляване на работните часове, без да се намалява заплащането. Тези мерки предполагат също така борба с пренасочването на дружества и като цяло налагат напълно да се скъса с неолибералните политики, които очевидно предизвикват икономически и социален срив в държавите от Европейския съюз.

Estelle Grelier (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах за доклада на г-жа Matera относно мобилизирането на средства от ЕФПГ в полза на работниците от текстилната промишленост в Испания. Както казах през септември по време на разискването относно бъдещето на ЕФПГ след 2013 г., аз съм разочарована, че фондът, който е създаден, за да подпомага работниците, които са засегнати от съкращения „в резултат от глобализацията и финансовата и икономическа криза“, понастоящем не е гарантиран финансово в европейския бюджет. Всъщност не смятам, че използването на финансови ресурси от други европейски програми, за да се финансира ЕФПГ, е изпълнимо решение в дългосрочен план. Поради тези причини, когато комисията по бюджети гласува мобилизирането на средства от ЕФПГ в полза на испанските работници, споменати в доклада на г-жа Matera, аз и моят белгийски колега социалист, г-н Daerden, посочихме нуждата от изработването на отделен бюджет за това финансиране. Рискът тук се крие в способността на Европейския съюз да подпомага гражданите, засегнати от икономическата нестабилност.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Въздържам се при гласуването от уважение към испанските работници от текстилната промишленост, принесени в жертва в името на свещената глобализация. В положението, в което те са изпаднали в резултат на неолибералните политики, поддържани от Европейския съюз, би трябвало да гласуваме против мизерната сума, която им отпуска европейският елит. Малкото, което им се дава обаче, може да облекчи трудното им положение. Това не прави логиката на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията по-приемлива. Той подкрепя пренасочването на текстилното производство. Той разгаря стремежа към печалби на социално безотговорни милиардери като Manuel Jove. В царството на еврократията единствената цена, която се плаща за чиста съвест, е населението.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е зона на солидарността, а Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е част от нея. Оказваната

помощ е важна за безработните и жертвите на пренасочването, което се наблюдава в условията на глобализация. Нарастващ брой предприятия пренасочват дейността си, като се възползват от по-ниските разходи за труд в други страни, особено Китай и Индия, като често това е в ущърб на страните, в които се зачитат правата на работниците. Целта на ЕФПГ е да подпомага работниците, които са жертва на пренасочването на производство, като от решаващо значение е да се улеснява достъпът им до нови работни места в бъдеще. В миналото ЕФПГ е бил използван от други държави от Европейския съюз, така че сега трябва да отпуснем тази помощ на 703 работници, съкратени от 82 предприятия от текстилната промишленост в региона на Галисия. Ето защо гласувах по този начин.

Miroslav Mikolášik (PPE), *в писмена форма.* – (SK) Доволен съм да видя, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията се използва в споменатите по-рано засегнати региони и напълно подкрепям това. А именно, считам, че досега целият процес от изготвянето на заявленията до обработването и получаването на крайното решение на бюджетния орган е твърде тромав и усложнен според опита на много държави.

Например през 2009 г. заявеното финансово участие във фонда е на средна стойност около 5 552 700 евро, като 30 от заявленията, подадени от 13 държави-членки, се отнасят до 17 отрасли. Миналата година обаче бюджетният орган одобри 10 финансови участия от ЕФПГ на обща стойност 52 349 000, което представлява само 10,5% от максималната сума, която фондът може да отпусне.

Една от причините е по принцип липсата на опит по отношение на процедурите на фонда и дългият период на финансова несигурност, докато се чака решението на бюджетния орган.

Считам, че опростените процедури за оценяване и вземане на решение, които бяха въведени в края на 2009 г., ще направят по-лесно и по-бързо подаването на заявления за подпомагане от фонда и съответно ще осигурят ефективна помощ за служителите, които са загубили работата си в резултат на промени в структурата на световната търговия.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) В настоящия случай може да се приложи същата процедура като в случая с Дания. Служителите, които са съкратени не по тяхна вина, а поради финансовата и икономическата криза, предизвикана от спекулативните играчи в САЩ и Обединеното кралство, се нуждаят от спешна помощ. Испания вече подаде заявление за финансова помощ от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕПФГ) на 5 февруари 2010 г. в резултат на извършените съкращения в 82 предприятия, извършващи дейност по разделение 14 от NACE Revision 2 („Производство на текстил“) в един регион NUTS II, а именно Галисия (ES11) в Испания, като до 11 май 2010 г. към заявлението беше добавена допълнителна информация. Заявлението е в съответствие с изискванията за определяне на финансовото участие, предвидени в член 10 от Регламент (ЕО) № 1927/2006. Комисията предлага да бъдат мобилизирани средства в размер на 1 844 700 евро. Ето защо ЕФПГ следва да мобилизира средства, за да осигури финансовото участие за подаденото от Испания заявление, поради което гласувах за доклада на г-жа Matera.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Подкрепих настоящия доклад, както и следващите два доклада относно мобилизирането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Считам, че Европейският съюз трябва да подпомага хората, останали без работа в резултат на световната финансова и икономическа криза. Днешният доклад показва, че е необходима помощ както за държавите с икономически затруднения като Испания, така и за една от най-богатите проспериращи държави – Дания. В същото време аз със съжаление трябва да кажа, че досега не сме имали възможността да

гласуваме за подобен доклад, който засяга Естония. Надявам се, че нашето правителство ще се поучи от действията на другите държави-членки и също ще вземе участие в подпомагането на нашите безработни.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) През февруари 2010 г. Испания подаде заявление за помощ от ЕФПГ във връзка със съкращенията в 82 предприятия в региона Галисия, работещи в сектора за производство на текстил. Аз гласувах за предложението на Европейския парламент относно мобилизирането на средства от ЕФПГ за предоставянето на помощ на съкратени работници. Либерализирането на търговията в текстилния отрасъл доведе до трайни промени в моделите на световната търговия, като крайният резултат е обща тенденция към пренасочване на производството извън Европейския съюз към държави, в които производствените разходи са по-ниски, като например Китай и Мароко. Освен това икономическата криза предизвика и голям брой фалити в текстилната промишленост, което доведе до огромна вълна от съкращения. От 2007 г. до 2009 г. бяха съкратени 32 700 работници в региона на Галисия, включително 4414 в текстилната промишленост, като жените съставляват 80% от всички съкратени. Считам, че процедурата по отпускането на тези средства следва да бъде опростена, за да се улесни достъпът до ЕФПГ на предприятията, засегнати от последиците на финансовата и икономическата криза и от промените в моделите на световната търговия. Трябва да подчертая важната роля, която играе ЕФПГ за повторното интегриране на съкратените работници на пазара на труда.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Госпожи и господа, подобно на Испания и Дания, Литва осъзнава потенциалната полза от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Литва получи общо 2,9 млн. евро от ЕФПГ, които са предназначени за работниците от секторите на строителството и производството на домакински стоки, които бяха засегнати сериозно от кризата. Фондът обаче и занапред трябва да доказва, че е ценен. Създаден като спешна контрамярка, понастоящем ЕФПГ е по-муден и става все по-сложен поради бюрокрацията. Основното затруднение идва от необходимото мобилизиране на фонда. Одобряването на заявленията отнема средно 294 дни. Както написа „Файненшъл таймс“ тази седмица, повече от 37 000 работници в цяла Европа все още очакват помощ от фонда. Досега са изплатени 140 млн. евро от общата сума, с която разполага ЕФПГ (2 млрд. евро). Също така парите на фонда се разпределят неравномерно. Само 6% от плащанията са насочени към проекти в държави, в които брутният вътрешен продукт е по-малък от средния за Европейския съюз. ЕФПГ трябва да бъде по-гъвкав, ако не искаме да затънем в несигурността. Много държави-членки, включително Литва, са подходящи кандидати за другите фондове, които изискват по-малко съфинансиране и бюрокрация.

- Доклад: **Barbara Matera (A7-0258/2010)**

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като се има предвид, че Дания е поискала помощ във връзка с 1443 случая на съкратени работници в три предприятия от Danfoss Group, извършващи дейност от разделения 27 и 28 от NACE Revision 2 в региона от NUTS II Syddanmark, гласувах в подкрепа на резолюцията, защото съм съгласна с предложението на Комисията и с измененията към него, внесени от Парламента. Съгласна съм, че функционирането и добавената стойност на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията следва да се оценяват в контекста на общата оценка на програмите, както и на редица други инструменти, създадени от междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г., в рамките на процеса на средносрочния преглед на многогодишната финансова рамка за периода 2007-2013 г.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Оказва се, че допълнителна подкрепа за съкратените работници е необходима и в страна, за която малцина мислеха, че ще бъде засегната от подобни трудности, страна, която се смяташе за по-конкурентоспособна на световния пазар, отколкото повечето други държави-членки на ЕС. Независимо от това, дори Дания вече усеща последиците от глобализацията, което се отразява в сектори, мислени за по-свободни от конкуренция, като например производството на електротехника, машини и оборудване. Този тревожен факт ни предупреждава за сериозността на икономическата криза, в която се намираме, и за необходимостта да се търсят все по-ефективни и креативни начини за увеличаване на конкурентоспособността на Европа, като в същото време се помага на съкратените работниците да се върнат на работа. Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е един такъв механизъм.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Ще подчертая потенциалния принос на плана за подпомагане, финансиран от ЕФПГ, за повторното интегриране на съкратените работници и за социалното им възстановяване при един особено трагичен случай, при който трите предприятия от Danfoss Group прекратиха дейността си. Предприятията бяха разположени в Syddanmark, Дания, и всички те фалираха в рамките на три месеца през 2009 г., което засегна 1 443 работници в сектор, особено силно повлиян от настоящата криза – производството на машини и електронно оборудване.

Отново ще подчертая, че за съжаление ЕФПГ се използва много пестеливо, въпреки високото ниво на безработица в Европа. От 500 млн. евро, достъпни чрез ЕФПГ тази година, едва 11% са поискани за финансиране на планове за помощ на работници, останали без работа като пряк резултат от световната финансова и икономическа криза. Ще подчертая обаче факта, че след поредица от предупреждения и доклади беше създаден източник на бюджетни кредити за плащания, който е алтернативен на неусвоените средства от ЕСФ.

Estelle Grelier (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах за доклада на г-жа Matera относно мобилизирането на ЕФПГ за работниците от Danfoss Group в Дания. Както казах през септември по време на разискването на бъдещето на ЕФПГ след 2013 г., разочарована съм, че фондът, създаден да подкрепя работниците, съкратени в резултат на рецесията и глобализацията, понастоящем не е финансово гарантиран от европейския бюджет. Всъщност не считам, че използването на финансовите ресурси на други европейски програми за финансиране на ЕФПГ е осъществимо решение в дългосрочен план. Ето защо, когато комисията по бюджети гласува за мобилизиране на ЕФПГ за датските служители, отбелязани в доклада на г-жа Matera, аз, както и белгийският социалист г-н Daerden, посочих необходимостта да се работи за определяне на отделен бюджетен ред за въпросното финансиране. Това, което тук е изложено на риск, е способността на Европейския съюз да подкрепя гражданите, засегнати от икономическата нестабилност.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Въздържам се от обсъждане на случая с датските работници, пострадали от глобализацията. В ситуацията, в която те се намират в резултат на неолибералната политика, подкрепяна от Европейския съюз, човек би могъл да се почувства задължен да гласува против мизерната сума, която евробюрократията неохотно им предоставя. Въпреки това и малкото, което им се дава, може да облекчи положението им. Това не прави логиката на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията по-малко осъдителна. Тя подкрепя преместването, към което се стреми Danfoss Group с цел да увеличи печалбите си.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е пространство на солидарност и ЕФПГ е част от него. Тази подкрепа има много голямо значение за подпомагане

на безработните и на жертвите от премествания, които стават в условията на глобализация. Все по-голям брой дружества се преместват, като се възползват от намалените разходи за труд в различни страни, особено в Китай и Индия, често в ущърб на страни, които зачитат правата на работниците.

Целта на ЕФПГ е да помага на работници, станали жертва на преместването на дружества, и е много важен с оглед на улесняването на достъпа до нови работни места в бъдеще. ЕФПГ вече беше използван в други държави от ЕС следователно сега следва да предоставим помощ на 1 443 работници, съкратени в три предприятия от Danfoss Group, извършващи дейност от разделения 27 и 28 от NACE Revision 2 в региона от NUTS II Syddanmark. Ето защо гласувах по този начин.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Европейският съюз въведе законодателни и бюджетни инструменти, за да предостави допълнителна подкрепа на работниците и служителите, засегнати от последиците на дълбоките структурни промени в моделите на световната търговия, както и да помогне за повторното им интегриране на пазара на труда. Също така е възможно да се окаже помощ на служителите, съкратени в резултат на световната финансова и икономическа криза. Считаю, че това е особено важно.

Сега Дания е подала заявление относно мобилизирането на обща сума в размер на 8 893 336 евро. То се отнася за 1 443 съкратени работници (от които 1 010 в целевата група за получаване на помощ), възникнали в три предприятия на Danfoss Group, извършващи дейност от разделения 27 и 28 от NACE Revision 2 („Производство на електрически съоръжения; Машини и апарати за обща употреба, невключени другаде (п.е.с.) в региона от NUTS II Syddanmark по време на четиримесечния референтен период от 1 март 2009 г. до 30 юни 2009 г. Гласувах в подкрепа на планираните мерки, за да се гарантира, че подкрепата ще бъде предоставена бързо на засегнатите работници и от съображения за европейска солидарност между държавите-членки.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DA) Гласувах в подкрепа на доклада, защото парите от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията отиват за работници, засегнати от масови съкращения. Въпреки това считаю, че конкретно с този фонд има редица проблеми. Например досега повечето пари са изплатени на най-богатите страни в ЕС. Моят глас не бива да се възприема като подкрепа на получаването на „лесни пари“ от ЕС. Смятам, че Дания само губи пари, като ги дава на ЕС, само за да ѝ бъдат върнати обратно, след като преминават през кръговете на бюрократичната система.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно мобилизирането на средства от ЕФПГ за Danfoss Group от Дания, защото смятам, че мобилизирането на ЕФПГ е абсолютно задължително по време на сегашната икономическа криза. На 8 септември 2009 г. Дания внесе заявление за финансова помощ от ЕФПГ, отнасящо се до 1 443 съкратени служители от Danfoss Group. Икономическата и финансова криза доведе до спад в търсенето на механично и електронно оборудване. Тенденциите в сектора за производството на машини и оборудване в ЕС се промениха драматично през последното тримесечие на 2008 г. както в Дания, така и в Германия, където производството намаля с повече от 25%. Продажбите на механично и електронно оборудване, произведено от Danfoss Group, намаляха с 52% в Европа, с 48% в САЩ и с 23% в Азиатско-тихоокеанския регион. Конкуренцията в този сектор от страна на азиатски фирми, чиито разходи за заплати са значително по-ниски от тези в ЕС, доведе до това, че Danfoss Group постепенно премести производството си в трети страни, което се отрази сериозно на пазара на труда. Призовавам Комисията да разработи

амбициозна, зелена индустриална политика, която може да гарантира конкурентоспособността на ЕС в световен мащаб, както и запазването на работните места в ЕС.

- Доклад: Barbara Matera (A7-0257/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Що се отнася до исканията на Дания за помощ относно 198-те случая на уволнение от работа в дружеството Linak, работещо в сектора по електроника и механика в региона Syddanmark по NUTS II, гласувах за резолюцията, защото съм съгласна с предложението на Европейската комисия и със съответните изменения, въведени от Европейския парламент. Съгласна съм, че в изложението на мотивите си предложението на Комисията включва ясна и подробна информация относно искането, анализира критериите за допустимост и обяснява причините за одобрението му в съответствие с исканията, определени от Парламента.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Още едно датско предприятие по електроника и механика, Linak, понесе последствия от глобализацията. Най-тежко засегнати бяха най-нискоквалифицираните работници в най-зле засегнатия регион, което предизвиква особена загриженост сред лицата, вземащи политически решения. В този и в други случаи по-възрастните работници пораждат допълнителна загриженост и трябва да се възползват от мерки за подкрепа, предназначени специално за тях.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Предвид отражението на настоящата икономическа и финансова криза върху пазара на труда гласувах за отпускането на 1 213 508 евро от ЕФПГ за план за подпомагане на повторното интегриране на пазара на труда на тези 198 души, които са уволнени от дружеството Linak A/S, производител на електронно оборудване в региона Syddanmark в Дания. Отново изтъквам предупреждението си, че ЕФПГ се използва изключително рядко въпреки високите равнища на безработица в Европа. Отново изтъквам необходимостта ЕФПГ да има собствено финансиране, което да се състои от самостоятелен бюджетен ред за тази цел.

Estelle Grelier (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах за доклада на г-жа Matera за мобилизиране на средства от ЕФПГ за работниците от Linak A/S в Дания. Както казах и през септември при разискването за бъдещето на ЕФПГ след 2013 г., съжалявам, че фондът, създаден за подкрепа на работници, съкратени „поради рецесия или поради глобализацията“, понастоящем не е финансово подсигурен в европейския бюджет. Наистина не смятам, че заемането на финансови ресурси от други европейски схеми за финансиране на ЕФПГ е целесъобразно разрешение в дългосрочен план. Ето защо, когато комисията по бюджети гласува за мобилизирането на средства от ЕФПГ за датските работници, упоменати в доклада на г-жа Matera, аз обърнах внимание, наред с г-н Daerden, член на Парламента от белгийската Социалистическа партия, върху необходимостта да се работи за създаване на отделен бюджетен ред за това финансиране. Тук на карта е заложена надеждността, с която Европейският съюз подпомага гражданите си, засегнати от икономическата нестабилност.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) От загриженост за датските работници от групата Linak, жертвани пред олгара на глобализацията, гласувах „въздържал се“. Положението, в което те са поставени в резултат на неолиберални политики, проповядвани от Европейския съюз, е такова, че човек би трябвало да гласува „против“ заради мизерния размер на тази милостиня. И все пак малкото, което им се дава, може да облекчи страданието им.

С това логиката на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията не става по-малко неприемлива. Той затвърждава логиката, която подтиква водещо в световен мащаб дружество като Linak да премести производството си, за да увеличи своите печалби, чийто размер то дори не благоволи да оповести публично.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е пространство на солидарността и (ЕФПГ се вписва в него. Подкрепата е важна, за да се помогне на незаетите лица и на засегнатите от преместването на производства вследствие на глобализацията. Броят на дружествата, които преместват производствата си, ползвайки предимствата от по-ниските разходи за труд в различни страни, по-точно в Китай и Индия, постоянно се увеличава и това има вредно отражение в страните, които спазват правата на работниците.

Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е предназначен да подпомага работниците, засегнати от преместването на производства, и има съществено значение за улесняване достъпа до нова работа. ЕФПГ вече беше използван от други държави в ЕС и сега следва да бъде използван, за да подпомогне 198-те уволнени работници от дружеството Linak, работещо в сектора по електроника и механика в региона Syddanmark по NUTS II. Това е основанието за моя вот.

Miroslav Mikolášik (PPE), *в писмена форма.* – (SK) Удовлетворен съм да видя, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията се използва в споменатите засегнати региони и напълно одобрявам това. По-точно смятам, че според опита на много страни целият процес — от съставянето на заявления през обработването им до получаването на окончателно решение от бюджетния орган — досега беше много тромав и усложнен. Например през 2009 г. участието, поискано от фонда, възлизаше средно на около 5 552 700 евро, при 30 от заявленията, представени от 13 държави-членки и свързани със 17 отрасли. Бюджетният орган обаче одобри през миналата година 10 финансови участия на ЕФПГ, възлизащи общо на 52 349 000 евро, което представлява точно 10,5% от максималната годишна сума, която може да бъде използвана от фонда. Една от причините за това е по принцип липсата на опит за работа с фонда, а също и дългият период на финансова несигурност, докато се очаква решението на бюджетния орган. Смятам, че опростените процедури за оценка и за вземане на решения, въведени в края на 2009 г., ще опростят и ще ускорят представянето на заявления за подкрепа от страна на фонда и съответно ще оказват ефективна помощ на служителите, които са загубили работата си в резултат от промени в структурата на световната търговия.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DA) Гласувах за доклада, защото парите от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията са предназначени за работници, засегнати от колективни съкращения. Смятам обаче, че точно при този фонд има редица проблеми. Например вън от съмнение е, че най-голямата част от парите, отпускани от фонда, отиват в най-богатите страни в ЕС. Също така моят вот не следва да се възприема като подкрепа за „субсидираните топли местенца“ в ЕС. Смятам, че Дания прахосва средства, когато изпраща пари в ЕС само за да й бъдат върнати, след като са направили обиколка из бюрократичната система.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за резолюцията по предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за мобилизирането на средства от ЕФПГ за подпомагане на хората, съкратени от работа в семейното предприятие Linak A/S, намиращо се в Sønderborg, Дания. На 8 септември 2009 г. Дания представи искане за финансово участие от 1 213 508 евро (65% от общия предвиден бюджет) за подпомагане на 139 служители, съкратени от Linak A/S. Тези съкращения съвпаднаха с

друга голяма вълна от съкращения в групата Danfoss в Sønderborg, Южна Дания. Смятам, че държавите-членки носят отговорност за подпомагането на повторното интегриране на всеки съкратен работник в сферата на заетостта. ЕФПГ дава възможност на държавите-членки да подпомагат работниците, засегнати от световната финансова и икономическа криза и от големите структурни промени в моделите на световната търговия. В Румъния 381 296 работници изгубиха работата си в периода от март 2008 г. до март 2010 г., в това число 13 667 само в окръг Галац. Мисля, че и други държави-членки, които досега не са искали мобилизиране на средства от ЕФПГ, включително Румъния, трябва да проучат и да последват примера на държавите, които са използвали ЕФПГ за подпомагане на работниците, съкратени поради икономическата и финансовата криза.

- Доклади: **Barbara Matera (A7-0259/2010) и (A7-0258/2010)**

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), в писмена форма. – (FR) Приветствам гласуването на пленарно заседание за мобилизирането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в полза на граждани в Испания и Дания. Създаден през 2006 г., този европейски фонд има за цел да предоставя помощ на работници, съкратени от работа при процес на реструктуриране. Правилата бяха променени през 2009 г., за да позволят по-доброто оползотворяване на всички бюджетни кредити, отпуснати на фонда, които до този момент не бяха използвани изцяло. Затова ангажиментът да се помогне на повече от 1 500 работници в Испания и Дания чрез този фонд е много хубава новина. Заслужава да се подчертаят важността и значението на фонда в периода на икономическа рецесия, който преживяваме понастоящем. Независимо от временния си характер фондът трябва да бъде поддържан – най-малкото докато доказва своята полезност.

- Доклади: **Barbara Matera (A7-0259/2010), (A7-0258/2010) и (A7-0257/2010)**

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) ЕФПГ е много важен фонд в ЕС и неговият обхват беше разширен с цел да оказва подкрепа на хората, които бяха съкратени от работа в резултат от кризата. Наложително е тези средства да бъдат предоставяни по целесъобразен и ефективен начин на хората, които се нуждаят от тях. Ето защо съм съгласен с докладчика и гласувах за докладите.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) С този важен вот ЕП отправя искане към ангажираните институции да положат необходимите усилия за ускоряване на мобилизирането на средства от ЕФПГ. Той припомня ангажимента на институциите да осигуряват безпроблемна и бърза процедура за приемане на решенията за мобилизиране на средства от ЕФПГ, като по този начин се предоставя еднократна, ограничена във времето индивидуална подкрепа, насочена към подпомагане на работниците, които са засегнати от съкращения в резултат от глобализацията и финансовата и икономическата криза. Той подчертава ролята, която може да играе ЕФПГ при повторното интегриране на съкратени работници на пазара на труда. Той подчертава също така, че съгласно член 6 от Регламента за ЕФПГ следва да се гарантира, че ЕФПГ подкрепя повторното интегриране на отделните съкратени работници в сферата на заетостта. Той отново заявява, че помощта от ЕФПГ не трябва да замества дейностите, които са отговорност на дружествата по силата на националното право или на колективни споразумения, нито мерките за реструктуриране на дружества или отрасли.

Angelika Werthmann (NI), в писмена форма. – (DE) Трите доклада на г-жа Matera, по които гласуваме днес, засягат 82 компании за производство на облекло в региона Галисия в Испания и две предприятия по електроника и механика в региона Syddanmark в Дания.

Финансовата помощ, която беше одобрена, ще предостави подкрепа на общо 2344 души и ще подпомогне повторното им интегриране на пазара на труда.

- Доклад: Veronique Mathieu (A7-0253/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах за отказ за освобождаване от отговорност на директора на Европейския полицейски колеж във връзка с изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 година въз основа на отличния доклад, подготвен от моята колега и приятел Véronique Mathieu, която е член на комисията по бюджетен контрол. Всички доводи, изложени в доклада, оправдават това решение. Обаче съм изненадан, че годишният счетоводен отчет не е бил одобрен, макар че към него не е имало сериозни забележки от страна на Европейската сметна палата. Тъй като докладът на колегата Véronique Mathieu, одобрен от комисията по бюджетен контрол, предлага гласуване върху три предложения (предложение за отказ от освобождаване от отговорност, предложение за приключване на сметките и предложение за резолюция), намирам за странно, че в действителност само две предложения бяха дадени за пленарно гласуване, а именно – отказът за освобождаване от отговорност и резолюцията. Много странно според мен, тъй като нищо не възпрепятства приключването на сметките. Завършваме със странна счетоводна ситуация, при която през октомври 2010 г. сметките от 2008 г. не са приключени, финансовата година 2009 е отминала, а от 2010 г. остават само няколко седмици. Можете ли да разберете това!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Препоръката на комисията от специалисти да се откаже освобождаването от отговорност на тази европейска институция бе подкрепено от цялото ръководство, което означава, че репутацията на тази „Полицейска академия“ ще бъде опетнена завинаги. Тази трагикомична ситуация, в която Европейският полицейски колеж получава отказ за освобождаване от отговорност поради определени финансови дейности с измамен характер, ни показва, че няма граници, когато става дума за корупция. С други думи, точно организацията, създадена да ни предпазва от престъпни действия (непряко чрез предоставяне на професионално обучение на полицейски офицери), в крайна сметка завършва на подсъдимата скамейка.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах в подкрепа на доклада за отказ за освобождаване от отговорност на Европейския полицейски колеж във връзка с изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 година, защото разследването на злоупотребата със средства още не е завършило. Освен това гласувах в подкрепа, защото съм съгласен, че е неприемливо за организация, финансирана от Европа, да не е осигурила надеждно и прозрачно управление на своите финанси в продължение на толкова много години. Новият директор на Колежа може да ни е предоставил план за действие, но той не е достатъчен, нито е така подробен, както би трябвало да бъде. Накрая, отказът за освобождаване от отговорност на Колежа за 2008 изпраща категорично послание за нуждата от усъвършенстване на неговия начин на действие, за да бъде прекратено лошото управление на средствата.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) От гледна точка на установените нередности и невъзможността на Европейския полицейски колеж да обясни своята бюджетна и финансова ситуация на Парламента, аз съм съгласен с решението на докладчика да откажем да освободим от отговорност директора на Колежа във връзка с изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 година.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският полицейски колеж имаше трудности при спазването на стандартите за добро управление, очаквано от всяка регулаторна агенция. От 2006 г. насам при последователни одити бяха констатирани проблеми по отношение на спазването от Колежа на финансовите регламенти и Правилника за длъжностните лица, придържането към счетоводната система, както и пропуски в управлението на бюджета, човешките ресурси, процедурите по възлагане на обществени поръчки и правилата относно разходите за организиране на курсове. Според резолюцията едва през 2014 г. можем да очакваме подобрения в Колежа, когато неговият многогодишен план ще бъде напълно изпълнен. Не съм съгласен, че Колежът се нуждае от най-малко девет години (2006-2014 г.), за да достигне приемлив стандарт на добро управление, очакван от една регулаторна агенция.

Lorenzo Fontana (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Като имаме предвид информацията за действията на Европейския полицейски колеж и лошото счетоводно управление, подкрепям предложението на г-жа Mathieu за отказ от освобождаване от отговорност на директора на Колежа във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Наводнени сме от огромно количество понякога безсмислени агенции на ЕС, но Европейският полицейски колеж е важен орган за борба с престъпността и поддържане на безопасността и обществения ред. Статистика от 2007 г. ни информира, че Европейският полицейски колеж иска годишен финансов бюджет от 7,5 млн. евро. В интерес на всички граждани, особено като имаме предвид трудната икономическа и финансова ситуация, с която в момента се сблъскваме, е да могат да разчитат на ефективни агенции на ЕС, които използват бюджетите, които са им били предоставени по прозрачен и отговорен начин. Контролната роля, изпълнявана от Европейския парламент, е важна за налагането на вето, в случай че управленските процеси не са ясни, както в този случай. По тази причина аз съм длъжен да гласувам в полза на предложението на докладчика.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Европейският полицейски колеж, който стана агенция през 2006 г., се сблъска с тежки проблеми от самото си създаване, съблюдавайки минималните необходими административни норми, които всички агенции на ЕС трябва да спазват. Макар че гласувах в подкрепа на доклада и неговото решение за отказ за освобождаване от отговорност за изпълнението на бюджет 2008, това е първият път, когато се използва освобождаване от отговорност за индивидуална организация. При все това, аз бих изказал съмнение относно значението на освобождаването от отговорност и доколкото то е полезно като средство две години след събитието, когато, както е в този случай, ръководството и персоналет са сменени. Затова е важно да проучим дали малките агенции могат да бъдат ефективни и дали могат да отговорят на административните изисквания на финансовите регламенти с много малък персонал.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Миналата седмица комисията по международна търговия гласува единодушно в подкрепа на отсрочване на решението за освобождаване от отговорност за бюджет 2008 на Европейския полицейски колеж и срещу счетоводното приключване на същия. Поради сериозни слабости по отношение на спазването от Колежа на финансовите регламенти и Правилника за длъжностните лица, Европейският парламент също гласува с абсолютно мнозинство срещу освобождаването от отговорност на Европейския полицейски колеж и отгук – също срещу положително приключване на бюджет 2008. Хубаво е да видим, че Парламентът е изпълнил своята задача при процедурата по освобождаване от отговорност и е изпратил ясен сигнал срещу лошото управление. Бих искала да поздравя г-жа Mathieu за доклада.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на ЕС, трябва да бъдат стриктно инспектирани от Сметната палата и от всички органи с одитна функция. Инспекцията трябва да удостовери дали средствата на Общността се използват по предназначение, доколко тези институции спазват определените за тях цели и доколко ресурсите са оползотворени.

Общо казано, въз основа на оценките от проведените инспекции, с редки изключения можем да заявим, че проверяваните институции използват наличното финансиране коректно и спазват поставените им цели. Въпреки това, според преценката на докладчика, не такъв е случаят с Европейския полицейски колеж, като вземем предвид нарушенията от различен характер и несъответствията, открити от неговите одити. Това е причината за моя вот.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) С този вот ЕП отказва да освободи директора на Европейския полицейски колеж от отговорност по отношение на изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 г.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (LT) Госпожи и господа, докладчикът е прав да изрази загриженост във връзка с липсата на прозрачност в процедурите по възлагане на поръчки на Европейския полицейски колеж. Да се надяваме, че разследването, което ще се извърши от Европейската служба за борба с измамите, ще бъде комплексно и прецизно и ще помогне за изясняването на проблемите. Обаче въпросът е свързан с друг, много по-сериозен проблем – честата липса на почтеност и професионализъм в полицията и силите на реда в Европа. „Амнести Интернешънъл“ и „Хюман Райтс Уоч“ докладваха особено голям брой случаи в цяла Европа, в които полицията е превишила своите права и е използвала незаконни методи на разследване. В повечето от случаите институциите не са успявали да изпълнят своите разследвания и да накажат нарушителите на закона според международните стандарти, а това увеличава нивото на безнаказаност. Често жертвите стават лесни мишени поради своя малцинствен статус – било то поради своята етническа принадлежност, или политически възгледи. Силните полицейски сили се нуждаят от категорични и почтени принципи на правовата държава и съдебна независимост. Европейският полицейски колеж е създаден с благородните цели да популяризира общи европейски стандарти за полицията, международно сътрудничество в борбата срещу престъпността и поддържане на принципите на правовата държава и законодателството. Дали чрез този, или чрез друг форум най-важното е тези цели да бъдат постигнати.

- Доклад: **Tanja Fajon (A7-0256/2010)**

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Резолюцията на Парламента е от изключително значение за премахване на визовия режим за Босна и Херцеговина и за Албания. Чрез безвизовия режим се осъществява едно от основните права в Европа – свобода на движение във всички държави-членки. Изключително важно е да бъдат положени всички усилия, за да предоставим безвизово пътуване за гражданите на Босна и Херцеговина и на Албания възможно най-скоро. Босна и Херцеговина и Албания отбелязаха значителен напредък през последните месеци и с тези държави бяха проведени важни разговори. След като на тези държави бъде предоставен безвизов режим, младите хора ще имат възможност на пътуват, да се обучават и да се образуват в чужбина. Също така ще бъде намален и рискът от още по-голяма етническа и политическа нестабилност, ще бъде укрепено политическото и икономическото сътрудничество в региона и ще се увеличи подкрепата на населението за Европейския съюз и перспективата за европейска интеграция.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Двадесет и една години след падането на Берлинската стена Европа все още е разделена, като има граждани, на които

все така им е необходима виза, за да пътуват свободно в ЕС. Аз съм от държава, която почти половин век беше управлявана от най-суровия комунистически режим, без никакво право на свободно пътуване. Впоследствие на Румъния ѝ трябваша 15 години, за да убеди Европа, че гражданите ѝ не са втора класа хора и следва да се ползват от едно основно право на човека. Европейският съюз не подкрепя и никога не е подкрепял създаването на изкуствени разделения, а е обединявал всички европейци, премахвайки границите помежду им. Европейският парламент непрестанно насърчава идеята за премахване на режима, който налага визови изисквания, защото осъзнава психологическото въздействие, което настоящото положение оказва върху хората, от които продължава да се изисква да закупуват визи, за да посетят членовете на семействата си, които живеят в държави от Европейския съюз, за да отидат да учат или просто за да пътуват. Крайно време е 21 години след повторното обединение на Европа да премахнем визите за жителите на Европа, които желаят да пътуват на територията на Европейския съюз.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на това законодателно предложение като знак, който показва колко е важно да бъде предоставено на гражданите на Албания и Босна и Херцеговина правото на свободно движение в Европейския съюз посредством система за премахване на визите, която ще влезе в сила тази година. Това е процес, който е следствие от неотдавнашните събития, свързани със Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония. Считаю, че това гласуване представлява важна стъпка към европейската интеграция и към политическото и икономическото сътрудничество в този регион. Все пак продължава да бъде важно да полагаме целенасочени усилия, за да продължим с либерализирането на визовата система за Косово, което е единственият район от Западните Балкани, за който все още не е планирано начало на преговорите.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах в подкрепа на доклада, защото вярвам в неотменимото право на свободно движение на всички граждани, правото на свободно движение, независимо от националността. Този доклад най-накрая предприема следващата крачка към премахването на изискването за визи за гражданите на Албания и на Босна и Херцеговина. За съжаление, не трябва да пропускаме факта, че за да се постигне либерализиране на визовите изисквания, държавите трябва да използват паспорти с биометрични данни, срещу което възразявам, тъй като според мен те нарушават принципа за защита на личните данни на гражданите.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах „за“ приемането на предложението за регламент, тъй като то ще спомогне за изпълнението на някои от предишните ангажименти на Европейския съюз, свързани със свободното движение на хора на територията на целия континент. Това ще даде възможност на гражданите от определени държави от Западните Балкани да почувстват, че и те са част от процеса на повторно обединение на европейския континент. Считаю, че не можем да осъществим желанието си за създаване на европейска идентичност и гражданство, без да премахнем бариерите пред свободното движение на континента, които съществуват между държавите-членки на Европейския съюз и техните съседи. Приветстваю възприемчивостта по отношение на предоставянето на тази възможност на Албания и на Босна и Херцеговина. Включването на гражданите от тези държави в групата на техните съграждани от бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия по отношение на възползването от правото на свободно движение в Европейския съюз ще спомогне също така за заравтането на някои рани от близкото минало. Това са част от доводите за начина, по който гласувах.

George Sabin Cutaj (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Балканите, с репутацията им на „барутното бурно на Европа“, остават въпреки напредъка, отбелязан през последните години, потенциална благодатна почва за междуетническо напрежение, като към това се прибавя политическа нестабилност и социалноикономическа криза. Босна и Херцеговина е най-неотдавнашният пример за това, като там, за съжаление, въпреки всички положени усилия, се запазва настроението за противопоставяне между общностите, които са все така разединени от раните от войната.

Считам, че премахването на стените, които разделят континента, ще ускори реформите и помирението в тази част на Европа. От премахването на изискванията за визи за Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония през миналия декември, Босна и Херцеговина и Албания отбелязаха значителен напредък, както се посочва и в доклада, от което следва, че вече няма основания те да бъдат изолирани и отделяни. В региона обаче остава един нерешен въпрос и това е Косово, което дори не е признато за независима държава от много страни, включително ЕС. Този аспект трябва да бъде в центъра на усилията ни в близкото бъдеще, тъй като може да създаде опасен прецедент за отцепнически действия на етническа основа.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) С чувство на огромно задоволство гласувам в подкрепа на признанието и потвърждението от страна на Европейския съюз на наличието на подходящи условия за либерализирането на визовата система за нови държави на континента ни, в този случай Босна и Херцеговина и Албания. Изразявам обаче съжаление, че шо се отнася до други държави, а именно Украйна и Хърватия, Европейският съюз не демонстрира същия топъл прием и че държави, които възникнаха и спечелиха суверенитета и независимостта си от бившия Съветски съюз, не се считат за достойни за същото признание единствено поради тази причина (че са били част от бившия Съветски съюз).

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Фајон, защото резултатите от мисиите за оценка и докладите показват, че Албания и Босна и Херцеговина са постигнали напредък в изпълнението на изискванията към тях, което дава възможност тези държави да бъдат включени в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването да притежават виза, за да влязат на територията на шенгенското пространство.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Онези, които си спомнят напрежението и конфликтите, които опустошиха Западните Балкани, не могат да не признаят значителния напредък, постигнат по пътя към омиротворяване и стабилизиране на региона. Съвсем естествено е Съюзът да има желание да съдейства за премахването на бариерите, които го разделят от повечето балкански държави и да разреши на техните граждани достъп до Европейския съюз, без за това да е необходима виза. Подкрепям премахването на бариерите пред движението на хора по принцип и поради тази причина подкрепям премахването и на въпросните бариери. В същото време считам, че улесняването на движението на гражданите на балканските държави на европейска територия следва да бъде придружено от подобро трансгранично сътрудничество и по-резултатен обмен на информация с техните държави на произход с цел да се предотврати разпространението на престъпни дейности, извършвани от бандите, които съществуват в тези държави.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Решително подкрепям целта на премахването на визите за всички граждани на Западните Балкани. Премахването на визите за гражданите на бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия през декември 2009 г. беше важна стъпка към тяхната интеграция в Европа. Системата за

освобождаване от визи е от изключителна важност за живота на хората, предвид това, че тя укрепва отношенията между народите и позволява консолидиране на принципа на свобода на движение като едно от основните европейски права.

Гаранцията, че Европейският съюз ще освободи от изискване за виза тези две държави, по-специално Босна и Херцеговина, в близко бъдеще, в началото на есента на 2010 г., ще намали риска от по-голяма политическа и етническа нестабилност, ще укрепи политическото и икономическото сътрудничество в региона и ще увеличи подкрепата на населението за Европейския съюз и перспективата за европейска интеграция, като също така ще разшири хоризонтите на хората в него и ще възпре екстремистките и антиевропейските настроения. Гласувах в подкрепа на тази резолюция за освобождаване от визи, за да могат Босна и Херцеговина и Албания да се възползват от това възможно най-бързо.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепяме възможно най-скорошното премахване на изискването за визи за гражданите на Босна и Херцеговина и на Албания. На тези държави им беше отказана тази възможност през 2009 г., когато започна премахването на визовия режим за всички държави от Западните Балкани.

Това решение „възнагражда“ способността на тези държави да „извършат необходимите реформи“. Казват, че по този начин отваряме „вратата“ за държави, които „се опитват да направят всичко по силите си, за да ни се харесат“. Въпросът, който възниква, е следният: каква е цената, която плащат народите на тези държави? Онези, които днес твърдят, че това е награда за балканските държави, са същите, които вчера правеха всичко възможно, за да разрушат Югославия и да съсипят постигнатото от народа ѝ. Ръцете на основните играчи в Европейския съюз и НАТО са омърсени от престъпленията, които извършиха там в една операция, която успя да създаде омраза и доведе до война между народите, които отдавна бяха взели решението да обединят волята си, за да градят страната си. Поради тази причина не подкрепяме разрушаването на остатъците от Югославия, което се насърчава от лицата, сложили ръка върху богатствата ѝ, експлоатират народите ѝ и се възползват от геостратегическото ѝ положение – отколешна мечта на една стара столица в Европейския съюз. Вече има заявки, че следващият район, който предстои да бъде включен към режима, ще бъде Косово – протекторат на Европейския съюз и НАТО в региона.

Lorenzo Fontana (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Аз и движението, към което принадлежа, сме напълно несъгласни с предложението на г-жа Фајоп гражданите на Босна и Херцеговина и на Албания да бъдат освободени от изискването за визи, когато преминават външните граници на Европейския съюз. Считаю, че такава мярка е безотговорна и опасна за безопасността на европейските граждани, защото подценява политическите проблеми и трудностите в тези държави, като в същото време надценява несъществените и незадоволителен напредък, постигнат през последните години. В Албания все още няма създадена правна система, която да се бори с организираната престъпност и изключително високите равнища на корупция. Системата на наказателното правосъдие е изправена пред сходни проблеми в Босна и Херцеговина, където равнището на сътрудничество между полицията и съдебните органи е много слабо. Визовата политика позволява определена степен на мониторинг и подбор на това, кой да бъде допускан от трети държави. Без контрола, който тази система осигурява, рискуваме да възникнат ситуации, които са опасни за безопасността на нашите граждани.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласуването е ясен сигнал, който Европейският съюз изпраща към Албания и към Босна и Херцеговина, а именно, че съществува перспектива за бъдещо членство в Европейския съюз. Действително, разрешението

за отпадане на визите за граждани на тези две държави несъмнено ще насърчи мобилността на младите студенти и ще укрепи икономическото и политическо сътрудничество с балканския регион, като някои държави от този регион, като например Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония, вече се възползват от такъв режим. Нека обаче не се заблуждаваме; гласуването в Парламента по никакъв начин не означава подкрепа за политиките на сегашното албанско правителство, към което запазваме изискванията си, заявени още през юли. Мярката цели единствено да създаде мост между нации. Очевидно е жалко, че Косово, поради несъгласия между държавите-членки, свързани с признаването на независимостта му, не е включено в процеса, който е в ход между Европейския съюз и балканските държави. Трябва да работим в тази посока.

Giovanni La Via (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Днес Европейският парламент изпрати ясен сигнал за своята подкрепа за политиката на отмяна на визовия режим за държавите от Западните Балкани, като продължение на курса, следван миналата година, когато бяха отменени задължителните визи за граждани на Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония. Решението представлява важен напредък в посока към европейската интеграция на тези държави, които показаха, че могат да започнат процес на задълбочени реформи. С днешното гласуване на доклада Фајон приемаме предложението на Комисията за отпадане на задължителния елемент за Албания и за Босна и Херцеговина. Всъщност считам, че един диференциран подход би създал опасност от задълбочаване на етническите и политически различия, които са типични за този регион. Единственият регион, който остава извън процеса на либерализиране на визовия режим, е Косово. Това изключение се дължи най-вече на съществуващите проблеми, свързани с признаването на независимостта на тази държава, които се надявам, че скоро ще бъдат решени. В заключение трябва да подчертая, че премахването на визите, което е целта на този доклад, засяга ключов аспект от живота на хората, защото им дава реална възможност да упражняват правото си на свободно движение.

Marine Le Pen (NI), *в писмена форма.* – (FR) В доклад на Европол, Евроюст и Фронтекс се казва, че всяка година в Европейския съюз влизат 900 000 незаконни имигранти. Документът посочва, че сред незаконните имигранти, идващи от Балканите, има ясно изразен криминален елемент по отношение на наркотици, оръжие и трафик на хора.

Макар някои от тези държави да остават крайно нестабилни поради геополитически, религиозни и дори етнически причини, докладът от социалиста, г-жа Фајон, смело препоръчва отмяната на визовата система за всички държави от Западните Балкани. Съвсем отделно от факта, че тази привилегия напълно противоречи на споразуменията от Шенген и на самите принципи на функциониране на Европейския съюз, както и на механизма за присъединяване към Съюза, считам, че е напълно немислимо да бъде разрешено свободното движение на хора от държави като Босна и Херцеговина и Албания.

Позоваването на това „основно право“ всъщност е нагласена утопия. На Европейския съюз вече се налага да се справя с масова и безконтролна имиграция, която нанася тежки щети на идентичността, на икономиката и на обществото на нациите, които трябва да я овладеят. Тъкмо обратното, трябва да насърчаваме основното право на хората да запазят контрола върху границите си и да вземат независимо решение за това, кой може или кой не може да влиза в държавите им.

Mario Mauro (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Докладът Фајон относно предложението за регламент за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани

са освободени от това изискване, трябва да бъде разглеждан позитивно дотолкова, доколкото той представлява логично следствие от споразуменията за облекчаване на изискването за визи, постигнато между Европейския съюз и Албания, Босна и Херцеговина, бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия през 2007 г. Предвид необходимостта да бъде продължен систематичният контрол дори и след либерализирането, следва да се подчертае, че тази мярка без съмнение ще има важно значение за постигането на стабилност. Също така съгласен съм с докладчика, че преките последици от това събитие за качеството на живот на хората ще спомогнат за насърчаването на държавите и правителствените институции, и на политиците, в усилията им да извършат необходимите им реформи с оглед присъединяване към Европейския съюз.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Ако трябва да разгледаме предоставянето на безвизов режим на гражданите на Албания и на Босна и Херцеговина, вероятно ще трябва да разискваме теорията, според която Албания е отбелязала напредък в изкореняването на влиянието на организираната престъпност. Случаят обаче не е такъв. Изложението на мотивите на докладчика обаче и становището на комисията по външни работи, като и двете се застъпват за либерализиране на визовия режим за Косово, са неприемлива провокация. Поради тази причина гласувам против.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз винаги е защитавал становището, че гражданите в неговите географски граници трябва да могат да се движат свободно във всички държави-членки. Тази възможност беше поетапно разширена спрямо държави, които не са членки на Съюза, и в момента различни граждани на държави извън Европейския съюз могат да пътуват безвизово на територията на Европейския съюз.

Целта на настоящата резолюция е освобождаване от изискването за визи за гражданите на Албания и Босна и Херцеговина по примера на други държави от Западните Балкани, а именно, бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия. Напредъкът, постигнат от тези две държави през последните месеци, даде основание на Европейския съюз да премахне изискването за входни визи за техните граждани, което ще спомогне да се намали рискът от още по-голяма политическа и етническа нестабилност, да се укрепи политическото и икономическото сътрудничество в региона, да се увеличи подкрепата на населението за Европейския съюз и перспективата за европейска интеграция, да се разширят хоризонтите на хората и да се възпрат екстремистките и антиевропейските настроения: поради тези причини гласувах в подкрепа на доклада.

Louis Michel (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепям предложението на Комисията за премахване на визовия режим за гражданите на Албания и Босна и Херцеговина. Визовият режим не следва при никакви обстоятелства да изолира гражданите на Западните Балкани или да ги отблъсква от Европейския съюз – техния най-близък съсед. Решението за либерализиране на визовия режим е резултат от напредъка, постигнат от тези две държави, по-специално що се отнася до засилването на борбата с организираната престъпност. Решението ще има важно психологическо въздействие върху хората, например върху студентите, които досега трябваше да се редят на опашки пред консулствата.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Гласувах в подкрепа на окончателния текст на доклада на г-жа Фајон. В тази връзка искам ясно да заявя, че съм против премахването на визите за гражданите на Косово, защото считам, че този въпрос трябва да бъде съгласуван със Сърбия. Напълно подкрепям позицията на Съвета за сигурност на ООН, която не признава независимостта на Косово. Също така считам, че докато самата Сърбия не признае Косово, нямаме право да предприемаме каквито и да било стъпки дори към косвеното признаване

на този регион. Както е известно, много държави-членки на Европейския съюз не са признали независимостта на Косово. Изразявам убеждението си, че трябва да приемем много по-обмислен подход по въпроса.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Либерализирането на визовия режим през 2009 г. доказа във всички отношения, че за много хора на Балканите безвизовото пътуване е равносилно на даването на картбланш. Огромни маси от хора използваха облекчените визови условия, за да пътуват в Европейския съюз. Колко точно от тях наистина са се върнали в родината си след изтичане на срока на разрешения престой, никой не може да каже. На въпросните лица изглежда не е ясно, че либерализирането на визовия режим няма нищо общо с работни места и с правото на пребиваване. Цифрите за произтичащото незаконно влизане в Европейския съюз съгласно споразумения за реадмисия не могат да продължат да се съпоставят, докато продължават злоупотребите с либерализирането на визовия режим. Трябва да се сложи край на тази идея. Косово по-специално представлява основен проблем за нас в това отношение. Европейският съюз никога не е можел да вземе решение за това, какво счита за по-важно или за това, какво счита за правилно и подходящо – териториалната цялост или правото на самоопределение на народите – и понеже пренебрегахме твърде дълго проблема с многонационалните държави, сега имаме разделена балканска държава. Използването на визово споразумение с цел косвено да бъде принудително признато Косово по този начин, след като някои държави-членки не са го признали, противоречи на принципа на субсидиарност и е нарушение на националните права, което следва да бъде отхвърлено по най-категоричен начин. Предвид горепосочените съображения гласувах против доклада Fajon.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада, защото като румънски гражданин много добре осъзнавам колко е важна свободата на движение. Това е най-важната свобода, на която се основава Европейският съюз, и най-голямото право на европейските граждани. Включването към този принцип на Албания и Босна и Херцеговина е важна крачка по пътя към европейската интеграция.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Напълно подкрепям предложението, изготвено от Европейския парламент и от Съвета, относно премахването на изискването за краткосрочни визи за гражданите на Албания и Босна и Херцеговина, когато преминават външни граници. Тези държави отбелязаха значителен напредък в спазването на изискванията на Европейския съюз. Според предложението на Комисията, след премахването на изискването за визи тя ще осъществи съответния мониторинг в тези две държави и във всички държави от Западните Балкани, които вече са извън „отрицателния списък“ и са прехвърлени в „положителния списък“, на процеса по ефективното и трайно прилагане на мерките, планирани от тези държави в рамките на либерализиране на визовите изисквания. Комисията подчертава също така, че основното изискване за завършване на процеса по либерализиране на визовия режим в тези държави, е въвеждането на паспорти с биометрични данни, което ще гарантира сигурността и ще предотврати незаконната имиграция.

Crescenzo Rivellini (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах против завършване на процеса по либерализиране на визовия режим за Албания и Босна и Херцеговина. Подкрепям критичната позиция, изразена от Франция по време на срещата на Комитета на постоянните представители на държавите-членки КОРЕПЕР на 19 септември: в нея се съдържа оплакване, че периодът между предложението на Комисията и оценката е бил твърде кратък, те отнесоха въпроса към Парламента и поискаха повече време, за да направят оценка на критериите. Все още има твърде много нерешени въпроси, за да бъде разрешено премахването на визите

за влизане на територията на Европейския съюз за гражданите на Албания и Босна. По-специално, тези въпроси са свързани с борбата с корупцията и организираната престъпност, липсата на паспорти с биометрични данни, както и имиграцията и граничния контрол. По последния въпрос, бих искал да ви напомня, че миналия март Белгия репатрира няколкостотин сърби и македонци от албански произход, които са потърсили убежище в Европа, след като през декември бяха премахнати визовите ограничения за Сърбия, бивша югославска република Македония и Черна гора.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Днешното гласуване проправя пътя за закъснялото, но съвсем правилно включване на Босна и Албания в схемата на Европейския съюз за безвизовото пътуване. То категорично ще насърчи техните граждани, ще им предостави същите права и привилегии, като на техните съседи. Сега Съветът трябва час по-скоро да одобри тяхното включване. Изразяваме обаче загрижеността си във връзка с нежеланието на някои държави-членки, по-специално Франция, да подкрепи това. Изпълнението от страна на Босна и Албания на критериите на Европейския съюз за премахване на изискването за визи всъщност идва в по-подходящ момент, отколкото премахването на визите за Сърбия и бивша югославска република Македония преди една година. Ако Съветът не се съобрази с позицията на Европейския парламент и на Европейската комисия, това би било напълно погрешен сигнал към гражданите на Босна и на Албания.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Не подкрепихме доклада, защото считаме, че клаузата, която предвижда гражданите на Албания и на Босна и Херцеговина да бъдат освободени от изискването да притежават визи, когато преминават външните граници на държави-членки, създава рискове. Считаме, че такъв съществува по-специално в случая на Албания, където организираната престъпност е широко разпространена и може да се разпространи в останалата част от Европейския съюз. Въпреки това г-н Фратини подкрепи облекчаването на визовия режим – решение, което е несъвместимо с вече взетото от Франция, Нидерландия и Дания.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Бившите югославски републики Македония, Черна гора и Сърбия наскоро бяха включени в положителния списък от въпросния регламент, което означава, че техните граждани са освободени от изискването за виза, за да могат да влязат на територията на Европейския съюз. Албания и Босна и Херцеговина също отбелязват напредък и затова, веднага щом изпълнят критериите за освобождаване от изискването за визи, те ще получат такова и ще бъдат извадени от отрицателния списък. От ключово значение е да бъде категорично решено, че един бъдещ гражданин на Съюза има основното право да пътува в Европейския съюз. За да бъде приложено това либерализиране на практика, все още е налице необходимост от засилване на борбата с организираната престъпност и в двете държави и от разработване на стратегия за подкрепа на интеграцията на репатрирани граждани в случая на Албания, както и хармонизиране на наказателното право съгласно федералния наказателен кодекс в случая на Босна и Херцеговина. Възможността за безвизово пътуване в близко бъдеще ще допринесе за укрепване на политическото и икономическото сътрудничество и ще намали риска от напрежение в региона. В допълнение, подкрепата на Европейския съюз определено ще разшири хоризонтите на хората. Гласувам в подкрепа на документа въз основа на горепосочените доводи.

- Предложение за резолюция: Недостатъци в областта на защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго – (RC-B7-0524/2010)

Damien Abad (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Предвид факта, че положението на правата на човека в Демократична република Конго не се е подобрило, а че всъщност се влошава, и предвид всекидневно извършваните системни нарушения на правата на човека, особено по отношение на незаконните екзекуции, похищенията и актовете на изтезание, считам, че за мен е особено важно да гласувам в подкрепа на резолюцията, прокарана от Европейския парламент. Печалбите, икономиката, минното производство и ресурсите от земя са под контрола на въоръжени групировки, като в продължение на години в Демократична република Конго се разгарят конфликти независимо от присъствието на мисията на ООН. Затова е от особена важност правителството на ДР Конго да бъде призовано да възвърне стабилността в държавата и след това да сложи началото на мирния процес.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Днес в пленарната зала ние с много голямо мнозинство приехме резолюция, с която се осъждат недостатъците в областта на защитата на правата на човека в Демократична република Конго (ДР Конго). Така ние осъдихме насилието, и по-специално масовите изнасилвания, извършени в тази държава през лятото. Неотложна работа, която трябва да извършим, е да засилим борбата срещу безнаказаността, и на първо място, да сложим край на всички нарушения на правата на човека независимо от това какви са те. Необходимо е да се проведат независими проучвания, за да може виновниците да бъдат подведени под отговорност. Освен това ние се възмушаваме от факта, че мироопазващите сили на ООН, които присъстват на място, не са могли да спрат насилието. Въпреки това тяхното присъствие е много важно и ние трябва да им позволим да приключат мандата си в ДР Конго.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Демократична република Конго трябва незабавно да предприеме действия, за да изпълни своите ангажменти относно нарушенията на правата на човека. Днес членове на силно въоръжени движения използват изнасилването и насилието като средства за постигане на военни и икономически цели. Като последица от тези актове на насилие жените често губят мястото си в обществото, способността си да се грижат за техните деца или дори живот си. Цивилните граждани продължават да изпитват непоносими страдания и да живеят в бедност. Демократична република Конго трябва да вземе всички необходими мерки, за да предотврати по-нататъшни нападения срещу цивилни лица и да гарантира засилване на отговорността за нарушенията на правата на човека и на международното хуманитарно право. Едновременно с това е важно да се насърчава мира и стабилността в региона чрез прилагане на съществуващите регионални инструменти и чрез полагане на повече усилия за развиване на регионалната икономика. Много важно е да се вземе предвид планът за действие, приет от Съвета, относно равенството между половете при сътрудничеството за развитие, с който следва да се осигури интегриране на принципа за равенство между половете на всички равнища.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Демократична (?) република Конго създава обстановка за хуманитарна катастрофа, каквато се развива скрито от погледа ни, но това с нищо не я прави по-малко трагична. Надявам се, че инициативата на Европейския парламент да издаде декларация, която да осъжда силно всички воюващи страни в конфликта в Демократична република Конго, и широко да я разпространи, включително до генералния секретар на ООН, ще доведе до подобряване на положението на цивилното население, което е истинската жертва на тази безсмислена война. Информацията относно Демократична република Конго е особено тревожна, тъй като там се извършват актове на изключителна бруталност, в близост до лагера на мироопазващите

части на ООН. Изнасилването на 1244 жени само за три месеца тази година, в което са участвали представители на всички замесени в конфликта сили, в никакъв случай не е само статистика. Всяка от тях изживява своя собствена трагедия. Още по-потресаващото е, че това положение може отново да се повтори по всяко време, без те да почувстват каквато и да било защита. Положението в Демократична република Конго дава допълнителен аргумент в полза на официалното признаване на всяка форма на насилие, основано на пола, за престъпление срещу човечеството и за военно престъпление.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Независимо от усилията, ръководени от мисията на ООН в Демократична република Конго (ДР Конго), и изключително трудната работа, извършена от хуманитарните организации, нарушенията на правата на човека все още продължават. Обстановката е застрашителна и поражда условия за масови изнасилвания на цивилни лица от страна на членове на въоръжената милиция, неприемливо страдание, бедност, разселване на хора и влошаване на положението в бежанските лагери, както и принудителна мобилизация на цивилни граждани и деца като войници.

Конгоанската армия продължава да не разполага с човешките, технически и финансови ресурси, необходими да изпълнява мисията си. В резолюцията се подкрепят приоритетите за осигуряване на обучение и добри заплати с оглед на реформирането на конгоанската армия и подобряването на нейната дисциплина. Освен това в нея се подчертава необходимостта от удвояване на усилията за слагане край на дейността на въоръжените групировки и за търсене на отговорност от виновниците за нарушенията на правата на човека. Също така в резолюцията се подкрепя необходимостта от тясно сътрудничество между правителството на ДР Конго и международната общност, като се взема под внимание участието на жените в решаване на конфликта. Необходимо е незабавно да бъде подновен диалогът в името на мирния процес и поради тази причина гласувах в подкрепа на настоящата резолюция.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) От първостепенна важност е да се сложи край на ескалацията на насилието срещу местните общности и на актовете на масово унищожение като изгаряне до основи на къщи, училища, църкви или дори на цели села, както се случва в Демократична република Конго. Изнасилване и други форми на сексуално насилие срещу жени и деца (около 14 случая на изнасилване на ден според данни, представени от Върховния комисар на ООН за бежанците) се използват като средство за водене на война. Ние не можем да позволим да се развива едно общо чувство на безнаказаност по отношение на престъпления, които всъщност представляват много сериозни нарушения на основните права. Извършителите трябва да бъдат подведени под отговорност и осъдени за военни престъпления и престъпления срещу човечеството. Аз повтарям призива към ООН и конгоанското правителство да предприемат разследвания. Надявам се също така, че Съветът за сигурност на ООН спешно ще приеме мерки за ефективното предотвратяване на по-нататъшни нападения срещу цивилното население и за оказване на всякаква необходима помощ на жертвите. Приветствам приемането на закона за „полезните изкопаеми от зони на конфликт“ в САЩ и се надявам, че ЕС ще може да въведе подобно законодателство.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Следя със загриженост и безпокойство обстановката, развиваща се в Демократична република Конго, грубите нарушения, извършвани срещу цивилни лица, особено срещу жени, и използване на изнасилването като средство за водене на война в сблъсъците между различните военни групировки, замесени в истинска гражданска война. Участвах в изготвянето на проекта на настоящата резолюция относно неуспехите в защитата на правата на човека и правосъдието в

Демократична република, основавайки се на желанието да намеря начин да накарам онези, които отговарят за тези действия, да зачитат гражданските права и свободи, а така също и достойнството на човека и международните ангажименти, които държавата е подписала.

Приветствам инициативата, предприета от САЩ, където наскоро беше приет законът относно „полезните изкопаеми от зони на конфликт“, и естественото искане, което лицата, предложили настоящата резолюция, отправят към Комисията и Съвета да обмислят подобна законодателна инициатива като допълнителен инструмент за оказване на влияние върху решенията на онези, които отговарят за извършваните осъдителни и варварски действия. Ето защо гласувах в подкрепа на настоящата резолюция.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Ние трябва спешно да намерим политическо решение на въоръжения конфликт в Демократична република Конго (ДР Конго), за да може на населението в източната част на Конго най-накрая да бъде осигурена безопасност и стабилност. Това е целта на резолюцията, която Европейският парламент прие днес след публикуване на доклада на върховния комисар по правата на човека на 1 октомври, в който са изброени 617 най-сериозни нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право, извършени в рамките на десетгодишен период от участници и неучастващи в държавната машина в ДР Конго. Десетки хиляди души бяха убити, а много други бяха изнасилени, осакатени или преживяха други форми на насилие през споменатото десетилетие. Европейският съюз е готов да подкрепи всяко усилие, направено от правителството на ДР Конго и от държавите в региона на Големите езера, насочено към насърчаване на мира и стабилността в района, наблюдайки на постигането на помирение, лична безопасност, реформирана и укрепнала съдебна система, завръщането на бежанците и изселените лица и интегрирането им в страната.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на настоящата резолюция, тъй като осъждам насилието срещу жени и деца в Демократична република Конго. Съществува неотложна необходимост от засилване на борбата срещу безнаказаността и от незабавно слагане на край на насилието и нарушенията на правата на човека в тази държава.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Демократична република Конго изпитва дълбока нестабилност, произтичаща от изкуствените граници и вътрешните вражди. Разпространението на воюващи помежду си движения и извършваните от тях зверства изпълниха едни от най-тежките страници в историята на Африка. Списъкът с трагедиите и нарушенията на правата на човека и правосъдието се попълва толкова бързо, че дори най-добре информираните наблюдатели не могат да го следят добре. Наскоро международната общност получи тревожен сигнал за вълна от масови изнасилвания, които ние намираме за отвратителни и които заслужават нашето осъждане, най-силно отхвърляне и ефективно преследване на тези, които са физически и морално отговорни за това. Демократична република Конго се нуждае от мир и стабилност, но те няма да бъдат постигнати, докато извършителите на най-ужасните нарушения на правата на човека, които се радват на скандална безнаказаност, не бъдат открити и наказани за назидание на другите.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Атул Кхаре, помощник-главен секретар на ООН по въпросите на мироопазването, е докладвал на Съвета за сигурност на ООН, че в периода от 30 юли до 4 август над 500 души са станали жертва на групови изнасилвания, извършени в провинция Северно Киву от Демократичните сили за освобождение на Руанда (FDLR), от бунтовническа групировка от племето хуту и от паравоенните групировки „май-май“.

Аз силно осъждам груповите изнасилвания, както и други нарушения на правата на човека, и приветствам призива към ООН и правителството на ДР Конго да предприемат безпристрастно и щателно разследване на всички инциденти и да гарантират, че отговорните за нарушаването на правата на човека и международното хуманитарно право са подведени под отговорност за техните действия и съдени в съответствие с международното право.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Категорично осъждаме изнасилванията на жени и деца и всички нарушения на правата на човека, извършени в Демократична република Конго (ДР Конго). На тези действия ще бъде възможно да се сложи край само когато бъде прекратено чуждестранното военно присъствие и външната намеса в страната, тъй като те са факторите, които подхранват конфликта. Мисиите на ООН и на ЕС вече показаха, че не са решение, а са част от проблема. Нашата политическа група предложи да призовем за „прекратяване на мисиите EUPOL и EUSEC в ДР Конго, които несъмнено допринесоха в отрицателен смисъл за ескалация на насилието и на положението в страната чрез обучаване на сили за сигурност, които извършват престъпления срещу цивилното население на собствената им страна“.

Мнозинството от Парламента предпочете да отхвърли предложението и подкрепи тези, които искат конфликтът да се поддържа и да се възползват от това. Мир може да бъде постигнат единствено чрез политическо споразумение между различните заинтересовани страни както в държавата, така и извън нея. Споразумението, разбира се, трябва да включва държавите в региона, особено Руанда и Уганда, които нарушават суверенитета и независимостта на ДР Конго и играят активна роля в конфликта. Преди всичко обаче в него трябва да участват САЩ и Европейският съюз – главните бенефициери на една военна икономика, която се поддържа чрез продажба на важни суровини, използвани от дружества в САЩ и ЕС за производство на елементи за компютри и мобилни телефони.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Сериозните нарушения на правата на човека, включително системните и масови изнасилвания, които се извършват в Демократична република Конго, са наистина потресаващи. Въпреки че правомощията на Парламента са ограничени в тази област, важно е ние да се обединим в осъждането на тези зверства и аз съответно подкрепих днешната резолюция.

Sabine Lösing (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DE) Най-силно осъждам масовите изнасилвания и сериозните нарушения на правата на човека в Демократична република Конго. Силно приветствам включването и приемането на това осъждане в предложението за обща резолюция, но аз гласувах против предложението за обща резолюция, защото конгоанските военни и полицейски части, обучавани от мисиите на ЕС EUPOL и EUSEC от 2005 г., също участват в тези престъпления. В предложението за обща резолюция тези мисии за обучение са специално подкрепени и приветствани. Подкрепям незабавното прекратяване на мисиите, тъй като те допринесоха в отрицателен смисъл за ескалация на насилието и на положението в страната чрез обучаване на сили за сигурност, които многократно са участвали в сериозните нарушения на правата на конгоанския народ. Освен това армията и полицията са обучавани от подкрепяния от ЕС репресивен апарат на корумпирания режим на Кабила.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) ЕС не може да остане незасегнат от различните въоръжени конфликти, които понякога избухват в света. Насилието в Демократична република Конго продължава няколко години и е причинило смъртта, разселването и загубата на дома на милиони хора.

Ето защо е изключително важно всички замесени в конфликта да прекратят военните действия, за да може населението на тези региони да се завърне към мирния си живот. Много е важно да продължим да подкрепяме мисиите на ООН на място, за да бъдат смекчени страданията на цялото население, особено на възрастните хора, жените и децата.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Съвсем наскоро повече от 500 души в Демократична република Конго станаха жертва на групово изнасилване. Способни на това са членовете на различни въоръжени групировки в източната част на ДР Конго. Напълно подкрепям настоящата резолюция на Европейския парламент. Едновременно с това искам да добавя, че като се вземе предвид, че лагерът на мироопазващите сили на ООН се намира доста близо до града, в който са били извършени тези нападения от сексуален характер, и въпреки това ООН не е предотвратила този възмутителен инцидент, ние трябва да си изградим мнение за действията на силите на ООН в източната част на ДР Конго. Трябва да установим имената на отговорните командири от частите на ООН. Човек също би искал да знае дали офицерите и войниците от базата на ООН знаят причината, поради която са били назначени там. На мен ми се струва, че не знаят и че това масово престъпление и подигравка с международното право е било извършено поради тяхното мълчание. Престъпление е от страна на ООН да не успее да изпълни своята пряка мисия.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Няма думи, с които могат да се опишат жестоките насилия, които продължават да се извършват в Демократична република Конго. Всичко, което можем да направим, е да ги опишем едно по едно. Групови изнасилвания, осакатявания, безпричинно насилие, грабежи, отвратителни убийства, да не говорим за подигравката, която ежедневно си правят с основните свободи в държава в състояние на пълен упадък. Към липсата на каквото и да било действие или противодействие можем да добавим безнаказаността, която е резултат от несъществуващата система на правосъдие, както и конгоанските органи, които се предават, вместо да посрещнат основното си задължение да защитават техните граждани. Настоящата резолюция – третата от този вид, е насочена към ръководството на конгоанските органи, но също така към Европейските и международните органи, които повече не могат да отказват да се намесят. Те имат задължението да действат и да защитават народа, а именно чрез мисията на ООН в Демократична република Конго (MONUSCO), която присъства на място. Те трябва да съдействат за възстановяването на мира и стабилността в региона и да допринесат за създаването на държава, която да може напълно да упражнява своите функции и да гарантира зачитане на правата държава.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Надявам се, че основните участници в тази област ще си вземат бележка от това, което току що гласувахме. Ние силно осъждаме масовите изнасилвания и другите нарушения на правата на човека, извършени през периода от 30 юли до 4 август спрямо най-малко 500 жени и деца в провинция Северно Киву от Демократичните сили за освобождение на Руанда (FDLR), от бунтовнически групировки от племето хуту и паравоенни групировки „май-май“, както и тези в други региони на Северно и Южно Киву. Призоваваме всички участници да засилят борбата срещу безнаказаността и за незабавно прекратяване на насилието и нарушенията на правата на човека в ДР Конго и специално в Северно Киву. Ние подчертаваме необходимостта от по-нататъшни усилия за слагане край на дейността на местни и чуждестранни въоръжени групировки в източната част на ДР Конго. Също така призоваваме ООН и правителството на ДР Конго да проведат безпристрастно и щателно разследване на събитията, за да гарантират, че отговорните за нарушаването на правата на човека и на международното

хуманитарно право са подведени под отговорност и съдени в съответствие с конгоанското законодателство и международното право.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) За съжаление, много държави в света не зачитат основните права на човека. Точно обратното, те са виновни за престъпления срещу човечеството, за войни, сексуално насилие и насилие от всякакъв друг характер, извършвано срещу мъже, жени и деца. През периода между юли и август само в рудодобивната област в източната част на ДР Конго над 500 души, включително деца, момичета и жени на възраст до 75 години са станали жертва на масови групови изнасилвания. Всичко това се е случило в близост до лагера на мироопазващите сили на ООН. Силите на ООН не само че не са се намесили, но дори са се правили, че не знаят какво се е случило в продължение на седмици. Според вътрешни проучвания до този момент е бил отнет животът на около 6 млн. души. Мога само безусловно да подкрепя настоящата резолюция, която показва, че Парламентът взема страната на най-слабите и беззащитните.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Подкрепих резолюцията относно неуспехите в защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго. Считаю, че тя трябва да бъде приета неотложно и като въпрос с приоритетно значение. В началото на декември ще се проведе съвместна парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС в Киншаса. Резолюцията може да изпрати важно послание на органите и жителите на ДР Конго. Тя ще бъде сигнал, че Европейският съюз възнамерява да засили усилията си за стабилизиране на положението в този регион, да провери намиращите се на място механизми за оказване на помощ, да наблегне повече на реформите в съдебната система и преди всичко да се обяви твърдо против насилието срещу жени и деца и да сложи край на безнаказаността на тези, които са отговорни.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Много съм доволен от приемането на резолюцията относно неуспехите в защитата на правата на човека и правосъдието в Демократична република Конго. Резолюцията хвърля светлина върху многобройните нарушения, извършени като средство за водене на война срещу конгоанските жени, и ги осъжда. Тези зверства от дълго време сеят разруха в страната. Още веднъж подчертавам необходимостта от водене на борба срещу безнаказаността, която царува в региона, и изисквам от Комисията при първа възможност да подготви законодателна инициатива, която продължава насоката след приемането на закона на САЩ за „полезните изкопаеми от зони на конфликт“.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Госпожи и господа, много съм загрижен относно събитията в Демократична република Конго, при които стотици, ако не и хиляди жени и деца са били изнасилени през последните няколко месеца. Като политик аз съм поразен, а дори още повече като баща и като мъж. Това е ужасно. Виновните трябва да бъдат открити, дадени под съд и наказани в съответствие с международното право. Ние, международната общност, не успяхме. Ние обаче не успяхме и много по-близо до дома, на нашата собствена територия. Винаги бързае да осъждаме нарушенията на правата на човека, извършвани извън границите на Европейския съюз, и изискваме да се предприемат спешни действия. Когато обаче вниманието се насочи към нарушенията на правата в самия ЕС, реакцията обикновено е съдържана. Европейският съюз ще бъде ударен от огромна криза на доверието, ако не успее да намали разликата между благородните си осъждания на престъпления, извършени извън ЕС, и действията, предприемани в областта на правата на човека у дома. Не трябва да се действа по този начин. Договорът от Лисабон предостави нови възможности за укрепване на правата на човека, особено Хартата на основните права на Европейския съюз, която сега е задължителна не само за институциите на ЕС, но също и

за държавите-членки. По такъв начин уреждането на въпроса с вакуума в областта на правата на човека в рамките на ЕС е в нашите собствени възможности. Но трябва да действаме сега.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (SK) Госпожи и господа, между 30 юли и 4 август 2010 г. в източната част на ДР Конго бяха извършени масови нарушения на правата на човека и сексуално насилие спрямо деца, жени, също и мъже. Нарушенията на правата на човека и на международното право продължават до днес и се разпространяват в региона с тревожна скорост. Европейският съюз е поел дългосрочен ангажимент към целия африкански регион на Големите езера, част от който се намира в Демократична република Конго. Досега обаче нашите усилия за постигане на мир и стабилност в региона не са довели до осезателни резултати. Днешната ни резолюция е още един призив на Парламента за преустановяване на нападенията над цивилното население в източните провинции на ДР Конго и за предоставяне на основна медицинска, социална, хуманитарна и правна помощ на жертвите. Всеки въоръжен конфликт има политическо решение, но за намиране на такова решение е необходима воля. Ето защо сигурността и стабилността на източната част на ДР Конго лежи предимно върху раменете на конгоанското правителство. Икономическата и хуманитарната помощ е важна, но сама по себе си е недостатъчна. Доволна съм, че чрез вота на своите членове Парламентът още веднъж ясно потвърди, че нашият ангажимент към ДР Конго включва твърдо отстояване на защитата на правата на човека всеки път, когато те се нарушават в региона. Затова подкрепих представената резолюция и вярвам, че Европейската комисия ще намери ефективни механизми за прилагане на практика на препоръките от резолюцията.

- Предложение за резолюция: Световен ден за борба срещу смъртното наказание (RC-B7-0541/2010)

Roberta Angelilli (PPE), *в писмена форма.* – (IT) През последните седмици Европейският парламент и цялата международна общност се мобилизираха в защита на Сакине, но и в защита на всички жени и мъже, които живеят при същите условия в Иран и всъщност във всяка друга част на света, където основните права продължават да се нарушават. Към настоящия момент 154 държави в света са премахнали смъртното наказание. Деветдесет и шест от тях са го премахнали за всички видове престъпления, осем са го запазили единствено за изключителни престъпления като престъпленията, извършени по време на война, шест са обявили мораториум върху екзекуциите и 44 са го премахнали *de facto* т.е. това са държави, в които екзекуции не са били регистрирани в продължение на най-малко 10 години или са поели обвързващ ангажимент да не прилагат смъртното наказание. В много държави не се прави разграничение между хората, които са осъдени; всъщност в малко на брой държави все още се екзекутират деца правонарушители. Всичко това представлява грубо нарушение на международното право, обявено в Международния пакт за граждански и политически права. Ето защо потвърждавам отново, че се противопоставям на смъртното наказание във всички случаи и при всички обстоятелства с надежда, че то ще бъде премахнато във възможно най-кратък срок.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) През последните години беше отбелязан обещаващ напредък към премахване на смъртното наказание. Броят на държавите, които преустановиха окончателно прилагането на тази форма на наказание, достигна 95. Всъщност редовното му прилагане се ограничава до два региона в света – Азия и Северна Африка. Резолюциите на ООН относно привеждането в действие на световен мораториум допринесе значително за постигането на тези резултати. ЕС също продължава да осигурява най-големият източник на финансиране за организациите, които водят кампании срещу смъртното наказание. Въпреки това считам, че конкретните инициативи, популяризиращи от тези

организации, трябва да получат необходимата политическа подкрепа. Тъй като предложението за резолюция на Европейския парламент предоставя значителна подкрепа в тази насока, аз гласувах за нея. Въпреки положителния напредък обаче, 58 държави запазват смъртното наказание, а статистическите данни за броя на хората, осъдени на това наказание, будят тревога. Миналата година повече от 700 души са били екзекутирани, като в това число не влизат няколко хиляди души, за които се предполага, че са били осъдени на смърт в Китай. Поради това бих искал да подчертая необходимостта от засилване на усилията при оказването на въздействие върху общественото мнение. Дори в някои държави-членки на ЕС голяма част от гражданите биха одобрили да бъде въведено смъртното наказание.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Във връзка със Световния ден за борба срещу смъртното наказание, който ще се проведе на 10 октомври за осма поредна година, ние, членовете на ЕП, бихме желали да приемем резолюция, за да подчертаем нашата ангажираност към премахването на смъртното наказание и желанието ни принципът на противопоставяне на смъртното наказание да бъде възприет в целия свят. Въпреки че 43 държави в света продължават да прилагат смъртното наказание, настоящата резолюция приканва държавите-членки, които продължават да го прилагат, да обявят мораториум върху екзекуциите. Целта е да се постигне пълно премахване в целия свят, което е един от приоритетите на политиката на Съюза в областта на правата на човека.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Много държави по света все още прилагат смъртното наказание, включително такива, които са сключили търговски и икономически споразумения с Европа, в които се съдържат така наречените клаузи за правата на човека. Когато мислим за такива държави, в които публичните екзекуции се извършват чрез обесване, пребиване с камъни или методи, равностойни на изтезания, трябва да бъдем водени от надеждата, че текстове, като този, който днес гласувахме, ще бъдат подтик за цяла Европа, която твърде често забравя икономическата и политическа си сила и се въздържа да я упражнява на международната арена, да насърчава зачитането на човешкото достойнство в трети държави.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Смъртното наказание е едно от най-старите наказания, налагани за тежки престъпления, което въпреки това трябва да бъде премахнато в някои държави. Смъртното наказание е най-жестокото, нечовешко и унижително наказание, което нарушава правото на живот, обявено във Всеобщата декларация за правата на човека. Поради това Европейският парламент незабавно призовава държавите да предприемат бързи действия за прекратяване на тази практика. Особена загриженост будят постановяваните смъртни присъди на непълнолетни лица или лица, които са психически или умствено увредени. Налагането на това наказание на най-уязвимите лица следва да бъде премахнато във възможно най-кратък срок. Изключително важно е държавните институции на държавите да се задължат да наблюдават въпроси, свързани със смъртното наказание, с цел международните органи да бъдат запознати с конкретни случаи и да бъдат разгледани възможни инициативи за премахването на смъртното наказание.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейският съюз се ангажира с една от приоритетните си цели в областта на правата на човека – пълното премахване на смъртното наказание, факт, който ще бъде потвърден от декларацията, приета на пленарната сесия на Европейския съюз чрез законодателна процедура във връзка със Световния ден за борба срещу смъртното наказание. Фактът, че много държави все още прилагат смъртното наказание – най-жестоката, най-нечовешката и унижителна форма на наказание от всички наказания, особено спрямо жени и дори деца, надхвърля нашето разбиране. Още по-трудно

е да бъде разбран този факт поради липсата на каквито и да са доказателства, че смъртното наказание има по-силно възпиращо действие върху престъпността, отколкото всички други форми на наказание. Необходимо е Европейският съюз да продължи мерките си за подкрепа на сътрудничеството между държавите, тъй като единственият начин, който ще ни позволи да изпълним желанието си за премахване на смъртното наказание в целия свят, е чрез сътрудничество, образование и повишаване на осведомеността. Ключът за постигането на най-желаната цел на Европейския съюз в областта на правата на човека е и в дейността на неправителствения сектор, който разкрива несправедливи съдебни процеси, на които скандално се произнасят жестоки присъди като тази, постановена в Иран срещу момче, което е било едва на 16 години в момента на престъплението, за което се твърди, че е извършил.

David Campbell Bannerman и Nigel Farage (EFD), *в писмена форма.* – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) приема, че има законови основания за смъртното наказание както „за“, така и „против“ него. Въпреки това UKIP смята, че решението за смъртното наказание е решение, което взема единствено самата държава, а не недемократичният ЕС. UKIP отбелязва опитите на ЕС да се намества в политиката на другите държави в тази област. ЕС не може да упражнява натиск върху дадена държава да запази премахването или да постанови премахване на смъртното наказание. Отбелязва освен това начинът, по който ЕС закри разискването по този въпрос в европейския контекст, въпреки общественото мнение по темата. Запазването или незапазването на смъртното наказание е и следва да остане решение, което се взема единствено на национално равнище чрез демократични средства. Всяка държава със смъртно наказание следва да гарантира съответни процедури за събиране на доказателства, разпит на затворниците и справедливи съдебни процеси.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В свят, в който 43 държави все още поддържат смъртното наказание и децата са принуждавани да присъстват на публични екзекуции, Европа трябва да продължи да призовава за прекратяване на тази практика, която представлява жестоко и неприемливо нарушаване на правото на живот. Гласувах за тази резолюция, тъй като считам, че ЕС следва да използва инструменти на дипломатията, за да допринесе за премахването на смъртното наказание, като упражни натиск върху правителствените органи с цел налагане на мораториум върху смъртното наказание с оглед на пълното му премахване. В резолюцията настоятелно се призовават Съветът и Комисията да предоставят насоки за цялостна европейска политика, която да се прилага по отношение на десетките европейски граждани, осъдени на смърт в трети държави, и да предоставя информационна и правна помощ, които считам, че са също толкова важни. Признавам освен това значението да бъдат одобрени Световния ден за борба със смъртното наказание и Европейския ден за борба със смъртното наказание.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Стойността на живота и многобройните случаи на съдебни грешки, които историята ни е оставила, са повече от достатъчно основание за нас да се борим срещу смъртното наказание. Премахването на смъртното наказание в целия свят е един от приоритетите на Европейския съюз. Европейският ден за борба срещу смъртното наказание се отбелязва всяка година на 10 октомври. Ние сме твърдо ангажирани да работим за премахването на смъртното наказание навсякъде по света и се стремим да постигнем всеобщо приемане на този принцип. Според „Амнести Интернешънъл“ все още 58 държави в света не са го премахнали, 18 от които са извършили екзекуции през 2009 г. Само в Китай са екзекутирани повече хора, отколкото във всички останали държави, взети заедно. Единствената държава в Европа, която продължава да прилага смъртното наказание,

е Беларус. В началото на 80-те години на миналия век Европейският парламент беше първата европейска институция, която започна тази кампания, а понастоящем ЕС е основният институционален участник в борбата срещу смъртното наказание, както и основният източник на финансиране на такива усилия. Трябва да се борим за приемането на мораториуми върху екзекуциите, докато смъртното наказание бъде окончателно премахнато.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Една от първите мерки, приети от временните органи в Букурещ след падането на режима на Чаушеску непосредствено след народните въстания в Тимишоара и Букурещ, беше премахването на смъртното наказание. Това беше акт на изцеление предимно на политическите жертви на тоталитарните режими, които бяха на власт в Румъния от 30-те години на миналия век. Припомням това събитие от новата европейска история, тъй като резолюцията на Европейския парламент относно Световния ден за борба срещу смъртното наказание е отговор на една демодирана практика през XXI век. Смъртното наказание е все още част от законодателството на много държави, включително някои, които активно насърчават гражданските права и свободи в световен мащаб.

Смъртното наказание не само няма възпиращ ефект и не намалява престъпността, но и поставя основателно въпроса за възможни съдебни грешки, които биха изпратили невинни хора на смърт. Считаю поканата, отправена от държавите-членки на Европейския съюз към държавите, които все още прилагат това наказание, с която ги призовават да приемат мораториум върху изпълнението на присъдите, за един от главните плюсове на резолюцията. Поради това взех решение да гласувам за приемането ѝ.

George Sabin Cutaș (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Тази година 12 държави приложиха смъртното наказание, въпреки осъдителните критики към това нечовешко наказание, отправени от повечето държави по света и международните организации, включително ООН. Считаю, че оказваният натиск с цел премахване на смъртното наказание в 43 държави, които все още го включват в националните си законодателства, трябва да стане приоритет в политиката на Европейския съюз за насърчване на правата на човека, и по-специално като част от дейността на новата Европейска служба за външна дейност.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като гражданин на Португалия, една от първите страни в света, която премахна смъртното наказание през 1867 г., считаю смъртното наказание за нечовешко и най-крайно отрицание на правата на човека. Ето защо гласувам със задоволство за предложението за резолюция. Насърчаването на човешкото достойнство и произтичащата от това борба за премахване на смъртното наказание са и трябва да останат сред целите на политиката на Европейския съюз в областта на правата на човека. В интерес на глобалната и ефективна европейска политика, свързана със смъртното наказание, ЕС посредством своите институции, и по-специално Върховния представител, следва да демонстрира единомислие. Установяването на мораториум в световен мащаб върху прилагането и налагането на смъртното наказание във всеки регион на света не е само съществена стъпка по пътя към премахване на смъртното наказание в целия свят. Това е преди всичко жизненоважна стъпка към по-голямо зачитане на човечеството.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Световният ден за борба срещу смъртното наказание, който се провежда за осми път на 10 октомври 2010 г., е възможност за Европейския парламент да заяви отново, че премахването на смъртното наказание в целия свят остава приоритет за Европейския съюз в момент, когато се то се прилага в 18 държави. През 2009 г. повече от 700 души са били екзекутирани, без да се броят хилядите екзекуции, извършени в Китай. Екзекуциите или смъртните присъди никога не са довели до подобряване

на данните за престъпността и поради това Европейският съюз следва да насърчава алтернативни наказания, с които да разполагат наказателните правораздавателни системи при преговорите с държави, които все още прилагат това наказание, което противоречи на Всеобщата декларация за правата на човека. Парламентът изрази също така дълбока загриженост от постановяваните смъртни присъди на непълнолетни лица или лица, които са психически или умствено увредени, и призова това да приключи бързо и окончателно.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на настоящата резолюция, тъй като в нея се препоръчва Европейският съюз да използва всички налични инструменти на дипломатията и помощта за сътрудничество, за да работи за премахване на смъртното наказание. Португалия е пример за подражание в това отношение, тъй като е първата европейска държава, която преди около 140 години е включила премахването на смъртното наказание в своята конституция. За съжаление, това не е така в повече от 40 държави в света, където нарушенията на правото на живот, обявено във Всеобщата декларация за правата на човека, продължават.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Смъртното наказание е недопустимо нарушение на присъщото на всяко живо същество достойнство и на неотменната и неповторима стойност на всеки живот. Поради това заслужава яростно да го заклеймим и всеки да изрази безрезервната си ангажираност за неговото премахване. Надявам се, че повече държави ще се присъединят към групата държави, които завинаги са се отказали от тази практика. Независимо от тежестта на конкретни отделни деяния, които теоретично биха могли да обосноват или дори да оправдаят такава присъда, считам, че премахването на смъртното наказание представлява огромна крачка напред за цивилизацията и отличителна черта на наказателните системи, като тези на държавите-членки на Съюза, които се стремят към отделяне на правосъдието от отмъщението. Изключително важно е да се поддържа тази не-отмъстителна разпоредба и да се гарантира, че дори най-лошите престъпници трябва да се третират с достойнство, дори и да не го заслужават. И наистина – ако действаме просто според принципа „око за око, зъб за зъб“, това няма да бъде достойно за общото ни наследство – зачитането на човешкия живот, който толкова често се пренебрегва от хората, вземащи политическите решения. В този момент аз мисля и за тези, на които не се гарантира дори подобие на справедлив процес и които биват убити случайно или умишлено по най-варварски методи при най-безмилостни условия.

Lorenzo Fontana (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Световният ден за борба срещу смъртното наказание ще се проведе за осми път на 10 Октомври 2010 г. Приветствам резолюцията на Европейския парламент, тъй като считам, че тя е правилната следваща стъпка след неотдавна приетите резолюции относно смъртното наказание в Китай, Нигерия, Северна Корея и Иран. Разпространението на смъртното наказание в целия свят е повод за загриженост и е трудно да се определят действителните размери на това явление, особено в горесопосочените държави, където няма демокрация или тя е ограничена в голяма степен. Важно е Европейският съюз да заеме твърда позиция по този въпрос и да използва всички възможни правни и политически инструменти по принцип, за да привлече международното внимание върху въпроса и да изобличи нарушенията на международното право. Поради тези причини ще гласувам за предложението за резолюция.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Въпреки че ЕС има водеща роля в световен мащаб в кампанията срещу смъртното наказание, твърде много държави, с които имаме стабилни икономически, социални и културни отношения, продължават да екзекутират хора. Не смятам, че смъртното наказание има място в XXI век и подкрепям днешния призив за мораториум върху екзекуциите.

David Martin (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Премахването на смъртното наказание в целия свят е приоритет на Парламента и особено на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите. То е нарушение на правата на човека и е неприемливо, независимо от обстоятелствата. Доволен съм, че Парламентът одобри предложението с такава голяма подкрепа. Сред отговорностите на ЕС като най-активен и изявен поддръжник на премахването на смъртното наказание в света беше подкрепата му за гражданското общество и организациите в целия свят, които провеждат кампании за това основно право на човека. Предстои да бъде извършена огромна работа с цел да се подкрепят държавите, които *de facto* не прилагат смъртно наказание, да кодифицират тази практика *de jure*, като се намали броят на произнесените и изпълнените смъртни присъди в други държави, както и да се подкрепят кампаниите за отмяна на смъртните наказания, особено когато изходът от съдебния процес не се признава за законосъобразен. Това е основна ценност на нашия Съюз, която трябва да защитаваме публично и често, когато това е възможно.

Mario Mauro (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Световният ден за борба срещу смъртното наказание, който се отбелязва на 10 октомври, е още едно доказателство за водещата роля на Европа в битката за цивилизация. Резолюцията заслужава да бъде приета, тъй като в нея се посочват безбройните проблеми и отклонения, които съществуват все още в 43 държави в света. В нея правилно се подчертава, че битките, които сме водили досега, са довели до осезателни резултати: няколко международни конвенции в тази област се ратифицират от все повече държави. Това означава, че се отделя все по-голямо внимание на правата на човека на международно равнище. Накрая, подкрепям искането Върховният представител, баронеса Аштън, да има предвид, че основното политическо съдържание на резолюцията трябва да бъде приемането на повсеместен мораториум като решителна крачка към премахване на смъртното наказание.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) През последните години ЕС е основният институционален участник в борбата срещу смъртното наказание. Тази борба е приоритет на външната му политика в областта на правата на човека. Истината е, че смъртното наказание се прилага все още в повече от 40 държави в света. Една от тези държави, Беларус, е в Европа и поради това считаме, че е необходимо да положим всички усилия, за да постигнем премахването на смъртното наказание навсякъде по света, тъй като това е най-жестокото, нечовешко и унижително наказание, което нарушава правото на живот, обявено във Всеобщата декларация за правата на човека. Това е обосновката на моето гласуване.

Louis Michel (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепих настоящата резолюция, тъй като съвестта ми като човешко същество ме кара да се боря за премахването на смъртното наказание. Това е борба, която се води от всички хуманисти. С премахването на смъртното наказание ние ще укрепим човешкото достойнство и ще отбележим напредък по въпроси, свързани с правата на човека. Нищо не оправдава релативизирането на цената на човешкия живот. Във връзка с това бих искал да ви напомня, че Европа – пространство на демокрация, е пионер в борбата за премахване на смъртното наказание. Поради това Европа има задължението да определи за свой приоритет тази легитимна борба.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Подкрепих тази резолюция, тъй като считам, че смъртното наказание е леко наказание за тези, които са извършили тежки нечовешки престъпления. Не съм убеден, че Латвия като държава-членка на ЕС ще изпълни тази резолюция, тъй като вече съществува предишен отрицателен опит. Република Латвия все още не е приложила параграф 74 от Резолюция № 11 на Европейския парламент от 11 март 2004 г. относно положението на лица, които не са латвийски граждани. Повече от 330 000 души в Латвия са без статут. Това означава, че една от държавите-членки на ЕС

не отдава достатъчно внимание на становището на Европейския парламент и на Европейския съюз като цяло. От своя страна Европейската комисия и Европейският парламент се държат така, като че ли всичко е наред. Странно поведение... Това доказва, че в Европейския съюз се прилага сдвоен стандарт. Европейският съюз изразява безпокойството си във връзка с нарушаването на правата на човека в Демократична република Конго и въпреки това изглежда, че нарушаването на правата на човека на територията на ЕС за него е нормално състояние на нещата.

Gay Mitchell (PPE), *в писмена форма.* – (EN) От името на ирландската делегация в групата на Европейската народна партия (Християндемократи), ние подкрепяме премахването на смъртното наказание и гласувахме за резолюцията относно Световния ден за борба срещу смъртното наказание. Въпреки това ние гласувахме срещу измененията на текста, тъй като го считаме за необмислен, от много общ характер, който няма да окаже въздействие върху смъртното наказание и може да доведе до загуба на живота на много хора поради незаконна търговия с наркотици.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Смъртното наказание е най-нечовешкото и дивашко наказание. То представлява нарушаване на най-основното право на човека – правото на живот. Ето защо считам, че премахването на смъртното наказание трябва да бъде един от приоритетите на Европейския съюз, за да се насърчат демокрацията и правата на човека в целия свят. В Европа забраната на смъртното наказание има стабилна основа, тъй като е гарантирана от Протокол № 6 и Протокол № 13 към Европейската конвенция по правата на човека. Европейският съюз се противопоставя изцяло на прилагането на смъртното наказание, независимо от обстоятелствата. Действията на ЕС в тази област представляват основен приоритет на неговата външна политика в областта на правата на човека. ЕС неуморно призовава за премахването на това наказание в целия свят и поради това предоставя финансова подкрепа във възможно най-голяма степен на организациите на гражданското общество, които работят за премахване на смъртното наказание. От 1994 г. насам повече от 15 млн. евро са били отпуснати в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека за подкрепа на такъв вид проекти.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Времето, което посвещаваме на различни социални каузи, винаги представлява възможност да разсъждаваме по разискванията, които се провеждат по важен въпрос, и, преди всичко, да привличаме често вниманието върху предстоящи поведенчески промени в резултат на приемането на нови ценности или ново тълкуване на стари ценности, които са определящи фактори при изграждането на обществото, в което желаем да живеем.

Смъртното наказание е един от най-ужасните узаконени актове и аз считам, че то не може да бъде обосновано с каквато и да е форма на предшествашо действие. Дори умишленото убийство не е основание за смъртното наказание за убийство, което е равносилно на наказване на репресивен акт с идентичен такъв, който, постановен с решение на съда, е законен от съдебна гледна точка, но не е основателен от етична гледна точка.

Във връзка с това приветствам горещо резолюцията за установяване на Световен ден за борба срещу смъртното наказание с надеждата, че това може да представлява още една стъпка напред към действителното му премахване в целия свят.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) ЕП отново потвърждава своето трайно противопоставяне на смъртното наказание във всички случаи и при всякакви обстоятелства и изразява отново убеждението си, че премахването на смъртното наказание допринася за укрепването на човешкото достойнство и за по-нататъшното развитие на

правата на човека. Осъжда всички екзекуции, където и да се извършват; настоятелно призовава ЕС и държавите-членки да предприемат действия за привеждане в изпълнение от страна на всички държави, които все още прилагат смъртно наказание, на резолюцията на ООН за всеобщ мораториум върху смъртното наказание с оглед пълното му премахване във всички държави, които все още постановяват смъртни присъди. Призовава Съвета и Комисията да предприемат действия за поэтапното ограничаване на неговото прилагане, като същевременно изисква то да бъде изпълнявано съгласно международните минимални стандарти; изразява дълбоката си загриженост от постановяваните смъртни присъди на непълнолетни лица или лица, които са психически или умствено увредени, и призовава за тяхното незабавно и окончателно прекратяване.

Charles Tannock (ECR), *в писмена форма.* – (EN) Делегацията на британските консерватори обичайно дава възможност за свободно гласуване на всички свои членове по въпроса за смъртното наказание. Ние считаме, че прилагането на смъртното наказание следва да бъде въпрос на съвест за всеки човек.

Въпреки това бихме искали да подчертаем, че дори когато отделни членове подкрепят смъртното наказание, ние считаме, че то следва да се прилага единствено за най-ужасните главни престъпления и категорично осъждаме постановяването на смъртни наказания спрямо непълнолетни лица.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Приемането на настоящата резолюция днес, преди провеждането за осми път в неделя на Световния ден за борба срещу смъртното наказание, още веднъж препредава призива на Европейския парламент за пълен мораториум върху всички екзекуции към държавите, които все още прилагат тази варварска форма на наказание. С резолюцията се затвърждава мнението на Европейския парламент, че за всички европейски граждани не следва да съществува опасност от екзекуция.

- Предложение за резолюция: Действия на ЕС в областта на проучванията на находищата на нефт и извличането на нефт в Европа (B7-0540/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Петролното петно, причинено от нефтената платформа „Дийпуотър хърайзън“ в Мексиканския залив миналата пролет, доведе до тази резолюция, изготвена от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните на Европейския парламент, която има за цел да обърне внимание на спешния въпрос за предотвратяване на нефтени разливи. Ето защо гласувах в подкрепа на тази резолюция, тъй като е от съществено значение да се определят строги европейски правила за предотвратяване на аварии на нефтените платформи и Съюзът да укрепи законодателството в областта на екологичната отговорност. Аз обаче изразявам съжаление относно факта, че препратката за мораториум върху всички нови сондажни дейности, както и за нови стандарти, все още не е приложена в целия Съюз и беше отхвърлена от по-голяма част от членовете на Парламента в днешното гласуване. Въвеждането на мораториум в действителност би било в съответствие с политиката за предотвратяване и засилване на мерките за сигурност за нефтените платформи и би отговаряло на политиката на Барак Обама за въвеждане на подобен мораториум в САЩ до декември 2010 г.

Vito Bonsignore (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Неотдавнашното бедствие в Мексиканския залив, при което милиони барели нефт бяха изхвърлени в морето, привлече вниманието на света към една тема, която е от основно значение за Европейския съюз. Това събитие показва, че трябва да се спазват строги мерки за опазване на околната среда при дълбоководно извличане на нефт от морето. Европа обаче трябва да продължи да бъде конкурентоспособна в този сектор и да продължи проучването на находища на газ, така че да може да

диверсифицира енергийните си източници. Ето защо подкрепям приемането на нови принципи на безопасност, прилагането на строги и стриктни общи стандарти и създаването на фондове за солидарност за обезщетение на жертвите за всички нанесени щети. Неотложната необходимост от такива мерки е и вследствие на геоморфологичния характер на нашите морета, като например Средиземно море, и сондажните дейности, които се извършват в момента край бреговете на Либия и Египет. Ако имаше разлив на петрол, това би довело до екологична катастрофа, която ще преодолеем трудно, с изключително сериозни последици за икономиката и околната среда на множество европейски държави. В заключение, не подкрепям предложението за мораториум, защото считам, че споразуменията с трети държави и петролните им дружества ще бъдат по-ефективни. Този начин на действие ще спомогне и за износа на стандартите за безопасност, за превенцията и за технологичните изследвания.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Важно е Европейският съюз да гарантира защитата на своите брегове чрез способността си за предотвратяване и реагиране на такива проблеми. Действащото законодателство също трябва да засили нивото на безопасност в областта на проучванията на добива на нефт. Европейската агенция за морска безопасност, със седалище в Лисабон, осигурява подкрепа и техническа помощ на Европейската комисия и държавите-членки за изготвянето и прилагането на общностно законодателство, свързано с морската безопасност и защита, както и по отношение на замърсяването, причинено от кораби.

През юни тази година, представих в писмен вид на г-н Йотингер, г-н Калас и г-жа Георгиева предложение за разширяване на зоната на отговорност на Европейската морска агенция и за създаване на механизми за контрол на безопасността за европейските нефтени платформи, разположени в Северно море, Черно море и Средиземно море, както и предложение тя да поеме отговорност за предотвратяването на екологични катастрофи, свързани с добива на нефт. Това предложение позволява икономия от мащаба от гледна точка на финансови, човешките и технически ресурси. Приветствам отговора на членовете на Комисията, който показва желание за преразглеждане на регламента на Европейската морска агенция, и призовава Европейската комисия да развие усилията, необходими за постигане на тази цел.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Неотдавнашната авария в Мексиканския залив, вследствие на експлозия на офшорна платформа за добив на нефт, представлява достатъчен аргумент за всички тези, които трябва да обсъдят и гласуват резолюцията на Европейския парламент относно добива и проучванията на находищата на нефт в Европа. Както се подчертава в текста на резолюцията, Европа също не е защитена срещу такива аварии, които имат опустошителни последици за околната среда, защото по-голямата част от дейностите по добива и проучванията на находищата на нефт се извършват в Северно море. Вече и при нас подобни дейности се развиват в региона на Черно море – море, което също има проблеми вследствие на човешката дейност. Както се посочва в резолюцията, задачата на Комисията е да изготви строги политики, които могат да бъдат приложени на равнището на Европейския съюз за предотвратяване на аварии на нефтени платформи, което може да отбележи важна стъпка за предотвратяване на възможни аварии и произшествия. Това са някои от съображенията, обосноваващи моя вот в подкрепа на тази резолюция.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският съюз трябва да си вземе поука от аварията на платформата „Дийпуотър хърайзън“ и да гарантира, че се спазват високи стандарти на сигурност на всички платформи за проучвания на находищата на нефт на морското дъно. С оглед на рисковете на офшорния добив и опасенията по отношение на справянето и потенциалните последици от една такава авария в Европа подкрепената от

нас резолюция призовава за „мораториум върху всички нови петролни сондажи навътре в териториалните води на ЕС“. Също така искаме от Комисията да извърши конкретна оценка и да работи по изготвянето на план за действие, в сътрудничество с държавите-членки, за подобряване на стандартите за сигурност на съществуващите платформи. И накрая, искаме да разполагаме с гаранция, че замърсителите ще бъдат подведени под съдебна отговорност, както и че жертвите, като например рибарите, ще могат да получат полагащото им се обезщетение.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията за действия на Европейския съюз в областта на проучванията на петролните залежи и нефтодобива в Европа, защото считам, че е необходимо да се подобри безопасността и условията на труд на офшорните нефтени платформи в Европейския съюз с цел да се предотвратят екологични катастрофи като случилата се в Мексиканския залив.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като се има предвид значението на добива на нефт за държавите, които го добиват, и свързаните с това опасности (както може да се види от ужасните последици от аварийни нефтени разливи), за Съюза е от съществено значение да се създадат условия за постигане на възможно най-висока безопасност в областта на проучванията на находищата на нефт. За тази цел трябва да има подходящо законодателство, което да определи основни стандарти за безопасност за добива на нефт и газ в морето, за да се гарантира безопасността на добива и доставките в Европейския съюз. В тази връзка, понеже съм португалец, не мога да не припомня бедствието „Престиж“, което имаше огромни последици за бреговата линия на Галисия и по протежение на бреговете на Португалия и Франция. Ето защо призовавам предлаганите в момента мерки да не се ограничават само до проучванията и добива на нефт, но да включват и транспорта и доставките на нефт. Аварии с танкери, за съжаление, се случат по-често, отколкото бихме искали, и затова е важно да се преразгледат стандартите за безопасност и в тази област, с цел да се намали вероятността от такива аварии.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Нефтеният разлив на „Дийпуотър хърайзън“ в Мексиканския залив беше предупреждение за Европейския съюз и държавите-членки за неотложно преразглеждане на всички аспекти от проучванията и добива на нефт в Европейския съюз, както и за предприемане на всички необходими мерки, за да се гарантира, че този вид екологична катастрофа никога няма да се случи в наши води. Ето защо е необходимо и наложително да се приеме една обща, трансгранична европейска система за предотвратяване и реагиране на нефтени разливи.

Бих искал да подчертая искането Комисията да представи доклад за оценка на нивото на замърсяване на околната среда и биологичното състояние на Мексиканския залив, както и да се преработи капацитета на Европейския съюз да реагира незабавно при аварии на морски съоръжения за добив на нефт, и да се изготви европейски план за действие в сътрудничество с държавите-членки. Приветствам искането за изготвяне на законодателство, което има за цел да гарантира прилагането на по-високи стандарти за безопасност за всички нефтени платформи и сондажни дейности в рамките на Европейския съюз. Аз обаче не съм съгласен с налагането на мораториум върху дълбоководните сондажни дейности в териториалните води на Европейския съюз, дори ако тези стандарти са гарантирани в целия Европейски съюз, заради непропорционалния характер на тази мярка в сравнение с въздействието, което може да има върху промишлеността.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Общата насока на резолюцията е положителна, защото обръща внимание на необходимостта от превенция и осигуряване на

необходимата подкрепа в случай на екологични катастрофи вследствие на нефтени разливи. Гарантирането на независимостта и качеството на оценките на въздействието върху околната среда и определянето на отговорност са важни фактори за гарантиране на високо ниво на защита за здравето на човека и околната среда, за предотвратяване на вредите върху морската и крайбрежната среда от потенциални опасни дейности на морското дъно, защита на биологичното разнообразие и за защита на благоденствието на местните селскостопански и рибарски дейности в крайбрежните общности. Трябва обаче да критикуваме факта, че една резолюция на тази тема напълно пренебрегва въпросите за физическите граници на нефтените запаси, крайната и тревожна зависимост на човечеството от този първичен енергиен източник, необходимостта от справедливо и внимателно управление на съществуващите запаси и необходимостта да се търсят други, алтернативни източници на енергийни доставки.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Най-високите нива на защита, опазване на околната среда и на безопасност и сигурност на добива на нефт в Европа са принципи от първостепенно значение, за които не може да се приеме никакъв компромис. По-специално, трябва да си направим съответните изводи от катастрофата в Мексиканския залив, за да не се позволи подобни събития да възникнат в морските и крайбрежни води на Европейския съюз.

Въпреки това Парламентът днес с право отхвърли максималистичната позиция, която призовава за мораториум върху всички нови дълбоководни петролни сондажи в европейските териториални води. Залогът е оцеляването и бъдещето на европейската ни петролна промишленост в условията на криза, но и необходимостта ни от енергийна независимост.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) В настоящия проект на резолюция се призовава за укрепване на стандартите за безопасност и сигурност на нефтените платформи в рамките на Европейския съюз и капацитет на Европейския съюз за реагиране в случай на нефтен разлив в териториалните води на Европейския съюз. Това е важен проблем предвид неотдавнашното бедствие в Мексиканския залив с експлозията на „Дийпуотър хърайзън“ и нефтения разлив. В резолюцията се призовава за мораториум върху дълбоководните сондажи, докато стандартите не бъдат подобрени и изпълнени. Изразявам твърдо убеждение, че дружествата за добив на нефт в цяла Европа трябва да подобрят условията на труд и начинът, по който това може да се направи, е осигуряване на еднакво висок стандарт на сигурност на офшорните платформи, работещи в целия Европейски съюз.

Giovanni La Via (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция, защото смятам, че е от съществено значение внимателно да се разгледат всички аспекти, свързани с добива и проучванията на находищата на нефт в Европейския съюз. Всъщност считам, че е необходимо да се приемат регулаторни мерки, които ще предотвратят повторение на екологичните катастрофи, които неотдавна възникнаха в САЩ, в нашите морета. В действителност, ако дори подобна авария се случи в Средиземно море, което е известно с изключително бавната си замяна на вода, ще последва една екологична катастрофа със сериозни последици. С оглед на преразглеждането на съществуващото европейско законодателство в тази област, което се оказва недостатъчно в много отношения, от съществено значение да се предприемат действия, за да се гарантират максимални стандарти на безопасност. Именно поради тази причина аз се присъединявам към призива на Комисията за внимателно наблюдение на разследванията, които се извършват от органите на САЩ, с цел по-добро определяне и прилагане на предпазни мерки на високо равнище, които също биха гарантирали защитата на биологичното разнообразие в крайбрежните и морските местообитания.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за настоящата резолюция, защото считам, че Европа спешно се нуждае от една общоевропейска, трансгранична система за предотвратяване и реагиране на нефтени разливи. Като се има предвид, че териториалните води на Европейския съюз граничат и с държави, които не са част от Европейския съюз, а законодателството на Европейския съюз не ги задължава да спазват съответните разпоредби относно отговорността и обезщетяването на щети, Европейската комисия трябва да разработи политики за предотвратяване на аварии на нефтените платформи и да разшири обхвата на Директивата Севезо II за нефтените платформи. Настоящото законодателство за екологична отговорност съдържа няколко важни пропуски и затова смятам, че трябва да бъдат изготвени някои нови законодателни разпоредби, за да се вземат предвид всички присъщи рискове, свързани с експлоатацията на нефт в крайбрежните райони, а отговорността в случай на нефтен разлив трябва да бъде правилно регулирана. Заради липсата на фонд за обезщетения за нефтени аварии, Комисията трябва да включи задължителни разпоредби за финансова сигурност съобразно Директивата за екологична отговорност.

David Martin (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Аз твърдо подкрепям високите стандарти за безопасност за петролните сондажни дейности в целия Европейски съюз и особено подкрепям призивите нефтените дружества да поддържат еднакво високи стандарти във всички държави, в които развиват дейност – настоящите различия между държавите-членки са неприемливи и несправедливи. Заключениеята от разследването на трагедията „Дийпуотър хърайзън“ трябва да бъдат разгледани внимателно, след като бъдат публикувани, като трябва да се обърне специално внимание на преработването на стандартите за безопасност при издаването на лицензи за нови сондажни дейности. Като се имат предвид високите стандарти в областта на петролните сондажи в Северно море в Шотландия, не смятам, че общ мораториум върху новите сондажни дейности е най-добрият начин за справяне с проблема, а вместо това подробните проверки за безопасност трябва да бъдат от първостепенно значение за всяко решение за издаване на нови лицензи.

Barbara Matera (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Тясната връзка между дейностите по проучване и добив на нефт и миналите и бъдещи изменения на околната среда е доказана и е обект на непрекъснати научни изследвания. Една ранна демонстрация на това, което ще се случи през 2080 г. вследствие на тези дейности, може само да послужи за предупреждение за спиране на бедствия, които очакват целия свят – никой не е освободен от отговорност, дори самите ние. Няма съмнение, че има отговорности за дълбоководните сондажи, които, до неотдавна, никога нямаше да бъдат взети предвид, но опасността от катастрофи, подобни на тези в Мексиканския залив, не може да ни остави безразлични. От съществено значение е днес Европейският съюз да засили и хармонизира във всички 27 държави-членки нивата на безопасност, свързани с дейностите по добив и проучвания на находищата на нефт, не само за съществуващите платформи, но и за онези, които ще бъдат изведени от експлоатация. Второ, трябва да идентифицираме и регулираме отговорността на операторите, като се започне с изключване на възможността за отдаване на съоръженията на трети държави. Поради тази причина съм съгласен с казаното от докладчика и искам пряка намеса от страна на Комисията и Съвета с цел постигане на яснота, прозрачност, еднаквост, а оттук и безопасност на наша територия и по този конкретен въпрос, по отношение на който, госпожи и господа, никога не трябва да спираме да бъдем наблюдателни.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах с „въздържал се“, като се има предвид, че документът не споменава нито веднъж едно бъдеще без петрол.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Различните аварии, възникнали в областта на добива и проучванията на находищата на нефт с течение на години, служат за предупреждение за опасностите от тези дейности. Неотдавнашната и изключително сериозна авария в Мексиканския залив обаче наистина подчерта необходимостта да се използват нови и различни методи за избягване на подобни ситуации в бъдеще, защото те могат да застрашат екологичния баланс и биологичното разнообразие на цели региони, а свързаните с това щети ще засегнат всички. Ето защо Европейският съюз трябва да предприеме необходимите мерки, за да се гарантира, че дейностите по проучване и извличане на нефт в Европа се извършват в съответствие с най-добрите норми на безопасност, като по този начин се избегнат бъдещи екологични и човешки катастрофи.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Напълно подкрепям това предложение за резолюция. Считаю, че е необходимо да се увеличи отговорността на нефтодобивните дружества така че, в случай на авария, застрахователният и резервен фонд за предотвратяване на аварии може безпроблемно да покрие всички разходи по почистването и всички възможни щети, нанесени върху околната среда. Една 100% банкова гаранция и по-стриктно лицензиране на съоръженията в сектора на добива и проучването на находищата на нефт също са от съществено значение.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Нефтената катастрофа в Мексиканския залив ясно показва, че финансовите съображения твърде лесно водят до пренебрегването на правилата за безопасност и невслушване в здравия разум. В североизточните части на Атлантическия океан дълбочинните условия са подобни на тези в Мексиканския залив и затова рисковете също са подобни. Разискването за безопасността в Европа е още по-важно с оглед на факта, че по-голямата част от дейностите по проучване и добив на нефт се извършват във водите на Северно море, както и че, предвид засилването на изискванията за безопасност в САЩ и въпреки задълженията на Конвенцията за защита на морската околна среда в Североизточния Атлантик (Конвенцията OSPAR), съседните държави не успяха да постигнат споразумение. Това е още по-важно, защото в момент на високи цени на петрола е особено изгодно да се разработят слабо достъпни находища на нефт и да се излича нефт при най-неблагоприятни условия, като например от все по-големи дълбочини. Ето защо приветствам факта, че вече ще се търсят подходящи стандарти за безопасност на равнището на Европейския съюз и гласувах в подкрепа на предложението за резолюция.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за този доклад, защото в него се разглежда един изключително важен въпрос. Искам обаче да посоча, че въпросът е трябвало да се постави съобразно една по-обща рамка. Европейската комисия понастоящем преработва законодателството на Европейския съюз относно екологичната отговорност и в това отношение трябва да се предложат решения за избягване на екологични катастрофи, като възникналото неотдавна в Унгария изтичане на голямо количество розова утайка.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма.* – (ES) С оглед на последиците в Мексиканския залив смятам, че приетата днес от Парламента резолюция за действията на Европейския съюз в областта на проучванията на петролни залежите и нефтодобива в Европа е от изключително значение.

Като член на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, трябва да посоча, че производството на дълбоководен нефт и газ е важно за сигурността на доставките в Европейския съюз. Дълбоководното производство на нефт и газ не се извършва при същите екстремни условия като в Мексиканския залив. Трябва да се вземат обаче всички предпазни мерки. Ето защо трябва да работим по превенцията, за да разполагаме с актуално

законодателство, което се прилага ефективно и предотвратява възникването на природни бедствия. Ние обаче не можем да пренебрегнем факта, че този вид извличане и производство винаги носи със себе си рискове. Ето защо трябва да се помисли и за изграждане на истински капацитет за реагиране на възможни аварии, като тази в Мексиканския залив.

Настоящата резолюция е стъпка в правилната посока, защото в нея се насърчава напредъка в Европейския съюз по отношение на превенцията и реагирането при бедствия

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският парламент желае ли да гласува за мораториум върху всички нови офшорни петролни сондажи? Това е начинът да си вземем поука от човешката и екологична трагедия от нефтената катастрофа, която възникна на 20 април в Мексиканския залив: 11 смъртни случаи, 800 милиона литра изтекъл нефт и опустошение на биологичното разнообразие. Това е единственият реален политически въпрос на днешното гласуване. Чрез отхвърлянето на мораториума съставът на Парламента изпрати ясно послание, което изобщо не отговаря на опасенията на хората. Въпреки това е напълно очевидно, че офшорните сондажи представляват рискова дейност и трябва да се вземат всички предпазни мерки: затвърждаването на принципа на екологична отговорност, създаване на специален европейски фонд, който ще се поддържа от задължителни вноски от страна на операторите на офшорни съоръжения, особено когато сондажите се извършват в Арктика при условия на изключително ниски температури и на голяма дълбочина. Едно е ясно: чрез отказа си за спиране на новите офшорни сондажни дейности Европейският парламент не отговаря на позицията на Европейската комисия за мораториум *de facto*, както обяви г-н Йотингер в речта си от 7 юли.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Близо пет милиона барела нефт са изтекли във водите на Мексиканския залив между април и септември 2010 г. след експлозията на нефтената платформа „Дийпуотър хърайзън“, която нанесе сериозни щети на икономиката и екосистемата в региона. Общо над 400 животински видове – китове, делфини, морски крави, чапли и други – бяха застрашени. Тъй като Европейският съюз разполага с множество нефтени платформи – в Северно море има над 500 – трябва да се направи всичко на европейско равнище за избягване на подобна катастрофа на наша територия. Гласувайки в подкрепа на тази резолюция, призовавам да се разработят строги европейски правила за предотвратяване на аварии на нефтените платформи, както и законодателството да гарантира, че се прилагат еднакво високи стандарти на безопасност за всички нефтени платформи и сондажни дейности в целия Европейски съюз, от Атлантическия океан до Черно море. Освен това призовавам решението на Комисията по отношение на „стрес-тест“ на петролните сондажи в териториалните води на Европейския съюз.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (FR) Рискът от сериозни аварии в териториалните води на Европейския съюз е висок и Европа просто не е подготвена да се справи с опустошителните последици от една такава катастрофа. Самата Комисия призна това по време на консултациите. Офшорните проучвания и петролни сондажи са се увеличили експоненциално и затова и рисковете също са се увеличили, но, от друга страна, безопасността продължава да бъде недостатъчна в голяма степен. В това отношение само един временен мораториум върху всички нови офшорни сондажи в териториалните води на Европейския съюз можеше да намали рисковете, както и да изпрати ясен сигнал по отношение на нашата зависимост от изкопаеми горива. Ето защо отново ще трябва да разчитаме на малкото доверие и надеждност, което можем да припишем на нефтената промишленост.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) След случилото се с прословутата платформа в Мексиканския залив, което доведе до екологична катастрофа след спукването на нефтения тръбопровод, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните призовава Европейската комисия да обърне внимание на сондажните дейности в морето, с особен акцент върху платформите в териториалните води на Европейския съюз. Бих предпочел комисията по околна среда да отиде по-далеч и да поиска подобни гаранции от други европейски държави, които не са членове на Европейския съюз, като например Норвегия, 90% от чийто БВП е свързан с добива на нефт от морето. Европейският съюз е световна икономическа сила и трябва да бъде в състояние да изисква държавите, които не са държави-членки, но считат Европейския съюз за основен партньор, също да спазват действащите предпазни мерки за дейности на опасна морска дълбочина.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Природната катастрофа в Мексиканския залив, причинена от потъването на нефтената платформа „Дийпуотър“ предоставя идеална възможност за разглеждане на плана за действие на Европа за предотвратяване на подобни събития. Невъобразимите щети, нанесени на екосистемата в Мексиканския залив и южното крайбрежие на САЩ вследствие на нефтения разлив би трябвало да бъде силен стимул за действие от наша страна. Първо, Съюзът трябва да засили способността си да реагира бързо, ако възникне такова бедствие. Трябва да се гарантира наличието на подходяща система за координиране на националните служби, за да се увеличи тяхната ефективност при борбата с нефтения разлив или премахването на щетите, причинени от такъв. Второ, по-доброто наблюдение на безопасността на съществуващите или на строящите се в момента съоръжения е от съществено значение. Например трябва да се подобри процесът, при който се издават лицензи за петролни сондажи или се отдават съоръжения на трети държави. Трето, трябва да бъде създадена подходяща правна рамка за регулиране на въпросите, свързани с отговорността и обезщетяването на щети, защото в момента има цял куп от значителни правни пропуски в действащите разпоредби. Също така, трябва да се помисли въвеждането на фонд за обезщетения за финансиране на антикризисни мерки в такива ситуации.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Аз подкрепих тази балансирана резолюция, която не забранява бъдещата експлоатация на нефт в дълбоки води, а я изменя, за да се гарантира спазването на европейските стандарти за сигурност, които са сред най-строгите в света. Според мен тези стандарти трябва да гарантират както устойчиви енергийни доставки за Европа, така и сигурността и трайността на офшорните дейности. Всички си спомняме ужасяващите кадри от почернялото море в Мексиканския залив, ужасната загуба на човешки живот, страданието на гражданите, засегнати от бедствието, и значителните щети вследствие на експлозията на платформата „Дийпуотър хърайзън“. Именно поради тази причина аз подновявам искането си за създаване на истински европейски сили за гражданска защита, която е в състояние да действа бързо и ефективно след възникване на бедствия от тази величина. Офшорната експлоатация и добив на нефт в дълбоки води е от съществено значение за разреждането на петролни продукти. Тяхното въздействие върху околната среда обаче трябва да се контролира и ние трябва да гарантираме, че те не представляват бъдеща заплаха за морските и крайбрежни райони и за биологичното разнообразие. Това е основно предизвикателство за международния и екологичен имидж на Европейския съюз, който води до много положителни резултати в тази област.

- Предложение за резолюция: Конференция за биологичното разнообразие – Нагоя 2010 г. (B7-0536/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на тази резолюция след разискването със Съвета и Комисията, в което обсъдихме плановете и главните стратегически цели на Европейския съюз за спиране на загубата на биологично разнообразие в навечерието на Конференцията на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие. Затова се надявам ЕС да заеме силна, последователна позиция на тази конференция, с идеи за конкретни мерки за гарантиране на приноса на опазването на биологичното развитие за устойчивото развитие. Бих ви напомнил, че опазването на биологичното разнообразие е от основно значение за качеството на екосистемата, има пряко въздействие върху важни функции като производство на храни и водоснабдяване, и предотвратява свлачища и наводнения. Надявам се също така, че политическите реакции, предназначени да осигурят включването на биологичното разнообразие в дейностите на икономическите сектори като селско стопанство, горско стопанство, рибарство и туризъм, ще бъдат смели и амбициозни достатъчно, за да опазят това безценно и все пак изключително крехко наследство – както е в моя регион, Азорските острови – от външни интереси, които безразсъдно го заплашват.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно целите на ЕС във връзка с биологичното разнообразие. Изправени пред нарастващата загуба на видове, а следователно и на биологичното богатство на земята, за нас е важно да си поставим амбициозни цели за защита на фауната и флората, като същевременно гарантираме, че човечеството може да продължи да експлоатира техните богатства. Като такъв, Парламентът подкрепя цели, които ще позволят ресурсите да бъдат запазени чрез поставянето им в зависимост от строга регулаторна система и чрез подпомагане на нови технологии.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) Гласувах в подкрепа на това предложение преди заседанието на Конференцията на страните (COP 10) за биологичното разнообразие в Нагоя, Япония, този месец. Според изчисленията темпове на изчезване на видове в световен мащаб са между 100 и 1 000 пъти по-високи в сравнение с обичайните естествени темпове, за което отговорността пада главно върху дейността на човека. Много разочаровашо е, че целите за 2010 г. за спиране на загубата на биологично разнообразие не са постигнати. Земеделската земя представлява 45% общата земя в ЕС и ценно местообитание, съдържащо богатство от биологично разнообразие. Селскостопанският сектор допринася за биологичното разнообразие в ЕС и много животински и растителни видове сега зависят от селскостопанския сектор и земеделските практики. Например овцете и говедата на паша поддържат разнообразието на флората в откритите пасища. Въпросите на биологичното разнообразие трябва да се вземат предвид при прилагане на земеделските практики. Трябва да се осигурят съдействие и подкрепа за селскостопански екологични мерки за насърчаване на устойчивото използване на биологичното разнообразие. Значението на селскостопанския сектор за околната среда трябва да се разгледа в Нагоя и този въпрос трябва да заема централно положение при обсъждането на бъдещето и бюджета на ОСП отсега нататък.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Съгласен съм с тази резолюция. Предвид настоящото положение, при което биологичното разнообразие е намаляло с 30% за последните 40 години, и прогнозите за бъдещето, че загубата на биологично разнообразие ще се ускори десетократно, необходимо е да се предприемат решителни действия веднага, за да се запази биологичното разнообразие и да се насърчи устойчивото използване на биологичното разнообразие. Загубата на биологично разнообразие представлява заплаха

за продоволствената сигурност и задълбочава недостига на енергия и изменението на климата. За да бъде избегнато негативното въздействие на тези процеси, Комисията и държавите-членки трябва да си сътрудничат като изготвят устойчива стратегия на ЕС по отношение на биологичното разнообразие, която да бъде съгласувана с целите за борба с бедността, устойчиво управление на отпадъците и намаляване на изменението на климата. Неизбежно ще се изисква адекватно финансиране за реализиране на планираните действия и стратегии. Вероятно подкрепата от публичния сектор няма да бъде достатъчна. Затова е необходимо да бъдат привлечени инвестиции от частния сектор и да бъдат намерени нови източници на финансиране. Освен това, докато се одобрява новата многогодишна финансова рамка е необходимо да се вземат предвид изготвените планове и да се гарантира, че те ще имат необходимото финансиране.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Резолюцията относно стратегическите цели на ЕС за заседанието на COP 10 за биологичното разнообразие, което ще се проведе в Нагоя, е от особено значение през 2010 г., която Организацията на обединените нации обяви за Международна година на биологичното разнообразие, и предвид това, че нито глобалната цел за значително намаляване на темповете на загуба на биологично разнообразие до 2010 г., нито целта на ЕС за спиране на загубата на биологично разнообразие бяха постигнати.

Опазването на биологичното разнообразие наред с устойчивото използване и справедливо разпределение на ползите от генетичните ресурси, следва да продължават да бъдат защитавани и считам, че това е отразено в тази резолюция. Комисията и държавите-членки трябва да говорят в един глас на COP 10, а вътрешните им процеси за вземане на решения е необходимо да бъдат съкратени. Особено важно е да бъдат засилени дипломатическите усилия с трети държави.

Накрая, считам, че е от решаващо значение Комисията и държавите-членки да включат екологичния елемент в своите отношения с трети държави, с ударение върху важноста да се следва интегриран подход и „зелена дипломация“.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно стратегическите цели на ЕС за десетото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията за биологично разнообразие в Нагоя, най-вече защото съм твърдо убедена, че опазването на биологичното разнообразие способства за устойчивия растеж на развиващите се страни. Всъщност фактът, че не беше постигната нито глобалната цел за 2010 г., а именно рязкото намаляване на темповете на загуба на биологично разнообразие, нито целта на ЕС за спиране на загубата на биологично разнообразие прави допълнителните действия за постигане на тези цели още по-неотложни.

Друг проблем е незаконното използване на генетични ресурси, което в повечето случаи има неблагоприятно въздействие върху целевите държави за такива практики. Съгласна съм, че въпросите за опазване на биологичното разнообразие се повдигат само периодично в обществения дебат. Ето защо подкрепям предложението, изразено в текста на резолюцията, за полагане на повече устойчиви и насочени усилия за популяризиране на мерките за опазване на биологичното разнообразие сред обикновените граждани. Необходимо е да разбираме и подкрепяме тези въпроси. Считам, че е не по-малко важно да се положат усилия за включване на опазването на биологичното разнообразие като част от гражданското образование в нашите държави.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Като се има предвид, че спирането на загубата на биологично разнообразие не е неотложна точка от европейския

и международния политически дневен ред, аз приветствам прилагането и приемането на набор от конкретни показатели въз основа на научни данни за измерване на напредъка в областта на биологичното разнообразие по отношение на постигането на стратегическите цели на Европейския съюз.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) По въпрос, който е колкото чувствителен, толкова и съществен, като опазването на биологичното разнообразие като природно наследство в европейски и световен мащаб, е важно държавите-членки и Комисията да стигнат до консенсус относно позицията, която Европейският съюз следва да заеме на COP 10. Затова приветствам това предложение за резолюция. Сложността на опазването на биологичното разнообразие изисква много механизми, решения и усилия.

Затова считам, че насърчаването на синергиите между различните световни организации, държавите-членки и НПО ще даде възможност за разработването на инструменти за опазване на биологичното разнообразие съгласно политиките за опазване на околната среда, които насърчават тази цел. Накрая, бих искал да подчертая необходимостта да се отбележат икономическите ползи, произтичащи от намесата на пазара в опазването на биологичното разнообразие и включването на въпросите на околната среда в дневния ред на държавите-членки и Комисията във връзка с отношенията с трети държави, известни като „зелена дипломация“.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Може да се съжالياва, че независимо от ангажиментите, поети от ЕС по време на срещата на високо равнище на ЕС в Гьотеборг през 2001 г., загубата на биологично разнообразие още не е спряна. Тази резолюция ни напомня, че биологичното разнообразие играе ключова роля в борбата срещу глада по света и за продоволствената сигурност и е предпоставка за всеки опит за ограничаване на изменението на климата и за адаптиране към него. Време е всички държави-членки да започнат да прилагат изцяло законодателството, свързано с „Натура 2000“, както и Директивите за местообитанията и птиците, и да предприемат инициативи за опазване на морското биологично разнообразие. Тази политика в подкрепа на биологичното разнообразие трябва да се провежда и на европейско, и на международно равнище, за да бъдат включени тези проблеми в политиката за сътрудничество за развитие и във външната дейност на Съюза по-специално, както и във всички бъдещи споразумения, сключвани в рамките на СТО.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Както вече имах възможността да спомена във връзка с доклада на г-жа de Lange, който беше гласуван на миналата месечна сесия, „аз (...) съм съгласен с необходимостта ЕС като цяло, и по-специално областите, обхванати от политики на Общността, да намерят устойчива стратегия за опазване на биологичното разнообразие и опазване на екосистемите. Считам, че това става особено важно в областта на селското стопанство и рибарството и поради тази причина наблюдавам особено внимателно реформите на общата политика в областта на рибарството и общата селскостопанска политика, които се подготвят. Това е така, защото адекватното и устойчиво опазване на биологичното разнообразие, макар че е важно и желателно, не може да бъде спиратка за устойчивостта и развитието на селското стопанство и рибарството.“

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Организацията на обединените нации обяви 2010 година за Международна година на биологичното разнообразие. За съжаление, Европейският съюз няма да постигне своята цел във връзка с биологичното разнообразие за 2010 г.; загубата на биологично разнообразие продължава с тревожни темпове. Според прогнозите темповете на загуба ще се ускорят десетократно до 2050 г. Тази

загуба на биологично разнообразие е неприемлива не само от етична гледна точка, но и от екологична, и икономическа гледна точка, тъй като не позволява на бъдещите поколения да се радват на ползите от здравословно биологично разнообразие. От решаващо значение е Комисията и държавите-членки да говорят в общ глас и да увеличат скоростта и ефективността на своите вътрешни процеси за вземане на решения, за да могат да постигнат бърз консенсус по вътрешната позиция на ЕС за COP 10, както и да отделят повече ресурси и повече време на своите дипломатически усилия по отношение на трети държави.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Тази резолюция съдържа някои точки, които са положителни и важни, други които са амбициозни и неясни, и други, които са отрицателни и дори тревожни. Ние споделяме загрижеността за неуспеха на ЕС при постигането на целите на ЕС и световните цели за значително намаляване на темповете на загуба на биологично разнообразие. Приветстваме някои аспекти като споделяне на ползите от генетичните ресурси, отхвърлянето на патенти за форми на живот и жизнени процеси, опазването на традиционни знания и практики на коренното население, осъществяване на връзка между генетичното разнообразие и световната продоволствена сигурност, преценяването на въздействието на биогоривата и привличане на вниманието към проблема на екзотичните видове. Ние обаче енергично отхвърляме и критикуваме намерението за преминаване към нови форми на частно разпределение на природата и на природните ресурси, като въвеждането на „заплащане на екосистемни услуги“, което се подкрепя повече от веднъж в резолюцията. Двусмислените и неясни аспекти също трябва да бъдат споменати, като твърдението, че „стойностите на биологичното разнообразие и възможностите, произтичащи от неговото съхранение и устойчиво използване, ще бъдат включени в националните отчети“.

Mario Mauro (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласуването в подкрепа на предложението за резолюция относно стратегическите цели на ЕС за десетото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (КБР), което ще се проведе в Нагоя (Япония) от 18 до 29 октомври 2010 г., се дължи главно на необходимостта на това важно заседание да се отиде с обща европейска позиция, която да може да бъде подкрепена от колкото е възможно повече други държави участнички. Само ако имаме ясни идеи за целите и предложенията, можем да играем наистина решителна роля в световните споразумения, които ще бъдат постигнати. По-специално, резолюцията правилно подчертава необходимостта от неотложна намеса за постигане на целта за намаляване на загубата на биологично разнообразие в по-широк мащаб чрез прилагане на вече наличните ресурси.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Бурните темпове на загубата на биологично разнообразие, предизвикана от дейността на човека, са тревожни. Биологичното разнообразие трябва да се разглежда като най-надежден барометър за състоянието на околната среда. Затова, тъй като ЕС е изправен пред тревожни данни за загуба на биологично разнообразие, според които 42% от бозайниците, 43% от птиците, 45% от пеперудите, 30% от земноводните, 45% от влечугите и 52% от сладководните риби са застрашени от изчезване, считам, че законодателството, което току-що беше приложено, е съществено и решаващо за опазването на биологичното разнообразие и дори за укрепването му. Затова трябва да бъдем амбициозни по отношение на биологичното разнообразие, за да постигнем стратегическите цели за 2020 г. Затова гласувах по този начин.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Биологичното разнообразие е основа за съществуването на цялото човечество, което означава, че биологичното разнообразие и естествените местообитания трябва да бъдат опазени. Бедните слоеве от населението са особено засегнати от намаляването на биологичното разнообразие и загубата на екосистеми,

тъй като те често разчитат на естествени продукти за оцеляването си. Следва да бъде в интерес на западните правителства да опазят това разнообразие и да предприемат действия за повишаване на информираността по въпроса, тъй като в дългосрочна перспектива опазването на биологичното разнообразие може само да бъде от полза от икономическа гледна точка. Аз се въздържам при гласуването, защото поставените цели са твърде високи и водещата роля на ЕС в това отношение ще постигне целта си само ако големи държави като Китай също са готови да променят начина си на мислене.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Европейският съюз е загрижен поради бързите темпове на загуба на биологично разнообразие и поради факта, че глобалната цел за 2010 г. за биологичното разнообразие, да бъдат намалени значително темповете на загуба на биологично разнообразие, не е постигната. За да бъдат постигнати амбициозните цели е необходимо колкото е възможно по-скоро да бъдат приети конкретни показатели въз основа на научни данни, за да се измерва напредъкът към стратегическите цели. Проведените към днешна дата проучвания показват, че загубата на благосъстояние поради загуба на биологично разнообразие понастоящем възлиза на около 50 млрд. евро годишно (малко под 1% от БВП), и ще възлезе на 14 трилиона евро през 2050 г. Затова Европейският съюз счита, че този проблем е изключително неотложен. Одобрявам убеждението, че съществуват много връзки между опазването на климата, постигането на Целите на хилядолетието за развитие и спирането на загубата на биологично разнообразие. Стъпките за защита на биологичното разнообразие имат положителен ефект върху стратегиите за адаптиране към изменението на климата и смекчаване на последиците от него. Съгласен съм с призива в резолюцията за подкрепа на усилията за засилване на синергиите и връзките между биологичното разнообразие и политиките по отношение на климата. За да бъдат предотвратени тези проблеми в световен план обаче е необходимо рязко увеличаване на финансирането в световен мащаб за опазване на биологичното разнообразие, по-специално чрез съществуващи източници на финансиране, както и чрез нови и иновативни източници, включително нови и иновативни пазарно-базирани инструменти.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Биологичното разнообразие е богато наследство, което сме наследили от миналите поколения и което трябва да оставим на бъдещите поколения. Независимо от каквато и да е антропологична гледна точка важно е също така да се признае присъщата стойност на биологичното разнообразие.

Понастоящем един от всеки пет вида е застрашен от изчезване. Това е стряскаща цифра, която ни призовава да предприемем действия за защита и опазване на биологичното разнообразие.

С оглед на това приветствам тази резолюция, която в крайна сметка е насочена към насърчаване на ефективното и решително реализиране на вече установената цел за 2010 г. за значително намаляване на темповете на загубата на биологично разнообразие и която систематизира различните пътища за неотложни действия за защита на биологичното разнообразие, установявайки нови цели за 2020 г.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският съюз трябва да има същия агресивен подход на международната арена по отношение на опазването на биологичното разнообразие, както в борбата срещу изменението на климата. Задачата за опазване на биологичното разнообразие обещава да бъде също толкова трудна в Нагоя, колкото и в Канкун по отношение на пагубната тенденция на глобално затопляне. Ето цифрите, които трябва да ни напомнят за мащаба на предизвикателството: 30% от

животинските и растителните видове са изчезнали от 1970 г. насам. В Европа загубата на биологично разнообразие продължава, въпреки че в резултат на нарастващата информираност бяха създадени екологични зони наречени „Натура 2000“, които обхващат почти 18% от европейската територия. Какво следва да очакваме в Нагоя между 18 и 29 октомври 2010 г.? В най-добрия случай Европейският съюз да говори в един глас. Трябва също така да има смелостта да говори по теми, които могат да провокират гняв, дори от Япония, държавата домакин, която не може да продължи да използва безнаказано неустойчиви и особено варварски методи за улов на китове и делфини. Трябва и да изпрати положително послание: най-добрият начин за опазване на разнообразието на видовете е този проблем да бъде интегриран хоризонтално в стопанските дейности като търговия, туризъм и транспорт.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Въпреки че първоначалното ни намерение беше да подкрепим текста, изменение 1 на параграф 16, внесено от групата PPE и групата ECR, накрая накара нашата група да се въздържи.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Биологичното разнообразие засяга живота на всеки от нас. В резултат от дейността на човека обаче процесът на загуба на биологично разнообразие по света напредва с нарастваща скорост. Симптомите за това включват масово обезлесяване, намаляване на рибните запаси и изчезване на още повече видове. Учените изчисляват, че около 15-40% от видовете могат да изчезнат до края на XXI век. Трябва да осъзнаем, че загубата на биологично разнообразие има неблагоприятен ефект върху действието на екосистемите и услугите, които те предоставят, като осигуряване на храна, пречистване на водата, наторяване на почвата, защита срещу наводнения и генериране на енергия. Биологичното разнообразие е застрашено от много фактори, например изменението на климата, неконтролираното крайградско застрояване и инвазивни чужди видове. Аз обаче искам да се съсредоточа върху един конкретен въпрос. Имам предвид селското стопанство, което често бива цитирано като фактор, който представлява опасност за биологичното разнообразие. Разбира се, човек може да се съгласи, че промишленото земеделие не е благоприятно за околната среда. Считаю обаче, че много по-голяма опасност за околната среда е преустановяването на земеделската дейност. Напоследък виждаме засилване на този процес. Все по-малката рентабилност на селскостопанското производство, причинена, наред с други фактори, от колебанията на цените, означава, че хората обръщат гръб на селското стопанство и това води до изчезването на живот от големи площи.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) От 18 до 29 октомври в Япония ще се проведе Конференцията на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР). И на световна, и на европейско равнище целта за 2010 г. за спиране на загубата на биологично разнообразие не беше постигната.

Както се подчертава в резолюцията на Парламента, ако бързо не бъде предприето нещо за обръщане на тенденцията, загубата на биологично разнообразие ще бъде значителна и неконтролируема в средносрочна и дългосрочна перспектива.

Парламентът изисква живите същества да не бъдат предмет на патенти и плякосването на генетични ресурси от предприятия и промишленост, особено в развиващите се страни, да бъде прекратено.

Защитата на биологичното разнообразие е от съществено значение за постигане на Целите на хилядолетието за развитие.

Затова подкрепих резолюцията, включително измененията, предложени от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица и групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

След няколко седмици в Канкун ще се проведе конференция по изменението на климата и затова е крайно време международната общност, и преди всичко Европейският съюз, предвид неговия ангажимент към опазването на околната среда, да обърнат внимание на доклада „Икономиката на екосистемите и биологичното разнообразие“ (ИЕБР) и неговите препоръки за конференцията в Нагоя.

Изключително важно е да се повторен фактът, че борбата за биологично разнообразие, борбата срещу изменението на климата и борбата срещу бедността са тясно свързани, както и отговорите, за справяне с тях.

Angelika Werthmann (NI), *в писмена форма.* – (DE) Въпреки че проучванията изчисляват настоящите икономически разходи поради загуба на биологично разнообразие на около 50 млрд. евро годишно, този въпрос не е в международния политически дневен ред. На европейско равнище вече съществуват отлични инструменти и ние трябва да ги усъвършенстваме целенасочено и да ги съгласуваме с действия, свързани с политиката по отношение на климата, за да извлечем максимална полза от инвестициите. Инвестициите в опазването на биологичното разнообразие ще дадат дивиденди.

- Доклад: **Othmar Karas (A7-0251/2010)**

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Споразуменията Базел II регламентират банковата дейност и в частност собствените средства, с които банките трябва да разполагат, за да гарантират платежеспособността си. Чрез резолюцията Европейският парламент изисква дългосрочно управление на риска и печалбите, както и правила, адаптирани към размера на банките – така че най-важните от тях да не се чувстват, сякаш са освободени от отговорност – и заявява, че те не трябва да прехвърлят разходите по приспособяването си към новото законодателство върху частни лица. Освен това Парламентът изразява загриженост, че правилата на Базел II биха могли да не се прилагат по еднакъв начин в целия свят. Той настоява Европейската комисия да предприеме стъпки за по-пълна хармонизация. По мое мнение препоръките са в правилната посока – намаляване на риска от бъдещи кризи и защита на частните лица. Ето защо гласувах решително в подкрепа на резолюцията.

Vito Bonsignore (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Приветствам отличната работа на докладчика г-н Karas за изготвяне по негова инициатива на този безценен доклад за реформа на Базел II с оглед укрепване на банковата система и предвид финансовата криза. Европа действително трябва да играе по-голяма роля в тази фаза на преговорите, за да избегне възможни затруднения на европейската стопанска система и нарушения в конкуренцията. В сравнение с американската европейската система се финансира главно чрез банкови заеми, но през последните години финансовата криза в Европа и възникналият недостиг на ликвидност доведоха до драстично свиване на кредитите за малките и средните предприятия, които са гръбнакът на нашата икономика. Подкрепям документа, защото съм убеден, че при преговорите за реформа на Базел II ЕС трябва да се стреми да постигне уеднаквяване на счетоводните стандарти с тези в САЩ, уеднаквяване на изискванията към търговските и инвестиционните банки, ясно определяне на ликвидността и по-голяма прозрачност относно ролята на рейтинговите агенции. Ето защо, за да се справим с бъдещи периоди на стрес, трябва да разполагаме с повече и с по-високо качество капитал, както и с по-голяма ликвидност. Същевременно би било целесъобразно да се предприемат антициклични мерки и да се създадат икономически излишъци.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото считам, че проблемът с финансовите институции, които са „твърде големи, за да фалират“, трябва да намери решение, при което капиталовите изисквания и антицикличните буфери да бъдат пропорционални на размера, равнището на риск и бизнес модела на финансовата институция. Искам да се предвиди задълбочено проучване на капиталовите изисквания преди и след кризата, за да се даде оценка на значението на конкретните капиталови инструменти и тяхната приложимост в кризисна ситуация. Бъдещият Европейски банков орган трябва да има водеща роля в подготовката и прилагането на мерки, свързани с капиталовите изисквания и правилата за определяне на стандартите за антициклични буфери на равнище ЕС.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Въздържах се от гласуване по доклада, защото макар на теория да признава проблема и да подкрепя необходимостта от промяна на правилата на Базел II и засилване на надзора над финансовата система и банките, той пропуска приемането на строги правила. Докладът подценява степента, в която банките носят вина за кризата, поради склонността им към злоупотреби и спекулации, особено през последните години. Нуждаем се от ново разбиране за характера и ролята на финансовата система, ако искаме да имаме европейски икономически политики, които поощряват устойчивия растеж и в крайна сметка отразяват социалните нужди.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на повечето от мерките, предложени в доклада. Антицикличното регулиране изисква стандартизирани критерии, които гарантират всеобхватно и внимателно наблюдение на финансовите пазари и пазарните условия от страна на надзорните органи. В частност това включва обмен на пълна информация, синхронизация на регулативните мерки и наблюдение в реално време на експозициите и риска, както и изискване за задължителна регистрация на всички пазарни трансакции. Ето защо разработването на качествени стандарти за ликвидност е ключов момент от реакцията при кризи. Те обаче трябва да бъдат достатъчно диференцирани, за да отчитат особеностите на банковите бизнес модели и съответните профили на риска. Предвид това бъдещият Европейски банков орган трябва да играе водеща роля в подготовката и прилагането на мерки, свързани с капиталовите изисквания и правилата за определяне на стандартите за антициклични буфери на равнище ЕС.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах за резолюцията, тъй като считам, че надзорът и регулацията на участниците на финансовия пазар са важни за защита на интересите на обществото и за постигане на финансова и икономическа стабилност, необходими за развитието и прогреса. Нещо повече, сегашната криза показва, че банковият капитал очевидно е бил недостатъчен от гледна точка на платежоспособността и финансовата им устойчивост. Капиталовите изисквания и антицикличните буфери трябва да съответстват на размера, равнището на риска и бизнес модела на финансовата институция. От друга страна, искам да насоча вниманието към призива и предупреждението на Базелския комитет относно важността на необходимите промени в регулаторната рамка, така че европейската икономика и банковият сектор, за които е характерна силна взаимна зависимост, да не бъдат ошетени и поставени в неблагоприятни конкурентни условия на глобалния пазар.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Опитите за подобряване на международната финансова система на равнище Базелски комитет, G-20 и Европейски съюз ми изглеждат напълно безполезни.

Септемврийското споразумение за размера и качеството на капитала, който според изискванията банките трябва да поддържат, бе посрещнат като голям напредък и голяма

победа над един сектор, който се противопоставя на тези мерки и заплашва да прекрати предлагането на кредит. Това очевидно бе пирова победа, тъй като след споразумението борсовите цени в сектора се покачиха едва-едва, което не бе добър знак.

До 2019 г. банките трябва да приведат дейността си в съответствие с новите разпоредби, но през този период може да се случи всичко. Анализът на риска, който, както вече знаем, е напълно неефективен, остава централен за системата. Проблемите с ликвидността и задлъжнялостта не бяха разрешени по-добре, отколкото тези със задбалансовите активи и секюритизацията. Финансови институции като хедж фондове, които не получават публично финансиране, въпреки вредността и порочния им начин на действие остават извън обсега на промените.

Накратко, не бе решен нито един проблем, тъй като вместо опитите да се закърпи положението, са необходими фундаментални промени на системата,.

Anne E. Jensen (ALDE), *в писмена форма.* – (DA) Членовете на Парламента от Датската либерална партия гласуваха в подкрепа на доклада Karas (A7-0251/2010). Докладът разглежда редица важни проблеми и изисква прилагане на Базел III по най-целесъобразния начин, имайки предвид различията между финансовите системи. Но членовете на Парламента от Датската либерална партия със съжаление констатират факта, че редица датски предложения за защита на датския модел на ипотечно кредитиране не са взети предвид. Някои от Базелските предложения биха могли да причинят значителни вреди на действащите модели на ипотечно кредитиране в Европа, включително и на датския.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Базелският комитет се стреми да реформира рамката на Базел II, за да засили устойчивостта на банковата система. Предложението на Комитета цели да се подобри качеството на капиталовата база, да разшири и укрепи покритието чрез капиталовата рамка. Комитетът възнамерява също да въведе коефициент на задлъжнялост (*leverage ratio*), за да се ограничи прекомерното ѝ натрупване в системата и други допълнителни антициклични мерки като капиталовите буфери, заделени в добри времена. Нещо повече, предлагат се глобални стандарти за управление на ликвидността.

Но макар да наблюдаваме международните усилия за преразглеждане на Базелската рамка, крайно важно е то да постигне точен баланс между различните бизнес модели, инвестициите и традиционното банкиране на дребно, различните правни форми и преобладаващото финансиране с банкови заеми на корпоративния сектор в Европа.

Освен това Европейският парламент трябва да играе активна роля и да влияе енергично при преразглеждането на правилата в процеса на преговорите в рамките на Базелския комитет. Като демократично избран европейски орган Европейският парламент, който тепърва също ще законодателства по предложението на Комисията относно Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ 4), трябва да бъде включен в преговорния процес на една ранна негова фаза.

Mario Mauro (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласовете, дадени в подкрепа на доклада Karas, се дължат не само на точността, с която моят колега е отразил напредъка по отношение на Директивата за капиталовите изисквания, но и на важните проблеми, които ни заставят незабавно да проведем тази реформа. Първо, споделям становището за необходимостта от активна и преди всичко „ранна“ роля на Европейския парламент в преговорите, така че да се гарантира своего рода „демократичен контрол“, даващ възможност да се вземат мерки, които в максимална степен съответстват на изискванията на всички видове стопанска дейност. Трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да защитим

крайните потребители на финансови услуги, поради което новото споразумение трябва да предвиди система, която да не принуждава банките да прехвърлят оперативните си разходи върху тях.

Arlene McCarthy (S&D), *в писмена форма.* – (EN) В основата на финансовата криза бяха банките, които поеха прекомерни рискове и не съумяха да привлекат достатъчен капитал, за да ги покрият. Грешките на банките предизвикаха криза, която продължава сурово да наказва гражданите по целия свят. Гражданите платиха два пъти – като данъкоплатци платиха разходите по спасителните мерки, после понесоха страданията, причинени от рецесията, и оряването на разходи. За да се предотврати повторение на подобна криза, се налага коренно преразглеждане на финансовата регулаторна рамка, която трябва да включва и по-строга капиталова рамка за банките. Следователно предложенията за подобряване на Директивата за капиталовите изисквания имат централно място за създаването на стабилни и отговорни банки. Докладът одобрява целите и предложенията на G-20 и Базелския комитет, с които се цели да се гарантира, че банките поддържат достатъчни количества капитал с подходящо качество и че разполагат с ликвидност и стабилно финансиране, необходими, за да издържат в трудни пазарни условия. Членовете на Парламента от Лейбъристиката партия гласуват за доклада, защото той подкрепя процеса на реформи, но ние няма да подкрепим каквито и да било заявки за смекчаване на предложенията, приети от Базел. Приветстваме по-нататъшното проучване на въздействието на мерките, когато е целесъобразно, за да се осигури тяхното пълно, решително и своевременно провеждане.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Този текст не е на равнището на предизвикателството, което настоящата криза и нейните икономически и социални последици представляват. Неотложна необходимост е радикалната промяна на правилата в банковата система, а не предприемането на половинчати мерки за запазването им. Базелското споразумение определя смешно ниско равнище на капиталовите изисквания и не забранява нито един от инструментите за спекулация. Гласувах против това прикриване на спекулацията.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Глобалната финансова криза, която продължава да създава проблеми на икономиката във всички държави, потвърди, че един силен банков сектор е от първостепенна важност, за да се избегнат подобни ситуации в бъдеще. Базел II и преразглеждането на Директивата за капиталовите изисквания трябва да допринесат за силен банков сектор, който да бъде в състояние, позволяващо ни в бъдеще да издържим на всякакви кризи, подобни на тези, които наскоро видяхме.

Целта на доклада е подобряване качеството на капиталовата база, разширяване и засилване на капиталовите изисквания за покриване на риска (като кредитния риск от страна на контрагента, произтичащ от деривати и репо сделки и др.). Той цели въвеждане и на коефициент на задлъжнялост (*leverage ratio*), за да се обуздае прекомерното натрупване на задлъжнялост в банковата система, както и други антициклични мерки като създаване на капиталови буфери в благоприятни за икономиката периоди. На последно, но не по значение място, той предлага стандарти за глобално управление на ликвидността. Затова гласувах по този начин.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото считам, че:

- „твърде големите, за да фалират“ финансови институции трябва да бъдат в състояние да привличат антицикличен капитал, пропорционално на размера им и равнището на бизнес риска;
- Базелският комитет и Комисията трябва да изяснят третирането на споразуменията за реципрочни финансови кръстосани участия;
- трябва да се проведе задълбочено проучване на капиталовите инструменти преди и след кризата, за да се даде оценка на значението на конкретните капиталови инструменти и на ролята им при бъдеща кризисна ситуация;
- високите стандарти за ликвидност са ключова част от отговора спрямо кризата;
- необходимо е да се определят критерии за висококачествени ликвидни активи;
- Комисията трябва да включи целия държавен дълг на всички държави-членки от еврозоната като висококачествени ликвидни активи независимо от конкретния им рейтинг;
- бъдещият Европейски банков орган следва да играе водеща роля при изготвянето и прилагането на мерки, свързани с капиталовите изисквания и стандартите за антицикличните капиталови буфери;
- антицикличното регулиране изисква хармонизирани критерии за гарантиране на всеобхватно и внимателно наблюдение върху финансовите пазари и пазарната среда от страна на надзорните органи.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът излага позицията на ЕП във връзка с предстоящото преразглеждане на международните стандарти и насоки относно капиталовите изисквания и изискванията за ликвидност на банковата система, които се приемат от Базелския комитет (международният форум, създаден от централните банки и органите за банков надзор), както и задълженията на Г-20 в тази област. Очаква се тези стандарти да бъдат транспонирани и приспособени към правната рамка на ЕС чрез преразглеждане на Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ). Законодателното предложение на Комисията е насрочено за първото тримесечие на 2011 г.

Peter Skinner (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Искам да потвърдя подкрепата си за доклада. Както Комисията знае, Парламентът винаги е имал усещането, че подготовката на споразумението във връзка с Базел II отразява незадоволително парламентарния процес. Предвид огромната заплаха пред основните във финансово отношение нации, преразглеждането на въпроси като коефициентите на капитала и задлъжнялостта изискват по-силен контрол от страна на Парламента. Докладът спомогна да се коригира недостатъчното институционално включване на ЕП и Комисията следва да признае този факт.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DA) Напълно подкрепям признаването в доклада на факта, че има обезпечени с ипотека облигации и други видове ценни книжа, които в действителност са също толкова ликвидни и сигурни, колкото и държавните облигации. Ето защо напълно приемам и косвената подкрепа на доклада за датския модел на ипотечно кредитиране, макар да считам, че Дания би трябвало да бъде спомената по-явно в текста. Причината да се въздържа от гласуване е, защото в интерес на конкурентоспособността на ЕС докладът не настоява за по-строго финансово регулиране, каквото съществува в останалата част от западния свят, включително в САЩ.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приетият през септември пакет за финансов надзор в ЕС включва в частност създаването на органи и механизми за надзор на благоразумие на микроравнище в банковия сектор, съгласуван с мрежата на националните надзорници. Докладът по собствена инициатива, който гласуваме днес, се фокусира върху въпрос, който считам, че някак попада в тази нова структура, и който по мое мнение е от решаващо значение за всяка икономика. Определянето на количеството и качеството на собствения капитал със сигурност е силно чувствителен въпрос, който трябва да се анализира от гледна точка както на въздействието му – особено върху икономическото възстановяване в Европа – така и на общата ситуация. Тъй като нашите предприятия се финансират главно от банковия сектор, който е един от стълбовете на икономиката, според мен е жизнено важно банките да управляват предпазливо риска и печалбите си в дългосрочна перспектива. Нещо повече, считам, че тези съображения трябва да се обсъдят проактивно и в контекста на трансатлантическото сътрудничество. Гласувах в подкрепа на доклада, защото го приемам изцяло от съдържателна гледна точка и считам, че е крачка напред към установяване на нови механизми на Съюза за планиране, координация и надзор в икономическата, бюджетната и социалната сфера на ЕС.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Сегашната финансова криза показва поетите рискове и недостига у повечето банки на наличен капитал за покриване на тези рискове. Подобна безотговорност продължава да взема своята дан от европейските граждани както поради спасяването на банките, така и поради намаляване на разходите в резултат от продължавашата рецесия. Всяко преразглеждане на финансовата регулаторна рамка трябва да включва предложения за подобряване на Директивата за капиталовите изисквания, поради което то има централна роля за създаването на стабилни и отговорни банки. Докладът подкрепя целите и предложенията на G-20 и Базелския комитет, за да се гарантира, че банките имат натрупан собствен капитал с подходящо качество и ликвидност, както и достъп до стабилно финансиране, за да издържат в тежки пазарни условия. Гласувах за доклада, защото той одобрява процеса на реформа, но няма да подкрепя никакви призови за отслабване на предложенията, приети от Базел. Освен това искам да предложа по-нататъшно проучване, когато е целесъобразно, на въздействието на мерките, за да се осигури тяхното пълно, решително и своевременно провеждане.

- Доклад: **Veronique De Keyser (A7-0245/2010)**

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Досега международната общност не беше безразлична, а извършваше многобройни дейности като проява на солидарност в подкрепа на населението, живеещо в Африка. Въпреки това степента на развитие в тази област е много по-ниска от тази на Запад. Ако приемем, че очакваната продължителност на живота на африканеца може да бъде дори 30 или 40 години по-малка от тази на европейца, можем да заявим, че това продължава да бъде сериозен проблем, дори сега. Колеги, подкрепям решенията, предложени в доклада на г-жа De Keyser, и искам да подчертая, че истинското решение на проблема на Африка се състои както в изграждането на основа за системата за здравеопазване, така и в предоставянето на незабавна помощ. Перифразирайки една известна поговорка, мисля, че „ако дадете на пациента лекарство, му помагате за един ден. Ако му предложите основите на система за здравеопазване, му помагате не само до края на неговия живот, но помагате и на децата му“. Именно поради тази причина подкрепям балансираната политика за предоставяне на средства.

John Attard-Montalto, Louis Grech и Edward Scicluna (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Делегацията на Партията на труда в Малта гласува в подкрепа на доклада относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен

машаб, в който се представят основни въпроси и приоритети за постигане на целите на хилядолетието за развитие и за намаляване наполовина на бедността до 2015 г. Освен това осъждаме факта, че в някои райони жените все още са подложени на генитално осакатяване, насилие и изнасилвания. Също така напълно одобряваме въпросите, засегнати в доклада, особено най-неотложните проблеми в здравеопазването в държавите от Африка на юг от Сахара, както и общия въпрос как да се подобрят условията за обслужване в здравеопазването и системите за социално осигуряване там. Моята делегация обаче не одобрява това, че в параграф 6 от доклада се споменава за насърчаване на абортите.

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) В настоящия доклад се разглеждат редица въпроси. Безпокойство поражда обаче параграф 6, който засяга абортите. Аз съм против абортите и не мога да подкрепя документ, в който се насърчават тези практики. Поради това реших да гласувам против изменения доклад.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE), *в писмена форма.* – (SV) Днес, 7 октомври 2010 г., консерваторите от Швеция гласуваха против доклада (A7-0245/2010) относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб. Въпреки това искаме да подчертаем, че според нас докладът разглежда тема от жизненоважно значение – достъпът до здравни грижи е основна предпоставка за развитието. Стотици хиляди деца от Африка на юг от Сахара умират всяка година от болести, които не са смъртоносни за никой, който има достъп до основни здравни грижи. Според нас обаче докладът не предоставя отговор на въпроса как следва да се осигурят те. Факт е, че гражданското общество е играло, и в много държави продължава да играе, изключително важна роля като доставчик на грижи. Категоричното отхвърляне на работата, извършвана от частни доставчици на грижи и неправителствени организации, не е правилният подход към проблема от страна на тези, които са загрижени за благоденствието на бедните. Същевременно искаме да подчертаем, че, разбира се, подкрепяме текста в доклада относно репродуктивното здраве на жените и осъждането на гениталното осакатяване и ужасните прояви на насилие, на които жените все още са подложени.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Според мен основното достойнство на резолюцията относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб е, че тя разглежда темата въз основа на специфичните особености на въпросния регион. Съществува истински проблем с налагането на модел за организиране на системи за социална защита, който е специфичен за западната цивилизация при съвсем различни условия. Много проекти, предназначени за развиващи се страни, са се проваляли поради възприемането на абсолютистки, западно-центристки подход както от страна на Европа, така и на Съединените щати. Това доведе до прехосване на ресурси и създаване на допълнителни проблеми за въпросните държави. Специфичното положение в този регион прави още по-безспорно твърдението, че не можем да считаме здравето за стока. Следователно е необходимо да се определят видовете здравни грижи, които могат да се предоставят с нестопанска цел, въз основа на ценностите на солидарността и демокрацията. Постигнатият във времето напредък, включително чрез финансово участие на държавите-членки, може да се обезсмисли с възприемането на прибързан подход, основаващ се на търговски съображения. Според мен резолюцията разглежда въпроса по справедлив, последователен начин, поради което гласувах в нейна подкрепа.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепям настоящия доклад, който се стреми, в светлината на ангажиментите на ЕС за постигане на Целите на хилядолетието за развитие и намаляване наполовина на бедността до 2015 г., да засегне

най-неотложните проблеми в здравеопазването в държавите от Африка на юг от Сахара и въпроса кои системи могат да бъдат въведени за тази цел.

В доклада се прави анализ как могат да се организират универсални, достъпни и на приемлива цена системи за здравеопазване и как можем да споделим най-добри практики от европейския опит. По-специално, в доклада се разглеждат взаимоспомагателните здравноосигурителни каси, които вече са установени и са доказали ефективното си функциониране в няколко африкански държави.

Целта на взаимоспомагателните здравни каси не е да заместят държавата; те по-скоро предлагат алтернатива за преодоляване на пречките пред достъпа до здравни грижи и осигуряване на по-добър достъп до качествени здравни грижи на всички граждани, независимо от доходите им. В действителност те съумяха да създадат условия за осигуряване, съобразени със социално-икономическите характеристики на населението от сивата икономика, което остава изключено от официалните схеми и от търговското осигуряване, и следователно представляват подходящо решение за постигане на целта за всеобхватно покритие в държавите с ниски и средни доходи.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Африка е изтощена от последиците от кризата, природните бедствия, крайната бедност, войните и епидемиите и поради това трябва незабавно да помогнем за въвеждането на устойчива политика за здравеопазване. Ето защо подкрепих доклада, който предлага системи за здравеопазване, финансирани чрез съчетаване на държавни ресурси, международна солидарност и участие на гражданите. За да се постигне това, европейските държави трябва да спазват обещанията си да отделят най-малко 0,7% от БВП за сътрудничество през 2010 г. ЕС трябва да подкрепи съществуващите многобройни инициативи за взаимоспомагателни каси, чиято цел е да се подобри достъпът до здравни грижи. Държавите-членки се призовават да предложат своя експертен опит и по-голяма техническа и финансова помощ на правителствата на развиващите се страни с цел да се въведат и да се разширят системите за социална сигурност. И накрая, Европейската инвестиционна банка също трябва да изиграе роля чрез гарантиране на кредити, съфинансиране на инвестиции в клиники и поемане на част от възнаграждението на здравните специалисти. Единствено чрез тези съвместни усилия Африка ще може да се ползва от устойчива система на здравеопазване, която е достъпна за всички.

Harlem Désir (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Укрепването на системите за здравеопазване в държавите от Африка на юг от Сахара е изключително важен аспект на политиките за развитие. Преодоляването на недостатъците в системите за здравеопазване ще окаже въздействие и върху здравеопазването в цял свят посредством по-добро обучение на здравни специалисти, подходящи кампании за превенция и намалени разходи за лечение. Това ще допринесе за ограничаване на сериозните епидемии като СПИН, туберкулоза и дизентерия. Не е приемливо частни дружества да възпрепятстват достъпа до здравни грижи заради печалби и е още по-неприемливо консервативни религиозни движения да отхвърлят политиките за сексуално и репродуктивно здраве и да подлагат на съмнение правото на аборт, като така поставят в риск здравето на милиони жени. За да се усъвършенстват системите за здравеопазване в държавите от Африка на юг от Сахара и по целия свят, е изключително важно Европейският съюз да работи съгласувано с останалата част на международната общност. По-специално, неговата роля е да насърчава създаването на взаимоспомагателни здравноосигурителни структури с нестопанска цел, основаващи се на солидарността, които позволяват стимулирането на достъпа до качествени здравни грижи. Ето защо подкрепям приемането на доклада на г-жа De Keyser.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) Важно е хората в държавите на африканския континент да имат достъп до здравни грижи. Поради това е добре, че провеждаме разискване относно здравноосигурителните системи и начините за организиране на здравеопазването в държавите, в които доходите са ниски.

За съжаление, тонът и подходът в доклада биха могли да бъдат доста по-добри. Например, за съжаление, в Европа все още съществуват идеи, които правят възможно написването на изрази като „като има предвид, че при вида на социалните и хуманитарни условия, при които живеят някои населения, гражданите не винаги разбират понятието взаимоподпомагане“.

Също така считаме, че в някои отношения докладът има остаряло отношение към частното здравно осигуряване и независимите доставчици на здравни грижи. В някои части на Африка сега е от жизненоважно значение тези независими доставчици да могат да продължат да функционират, за да се предлагат изобщо някакви здравни.

Въпреки тези недостатъци, считаме, че целта на доклада е положителна и че той включва няколко добри инициативи. Ние също искаме да подкрепим прогресивните сили, действащи в организациите за помощ, защитаващи правото на жените на репродуктивно здраве. Поради това решихме да гласуваме в подкрепа на доклада.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб, тъй като в него се потвърждава, че е необходимо международната общност да изпълни ангажиментите си по отношение на Целите на хилядолетието за развитие и Европейският съюз да изпълни обещанието си да разшири своята подкрепа за здравните услуги в държавите от Африка на юг от Сахара. Искам да подчертая значението на подкрепата за развитието на устойчиви модели за взаимоподпомагане, които следва да се основават на солидарността – между севера и юга и сред техните членове – но които в дългосрочен план следва да се стремят към постигане на независимост и да се финансират сами.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Държавите от Африка на юг от Сахара продължават да бъдат регионът с най-ниска очаквана средна продължителност на живота (ОСПЖ) при раждане (от 20-е държави с най-ниска ОСПЖ 19 са в Африка) и най-високо равнище на смъртност и равнище на смъртност на майки и деца. Това също е регионът с най-висок процент на смъртните случаи, дължащи се на HIV-инфекция, като в няколко държави коефициентът при възрастното население надвишава 15%. Тези данни могат да се разглеждат единствено като шокиращи и насочват вниманието ни към неотложната необходимост хуманитарната помощ за тези държави да се насочва правилно към областта на здравеопазването и предоставянето на основни здравни грижи на най-силно неблагоприятните общности. В това отношение, Европейският съюз и отделните държави-членки трябва да изиграят своята роля не защото положението на крайна необходимост може да се дължи на колониалното минало на африканския континент, както се твърди в доклада, а защото ние европейците сме свързани с Африка чрез специални отношения на приятелство и солидарност, което не трябва да се забравя.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Сериозните проблеми и крайната необходимост на африканските хора от здравеопазване са безспорни, както и значението на ефективната намеса от страна на развитите страни с цел да се осигурят по-добри условия на живот на континент, белязан от редица бедности, от природни бедствия до войни, конфликти и потиснически диктатури. Въпреки това е неприемливо тази кауза да се използва за

прибързано въвеждане на основни и безспорни човешки ценности, като например правото на живот. Налагането на нови, водещи до разделение понятия, няма да допринесе за решаването на проблемите на слабо развитата Африка. Поради това гласувах против доклада.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) В доклада се съдържат аспекти, които считаме за важни, като например убеждението, че здравето не е стока и изразената загриженост поради „все повече нарастващата комерсиализация на здравеопазването“. Приветстваме това, че в него се защитава правото на жените да контролират без ограничение въпросите, свързани с тяхното репродуктивно здраве, включително зачеване, противозачатъчни, аборт или предавани по полов път болести. Еднакво важен е фактът, че в него се изтъква проблемът с недостига на квалифицирани здравни специалисти в много африкански държави. Вместо да се стремят да задържат тези ресурси в техните държави на произход, няколко европейски държави допринесоха за задълбочаване на явлениято „изтичане на мозъци“ чрез привличане на много такива специалисти. Това, което би могло да се разгледа по-задълбочено в доклада, са посочените в него „външни фактори“, които „могат драматично да намалят възможността за действие на държавите (...) и могат сериозно да засегнат здравеопазването на населението“. Със сигурност не можем да пренебрегнем програмите за приспособяване, външния дълг или съкращенията и приватизацията, целящи постигане на жизнеспособност, включително в сектора на здравеопазването, в който вече има съществен недостиг. Не можем да пренебрегнем и начина, по който ЕС се опитва да наложи споразуменията за икономическо партньорство на всяка цена, които ще влошат състоянието на икономиките на тези държави дори повече.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Обменът на информация е важен, независимо от това в коя област се извършва той. В сектора на здравеопазването обаче е от жизненоважно значение държавите и регионите да обменят информация и по този начин ще бъде по-лесно да се установи кои аспекти са универсални, достъпни и на приемлива цена в региони, различни от тези, за които са били предназначени първоначално. Във връзка с това приветствам доклада, тъй като той представя най-добра практика от европейския опит и можем да видим в кои области е приложима тя в държавите от Африка на юг от Сахара.

Giovanni La Via (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Подкрепих доклада относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб, тъй като считам, че е важно да защитим правото на здравеопазване като основно право на човека. За съжаление, е добре известно, че очакваната продължителност на живота на един африканец е най-малко с 30 години по-малка от тази на един европейец и дори само тази разлика поставя на сериозно изпитание модела на солидарност между севера и юга. Също така е известно, че по-голямата част от африканците, живеещи на юг от Сахара, особено тези, които живеят в селски райони, не могат да си позволят разхода за лекарства. В доклада, който гласувахме днес в Парламента, се изразява предпочитание към устойчиви услуги за здравеопазване, финансирани или чрез публични фондове, или посредством международна солидарност. Всъщност в това отношение Европейският съюз може да играе важна роля, като предприеме подходящи действия за създаване на основите на прозрачна система за финансиране въз основа на здравни показатели, отразяващи действителните потребности на населението. Освен това считам, че е необходимо да продължи изпълнението на програми за повишаване на информираността на населението относно превенцията и ранното диагностициране на болестите, като накрая искам да подчертая основната роля, която трябва да имат органите на място в тази област.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Задължително е да продължим да обединяваме усилията си, така че инвестициите, които прави Европейският съюз за системите за

здравеопазване в държавите от Африка на юг от Сахара, да се прилагат ефективно с цел трайно намаляване на огромното неравновесие, което съществува понастоящем между този и останалите континенти, особено по отношение на ражданията, очакваната продължителност на живота и равнището на заразяване с HIV.

Важно е обаче да отправим предупреждение към управниците на тези държави да използват наличните средства по предназначение и да гарантират, че те не се отклоняват за други видове дейности, тъй като лошото управление в някои държави често води до задълбочаване на проблемите в системите за здравеопазване. Искам също да отбележа, че раждаемостта следва да продължи да се запазва и насърчава в тези държави, а доброволното прекъсване на бременността не следва да бъде лесно. Макар че със сигурност следва да зачитаме правата на жените, честата практика на прекъсване на бременността не следва да бъде основният фактор, определящ раждаемостта. Ето защо гласувах по този начин.

Louis Michel (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепям доклада относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб. Здравето не е стока. След доклада за 2010 г. относно Целите на хилядолетието за развитие и предвид оставащите пет години до крайния срок отговорност на всеки от нас е да подкрепи държавите, които са ни партньори, в изпълнението на техните национални политики за здравеопазване. Средствата, изразходвани за здравеопазване, не са разход, а важна инвестиция за устойчивото социално-икономическо развитие на тези държави.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Как можем да приемем факта, че очакваната продължителност на живота на един африканец и на един европеец може да се различава с 30 или 40 години? Има много фактори, като лошо управление, природни бедствия и крайна бедност, които допринасят за създаването на тревожно положение; положение, в което здравните показатели в Африка са едни от най-обезпокоителните в света. Както се посочва в доклада, според Световната банка е малко вероятно развиващите се страни да могат скоро да финансират собствените си национални системи за здравеопазване от данъчни постъпления. Във връзка с това системите с нестопанска цел, получаващи смесено финансиране от държавни ресурси, международното подпомагане и от участието на обществеността биха могли да спомогнат за преодоляване на огромното предизвикателство на здравеопазването в Африка на юг от Сахара. Трябва да признаем, че няколко африкански държави вече се включиха в някои обнадеждаващи инициативи с помощта на международната общност. Европейският съюз обаче има специална роля във въвеждането на солидарни здравни структури, като предоставя напътствия, финансира системите за основни здравни грижи заедно с достъп до лекарства. Освен това Съюзът трябва да подкрепя програми за образование на населението относно превенцията и ранното диагностициране на болестите.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) В доклада се разглежда липсата на здравно осигуряване в държавите от Африка на юг от Сахара, което ошетява по-голямата част от населението при получаването на достъп до здравни грижи. Хората, които получават здравни грижи, са тези, които могат да си позволят разходите. Огромна част от населението на юг от Сахара, особено в селските райони, не може да се справи с разходите за здравни грижи и дори за генеричните лекарства, въпреки предоставянето на услуги от страна на неправителствени организации и други правителствени програми, предлагащи услуги. Поради това основното послание на доклада е да се въведе здравно осигуряване, основаващо се на солидарна система, за да се осигури възможност на населението за достъп до здравни грижи. Във връзка с това в доклада се призовава Комисията

да поддържа и насърчава здравноосигурителната система чрез обединяване на публични органи, всички заинтересовани страни и донори.

Licia Ronzulli (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Почти 10 милиона деца под петгодишна възраст умират всяка година, като 4 милиона от тях са новородени бебета на по-малко от един месец. Детската смъртност се среща почти изцяло в бедните държави, предимно в държавите от Африка на юг от Сахара. И до ден днешен всяка минута по света умира една жена от усложнения, свързани с бременност или раждане. Основните причини са кръвоизливи, инфекции и хипертонични кризи. Статистически данни на Световната здравна организация показват, че рискът от смърт поради бременност е 36 пъти по-голям за жените в развиващите се страни в сравнение с този при жените, живеещи в развити държави. През последните няколко години броят на смъртните случаи е намалял с 34%, но тази статистическа стойност е под половината от стойността, която се изисква за изпълнение на Цел 5 от Целите на хилядолетието за развитие. Необходимо е да се обърне по-голямо внимание на помощта за хората, изложени на по-голям риск, а именно жените, които живеят в селски райони, и най-бедните семейства, етническите малцинства и групите на коренното население, както и хората, живеещи в конфликтни райони, като трябва да има повече инвестиции в системите за здравеопазване, за да се гарантира предоставянето в крайна сметка на по-добро качество на здравните услуги за всички.

Alf Svensson (PPE), *в писмена форма.* – (SV) На днешното гласуване в Европейския парламент гласувах против изготвения по собствена инициатива доклад относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб. В доклада се разглежда жизненоважна тема – ясно е, че достъпът до здравни грижи е основна предпоставка за развитие. Стотици хиляди деца от Африка на юг от Сахара умират всяка година от болести, които не са смъртоносни за някого, който има достъп до основни грижи. Това е позор за нас в развития свят. Необходимо е помощ, насочена към осигуряване на достъп до здравни грижи. Според мен обаче докладът не съдържа приемливи отговори на въпроса как трябва да се постигне това. Факт е, че в историята гражданското общество, по-специално религиозните организации, е играло и в много държави на юг от Сахара продължава да играе много важна роля като доставчик на услуги. Да се постъпи като в доклада и категорично да се отхвърли работата, извършвана от частните доставчици на грижи, със сигурност не е правилният подход за тези, които действително са загрижени за благосъстоянието на бедните. Поради това гласувах против доклада.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма.* – (FR) С резолюцията относно здравните системи в страните от Африка на юг от Сахара и здравеопазването в световен мащаб Европейският парламент „припомня правото на жените да контролират без ограничение въпросите, свързани с тяхното репродуктивно здраве, независимо дали се отнася до зачеване, противозачатъчни, аборт или предавани по полов път болести“. Въпреки това изразявам съжаление поради факта, че тази мярка беше приета с малко мнозинство – 313 срещу 229 гласа. Става въпрос за основно право, за което са се борили и все още се борят хиляди жени в Европа и по целия свят, често рискувайки живота си. Въпреки че изразявам дълбоко съжаление от позицията, възприета от по-малка част от моите колеги, съм изключително доволен от днешното гласуване.

- Предложение за резолюция: Политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. (B7-0539/2010)

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) аз и моите колеги считаме, че трябва да се възползваме от успехите на регионалната политика на Европейския съюз. Това означава,

че тя ще трябва да претърпи еволюция, а не революция. Трябва да продължи да бъде стабилна, добре финансирана политика, истински лост за икономическо развитие на всички наши региони. Искаме опростени правила не само на думи, но и на дела. Считаме твърдо, че най-отдалечените градове и региони трябва да получат специално внимание. Работих по резолюцията както в работната група, така и в парламентарната комисия по регионално развитие, и осигурих значителен напредък на два фронта: да се обърне по-голямо внимание на нуждите на потенциалните бенефициери и БВП да не се счита ненужно за неприкосновен. Считам, че БВП следва да остане основният критерий за разпределянето на финансовите средства, но трябва да разгледаме и други критерии. Доволна съм от постигнатия компромис и затова гласувах в подкрепа на текста. Приемайки резолюцията с преобладаващо мнозинство, обединихме усилията си и изпратихме много ясно послание на Европейската комисия и европейските министри.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. Текстът включва важни твърдения, като например необходимостта след 2013 г. да се запази политиката на сближаване, която е необходимо условие за съюза на държавите-членки. Считам, че трябва да сме много внимателни по отношение на искането, в рамките на втория стълб от Общата селскостопанска политика (ОСП), развитието на селските райони да се координира с целите за развитие на сближаването и да се управлява на регионално равнище, така че да се гарантира неговото адаптиране към съществуващите потребности. Напълно възможно е да се постигне регионална адекватност с възможности за договаряне без задължителен инструмент. Абсолютно съм съгласен, че политиката на сближаване не трябва да се национализира повторно. Политиката на сближаване не трябва да бъде нито национална, нито регионална. Тя трябва да бъде европейска. Трябва да премине от политика на сближаване, основана на обединението на Европа, към политика на сближаване, основана на европейско планиране и развитие. Превръщането на Съюза в най-конкурентоспособния регион в света в икономическо и социално отношение и в най-устойчивия екологично: това е амбицията, свързана с Европа на резултатите, която гражданите очакват.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) Политиката на сближаване на ЕС цели да намали различията между равнищата на развитие на европейските региони и да постигне икономическо и социално сближаване, което е много важно за живота и развитието на селските общности. Гласувах в подкрепа на резолюцията и е важно ЕС да продължи да подкрепя устойчивото развитие в селските и отдалечените региони. Ирландия е получила около 10 милиарда евро от 1973 г. насам от Европейския регионален фонд. Подкрепям това, което резолюцията казва за внимателно обмисляне на значението на регионалното развитие, за отразяването му в бюджета на ЕС, както и за насърчаването на стабилна европейска регионална политика с подходящо финансиране за постигане на социално, икономическо и териториално сближаване. Политиката на сближаване след 2013 г. трябва да отговаря на нуждите на европейските региони, да помага на общността на ЕС да расте и да процъфтява. Тя трябва да бъде опростена и прозрачна. Трябва да има взаимодействие с политиката за регионално развитие и координиран подход, управляван на регионално равнище, за да се постигнат специфичните политически цели и средствата да се разпределят справедливо.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепих резолюцията. Политиката на сближаване е особено важна част от политиката на ЕС, която цели да намали различията между равнищата на развитие на европейските региони и да гарантира икономическо, социално и териториално сближаване. Ефективното прилагане на регионалната политика

има висока добавена стойност за целия ЕС и за икономическия му растеж. Европейският парламент често изразява своята позиция, че политиката на сближаване се развива на фона на глобални предизвикателства, които имат различно въздействие върху регионите на ЕС. Поради това е необходимо основно да се подобри цялостната координация на политиката на сближаване на равнище ЕС. В действителност сложността и тежестта на изискванията и правилата на политиката на сближаване са една от основните пречки пред разгръщането на потенциала на тези инструменти. За да се гарантира постигането на целите на политиката на сближаване, в прилагането ѝ трябва да има достатъчно гъвкавост, така че да се адаптира към специфичните характеристики на отделните региони, за да могат да преодолеят специфичните икономически и социални затруднения.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Политиката на сближаване е най-ефективният наличен инструмент за прилагане на европейските политики на регионално равнище. Предложението за резолюция, прието днес, съдържа важни аспекти за установяване на тясна връзка с целите на стратегията „ЕС 2020“. Бюджетната рамка за периода 2014-2021 г. трябва да подкрепя амбициозна политика на сближаване по отношение на отпуснатите средства. Освен това с оглед на въздействието на икономическата криза върху по-слабо развитите региони, цел „Сближаване“ трябва да запази приоритетното си значение и в бъдеще. В случая с Румъния прилагането на политиката позволява сближаването с другите държави-членки на ЕС, особено след като всички осем региона в моята страна могат да се възползват от структурните фондове. Привличането и най-доброто използване на тези средства би довело до 1.5% ръст на БВП през следващите пет години. Но в резултат на ниския административен капацитет на отдели в министерствата, процентът на усвояване остава един от най-ниските в Европа. Ето защо смятам, че е полезно да се реорганизируют съществуващите административни структури на министерско равнище и да се прилагат строги критерии при подбора на персонала. Освен това считам, че макрорегионалните стратегии, като стратегията за региона на река Дунав, трябва да бъдат запазени като приоритетни аспекти на политиката.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото Европейският съюз сега трябва да започне да планира как да финансира и координира политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. Съгласна съм със становището на Европейския парламент, че сега трябва да планираме и разпределим средствата на ЕС, предназначени за структурните фондове, така че в новия дългосрочен финансов период да се заделят достатъчно средства за гарантиране на хармоничното развитие на всички региони в ЕС. Европа е обединена и затова е много важно да се постигне целта на политиката на сближаване – да се намалят различията между равнищата на развитие на европейските региони и да се гарантира икономическо, социално и териториално сближаване. Съгласна съм със становището на Парламента, че политиката на сближаване следва да бъде ориентирана към резултатите в по-голяма степен и че трябва да се стремим към още по-голяма ефективност и полезност, защото само тогава политиката ще стане по-удобна и изгодна за потребителите. За да го постигнем, трябва основно да подобрим административните процедури, да засилим финансовия контрол, да координираме националните и регионалните процедури и да ги направим по-гъвкави и опростени. За да постигнем целите на стратегията „Европа 2020“, трябва да приложим политиката на сближаване и регионалната политика и да гарантираме, че тя е независима и обхваща всички региони в Европа.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Важно е да се увеличи бюджетът на ЕС, но също така е важно да се подобри гъвкавостта и опростяването на правилата за

използване, за да има по-добро изпълнение на бюджета. ЕС следва да има политически приоритети, които допринасят за икономическия растеж и за създаването на повече и по-добри работни места, както и политики, които допринасят за конкурентоспособността, като например научните изследвания и иновациите.

Призовавам структурата на политиката на сближаване за периода след 2013 г. да предлага прост, справедлив и прозрачен преходен режим, който отчита натрупания опит и последните тенденции в социалното и икономическото положение на съответните региони и който да им позволява да продължават по своя път към растежа и развитието. Бюджетът на ЕС следва да бъде изготвен във връзка с европейския политически дневен ред. Например енергетиката е в дневния ред на всички европейски лидери, но инвестираме четири пъти по-малко в научни изследвания, отколкото през осемдесетте години на миналия век. Считаю, че стратегията 2020 на Европейския съюз е добра отправна точка и добра работна основа.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Считаю, че Европейският социален фонд следва да остане част от регулаторната рамка на общите разпоредби относно средствата по политиката на сближаване. Но смятам, че трябва да функционира съобразно свои собствени правила.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) От основаването си Европейският съюз насърчава мира и благосъстоянието, пространството на свобода и сигурност и единния пазар като основни ценности, както и социалното, икономическото и териториалното сближаване чрез устойчиво развитие. Тези ценности, с които се гордеем, следва да продължат да ръководят процеса на европейската интеграция и в бъдеще, очевидно заедно с политиката за регионално развитие. 2013 г. е съвсем близо.

Следователно усилията на всички са важни за постигането на целта, тъй като сегашната ситуация в Европа е доста сложна и е в процес на сериозни промени след приемането на Договора от Лисабон. Неблагоприятният световен климат също пренасочи приоритетите на ЕС към специфични или икономически проблеми, които трябва да бъдат решени, но които не могат да отвлекат вниманието от принципите, залегнали в европейската регионална политика. Структурата на политиката на сближаване след 2013 г. следва ясно да отрази факта, че политиката на сближаване не е политика на преразпределение на финансови ресурси между държавите-членки и регионите. По-скоро тя е или би трябвало да бъде политика, насочена към социалното, икономическото и териториалното развитие на ЕС.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) С приемането на резолюцията относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г., Европейският парламент подкрепи исканията на регионите, които се събраха сега в Брюксел за „Дните на отворените врати“. Парламентът иска да даде ясен политически сигнал преди петия доклад за сближаването, който трябва да бъде представен през ноември и който ще определи основните цели на регионалната политика на ЕС след 2013 г. Настоящата социална криза придава специално измерение на политиката за регионално развитие. За да продължат регионите да се борят с периода на реструктуриране на икономиката, те се нуждаят от подходящ бюджет. За да се гарантира успехът на стратегията „ЕС 2020“, регионите също трябва да бъдат по-ангажирани и Европейската комисия трябва да продължи да опростява процедурите за достъп до средствата. И накрая, политиката на сближаване се нуждае и от по-добра комуникация, за да могат европейските граждани да разберат важната роля на структурните фондове в големите проекти за регионално и социално сближаване. Това е една от инициативите на местно равнище, които Европа трябва да насърчава.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. Прилагането на политиката на сближаване, която допринася за стабилен, устойчив икономически растеж и за създаване на работни места в Европейския съюз, е от съществено значение за успеха на стратегията „Европа 2020“. Въпреки че е важна за постигането на целите на стратегията, политиката на сближаване и регионалната политика следва да бъде независима и да предоставя рамка за установяване на тясно взаимодействие между всички европейски политики.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Както съм казвал и друг път, политиката на сближаване на ЕС е от жизненоважно значение за намаляване на различията между отделните региони на ЕС-27, за облекчаване на дисбалансите и за насърчаване на европейската конкурентоспособност. Важно е да се подпомогне развитието на най-необлагодетелстваните региони, да се повиши ефективното разпределяне на средства за иновации, технологии и образование и да се прилагат мерки за стимулиране на заетостта и конкурентоспособността по-специално. Целите на „Европа 2020“ също следва да бъдат движещата сила в тази област и затова приветствам препоръката за насърчаване на по-добро използване на наличните ресурси за техническа помощ, за да се увеличи капацитетът на малките и средните предприятия и на неправителствените организации.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Целта на политиката на сближаване е намаляване на различията между равнищата на развитие на европейските региони и мобилизиране на потенциала за растеж за постигане на икономическо, социално и териториално сближаване. Въпросната политика доказва значението си за процеса на европейската интеграция, модернизацията и устойчивото развитие, които, в съответствие с духа на договорите, изискват прилагането на регионална политика на равнище ЕС в цялата територия и във всички региони на ЕС.

Най-отдалечените региони, граничните региони, регионите с особени географски характеристики, както и тези, които са изправени пред особени предизвикателства, свързани с развитието, трябва да продължат да се възползват от конкретните разпоредби. Текущото натрупване на дългосрочни и краткосрочни предизвикателства, пред които е изправен Европейският съюз, води до приемането на стратегията „ЕС 2020“, за да се създаде рамка, благоприятна за стабилния и устойчив икономически растеж и създаването на работни места в Европа. Прилагането на политиката на сближаване е от съществено значение за успеха на стратегията. Искам да подчертая факта, че териториалното сближаване предполага подход, насочен към териториално развитие, така че трябва да има и достатъчно гъвкавост за приспособяване към специфичните регионални характеристики и подкрепа за по-слабо развитите региони в усилията им да преодолеят социално-икономическите затруднения.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Резолюцията има няколко положителни страни, особено когато настоява за политиката на сближаване, която цели намаляване на различията между равнищата на развитие на европейските региони и мобилизиране на потенциала за растеж за постигане на икономическо, социално и териториално сближаване.

Това е област, която улеснява постигането на модернизация и устойчиво развитие, показвайки известна солидарност. Поради това следва да получи по-голямо внимание. От съществено значение е регионалното измерение да бъде взето изцяло предвид в предложеното преразглеждане на бюджета на ЕС и на бъдещата финансова рамка, защото в противен случай ще бъде трудно да се постигне социално, икономическо и териториално сближаване.

Политиката на сближаване трябва да се адаптира към най-отдалечените региони, посочени в член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз, чрез приемането на специфични мерки. Комисията трябва да предложи постоянни мерки, подкрепени от подходящо финансиране, които могат да се приспособят към потребностите на всеки от най-отдалечените региони, за да им помогне да преодолеят своите постоянни затруднения. Граничните региони, регионите с особени географски характеристики, както и тези, които са изправени пред особени предизвикателства, свързани с развитието, също трябва да продължат да се възползват от конкретните разпоредби. Но не искаме политиката на сближаване да бъде подчинена на приоритетите на стратегията „ЕС 2020“, която набляга на „конкурентоспособност“, „дерегулация“, „приспособимост“ и „предприемачество“ винаги за сметка на сближаването и конвергенцията.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), в писмена форма. – (GA) В момента се решава бъдещето на политиката на сближаване, докато безработицата расте, а публичните финанси се свиват в цяла Европа. Възможно е БВП в граничния западно-централен регион в моята държава например отново да падне до 75-100% от европейския БВП. Трябва да се въведат мерки за периода след 2013 г., които отчитат промененото икономическо положение в Ирландия и в посочения регион по-конкретно. В центъра на вниманието на програмите по Цел 2 трябва да бъде изграждането на капацитета на регионите, с цел да се допринесе ефективно за развитието на по-зелена, по-интелигентна и по-устойчива икономика в Ирландия и в останалата част на Европа. Регионалните полети в посочения регион са икономически и социално необходими. Следователно трябва да се запази публичното финансиране на услугата, тъй като тези вътрешни полети не могат да съществуват без тези средства. Трябва да се запази подкрепата на ЕС за трансграничното сътрудничество. Трансграничното сътрудничество разполага с потенциала да се справи с разпокъсаността на пазара на труда, търговските мрежи и инфраструктурата в граничните региони.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Политиката на сближаване е един от основните принципи на европейската интеграция, тъй като осигурява еднакво развитие и намаляване на различията в рамките на ЕС, като същевременно защитава социалното и териториалното сближаване. Договорът от Лисабон укрепи политиката на сближаване и е в наш интерес бъдещата политика на сближаване да стимулира потенциала за развитие на целия ЕС, да насърчи по-голяма конкурентоспособност на европейската икономика и да подобри качеството на живота ни.

Mario Mauro (PPE), в писмена форма. – (IT) Като следствие от създаването на стратегията „Европа 2020“ в рамките на Съвета и след приемането в рамките на парламентарната комисия по регионално развитие на документ относно бъдещата политика на сближаване, имаме подходящ и навременен доклад, насочен към възстановяване на централната роля на политиката на сближаване. Докладът правилно подчертава значението на регионалното измерение след въвеждането, съгласно новия Договор, на допълнителен териториален статут за икономическото и социалното сближаване и се позовава на основните принципи на политиката на сближаване – управление на различни равнища, партньорство и интегриран подход. Поради всички тези причини ще гласувам в подкрепа на доклада.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Без категорична политика на сближаване като настоящата ЕС нямаше да успее да намали съществуващите дисбаланси между географските региони в по-неравностойно положение и всички други региони. Утвърждаването на политиката на този етап, когато кризата причинява известно забавяне в трудната задача за намаляване на дисбалансите, е от жизненоважно значение за постигане

на целите, очертани в стратегията „ЕС 2020“, и за един от основните стълбове на ЕС – солидарността, която вече позволи развитието и напредъка на повечето европейски региони.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Искам да изразя искреното си уважение към г-жа Hübner и да ѝ благодаря за резолюцията, която тя изготви от името на комисията по регионално развитие. Резолюцията повдига точно навреме въпроса за средствата на ЕС, предназначени за регионално развитие, и за осигуряването на среда, в която средствата могат да се прилагат по-гъвкаво, като се отчитат географското положение на държавите и основните показатели за икономическата им ефективност. За съжаление, в моята държава, Латвия, средствата, предназначени за политиката на сближаване, се прилагат по много неефективен начин. Корупцията сред длъжностните лица в латвийското Министерство на икономиката и в Министерството на регионалното развитие, както и в органите за местно самоуправление на практика възпрепятстват и инициативите на физическите лица, и всички мерки за ефективно използване на финансовите ресурси на ЕС. Поради липсата на информационна кампания в Латвия по отношение на средствата за сближаване населението на практика не познава възможностите, предлагани от ЕС. Гласувах в подкрепа на резолюцията, за да мога да я използвам да обясня на някои латвийски министри и държавни служители, че е време за работа в ЕС, разбира се, в полза на Латвия. Пропускането на възможностите за обновяване на Латвия е престъпление срещу бъдещите поколения.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Системата на политиката на сближаване на ЕС предоставя подкрепа за по-бедните региони да стигнат същото равнище като богатите региони. Тя е предназначена да се използва за балансиране на последствията от неравномерното икономическо развитие. Но трябва да гарантираме, че финансовите средства се разпределят за отделните региони по справедлив и прозрачен начин. Критериите, използвани във връзка с изплащането на субсидии, също следва да бъдат ясно определени. Трябва да обърнем повече внимание на периферните селски райони. Гласувах против резолюцията, защото не посочва достатъчно ясно до каква степен ще се наблюдават субсидиите и каква формула ще се използва, за да се определи как ще се разпределят.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Предложението за резолюция относно политиката на сближаване и регионалната политика на Европейския съюз след 2013 г. е ясен сигнал от Европейския парламент до Европейската комисия за минималните изисквания към проектирането на политиката в следващия програмен период. Целта на политиката на сближаване е намаляване на различията между равнищата на развитие на европейските региони и повишаване на потенциала за растеж за постигане на икономическо, социално и териториално сближаване. Политиката на сближаване, която е израз на европейската солидарност, играе изключително важна роля в програмата „Европа 2020“. Ефективното ѝ прилагане е от съществено значение за по-нататъшното модернизиране и за гарантирането на траен, стабилен икономически растеж и създаване на работни места в Европа. Тя е предназначена също за повишаване на конкурентоспособността и за подобряване на качеството на живот на гражданите на ЕС. Категорично подкрепям отхвърлянето на всички опити за повторно национализиране на политиката на сближаване или за разделянето ѝ на сектори и разпиляването на ресурсите. Следва да се обърне внимание на необходимостта от управление на различни равнища и на значението на сътрудничеството с регионите, за да бъде политиката на сближаване възможно най-удобна за потребителите, както и на необходимостта от по-добра координация на развитието на селските райони с целите за развитие на сближаването.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (FR) Целта на политиката за регионално сближаване е да осигури възможно най-добрите условия за благосъстоянието

на населението. За да се оцени политиката и да се подобрят решенията във връзка с разпределянето на европейските средства, ЕС трябва да разполага със социални и екологични показатели в допълнение към БВП. Икономическият растеж вече не е достатъчен като единствен критерий за вземане на решения. Политиката на сближаване е израз на солидарността между европейските региони. Децентрализираното ѝ управление е най-ефективният начин да се отговори на специфичните условия и изисквания на регионите и има решаващ принос за националните политики по заетостта. Затова твърдо се противопоставяме на плановете за повторно национализиране на управлението на Европейския социален фонд. Повторното национализиране не трябва да бъде единствената възможност за осигуряване на по-голяма тежест и видимост на фонда.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Целта за икономическо, социално и териториално сближаване между равнищата на развитие на регионите на Съюза е важно. С приемането на стратегията 2020 трябва да създадем рамка, благоприятстваща устойчивия икономически растеж и създаването на работни места. Резолюцията призовава също развитието на селските райони да се координира с целите за развитие на сближаването и да се управлява на регионално равнище, така че да се гарантира неговото адаптиране към съществуващите потребности. За съжаление, в разгара на кризата много селски райони в Европа изостанаха още повече и вследствие на това се обезлюдиха. Подобно положение причинява деградация на терена, която подсилва хидрогеоложката нестабилност. ЕС трябва да даде възможност на регионите да се намесят с целеви субсидии, насочени към повторно заселване на областите, засегнати от демографския срив. Само по този начин ще можем да гарантираме нови работни места и по-голямо регионално развитие.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Политиката на сближаване е основният стълб на европейската солидарност. Именно чрез политиката на сближаване постигаме целта за намаляване на регионалните различия и стимулираме хармонично развитие в целия Европейски съюз. Трябва да се създаде рамка за предстоящия период 2014-2020 г., която може да повиши ефективността на регионалната политика. Трябва да се насърчава управлението на различни равнища с по-голямо участие на регионалните и местните органи в процеса на вземане на решения, както постановява новият Договор от Лисабон, и при спазване на принципа на субсидиарност, тъй като решенията трябва да се вземат възможно най-близко до хората. Специфичните условия в най-отдалечените региони, като Мадейра, откъдето съм аз, не трябва да се забравят. Тези европейски региони са изправени пред специфични предизвикателства за развитието и трябва да продължат да се възползват в бъдеще от специални разпоредби относно прилагането на европейските политики. Също така е желателно да се прилагат и други показатели в допълнение към brutния вътрешен продукт, който трябва да продължи да бъде основният критерий за определяне на допустимостта за помощ в рамките на регионалната политика. Тези показатели трябва да отчитат специфичните характеристики на регионите, за да предоставят по-пълна картина на реалността във всеки регион.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Приветствам приемането на резолюцията, която определя насоките на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за програмния период 2014-2020 г. Считам, че обръщайки внимание на регионалния характер на ЕФРР, отново потвърждаваме необходимостта да се отчетат специфичните особености на регионите при прилагането на регионалната политика. При все това е от съществено значение управляващите органи да вземат предвид действителното положение в регионите и да създадат политика за ЕФРР, която наистина отговаря на потребностите на общностите и местните стопански субекти. Трябва да се признае, че управлението на ЕФРР

в нашите региони се характеризира със сериозни различия и затова призовавам стандартите в тази област да бъдат хармонизирани на европейско равнище. Също толкова важно е да се предложат повече възможности за промяна, в средносрочен план, на политиката в съответствие с икономическите и социалните условия и развитие на регионите, така че ЕФРР да може да осигури реална добавена стойност през програмния период. ЕФРР е според мен чудесен катализатор на растежа, заетостта и териториалното сближаване и трябва да се превърне във важен инструмент за ефективно подпомагане на проектите за структурно развитие в полза на обществото и на нашите региони.

Angelika Werthmann (NI), *в писмена форма.* – (DE) Докладът призовава за прост, справедлив и прозрачен преходен режим след 2013 г. Едно от ключовите предизвикателства пред политиката на сближаване и регионалната политика е изменението на климата, което ще окаже значително въздействие и върху регионите на Австрия, тъй като секторите, които ще бъдат засегнати е най-голяма степен, ще включват туризма, както и селското и горското стопанство. Както се посочва в предложението за резолюция, ограничените ресурси трябва да се съсредоточат върху основните приоритети и трябва да се намерят общи решения на общите проблеми.

- Предложение за резолюция: Бъдещето на Европейския социален фонд (B7-0535/2010)

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз предвижда, че: „При определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът взема предвид изискванията, свързани с насърчаването на висока степен на заетост, с осигуряването на адекватна социална закрила, с борбата срещу социалното изключване, както и с постигане на високо равнище на образование, обучение и опазване на човешкото здраве.“ Затова считам, че е важно да се повиши ефективността и прозрачността на Европейския социален фонд (ЕСФ), т.е. на социалното измерение на регионалната политика на ЕС. Средствата в размер на 10 милиарда евро, инвестирани всяка година в социална Европа (учене през целия живот, социално приобщаване, приспособяване на работниците и т.н.), трябва да се използват по начин, който съответства на целите на стратегията „ЕС 2020“, и да водят до истински напредък. ЕСФ трябва да остане неразделна част от регионалната политика на ЕС, за да се гарантира, че по-голямата диференциация на средствата не прави нещата по-сложни. Гласувах в подкрепа на текста, защото представя ясно въпросите и отправя твърд призив към Европейската комисия: ЕСФ трябва да се превърне в основен инструмент на политиките на ЕС.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Съгласен съм с резолюцията. Политиката за устойчив икономически растеж и създаване на работни места в Европа е от съществено значение. Прилагането на политиката следва да бъде подкрепено от реформи в образованието, професионалното образование и обучение и програмите за преквалификация, с цел да се приспособят към нуждите на трудовия пазар, и следва да получи подкрепата на малките и средните предприятия. Много е важно планираните инструменти да работят заедно координирано и като се допълват взаимно, за да се постигнат най-добрите резултати. На равнище ЕС Европейският социален фонд (ЕСФ) играе ключова роля за повишаване на заетостта и подобряване на условията на труд, както и по отношение на интеграцията на работниците на пазара на труда. Но подкрепата от структурните фондове е недостатъчна. За да се създаде ефективна и ефикасна система за финансиране на социални програми, помощта от структурните фондове трябва да се комбинира с други съществуващи програми, като например Европейския механизъм за микрофинансиране „Прогрес“, чрез който се

предоставят микрокредити на малки предприятия и се помага при учредяването на дружества, както и с други инструменти.

Elena Bănescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейският социален фонд е ключов инструмент за подпомагане на икономическото и социалното сближаване в държавите от ЕС. Максималната финансова помощ от фонда ще допринесе за укрепване на чувството за солидарност сред европейските граждани, особено в новите държави-членки. През периода 2007-2013 г. Европейският съюз отпусна приблизително 3,5 милиона евро от Европейския социален фонд за Румъния. Оперативните програми са насочени към две области. Първата е развитието на човешките ресурси, а втората е подобряването на инфраструктурата на обществените услуги и политиките по програмата „Развитие на административния капацитет“. В този контекст потенциалът на структурните фондове трябва да бъде укрепен чрез опростяване и подобряване на съответните процедури. Основната цел е да се подпомогнат държавите-членки да постигнат най-добрите възможности за работа и най-активно участие на гражданите. В бъдеще Европейският социален фонд ще трябва да играе важна роля в подкрепа на стратегията „Европа 2020“. Това определено ще изисква предприемане на действия на европейско и национално равнище.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Бъдещето на Европейския социален фонд очевидно ще зависи не само от подхода на европейските политици към бъдещето на континента, но и от извличането на положителен опит от миналото, което днес ни казва по-ясно от всякога, че моделът, прилаган досега от европейските институции в областта на заетостта, обучението и работата, е модел, който вече не съответства на потребностите на сегашната икономика. Стратегията „ЕС 2020“, заедно с основния ѝ инструмент – Социалния фонд, ще трябва да отчете факта, че единствените политики по отношение на заетостта и обучението, които могат да направят разходването на европейските средства устойчиво, са тези, които са непременно насочени към задоволяване на местните потребности и към укрепване и поддържане на малките и средните предприятия като крайъгълния камък на европейската икономика. В бъдеще ще трябва да обърнем много по-голямо внимание, отколкото досега, на Социалния фонд и цялостната стратегия „ЕС 2020“ по отношение на местното измерение и малките предприятия, които съставляват 99% от икономиката на Европа. В очакване, че гледната точка на Съюза по тези жизненоважни въпроси ще се промени, гласувам в подкрепа на резолюцията.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, внесена от парламентарната комисия по заетост и социални въпроси, защото е необходимо да се укрепи Европейският социален фонд (ЕСФ) и да се повиши неговата ефективност, по-специално по време на икономическата и социална криза, тъй като този фонд е един от основните финансови инструменти на Европейския съюз за борба с бедността и социалното изключване. Освен това е много важно да се подобрят финансовите процедури на ЕСФ, защото това ще даде възможност на държавите-членки да използват ЕСФ по-лесно и ефективно да инвестират в умения, заетост, обучение и преквалификация, с цел създаване на повече и по-добри работни места. Също така искам да обърна внимание на факта, че е много важно Комисията да разпределя средствата от ЕСФ по целенасочен начин, защото само тогава този инструмент ще помогне пряко на хората да получат работа, да намерят по-добри работни места, да преодолеят бедността, да избегнат социалното изключване и да водят пълноценен живот. Освен това само един по-ефективен и стабилен ЕСФ може да доведе до постигане на целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на заетостта и социалните въпроси и да допринесе за намаляване на безработицата и бедността в Европа.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *в писмена форма.* – (CS) Подкрепих резолюцията относно бъдещето на Европейския социален фонд поради няколко причини. Първо, оценявам факта, че резолюцията на Европейския парламент признава, че структурните фондове до голяма степен остават основен финансов инструмент за постигане на социалните цели. В същото време подкрепям искането, отправено към Комисията, подчертаващо необходимостта от взаимодействие с други програми и подкрепа за съгласуваността между многогодишните рамкови програми като „Дафне“, „PROGRESS“, Програмата за обществено здраве и програмата „Европа за гражданите“. Не по-малко важен е призивът към Комисията да засили потенциала на структурните фондове чрез опростяване, подобряване на процедурите и гъвкавост, с акцент върху социалното приобщаване, с цел да се помогне на държавите-членки да оптимизират резултатите от социалните политики и политиките по заетостта и да се осигури устойчив растеж. И накрая, подкрепих резолюцията на Европейския парламент, защото подчертава, че регионалната и социалната политика на ЕС са взаимосвързани и че за успеха на стратегията „Европа 2020“ е необходимо да се осигури ясна рамка за постигането на взаимодействие между всички европейски политики и структурните фондове, цел, която резолюцията предизвиква Комисията да постигне.

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският социален фонд играе жизненоважна роля за социалното сближаване, като помага за интегрирането на работниците в регионите на Европа. Дейността му в подкрепа на малките и средните предприятия, образованието и професионалното обучение е от съществено значение за успеха на стратегията „ЕС 2020“. Ролята на Европейския социален фонд обаче може да се засили още повече. Бъдещата архитектура на структурните фондове за периода 2014-2020 г. ще трябва да отчете специфичните характеристики на фонда. Могат да се предвидят някои корекции. Но е важно Европейският социален фонд да се запази в рамката на общите разпоредби относно структурните фондове, какъвто е случаят днес. Създаването на отделна регулаторна рамка неизбежно ще доведе до фрагментиране на европейските политики и до безсмислени усложнения за бенефициерите. Съгласуваността на европейската политика трябва да върви ръка за ръка с интегрирана визия за целите и средствата, което изисква по-голямо взаимодействие между финансовите инструменти. Следователно Европейският социален фонд следва да се запази в регулаторната рамка на общите разпоредби относно средствата, със собствени правила, разбира се, но в никакъв случай със собствен бюджет.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският социален фонд играе ключова роля за подобряване на възможностите за работа и кариера, адаптиране на уменията на работниците към нуждите на пазара на труда, интегриране на работниците на пазара на труда и укрепване на социалното приобщаване. Важно е държавите-членки да използват Европейския социален фонд да инвестират в квалификация, заетост, обучение и преквалификация, с цел създаване на повече и по-добри работни места.

Целите и задачите на стратегията „ЕС 2020“ могат да бъдат постигнати с използването на този инструмент с оглед подпомагане на малките и средните предприятия (МСП) и приспособяването на програмите в областта на образованието и професионалното обучение към нуждите на МСП. Трябва да се обърне по-голямо внимание на модернизиранието на системите на образованието и професионалното обучение, на достойните условия на труд, включително на борбата срещу несигурната и недекларирана заетост, на равенството между половете, на създаването на условия за постигане на равновесие между професионалния и личния живот и на осигуряването на възможности за навлизане на пазара на труда на лицата, които в момента са изключени от него.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах с „въздържал се“ по доклада, защото призовава Европейският социален фонд да бъде реформиран и укрепен, но го поставя в услуга на стратегията „ЕС 2020“. Всички знаем, че Европейският социален фонд „е създаден с цел намаляване на различията в равнището на благосъстояние и стандарта на живот в държавите-членки и регионите на ЕС и по този начин насърчава икономическото и социалното сближаване“. Но днес, докато икономическата криза изправя ЕС пред рецесия и безработица, затваряне на предприятия и заводи, бедност и социално изключване, въпреки обявяването на 2010 г. за година на борбата с бедността, тази цел е поставена под въпрос. Приоритетите на всички европейски фондове, включително на ЕСФ, трябва да бъдат преразгледани в полза на гражданите и обществата на Европа, а не да служат на стратегията „ЕС 2020“, която е продължение на очевидно провалилата се Лисабонска стратегия. Някои точки от доклада, като например приспособяването на програмите в областта на образованието и професионалното обучение към нуждите на бизнеса, очевидно отговарят на потребностите на пазара, а не на гражданите на Европа.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Като се има предвид, че структурните фондове до голяма степен остават основен финансов инструмент за постигане на социалните цели, считам, че икономическото, социалното и териториалното сближаване трябва да бъде укрепено чрез подобряване на квалификацията като предпоставка за реализиране на пазара на труда, осигуряване на високо равнище на заетост и гарантиране на повече и по-добри работни места.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като считам, че Европейският социален фонд следва да бъде основният финансов инструмент за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“. От съществено значение е държавите-членки да използват фонда да инвестират в обучение и преквалификация с оглед подобряване на квалификацията на хората и създаване на повече и по-добри работни места.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) С оглед на настоящото положение в Европа, когато безработицата достига рекордни равнища в различни държави-членки, считам, че целите на „Европа 2020“ могат да бъдат постигнати чрез използването на Европейския социален фонд (ЕСФ) за подпомагане на малките и средните предприятия (МСП) и за приспособяване на системите на образованието и професионалното обучение към нуждите на бизнеса, така че да се подобрят възможностите на работниците да бъдат наети на работа. Успехът на стратегията „Европа 2020“ зависи от конкурентоспособността на европейските предприятия и отрасли и от нашата икономическа динамика след кризата. За да го постигнем, трябва да съсредоточим усилията си върху жизнеността и динамиката на бизнеса (особено МСП и технологичната и научната промишленост) и върху подходящото обучение на нашите граждани. Моето мнение е, че ЕСФ следва да служи на тези цели, и затова напълно подкрепям акцента, който резолюцията поставя върху важността на обучението и образованието като средство за борба с бедността, безработицата и социалното изключване, чрез създаване на благосъстояние и повишаване на конкурентоспособността.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Поради последиците от настоящата икономическа и социална криза, борбата с безработицата и социалното изключване привлече вниманието на европейската общественост и на европейските институции. В този контекст Европейският социален фонд (ЕСФ) е двойно по-важен за постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“. Днес се обръща специално внимание на обучението и професионалните умения за постигането на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, заедно с иновации и динамика при малките и средните предприятия (МСП). Целта е да се насърчат повече и по-добри работни места, за да се изкоренят бедността

и социалното изключване. Затова искам да повторя, че е важно и спешно необходимо ЕСФ да стане по-гъвкав, прост и приспособим, както и другите структурни фондове, за да се насърчи по-ефективен отговор на новите реалности в Европа и на новите социални проблеми.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Считаме, че Европейският социален фонд (ЕСФ) следва да подкрепя мерките, приети от държавите-членки за насърчаване на заетостта, на качеството на работата във всички аспекти (обучение, условия на труд, договорни отношения, работно време и организация на работата) и за намаляване на социалните неравенства и различия в разпределението на доходите.

Увеличаването на средствата на ЕСФ може да помогне за постигане на целите по отношение на социалното приобщаване, борбата срещу бедността и социалното изключване, образованието и обучението, а също така да има значителен принос за икономическото и социалното сближаване.

Резолюцията, приета днес от Парламента, подчертава някои от тези мерки. Набляга на важните въпроси, върху които ЕСФ следва да се съсредоточи, и обръща внимание на необходимостта от поддържане на „усилията за постигане на социално сближаване“. Но ние се нуждаем от много повече от средствата на ЕСФ. Трябва да променим политики. Трябва да се отървем от Пакта за стабилност и растеж и да го заменим с реална програма за напредък и социално развитие.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) Ирландия е получила финансова подкрепа от над 7 милиарда евро от Европейския социален фонд след присъединяването си към Европейския съюз през 1973 г. Средствата бяха използвани най-вече за справяне с дългосрочната безработица и с безработицата сред младите хора. По оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за периода 2007-2013 г. Европейският съюз отпуска 375 милиона евро на Ирландия чрез Европейския социален фонд. Програмата разполага с общ бюджет от 1,36 милиарда евро. Средствата се използват за курсове за обучение на безработни лица, хора с увреждания, преждевременно напускащи системата на образованието и тези в периферията на обществото. Това е ерата на глобализацията. За да отговори на предизвикателствата и възможностите, които глобализацията създава за ирландската работна сила, Европейският социален фонд също така подкрепя програми за учене през целия живот, които могат да бъдат приспособени за справяне с реалностите на глобализирания пазар на труда.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно бъдещето на Европейския социален фонд (ЕСФ). ЕСФ е ключов фактор в европейското социално сближаване, тъй като подкрепя заетостта, интеграцията на работниците на пазара на труда и професионалното обучение. С настоящия текст ясно се противопоставяме на предложението на Европейската комисия да отдели ЕСФ от другите фондове. В действителност трябва да се направи точно обратното: въпросният фонд следва да бъде тясно свързан с останалите, особено с инструментите на регионалната политика, за да се повиши ефективността му. Изразихме подкрепата си ЕСФ да стане по-ефективен, прост и прозрачен инструмент, който трябва да продължи да играе ролята на мощен катализатор за изграждането на социална Европа. ЕСФ трябва да може да се използва в борбата срещу бедността и социалното изключване като цяло и да бъде в състояние да постигне целите на ЕС в тази област.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Европейският социален фонд (ЕСФ) е основният бюджетен инструмент на ЕС за подпомагане на социалната интеграция и интеграцията на пазара на труда. Но е ясно, че настоящата резолюция акцентира твърде

много върху ролята на ЕСФ за повишаване на заетостта и недостатъчно върху ключовата му роля за подпомагане на приобщаването на уязвимите групи, които моята група, социалистите и демократите, винаги е подкрепяла твърдо. Много е важно подкрепата от ЕСФ да се насочи към уязвимите групи, които страдат най-много от икономическия спад.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Докладът твърди, че защитава достойните условия на труд и се бори с несигурната работа. Едно е да го твърдим, но се нуждаем от средствата да го направим. Стратегията „Европа 2020“ противоречи на подобно твърдение. Какъв е резултатът от цялото говорене? Никакъв. Защо изброяваме проблемите, причинени от бедните, а не казваме нищо за предизвиканите от богатите? Текстът проповядва лицемерие.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският социален фонд (ЕСФ) е инструментът *par excellence*, който позволява създаване на нови възможности за работа, адаптиране на уменията на работниците към нуждите на пазара на труда, интегриране на работниците на пазара на труда и укрепване на социалното приобщаване. Жизненоважно е Европейският съюз да постигне целите, заложи в стратегията „Европа 2020“, в областта на заетостта и социалните въпроси. Затова укрепването на този важен инструмент е от съществено значение за постигането на целите на стратегията, заедно с подкрепа за малките и средните предприятия (МСП), които са движещата сила на цялата икономика и на които основно се дължи икономическото и технологичното развитие, както и създаването на работни места.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) В Латвия средствата от Европейския социален фонд се превърнаха в предмет на политически и икономически спекулации. Някои нечестни държавни служители забогатяват със средствата, предназначени за обучение и преквалификация. Новосъздадени центрове за обучение и други нелицензирани институции „перат“ парите, отпуснати за обучение на безработните и на други групи с ниски доходи, докато квалификациите на обучаващите са често по-ниски от необходимото. Таксите, събирани от някои „центрове за обучение“ са по-високи от тези на Латвийския университет. Европейският социален фонд трябва да плаща за тази небрежност. Подкрепих резолюцията. Особено впечатление ми направи параграф 15, в който Европейският парламент „призовава Комисията да засили потенциала на структурните фондове чрез опростяване, гъвкавост и подобряване на процедурите... с цел да се помогне на държавите-членки да оптимизират резултатите от социалните политики и политиките по заетостта и да се осигури устойчив растеж“. Гласувах „за“ с надеждата, че може да бъде създаден механизъм за наблюдение, който да вземе решителни мерки срещу нечестните политически субекти.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Правят се опити да се намалят икономическите и социалните различия между държавите-членки с помощта на Европейския социален фонд. В това отношение започването с мерки относно квалификацията е много по-далновидно, в интерес на сигурността на работата и устройването на работа на европейските работници. Трябва да се възползваме изцяло от потенциала, с който разполагаме, за да не могат търговията и промишлеността да внасят огромен брой евтина работна ръка под претекст, че липсват квалифицирани работници. В тази връзка различните „карти“, които се обсъждат, също следва да бъдат отхвърлени. Ако проследяването и изпълнението на проекти води до проблеми в много региони и ако френската публично-частна програма за обучение например очаква плащания от три години заради промяна в компетентностите в рамките на бюрокрацията в Брюксел, мисията на фонда търпи провал. Във всеки случай трябва ясно да заявим, че трябва да се обърне по-голямо внимание на малките и средните предприятия, които са „истинските“ работодатели. Тъй

като резолюцията като цяло отчита посоченото, но има някои недостатъци, гласувах с „въздържал се“.

Crescenzo Rivellini (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Днес гласувахме предложение за резолюция относно бъдещето на Европейския социален фонд. Както е добре известно, Европейският социален фонд играе ключова роля в подкрепа на стратегията „Европа 2020“, чиято основна цел е да постигне приобщаващ растеж, намаляване на бедността, увеличаване на заетостта и повишаване на квалификацията с крайната цел за създаване на нови и по-добри работни места. От тази гледна точка могат да бъдат разбрани основното значение на фонда като политически инструмент и двойната му стойност – в подкрепа на политиката по заетостта и политиката на сближаване, от една страна, и на действителното и хармонично регионално развитие, от друга страна. Последното – приключвам – е от особено значение, защото не може да се каже, че Европа е наистина цяла, сплотена и обединена, ако всички общности, от които се състои, не са наистина развити и не са достигнали равнище на растеж, което е едновременно стабилно и еднакво, доколкото е възможно. По-специално не трябва да забравяме регионите на Южна Европа – мобилизирането на средства за регионите на Източна Европа, макар и правилно, не трябва да бъде за сметка на тези региони, които са сърцето и душата на Европа.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепихме текста, който, наред с другото, отбелязва ключовата роля на Европейския социален фонд (ЕСФ) за подобряване на трудовата заетост и възможностите за работа, адаптиране на уменията на работниците към нуждите на пазара на труда, интегриране на работниците на пазара на труда и укрепване на социалното приобщаване. Насочва вниманието към четирите Насоки по заетостта, приети от Европейския парламент, и приветства факта, че целите включват насърчаване на заетостта и борба с бедността в контекста на интеграцията/реинтеграцията на пазара на труда чрез обучение. Също така подчертава значението на съществуващия напредък към постигане на целите на „Европа 2020“, и по-специално на целите в областта на заетостта и социалните въпроси, за доверието в стратегията.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Резолюцията е изключително важна, тъй като обръща внимание на ключовата роля, която Европейският социален фонд играе за подобряване на заетостта и качеството на работата. Отдава голямо значение на програмите в областта на образованието и професионалното обучение, на достойните условия на труд, на равенството между половете и на осигуряването на достъп до пазара на труда на лицата, които в момента са изключени от него. За съжаление, в резултат от кризата за младите хора е по-трудно да навлязат на пазара на труда, а възрастни хора губят работата си. Важно е да се увеличи потенциалът на структурните фондове за подкрепа на изключените, за да се оптимизират резултатите от социалните политики и да се създаде устойчив растеж за благото на всички.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Целта на Европейския социален фонд (ЕСФ) е да насърчава възможностите за работа и географската и професионалната мобилност на работниците в Европейския съюз, и да улеснява промишлените промени и промените в производствените системи. Професионалното обучение и преквалификация са от голямо значение, особено по време на икономическа криза и нарастваща безработица, на каквито сме свидетели понастоящем. Целта на ЕСФ е да подобри възможностите за работа и жизнения стандарт. Поради това е важен инструмент. Създаването на работни места и подобряването на възможностите на работниците да бъдат наети са средство за постигане на икономическо, социално и териториално сближаване в рамките на Съюза. Взаимодействието между различните политики на ЕС следва да се насърчава, за да се постигнат целите за растеж и

заетост на „Европа 2020“. Но не подкрепям превръщането на ЕСФ във финансов инструмент отделно от другите структурни фондове, със собствени правила и бюджет. Считам, че ще бъде по-лесно да постигнем взаимодействие, ако не разделяме европейските фондове по сектори, а вместо това се съсредоточим върху подобряване на координацията между различните инструменти и ги използваме по-ефективно.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма.* – (EN) В рамките на разискването относно бъдещето на политиката на сближаване след 2013 г. настоящата резолюция представя желанието на Парламента да гарантира, че Европейският социален фонд ще остане част от цялостната стратегия за финансиране на сближаването. Необходими са обаче по-голяма гъвкавост и опростяване на правилата, свързани с фонда. ЕСФ може да бъде основният инструмент за постигане на стратегията „Европа 2020“, като акцентира върху уменията и работните места в целия ЕС. За да го постигнем, трябва да гарантираме, че ЕСФ ще остане част от политиката на сближаване.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Европейският парламент гласува резолюция относно бъдещето на Европейския социален фонд (ЕСФ).

Сега, когато ЕСФ е поставен под въпрос, по-специално от председателя на Комисията, който иска да го включи в много по-голям фонд с неясни цели, подкрепата на Европейския парламент за ЕСФ е от голямо значение.

Резолюцията подкрепя ролята на ЕСФ в регионалната и социалната политика на ЕС и призовава процедурите по разпределяне на средствата да бъдат опростени. В действителност тези много ограничителни процедури не улесняват разпределянето на средствата по начин, който наистина отговаря на нуждите на населението, и водят до непълно усвояване, по-специално във Франция, което е скандално само по себе си.

Съжالياвам обаче, че резолюцията съживява, наред с други неща, догмата за „актуализиране на образователните системи“ и призовава да бъдат адаптирани единствено към нуждите на предприятията, за да се подобри достъпът до пазара на труда.

Angelika Werthmann (NI), *в писмена форма.* – (DE) Европейският социален фонд играе ключова роля за повишаването на заетостта и създаването на работни места. Подкрепям приоритетите, за които призовава предложението за резолюция: актуализиране на образователните системи (включително да обхванат обучение, съобразено с нуждите на малките и средните предприятия), насърчаване на достойни условия на труд и, разбира се, равенство между половете, чрез създаване на условия за съвместяване на професионалния и семейния живот. Трябва да се положат всички възможни усилия за гарантиране на синхронизирано и взаимоподкрепящо функциониране на политиките и инструментите на ЕС (параграф 13 от доклада).

Председател. – Протоколът от настоящото заседание ще бъде представен за одобрение от Европейския парламент в началото на следващата месечна сесия.

Ако няма възражения, приетите на настоящото заседание текстове ще бъдат предадени незабавно на посочените адресати.

14. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

15. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

16. График на следващите заседания: вж. протокола

17. Прекъсване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 13,25 ч.)